Legislație

LIP

Legislaţia insolvenţei profesioniştilor

– Îndrumar practic –

Ediție îngrijită de **Andreea-Teodora Stănescu**

- prevenirea insolvenței
- procedura insolvenței profesioniștilor
- Regulamentul (UE) 2015/848 privind procedurile de insolvență
- formatul Buletinului procedurilor de insolvență și conținutul-cadru al actelor care se publică în acesta
- tarife Buletinul procedurilor de insolvență

Editura Hamangiu

Ediția 2018

Cuprins general

A. LEGISLAȚIE _____ 1

1. **Legea nr. 85/2014** privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență _____ 1
2. **Regulamentul (UE) 2015/848** al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență _____ 154
3. **Ordinul nr. 1692/C/2006** privind aprobarea formatului Buletinului procedurilor de insolvență şi a conținutului-cadru al citațiilor, comunicărilor, hotărârilor judecătoreşti, convocărilor, notificărilor şi al altor acte care se publică în acesta şi al dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, comunicare, convocare şi notificare _____ 217
4. **Ordinul nr. 520/C/2007** privind aprobarea tarifelor de publicare în Buletinul procedurilor de insolvență a actelor de procedură emise de administratorii şi lichidatorii judiciari _____ 303
5. **Ordinul nr. 1878/C/2017** privind aprobarea tarifelor pentru eliberarea de către Oficiul Național al Registrului Comerțului şi oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale de copii ale Buletinului procedurilor de insolvență, copii certificate ale actelor de procedură publicate, pentru furnizarea de informații din Buletinul procedurilor de insolvență _____ 304

B. BIBLIOGRAFIE _____ 307

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

A. LEGISLAȚIE

1. Legea nr. 85/2014
privind procedurile de prevenire a insolvenței
și de insolvență

publicată în
M. Of. nr. 466 din 25 iunie 2014

cu modificările și completările aduse prin:

- **Legea nr. 312/2015** privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar (M. Of. nr. 920 din 11 decembrie 2015);
- **Legea nr. 62/2016** pentru completarea art. 75 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență (M. Of. nr. 295 din 19 aprilie 2016);
- **Legea nr. 1/2017** privind eliminarea unor taxe și tarife, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 15 din 6 ianuarie 2017);
- **O.U.G. nr. 88/2018** pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative (M. Of. nr. 840 din 2 octombrie 2018).

Nota redacției
Denumirile marginale ale articolelor din Legea nr. 85/2014 nu fac parte din textul oficial. Ele au fost introduse de redacție, pentru a se facilita căutarea în cuprinsul acesteia.

Cuprins **Art.**

Titlul preliminar ____ **1-5**
Capitolul I. Domeniul de reglementare ____ 1-3
Capitolul II. Principiile fundamentale ale procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență. Definiții ____ 4-5
Secțiunea 1. Principii ____ 4
Secțiunea a 2-a. Definiții ____ 5
Titlul I. Proceduri de prevenire a insolvenței ____ **6-37**
Capitolul I. Dispoziții generale ____ 6-9
Capitolul II. Mandatul ad-hoc ____ 10-15
Capitolul III. Concordatul preventiv ____ 16-37
Secțiunea 1. Beneficiarii procedurii. Organele care aplică procedura ____ 16-25
Secțiunea a 2-a. Încheierea și omologarea concordatului preventiv ____ 26-33
Secțiunea a 3-a. Închiderea procedurii concordatului preventiv ____ 34-37

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Titlul II. Procedura insolvenței 38-272
Capitolul I. Dispoziții comune 38-182
Secțiunea 1. Aspecte generale 38-39
Secțiunea a 2-a. Organele care aplică procedura. Participanții la procedură 40-64
§1. Instanțele judecătorești 41-44
§2. Judecătorul-sindic 45-46
§3. Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor 47-51
§4. Administratorul special 52-56
§5. Administratorul judiciar 57-62
§6. Lichidatorul judiciar 63-64
Secțiunea a 3-a. Deschiderea procedurii şi efectele acesteia 65-98
§1. Cererile introductive 65-70
§2. Deschiderea procedurii şi efectele deschiderii procedurii 71-98
Secțiunea a 4-a. Primele măsuri. Întocmirea tabelului de creanțe. Contestațiile 99-114
Secțiunea a 5-a. Situația unor acte juridice ale debitorului 115-131
§1. Aspecte generale 115-116
§2. Anularea actelor frauduloase 117-122
§3. Situația contractelor în derulare 123-131
Secțiunea a 6-a. Reorganizarea 132-144
§1. Planul 132-140
§2. Perioada de reorganizare 141-144
Secțiunea a 7-a. Falimentul şi lichidarea activelor 145-168
§1. Măsuri premergătoare lichidării 151-153
§2. Efectuarea lichidării 154-158
§3. Distribuirea sumelor realizate în urma lichidării 159-168
Secțiunea a 8-a. Atragerea răspunderii pentru intrarea în insolvență 169-173
Secțiunea a 9-a. Închiderea procedurii 174-182
Capitolul II. Dispoziții speciale privind procedura insolvenței grupului de societăți 183-203
Secțiunea 1. Prevederi speciale privind competența şi organele care aplică procedura 185-191
Secțiunea a 2-a. Deschiderea procedurilor 192-196[3]
Secțiunea a 3-a. Măsuri procedurale 197-203
Capitolul III. Dispoziții privind falimentul instituțiilor de credit 204-241
Secțiunea 1. Dispoziții speciale 204-212
Secțiunea a 2-a. Deschiderea procedurii şi efectele acesteia 213-225
Secțiunea a 3-a. Tranzacții privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive 226-234

BCU CLUJ / UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea a 4-a. Răspunderea organelor de conducere, a cenzorilor și a personalului de execuție sau cu atribuții de control din instituția de credit ajunsă în faliment 235-236
Secțiunea a 5-a. Închiderea procedurii 237
Secțiunea a 6-a. Alte dispoziții 238-241
Capitolul IV. Dispoziții privind falimentul societăților de asigurare/reasigurare 242-272
Secțiunea 1. Dispoziții generale 242-267
§1. Falimentul 245-261
§2. Deschiderea procedurii falimentului. Efectele deschiderii procedurii 262-267
Secțiunea a 2-a. Răspunderea organelor de conducere ale societății de asigurare/reasigurare 268-270
Secțiunea a 3-a. Închiderea procedurii 271-272
Titlul III. Insolvența transfrontalieră 273-336
Capitolul I. Dispoziții generale 273
Capitolul II. Raporturile cu statele terțe 274-304
Capitolul III. Dispoziții privind coordonarea procedurii insolvenței grupurilor de societăți 305-311[1]
Capitolul IV. Reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul falimentului instituțiilor de credit 312-322
Capitolul V. Reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul falimentului societăților de asigurare/reasigurare 232-336
Secțiunea 1. Domeniul de aplicare. Competențe și legea aplicabilă 323-328
Secțiunea a 2-a. Informarea și drepturile creditorilor de asigurări 329-330
Secțiunea a 3-a. Reguli privind procedura falimentului, aplicabilă sucursalelor societăților de asigurare/reasigurare din alte state membre ale Uniunii Europene, care au sediul în România 331-335
Secțiunea a 4-a. Sucursalele societăților de asigurare/reasigurare din statele terțe 336
Titlul IV. Sancțiuni 337
Titlul V. Dispoziții tranzitorii și finale 338-344

BCU IAȘI - BIBLIOTECA UNIVERSITY LIBRARY

Titlul preliminar

Capitolul I. Domeniul de reglementare

Art. 1. [Domeniul de reglementare] Prezenta lege stabileşte regulile în domeniul prevenirii insolvenței şi al insolvenței.

Art. 2. [Scopul legii] Scopul prezentei legi este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului, cu acordarea, atunci când este posibil, a şansei de redresare a activității acestuia. *[R.A.: art. 2 din Legea nr. 85/2006 şi art. 2 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 3. [Domeniul de aplicare] (1) Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică profesioniştilor, astfel cum sunt definiți de art. 3 alin. (2) din Codul civil, cu excepția celor care exercită profesii liberale, precum şi a celor cu privire la care se prevăd dispoziții speciale în ceea priveşte regimul insolvenței lor.

(2) Procedura prevăzută de prezenta lege se aplică şi regiilor autonome.

(3) Procedura prevăzută de prezenta lege nu este aplicabilă unităților şi instituțiilor de învățământ preuniversitar, universitar şi entităților prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiințifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare. *[R.A.: art. 1 şi art. 151 din Legea nr. 85/2006]*

Notă. 1. Potrivit art. 3 alin. (2) din Codul civil, „*Sunt considerați profesioniști toți cei care exploatează o întreprindere*", iar potrivit art. 8 alin. (1) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, „*Noțiunea «profesionist» prevăzută la art. 3 din Codul civil include categoriile de comerciant, întreprinzător, operator economic, precum şi orice alte persoane autorizate să desfăşoare activități economice sau profesionale, astfel cum aceste noțiuni sunt prevăzute de lege, la data intrării în vigoare a Codului civil*".
2. A se vedea şi: ► art. 74 şi art. 75 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale (M. Of. nr. 618 din 18 iulie 2006); ► O.U.G. nr. 46/2013 privind criza financiară şi insolvența unităților administrativ-teritoriale (M. Of. nr. 299 din 24 mai 2013); ► Legea nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice (M. Of. nr. 464 din 26 iunie 2015).

Capitolul II. Principiile fundamentale ale procedurilor de prevenire a insolvenței şi de insolvență. Definiții

Secțiunea 1. Principii

Art. 4. [Principiile procedurii insolvenței] Prevederile prezentei legi se bazează pe următoarele principii:

1. maximizarea gradului de valorificare a activelor şi de recuperare a creanțelor;

2. acordarea unei şanse debitorilor de redresare eficientă şi efectivă a afacerii, fie prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței, fie prin procedura de reorganizare judiciară;

3. asigurarea unei proceduri eficiente, inclusiv prin mecanisme adecvate de comunicare şi derulare a procedurii într-un timp util şi rezonabil, într-o manieră obiectivă şi imparţială, cu un minim de costuri;

4. asigurarea unui tratament egal al creditorilor de acelaşi rang;

5. asigurarea unui grad ridicat de transparenţă şi previzibilitate în procedură;

6. recunoaşterea drepturilor existente ale creditorilor şi respectarea ordinii de prioritate a creanţelor, având la bază un set de reguli clar determinate şi uniform aplicabile;

7. limitarea riscului de credit şi a riscului sistemic asociat tranzacţiilor cu instrumente financiare derivate prin recunoaşterea compensării cu exigibilitate imediată în cazul insolvenţei sau al unei proceduri de prevenire a insolvenţei unui cocontractant, având ca efect reducerea riscului de credit la o sumă netă datorată între părţi sau chiar la zero atunci când, pentru acoperirea expunerii nete, au fost transferate garanţii financiare;

8. asigurarea accesului la surse de finanţare în procedurile de prevenire a insolvenţei, în perioada de observaţie şi de reorganizare, cu crearea unui regim adecvat pentru protejarea acestor creanţe;

9. fundamentarea votului pentru aprobarea planului de reorganizare pe criterii clare, cu asigurarea unui tratament egal între creditorii de acelaşi rang, a recunoaşterii priorităţilor comparative şi a acceptării unei decizii a majorităţii, urmând să se ofere celorlalţi creditori plăţi egale sau mai mari decât ar primi în faliment;

10. favorizarea, în procedurile de prevenire a insolvenţei, a negocierii/renegocierii amiabile a creanţelor şi a încheierii unui concordat preventiv;

11. valorificarea în timp util şi într-o manieră cât mai eficientă a activelor;

12. în cazul grupului de societăţi, coordonarea procedurilor de insolvenţă, în scopul abordării integrate a acestora;

13. administrarea procedurilor de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă de către practicieni în insolvenţă şi desfăşurarea acestora sub controlul instanţei de judecată. *[R.A.: art. 5 alin. (2), art. 86 alin. (1), art. 125 alin. (2), art. 121 alin. (1) pct. 1¹, art. 123 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 85/2006]*

Secţiunea a 2-a. Definiţii

Art. 5. [Definirea unor termeni sau expresii] (1) În înţelesul prezentei legi, termenii şi expresiile au următoarele semnificaţii:

1. *acord de compensare bilaterală (netting)* reprezintă:

a) orice acord master de netting – orice înţelegere sau clauză în cadrul unui contract financiar calificat dintre două părţi, prin care se prevede un netting al unor plăţi ori o îndeplinire a unor obligaţii sau o realizare a unor drepturi prezente ori viitoare rezultând din sau având legătură cu unul ori mai multe contracte financiare calificate;

b) orice acord master – master de netting – orice acord master de netting între două părţi, prin care se prevede netting-ul între două sau mai multe acorduri master de netting;

c) orice înţelegere de garantare subsecventă ori în legătură cu unul sau mai multe acorduri master de netting;

2. *activități curente* reprezintă acele activități de producție, comerț sau prestări de servicii și operațiuni financiare, propuse a fi efectuate de debitor în perioada de observație și în perioadă de reorganizare, în cursul normal al activității sale, cum ar fi:

a) continuarea activităților contractate și încheierea de noi contracte, conform obiectului de activitate;

b) efectuarea operațiunilor de încasări și plăți aferente acestora;

c) asigurarea finanțării capitalului de lucru în limite curente;

3.[1] *abrogat*;

4. *administrator special* este persoana fizică sau juridică desemnată de adunarea generală a acționarilor/asociaților/membrilor debitorului, împuternicită să le reprezinte interesele în procedură și, atunci când debitorului i se permite să își administreze activitatea, să efectueze, în numele și pe contul acestuia, actele de administrare necesare;

5. *averea debitorului* reprezintă totalitatea bunurilor și drepturilor sale patrimoniale, inclusiv cele dobândite în cursul procedurii insolvenței, care pot face obiectul executării silite potrivit Codului de procedură civilă;

6. *Buletinul procedurilor de insolvență,* denumit în continuare *BPI*, este publicația editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, care are drept scop publicarea citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar după deschiderea procedurii de insolvență prevăzute de prezenta lege, precum și a altor acte care, potrivit legii, trebuie publicate;

7. *centrul principalelor interese ale debitorului,* în situația procedurii de insolvență cu element de extraneitate, este, până la proba contrarie, după caz:

a) sediul social al persoanei juridice;

b) sediul profesional al persoanei fizice care exercită o activitate economică sau o profesie independentă;

c) domiciliul persoanei fizice care nu exercită o activitate economică sau o profesie independentă;

8. *cererea comună de deschidere a procedurii insolvenței* este cererea formulată de debitor sau creditor, având drept scop deschiderea procedurii insolvenței în mod concomitent împotriva a 2 sau a mai multor membri ai grupului de societăți, în cadrul unor dosare separate, repartizate spre soluționare aceluiași judecător-sindic;

9. *controlul* este capacitatea de a determina sau influența în mod dominant, direct ori indirect, politica financiară și operațională a unei societăți sau deciziile la nivelul organelor societare. O persoană va fi considerată ca deținând controlul atunci când:

a) deține în mod direct sau indirect o participație calificată de cel puțin 40% din drepturile de vot ale respectivei societăți și niciun alt asociat sau acționar nu deține în mod direct ori indirect un procentaj superior al drepturilor de vot;

b) deține în mod direct sau indirect majoritatea drepturilor de vot în adunarea generală a societății respective;

---

[1] Pct. 3 de la alin. (1) al art. 5 a fost abrogat prin art. 630 pct. 1 din Legea nr. 312/2015.

c) în calitate de asociat sau acționar al respectivei societăți dispune de puterea de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de administrație, conducere sau supraveghere;

10. *consumator captiv* este consumatorul care, din considerente tehnice, economice sau de reglementare, nu poate alege furnizorul;

11. *contractul financiar calificat* este:

a) orice contract având ca obiect operațiuni cu instrumente financiare derivate;

b) orice acord repo și acord reverse repo;

c) orice contract buy-sellback și sell-buyback; precum și

d) orice contract având ca obiect operațiuni de împrumut de valori mobiliare, realizate pe piețele reglementate, piețele asimilate sau piețele la buna înțelegere, astfel cum sunt acestea reglementate;

12. *contract de compensare bilaterală* reprezintă oricare dintre următoarele:

A. orice contract sau clauză cuprinsă într-un contract încheiat între instituția de credit debitoare și orice altă entitate, inclusiv persoane fizice, având ca obiect operațiuni cu instrumente financiare derivate realizate pe piețele reglementate, piețele asimilate ori pe piețele la buna înțelegere, prin care se stipulează compensarea unor obligații de plată sau obligații de a face, prezente ori viitoare, decurgând din sau având legătură cu unul ori mai multe astfel de contracte, inclusiv orice garanție accesorie ori având legătură cu acestea; sau

B. orice contract sau clauză, de natura celor prevăzute la lit. A, prin care se stipulează compensarea unor obligații de plată sau obligații de a face, prezente ori viitoare, decurgând din unul sau mai multe contracte de compensare bilaterală, inclusiv orice garanție accesorie ori având legătură cu acestea, în temeiul cărora compensarea bilaterală contractuală se poate realiza prin una sau mai multe dintre următoarele modalități:

a) stingerea și/sau devansarea scadenței oricărei obligații de plată ori obligații de a face decurgând din unul sau mai multe contracte din categoria celor prevăzute mai sus;

b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piață, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricărei obligații care a fost stinsă sau a cărei scadență a fost devansată potrivit prevederilor lit. a);

c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori calculate potrivit prevederilor lit. b);

d) compensarea, până la obținerea unei sume nete, a oricăror valori calculate potrivit prevederilor lit. b), așa cum au fost convertite potrivit prevederilor lit. c);

e) lichidarea bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare;

13. *coordonarea procedurală* reprezintă setul de măsuri menite să coreleze procedurile de insolvență deschise împotriva membrilor unui grup de societăți, cu scopul de a asigura celeritatea și armonizarea procedurilor, precum și minimizarea costurilor;

14. *creanțe bugetare* reprezintă creanțele constând în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora. Își păstrează această natură și creanțele bugetare care nu sunt acoperite în totalitate de valoarea privilegiilor, ipotecilor sau a gajurilor deținute, pentru partea de creanță neacoperită;

15. *creanțe care beneficiază de o cauză de preferință* sunt acele creanțe care sunt însoțite de un privilegiu şi/sau de un drept de ipotecă şi/sau de drepturi asimilate ipotecii, potrivit art. 2347 din Codul civil, şi/sau de un drept de gaj asupra bunurilor din patrimoniul debitorului, indiferent dacă acesta este debitor principal sau terț garant față de persoanele beneficiare ale cauzelor de preferință. În cazul în care debitorul este terț garant, creditorul care beneficiază de o cauză de preferință va exercita drepturile corelative numai în ceea ce priveşte bunul sau dreptul respectiv. Aceste cauze de preferință au înțelesul dat lor de Codul civil, dacă prin lege specială nu se prevede altfel;

16. *categoria de creanțe defavorizate* este considerată a fi categoria de creanțe pentru care planul de reorganizare prevede cel puțin una dintre modificările următoare pentru creanțele categoriei respective:

a) o reducere a cuantumului creanței şi/sau a accesoriilor acesteia la care creditorul este îndreptățit potrivit prezentei legi;

b) o reducere a garanțiilor ori reeşalonarea plăților în defavoarea creditorului, fără acordul expres al acestuia;

17. *concordat preventiv* este un contract încheiat între debitorul în dificultate financiară, pe de o parte, şi creditorii care dețin cel puțin 75% din valoarea creanțelor acceptate şi necontestate, pe de altă parte, omologat de judecătorul-sindic, contract prin care debitorul propune un plan de redresare şi de realizare a creanțelor acestor creditori, iar creditorii acceptă să sprijine eforturile debitorului de depăşire a dificultății în care se află;

18. *creanțe salariale* sunt creanțele ce izvorăsc din raporturi de muncă şi raporturi asimilate între debitor şi angajații acestuia. Aceste creanțe sunt înregistrate din oficiu în tabelul de creanțe de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar;

19. *creditor îndreptățit să participe la procedură* este acel titular al unui drept de creanță asupra averii debitorului, care a înregistrat o cerere de înscriere a creanței, în urma admiterii căreia acesta dobândeşte drepturile şi obligațiile reglementate de prezenta lege pentru fiecare stadiu al procedurii. Calitatea de creditor încetează ca urmare a neînscrierii sau a înlăturării din tabelele creditorilor întocmite succesiv în procedură, precum şi prin închiderea procedurii; au calitatea de creditor, fără a depune personal declarațiile de creanță, salariații debitorului;

20. *creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței* este creditorul a cărui creanță asupra patrimoniului debitorului este certă, lichidă şi exigibilă de mai mult de 60 de zile. Prin *creanță certă,* în sensul prezentei legi, se înțelege acea creanță a cărei existență rezultă din însuşi actul de creanță sau şi din alte acte, chiar neautentice, emanate de la debitor sau recunoscute de dânsul. Creditorii vor putea solicita deschiderea procedurii insolvenței doar în cazul în care, după compensarea datoriilor reciproce, de orice natură, suma datorată acestora va depăşi suma prevăzută la pct. 72;

21. *creditor cu creanțe curente* sau *creditor curent* este acel creditor ce deține creanțe certe, lichide şi exigibile, născute în timpul procedurii de insolvență şi care are dreptul de a i se achita cu prioritate creanța, conform documentelor din care rezultă;

22. *creditori chirografari* sunt creditorii debitorului înscrişi în tabelele de creanțe care nu beneficiază de o cauză de preferință. Sunt creditori chirografari şi creditorii

care beneficiază de cauze de preferință, ale căror creanțe nu sunt acoperite în totalitate de valoarea privilegiilor, a ipotecilor sau a gajurilor deținute, pentru partea de creanță neacoperită. Simpla înscriere în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare a unei creanțe nu determină transformarea acesteia în creanță care beneficiază de o cauză de preferință;

23. *creditori indispensabili* sunt creditorii chirografari care furnizează servicii, materii prime, materiale sau utilități fără de care activitatea debitorului nu se poate desfăşura şi care nu pot fi înlocuiți de niciun alt furnizor care oferă servicii, materii prime, materiale sau utilități de acelaşi fel, în aceleaşi condiții financiare;

24. *creditor străin* este creditorul al cărui domiciliu sau, după caz, sediu este stabilit într-un stat străin;

25. *data deschiderii procedurii* reprezintă:

a) în cazul cererii debitorului de deschidere a procedurii, data pronunțării încheierii judecătorului-sindic, prevăzută la art. 71;

b) în cazul cererii creditorului de deschidere a procedurii, data pronunțării sentinței judecătorului-sindic, prevăzută la art. 72;

c) în cazul insolvenței transfrontaliere, momentul la care hotărârea de deschidere a procedurii produce efecte, chiar dacă aceasta nu are caracter definitiv;

26. *debitor* este persoana fizică sau juridică care poate fi subiect al unei proceduri prevăzute de prezenta lege;

27. *debitor în dificultate financiară* este debitorul care, deşi execută sau este capabil să execute obligațiile exigibile, are un grad de lichiditate pe termen scurt redus şi/sau un grad de îndatorare pe termen lung ridicat, ce pot afecta îndeplinirea obligațiilor contractuale în raport cu resursele generate din activitatea operațională sau cu resursele atrase prin activitatea financiară;

28. *extras al raportului de activitate* reprezintă un rezumat al măsurilor luate de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar. Menționarea următoarelor elemente este obligatorie:

a) persoanele de specialitate desemnate potrivit prevederilor art. 61, precum şi onorariul acestora;

b) actele de dispoziție asupra averii debitorului şi documentele încheiate în acest sens, inclusiv procesul-verbal de adjudecare sau contractul de vânzare, după caz.

c) încheierea, modificarea sau încetarea unor contracte la care debitorul este parte;

d) situația încasărilor şi plăților, în sinteză;

e) promovarea unor acțiuni prevăzute la art. 117-122 sau la art. 169;

f) măsuri privind acordarea unei protecții corespunzătoare creditorului care beneficiază de o cauză de preferință;

g) stadiul efectuării inventarierii, dacă este cazul.

29. *insolvența* este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor băneşti disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide şi exigibile, astfel:

a) insolvența debitorului se prezumă atunci când acesta, după 60 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de creditor; prezumția este relativă;

B.C.U. „M. EMINESCU" IAŞI D.R.P.F.

b) insolvența este iminentă atunci când se dovedeşte că debitorul nu va putea plăti la scadență datoriile exigibile angajate, cu fondurile băneşti disponibile la data scadenței;

30. *insolvența instituției de credit* este acea stare a instituției de credit aflate în una dintre următoarele situații:

a) incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu disponibilitățile băneşti;

b) scăderea sub 2% a indicatorului de solvabilitate a instituției de credit;

c) retragerea autorizației de funcționare a instituției de credit, potrivit prevederilor legale, ca urmare a imposibilității de redresare financiară a unei instituții de credit;

31.[1] *insolvența societății de asigurare/reasigurare* este acea stare a societății de asigurare/reasigurare caracterizată prin una dintre următoarele situații:

a) incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu disponibilitățile băneşti;

b) retragerea autorizației de funcționare a societății de asigurare/reasigurare, ca urmare a imposibilității restabilirii, în cadrul procedurii de redresare financiară, a respectării cerinței de capital de solvabilitate – în cazul societăților supravegheate conform părții I „Regimul de supraveghere Solvabilitate II" din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea şi supravegherea activității de asigurare şi reasigurare, cu modificările ulterioare, sau ca urmare a imposibilității restabilirii marjei de solvabilitate disponibile cel puțin la limita minimă a marjei de solvabilitate – în cazul societăților supravegheate conform părții a II-a „Regimul național de supraveghere" din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare;

c) retragerea autorizației în cazul asigurătorului rezidual rezultat din procesul de rezoluție conform prevederilor art. 71 din Legea nr. 246/2015 privind redresarea şi rezoluția asigurătorilor;

32. *instanța străină* este autoritatea judecătorească sau orice altă autoritate competentă potrivit legii statului de origine, abilitată să deschidă şi să controleze sau să supravegheze o procedură străină ori să adopte hotărâri în cursul derulării unei asemenea proceduri;

33. *instrumente financiare* sunt valori mobiliare, titluri de participare ale organismelor de plasament colectiv, instrumente ale pieței monetare, contracte futures, inclusiv contracte care implică plata unor diferențe în numerar, contracte forward pe rata dobânzii, swap-uri pe rata dobânzii, cursul de schimb şi acțiuni, opțiuni pe orice instrument financiar prevăzut în aceste categorii, inclusiv contracte care implică plata unor diferențe în numerar, precum şi opțiuni pe cursul de schimb, rata dobânzii şi instrumente financiare derivate pe mărfuri şi orice alt instrument admis la tranzacționare pe o piață reglementată într-un stat membru sau pentru care s-a făcut o cerere de admitere la tranzacționare pe o astfel de piață;

34. *înțelegere de garantare* este orice contract/instrument de garantare a unui acord de netting sau a unor contracte financiare calificate, incluzând: gajuri, scrisori de garanție, garanții personale şi altele asemenea;

35. *grup de societăți* înseamnă două sau mai multe societăți interconectate prin control şi/sau deținerea participațiilor calificate;

---

[1] Pct. 31 de la alin. (1) al art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 88/2018.

36. *mandat ad-hoc* este o procedură confidențială, declanşată la cererea debitorului în dificultate financiară, prin care un mandatar ad-hoc, desemnat de instanță, negociază cu creditorii în scopul realizării unei înțelegeri între unul sau mai mulți dintre aceştia şi debitor, în vederea depăşirii stării de dificultate în care se află;

37. *membru al grupului* poate fi oricare din societățile grupului, indiferent dacă este societatea-mamă sau un membru controlat al grupului;

38. *membru controlat al grupului* este acea societate controlată de societatea-mamă;

39. *obligația de cooperare* reprezintă îndatorirea instanțelor şi a practicienilor în insolvență de a asigura coordonarea procedurală prin următoarele mijloace:

a) schimbul de informații cu privire la procedură, în special în privința creanțelor, activelor şi măsurilor luate de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar;

b) deschiderea concomitentă a procedurilor de insolvență a membrilor grupului, la cererea debitorilor sau a creditorilor;

c) fixarea corelată a termenelor procedurale, precum şi a şedințelor adunării creditorilor;

d) în cazul în care nu a fost desemnat acelaşi practician în insolvență pentru fiecare membru al grupului, coordonarea comunicării între practicienii în insolvență de către practicianul desemnat în dosarul privind societatea-mamă sau, după caz, societatea cu cea mai mare cifră de afaceri conform ultimei situații financiare anuale publicate;

40. *operațiunea de compensare bilaterală (netting)* presupune realizarea, în legătură cu unul sau mai multe contracte financiare calificate, a uneia sau a mai multora dintre următoarele operațiuni:

a) încetarea unui contract financiar calificat şi/sau accelerarea oricărei plăți sau îndepliniri a unei obligații ori realizări a unui drept în baza unuia sau a mai multor contracte financiare calificate având ca temei un acord de compensare bilaterală (netting);

b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piață, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricăreia dintre obligațiile sau drepturile la care se referă lit. a);

c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori, calculată potrivit lit. b);

d) compensarea, până la obținerea unei sume nete (off-set), a oricăror valori calculate potrivit lit. b) şi convertite potrivit prevederilor lit. c);

41. *participație calificată* înseamnă fracțiunea de capital cuprinsă între 20% şi 50% deținută de către o persoană în altă societate;

42. *perioada de observație* este perioada cuprinsă între data deschiderii procedurii insolvenței şi data confirmării planului de reorganizare sau, după caz, a intrării în faliment;

43. *piața reglementată* este sistemul de tranzacționare prevăzut de art. 125 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările şi completările ulterioare[1];

44. *procedura colectivă* este procedura în care creditorii participă împreună la urmărirea şi recuperarea creanțelor lor, în modalitățile prevăzute de prezenta lege;

---

[1] În prezent, a se vedea art. 2 alin. (1) pct. 31 din Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare şi operațiuni de piață (M. Of. nr. 213 din 29 martie 2017) şi art. 3 alin. (1) pct. 60 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare (M. Of. nr. 521 din 26 iunie 2018).

45. *procedura falimentului* este procedura de insolvență, concursuală, colectivă şi egalitară, care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat;

46. *procedura generală* reprezintă procedura de insolvență prevăzută de prezenta lege, prin care un debitor care îndeplineşte condițiile prevăzute la art. 38 alin. (1), fără a le îndeplini simultan şi pe cele de la art. 38 alin. (2), intră, după perioada de observație, succesiv, în procedura de reorganizare judiciară şi în procedura falimentului sau, separat, numai în reorganizare judiciară ori doar în procedura falimentului;

47. *procedura simplificată* reprezintă procedura de insolvență prevăzută de prezenta lege, prin care debitorul care îndeplineşte condițiile prevăzute la art. 38 alin. (2) intră direct în procedura falimentului, fie odată cu deschiderea procedurii insolvenței, fie după o perioadă de observație de maximum 20 de zile, perioadă în care vor fi analizate elementele prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c) şi d);

48. *procedura română de insolvență* este orice procedură reglementată de prezenta lege, cu excepția procedurilor de prevenire a insolvenței;

49. *procedura străină* este procedura colectivă, publică, judiciară sau administrativă, care se desfăşoară în conformitate cu legislația în materie de insolvență a unui stat străin, inclusiv procedura provizorie, în care bunurile şi activitatea debitorului sunt supuse controlului sau supravegherii unei instanțe străine, în scopul reorganizării sau lichidării activității acelui debitor;

50. *procedura străină principală* este procedura străină de insolvență care se desfăşoară în statul în care se situează centrul principalelor interese ale debitorului;

51. *procedura străină secundară* este procedura străină de insolvență, alta decât cea principală, care se desfăşoară în statul în care debitorul îşi are stabilit un sediu;

52. *profesia liberală* este profesia exercitată în baza unei calificări profesionale, cu titlu personal, pe propria răspundere şi în mod independent, implicând activități de natură intelectuale în interesul clientului şi servind interesului public. Caracteristice pentru aceste profesii sunt: existența unui cod de etică, pregătirea profesională continuă şi confidențialitatea relațiilor cu clientul;

53. *programul de plată a creanțelor* este graficul de achitare a acestora menționat în planul de reorganizare care include:

a) cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor, dar nu mai mult decât sumele datorate conform tabelului definitiv de creanțe; în cazul creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferință sumele vor putea include şi dobânzile;

b) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume.

54. *reorganizarea judiciară* este procedura ce se aplică debitorului în insolvență, persoană juridică, în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanțelor. Procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, confirmarea, implementarea şi respectarea unui plan, numit *plan de reorganizare*, care poate să prevadă, nelimitativ, împreună sau separat:

a) restructurarea operațională şi/sau financiară a debitorului;

b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;

c) restrângerea activității prin lichidarea parțială sau totală a activului din averea debitorului;

55. *reprezentant român* este practicianul în insolvență desemnat ca administrator sau lichidator judiciar ori administrator concordatar, în cadrul unei proceduri române de insolvență sau de prevenire a insolvenței, potrivit prevederilor prezentei legi;

56. *reprezentant străin* este persoana fizică sau juridică, incluzând persoanele desemnate cu titlu provizoriu, autorizate, în cadrul unei proceduri străine, să administreze reorganizarea sau lichidarea bunurilor şi a activității debitorului sau să acționeze ca reprezentant al unei proceduri străine;

57. *sediul* este orice punct de lucru în care debitorul exercită, cu mijloace umane şi materiale şi cu caracter netranzitoriu, o activitate economică sau o profesie independentă;

58. *sediul principal* este, în situația procedurii de insolvență cu element de extraneitate, locul în care se află, într-un mod verificabil de către terți, centrul principal de conducere, supraveghere şi gestiune a activității statutare a persoanei juridice, chiar dacă hotărârile organului de conducere respectiv sunt adoptate potrivit directivelor transmise de membri, acționari sau asociați din alte state;

59. *sediul profesional* este locul în care funcționează, într-un mod verificabil de către terți, conducerea activității economice ori a exercitării profesiei independente a persoanei fizice;

60. *sistemul alternativ de tranzacționare* este sistemul de tranzacționare prevăzut la art. 2 alin. (1) pct. 26 din Legea nr. 297/2004, cu modificările şi completările ulterioare[1];

61. *societate* înseamnă orice entitate de drept privat constituită în temeiul Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

62. *societate-mamă* este societatea care exercită controlul sau influența dominantă asupra celorlalte societăți din grup;

63. *societate de asigurare/reasigurare* este asigurătorul şi/sau reasigurătorul, astfel cum sunt definiți la art. 2 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare şi supravegherea asigurărilor[2], cu modificările şi completările ulterioare;

64. *statul în care se găseşte un bun* este:

a) pentru bunurile corporale – statul pe teritoriul căruia este situat bunul;

b) pentru bunurile şi drepturile pe care proprietarul sau titularul trebuie să le înscrie într-un registru public – statul sub a cărui autoritate este păstrat registrul;

c) pentru creanțe – statul pe teritoriul căruia se află centrul principalelor interese ale debitorului creanței, astfel cum este determinat la pct. 7;

---

[1] În prezent, a se vedea art. 3 alin. (1) pct. 68 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare (M. Of. nr. 521 din 26 iunie 2018).

[2] Legea nr. 32/2000 a fost abrogată prin Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări (M. Of. nr. 853 din 8 octombrie 2018), iar autorizarea şi supravegherea activității de asigurare şi reasigurare intră în prezent sub incidența Legii nr. 237/2015 (M. Of. nr. 800 din 28 octombrie 2015), în vigoare de la 1 ianuarie 2016. În tot cuprinsul Legii nr. 85/2014, trebuie avute în vedere aceste aspecte, acolo unde este cazul.

65. *subansamblul funcțional* reprezintă un grup de bunuri ale debitorului care asigură realizarea unui produs finit, de sine stătător, sau permite desfășurarea unei afaceri independente;

66.[1] *supravegherea exercitată de administratorul judiciar*, în condițiile în care nu s-a ridicat dreptul de administrare al debitorului, constă în analiza permanentă a activității acestuia, avizarea prealabilă atât a măsurilor care implică patrimonial debitorul, cât și a celor menite să conducă la restructurarea/reorganizarea acestuia și urmărirea operațiunilor efectuate în baza avizului prealabil. Avizarea se efectuează având la bază o raportare întocmită de către administratorul special, care menționează și faptul că au fost verificate și că sunt îndeplinite condițiile privind realitatea și oportunitatea operațiunilor juridice supuse avizării. Supravegherea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului se face prin avizul prealabil acordat cel puțin cu privire la următoarele operațiuni:

a) plățile, atât prin contul bancar, cât și prin casierie; aceasta se poate realiza fie prin avizarea fiecărei plăți, fie prin instrucțiuni generale cu privire la efectuarea plăților;

b) încheierea contractelor în perioada de observație și în perioada de reorganizare;

c) operațiunile juridice în litigiile în care este implicat debitorul, avizarea măsurilor propuse privind recuperarea creanțelor;

d) operațiunile care implică diminuarea patrimoniului, precum casări, reevaluări etc.;

e) tranzacțiile propuse de către debitor;

f) situațiile financiare și raportul de activitate atașat acestora;

g) măsurile de restructurare sau modificările contractului colectiv de muncă;

h) mandatele pentru adunările și comitetele creditorilor ale societăților aflate în insolvență la care societatea debitoare deține calitatea de creditor, precum și în adunările generale ale acționarilor la societățile la care debitorul deține participații;

i) înstrăinarea de active imobilizate din patrimoniul societății la care debitorul deține participații sau grevarea de sarcini ale acestora – este necesară, pe lângă avizul administratorului judiciar, și parcurgerea procedurii prevăzute la art. 87 alin. (2) și (3);

67. *tabel definitiv de creanțe* este tabelul care cuprinde toate creanțele asupra averii debitorului la data deschiderii procedurii, acceptate în tabelul preliminar și împotriva cărora nu s-au formulat contestații, precum și creanțele admise în urma soluționării contestațiilor sau cele admise provizoriu de către judecătorul-sindic. În cazul procedurii simplificate, tabelul definitiv de creanțe cuprinde, pe lângă creanțele născute anterior deschiderii procedurii, și creanțele născute în perioada de observație, ce au fost admise la masa credală. În acest tabel se arată suma solicitată, suma admisă și rangul de prioritate al creanței potrivit prevederilor art. 159 și 161;

68. *tabelul definitiv consolidat de creanțe* cuprinde totalitatea creanțelor care figurează ca admise în tabelul definitiv de creanțe și cele din tabelul suplimentar necontestate, precum și cele rezultate în urma soluționării contestațiilor la tabelul suplimentar. În situația în care s-a dispus intrarea în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, tabelul definitiv consolidat va cuprinde: totalitatea creanțelor ce figurează ca admise în tabelul definitiv de creanțe, cele din tabelul suplimentar

---

[1] Pct. 66 de la alin. (1) al art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 88/2018.

necontestate, cele rezultate în urma soluționării contestațiilor la tabelul suplimentar, din care se vor deduce sumele achitate pe parcursul derulării planului de reorganizare;

69. *tabelul preliminar de creanțe* cuprinde toate creanțele scadente sau nescadente, sub condiție sau în litigiu, născute înainte de data deschiderii procedurii, acceptate de către administratorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menționate atât suma solicitată de către creditor, cât şi suma acceptată şi rangul de prioritate, iar în situația creditorului aflat în procedura insolvenței se va arăta şi administratorul judiciar/lichidatorul judiciar desemnat. În cazul procedurii simplificate, în acest tabel se vor înregistra şi creanțele născute după deschiderea procedurii şi până la momentul intrării în faliment;

70. *tabelul suplimentar* cuprinde toate creanțele născute după data deschiderii procedurii generale şi până la data începerii procedurii falimentului, acceptate de către lichidatorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel vor fi menționate atât suma solicitată de către creditor, cât şi suma acceptată şi rangul de preferință;

71.[1] *testul creditorului privat* reprezintă analiza comparativă a gradului de îndestulare a creanței bugetare prin raportare la un creditor privat diligent, în cadrul unei proceduri de prevenire a insolvenței sau reorganizare, comparativ cu o procedură de faliment. Analiza are la bază un raport de evaluare întocmit de un evaluator sau un alt specialist şi se raportează inclusiv la durata unei proceduri de faliment comparativ cu programul de plăți propus. Nu constituie ajutor de stat situația în care testul creditorului privat atestă faptul că distribuțiile pe care le-ar primi creditorul bugetar în cazul unei proceduri de prevenire a insolvenței sau reorganizare sunt superioare celor pe care le-ar primi într-o procedură de faliment;

72. *valoarea-prag* reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvență. Valoarea-prag este de 40.000 lei atât pentru creditori, cât şi pentru debitori, inclusiv pentru cererile formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru creanțe de altă natură decât cele salariale, iar pentru salariați este de 6 salarii medii brute pe economie/salariat. Când cererea de deschidere a procedurii de insolvență este introdusă de debitor, cuantumul creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului;

73.[2] *fondul de comerț* reprezintă ansamblul bunurilor mobile şi imobile, corporale şi necorporale – mărci, firme, embleme, brevete de invenții, vad comercial –, utilizate de un operator economic în vederea desfăşurării activității sale;

74. *activitate de interes public* reprezintă orice activitate de interes general, local sau național, care, pentru a răspunde nevoilor sociale, se desfăşoară în mod regulat şi continuu.

(2)[3] În scopul aplicării prevederilor art. 196^1, art. 196^3 şi ale art. 204-214, 216-230 şi 232-241, termenii şi sintagmele *grup, entitate din grup, firmă de investiții, rezoluție, autoritate de rezoluție, instituție supusă rezoluției, condiții de declanşare a procedurii*

[1] Pct. 71 şi 72 de la alin. (1) al art. 5 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 88/2018.

[2] Pct. 73 şi 74 de la alin. (1) al art. 5 au fost introduse prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 88/2018.

[3] Alin. (2) al art. 5 a fost introdus prin art. 630 pct. 2 din Legea nr. 312/2015.

de rezoluție, acțiune de rezoluție, instrumente de rezoluție, competențe de rezoluție, instrument public de stabilizare financiară, instrumente de capital, destinatar, administrator special au înțelesul prevăzut de legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții. *[**R.A.:** art. 3 din Legea nr. 85/2006, art. 3 din Legea nr. 381/2009, art. 3 din Legea nr. 637/2002, art. 2 din O.G. nr. 10/2004]*

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Titlul I. Proceduri de prevenire a insolvenței

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 6. [Domeniul de aplicare] Prezentul titlu se aplică debitorilor aflați în dificultate financiară. *[R.A.: art. 1 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 7. [Participanții] (1) Organele care aplică procedurile prevăzute de prezentul titlu sunt: instanțele judecătorești, prin președintele tribunalului sau, după caz, prin judecătorul-sindic, mandatarul ad-hoc, respectiv administratorul concordatar.

(2) Creditorii participă la procedură în mod individual, în măsura permisă de drepturile aferente creanței lor, precum și în mod colectiv, potrivit prezentei legi, prin adunarea creditorilor și reprezentantul creditorilor.

(3) Debitorul participă la procedură prin reprezentanții săi legali sau convenționali. *[R.A.: art. 4 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 8. [Competența. Hotărârea instanței. Calea de atac] (1) Tribunalul în a cărui circumscripție se află sediul principal sau sediul profesional al debitorului este competent să soluționeze cererile la care se referă prezentul titlu.

(2) Cererile și pricinile referitoare la concordatul preventiv sunt de competența judecătorului-sindic, desemnat potrivit prevederilor Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Hotărârile pronunțate de președintele tribunalului sau de judecătorul-sindic, în aplicarea prezentului titlu, sunt executorii.

(4) Hotărârile președintelui tribunalului sau ale judecătorului-sindic pot fi atacate de părți numai cu apel, în termen de 7 zile, care se calculează de la comunicare, pentru absenți, și de la pronunțare, pentru cei prezenți.

(5) Apelul nu este suspensiv de executare. *[R.A.: art. 5 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 9. [Instanța de apel] Curtea de apel este instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de președintele tribunalului sau de judecătorul-sindic, după caz. Hotărârile curții de apel sunt definitive. *[R.A.: art. 6 din Legea nr. 381/2009]*

Capitolul II. Mandatul ad-hoc

Art. 10. [Cerere de numire a unui mandatar ad-hoc] (1) Un debitor poate adresa președintelui tribunalului o cerere de numire a unui mandatar ad-hoc. Prin cererea sa, debitorul propune un mandatar ad-hoc dintre practicienii în insolvență, autorizați potrivit legii.

(2) Cererea trebuie să cuprindă o descriere detaliată a motivelor care fac necesară numirea unui mandatar ad-hoc. *[R.A.: art. 7 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 11. [Înregistrarea cererii] Cererea este depusă la cabinetul președintelui tribunalului și se înregistrează într-un registru special. *[R.A.: art. 8 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 12. [Citarea. Confidențialitatea procedurii] (1) După primirea cererii, președintele tribunalului dispune citarea, în termen de 5 zile, prin agent procedural, a debitorului și a mandatarului ad-hoc propus.

(2) Procedura se desfășoară în camera de consiliu și se menține confidențială pe toată durata sa.

(3) Confidențialitatea procedurii este obligatorie pentru toate persoanele și instituțiile care iau parte sau sunt implicate în aceasta. *[R.A.: art. 9 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 13. [Desemnarea și obiectivul mandatarului ad-hoc] (1) După ascultarea debitorului, dacă se constată că dificultățile financiare ale acestuia sunt reale, iar persoana propusă ca mandatar ad-hoc întrunește condițiile legii pentru exercitarea acestei calități, președintele tribunalului desemnează, prin încheiere executorie, mandatarul ad-hoc propus.

(2) Obiectivul mandatarului ad-hoc va fi acela de a realiza, în termen de 90 de zile de la desemnare, o înțelegere între debitor și unul sau mai mulți creditori ai săi, în vederea depășirii stării de dificultate financiară în care se află debitorul, a salvgardării acestuia, păstrării locurilor de muncă și acoperirii creanțelor asupra debitorului.

(3) În scopul realizării obiectivului mandatului, mandatarul ad-hoc va putea propune remiteri, reeșalonări sau reduceri parțiale de datorii, continuarea sau încetarea unor contracte în curs, reduceri de personal, precum și orice alte măsuri considerate a fi necesare. *[R.A.: art. 10 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 14. [Onorariul mandatarului ad-hoc] Onorariul mandatarului ad-hoc va fi stabilit provizoriu de către președintele tribunalului, la propunerea debitorului și cu acordul mandatarului ad-hoc, sub forma unui onorariu fix sau a unui onorariu lunar. Acesta va putea fi modificat ulterior, la cererea mandatarului ad-hoc, cu acordul debitorului. *[R.A.: art. 11 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 15. [Încetarea mandatului ad-hoc] (1) Mandatul ad-hoc încetează:

a) prin denunțarea unilaterală a mandatului de către debitor sau de către mandatarul ad-hoc;

b) prin încheierea înțelegerii prevăzute la art. 13 alin. (2);

c) dacă, în termenul prevăzut la art. 13 alin. (2), mandatarul nu a reușit să intermedieze încheierea unei înțelegeri între debitor și creditorii săi.

(2) La cererea debitorului sau a mandatarului ad-hoc, președintele tribunalului va constata încetarea mandatului ad-hoc, prin încheiere definitivă. *[R.A.: art. 12 din Legea nr. 381/2009]*

Capitolul III. Concordatul preventiv

Secțiunea 1. Beneficiarii procedurii. Organele care aplică procedura

Art. 16. [Beneficiarii procedurii] Poate recurge la procedura de concordat preventiv orice debitor în dificultate financiară, cu următoarele excepții:

a) dacă în cei 3 ani anteriori ofertei de concordat preventiv debitorul a mai beneficiat de un concordat preventiv care a eșuat;

b) dacă debitorul şi/sau acţionarii/asociaţii/asociaţii comanditari care deţin controlul debitorului sau administratorii/directorii acestuia au fost condamnaţi definitiv pentru săvârşirea unei infracţiuni intenţionate contra patrimoniului, de corupţie şi de serviciu, de fals, precum şi pentru infracţiunile prevăzute de Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanţii şi răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenţilor economici, autorităţilor sau instituţiilor publice, cu modificările ulterioare, Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea concurenţei nr. 21/1996, republicată, Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea şi sancţionarea spălării banilor, precum şi pentru instituirea unor măsuri de prevenire şi combatere a finanţării terorismului[1], republicată, cu modificările ulterioare, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal[2], cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea şi combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, şi infracţiunile prevăzute de prezenta lege, în ultimii 5 ani anterior deschiderii procedurii prevăzute de prezenta lege. Această prevedere nu se aplică titularilor acţiunilor la purtător;

c) dacă s-a dispus suportarea unei părţi a pasivului debitorului de către membrii organelor de conducere şi/sau supraveghere ale debitorului, potrivit prevederilor art. 169 şi următoarele sau prevederilor unor legi speciale, pentru ajungerea acestuia în stare de insolvenţă; prevederile lit. b) rămân aplicabile. *[R.A.: art. 13 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 17. [Atribuţiile judecătorului-sindic] Judecătorul-sindic are următoarele atribuţii în procedura concordatului preventiv:

a) să numească administratorul concordatar provizoriu;

b) să omologheze, la cererea administratorului concordatar, concordatul preventiv;

c) să constate, la cererea oricărui creditor nesemnatar al concordatului preventiv, îndeplinirea condiţiilor cerute pentru a fi înscris pe lista creditorilor ce au aderat la concordatul preventiv;

d) să dispună prin încheiere, potrivit prevederilor art. 18, suspendarea provizorie a executărilor silite contra debitorului, în baza ofertei de concordat preventiv formulate de debitor şi transmise creditorilor;

e) să judece acţiunile în nulitate şi în rezoluţiune a concordatului preventiv. *[R.A.: art. 14 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 18. [Procedura de judecată. Citarea. Calea de atac] (1) Cererile formulate în temeiul prezentului titlu se judecă în camera de consiliu, de urgenţă şi cu precădere, părţile fiind citate în termen de 48 de ore de la primirea cererii.

---

[1] Titlul Legii nr. 656/2002 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 187/2012.

[2] Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogată prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (M. Of. nr. 688 din 10 septembrie 2015), în vigoare de la 1 ianuarie 2016. Potrivit art. 502 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, „*Trimiterile făcute prin alte acte normative la Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările următoare, se consideră a fi făcute la prezentul cod*". În tot cuprinsul Legii nr. 85/2014, trebuie avute în vedere aceste dispoziţii, acolo unde este cazul.

(2) Părțile cu sediul în străinătate sunt citate prin mijloace rapide de comunicare, la sediul sau, după caz, la domiciliul ori reședința cunoscut/cunoscută al/a acestora; în lipsă, citarea se face prin afișare la ușa instanței. *[R.A.: art. 15 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 19. [Atribuțiile administratorului concordatar] Atribuțiile administratorului concordatar sunt următoarele:

a) întocmește tabelul creditorilor, care include și creditorii contestați sau ale căror creanțe sunt în litigiu, și tabelul creditorilor concordatari; o creanță a unui creditor cu mai mulți debitori solidari aflați în procedură de concordat va fi înscrisă în toate tablourile creditorilor cu valoarea nominală a creanței deținute până ce aceasta va fi complet acoperită;

b) elaborează, împreună cu debitorul, oferta de concordat, cu elementele componente ale acesteia, respectiv proiectul de concordat și planul de redresare;

c) face demersuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor și creditori ori între creditori;

d) solicită judecătorului-sindic omologarea concordatului preventiv;

e) supraveghează îndeplinirea obligațiilor asumate de către debitor prin concordatul preventiv;

f) informează, de urgență, adunarea creditorilor concordatari asupra neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare de către debitor a obligațiilor sale;

g) întocmește și transmite adunării creditorilor concordatari rapoarte lunare sau trimestriale asupra activității sale și a debitorului; raportul administratorului concordatar va conține și opinia acestuia privind existența sau, după caz, inexistența unor motive de rezoluțiune a concordatului preventiv;

h) convoacă adunarea creditorilor concordatari;

i) cere instanței închiderea procedurii concordatului preventiv;

j) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul capitol, instituite prin concordatul preventiv ori stabilite de judecătorul-sindic. *[R.A.: art. 16 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 20. [Onorariul administratorului concordatar] (1) Onorariul administratorului concordatar se propune prin proiectul de concordat și se stabilește prin concordatul preventiv; acesta va fi suportat din averea debitorului.

(2) Onorariul administratorului concordatar va consta, în funcție de natura obligațiilor acestuia, într-o sumă fixă, un onorariu lunar și/sau un onorariu de succes; la stabilirea cuantumului onorariului se vor avea în vedere natura activității desfășurate de către debitor, precum și complexitatea planului de redresare. *[R.A.: art. 17 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 21. [Atribuțiile adunării creditorilor concordatari] (1) Adunarea creditorilor concordatari are următoarele atribuții:

a) aprobă rapoartele administratorului concordatar privitoare la activitatea debitorului și la îndeplinirea obligațiilor asumate prin concordat;

b) desemnează reprezentantul creditorilor;

c) este titularul acțiunii în rezoluțiune a concordatului preventiv.

(2) În cursul derulării procedurii, adunarea creditorilor concordatari poate fi convocată de administratorul concordatar, din oficiu sau la cererea creditorilor reprezentând cel puțin 10% din valoarea totală a creanțelor concordatare.

(3) Adunarea creditorilor concordatari adoptă hotărâri cu majoritatea de voturi stabilită prin raportare la valoarea creanțelor creditorilor concordatari prezenți. *[R.A.: art. 18 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 22. [Desfăşurarea adunării creditorilor concordatari] (1) Votul creditorilor concordatari poate fi exercitat şi prin corespondență.

(2) Şedința adunării creditorilor concordatari va fi organizată şi prezidată de administratorul concordatar.

(3) La adunările creditorilor concordatari va fi invitat şi debitorul. *[R.A.: art. 19 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 23. [Procedura de concordat preventiv] (1) Orice debitor aflat în dificultate financiară, mai puțin cei excluşi conform prevederilor art. 16, poate introduce la tribunalul competent o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv. Prin cererea sa, debitorul propune un administrator concordatar provizoriu dintre practicienii în insolvență autorizați potrivit legii.

(2) Judecătorul-sindic numeşte administratorul concordatar provizoriu prin încheiere executorie.

(3) În termen de 30 de zile de la numirea sa, administratorul concordatar elaborează, împreună cu debitorul, lista creditorilor şi oferta de concordat preventiv.

(4) Oferta de concordat preventiv se notifică de către administratorul concordatar provizoriu creditorilor prin mijloace de comunicare rapidă şi care asigură posibilitatea confirmării primirii acesteia.

(5) Oferta de concordat preventiv va fi depusă în dosarul deschis potrivit alin. (1) şi, pentru opozabilitate față de terți, se depune la grefa tribunalului, unde va fi înregistrată într-un registru special. Despre depunerea şi notificarea acesteia se face mențiune în registrul în care este înregistrat debitorul.

(6) Oferta de concordat preventiv va cuprinde şi proiectul de concordat preventiv, la care se vor anexa declarația debitorului privind starea de dificultate financiară în care se află, precum şi lista creditorilor cunoscuți, inclusiv cei ale căror creanțe sunt contestate integral sau parțial, cu precizarea cuantumului şi a cauzelor de preferință acceptate de debitor. *[R.A.: art. 20 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 24. [Proiectul de concordat preventiv] (1) Proiectul de concordat preventiv trebuie să prezinte, în mod detaliat:

a) situația analitică a activului şi a pasivului debitorului, certificată de un expert contabil sau, după caz, auditată de un auditor autorizat potrivit legii;

b) cauzele stării de dificultate financiară şi, dacă este cazul, măsurile luate de debitor pentru depăşirea acesteia până la depunerea ofertei de concordat preventiv;

c) proiecția evoluției financiar-contabile pe următoarele 24 de luni.

(2) Proiectul de concordat preventiv trebuie să includă un plan de redresare, care prevede cel puțin următoarele măsuri:

a) reorganizarea activității debitorului, prin măsuri precum: restructurarea conducerii debitorului, modificarea structurii funcționale, reducerea personalului sau orice alte măsuri considerate a fi necesare;

b) modalitățile prin care debitorul înțelege să depăşească starea de dificultate financiară, precum: majorarea capitalului social, conversia unor creanțe în acțiuni/

părți sociale, împrumut bancar, obligațional sau de altă natură, inclusiv împrumuturi ale asociaților/acționarilor, înființarea ori desființarea unor sucursale sau puncte de lucru, vânzarea de active, constituirea de cauze de preferință; în cazul acordării de noi finanțări în perioada de concordat, se va prevedea prioritatea la distribuire a acestor sume, după plata cheltuielilor de procedură.

(3) În cazul contractelor a căror scadență depăşeşte termenul de 24 de luni prevăzut pentru realizarea concordatului sau al celor pentru care se propun eşalonări de plată în afara acestei perioade, după închiderea procedurii de concordat, aceste plăți vor continua conform contractelor din care rezultă.

(4) Termenul pentru satisfacerea creanțelor stabilite prin concordat este de 24 de luni de la data omologării acestuia prin hotărâre executorie, cu posibilitatea de prelungire cu 12 luni. În primul an este obligatorie plata a minimum 20% din valoarea creanțelor stabilite prin concordat.

(5) În cazul în care prin proiectul de concordat se propun reduceri ale creanțelor bugetare, este obligatorie prezentarea rezultatelor testului creditorului privat.

(6) Prin proiectul de concordat preventiv, supus aprobării creditorilor, debitorul propune, de asemenea, confirmarea administratorului concordatar provizoriu, precum şi onorariul acestuia pentru perioada ulterioară datei încheierii concordatului. *[R.A.: art. 21 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 25. [Suspendarea provizorie a urmăririlor silite] (1) În baza ofertei de concordat preventiv, debitorul poate cere judecătorului-sindic suspendarea provizorie a urmăririlor silite, potrivit prevederilor art. 996 şi 999 din Codul de procedură civilă[1].

(2) Cererea se judecă în camera de consiliu, de urgență şi cu precădere, fără citarea părților.

(3) Suspendarea provizorie a urmăririlor silite individuale se menține până la pronunțarea unei hotărâri executorii de omologare a concordatului sau până la respingerea ofertei de concordat prin vot de către creditorii ale căror creanțe necontestate compun masa credală, conform legii. *[R.A.: art. 22 din Legea nr. 381/2009]*

Secțiunea a 2-a. Încheierea şi omologarea concordatului preventiv

Art. 26. [Negocierile asupra proiectului de concordat preventiv] (1) În vederea exercitării votului creditorilor asupra proiectului de concordat preventiv, debitorul poate organiza una sau mai multe şedințe, colective ori individuale, de negociere cu creditorii, în prezența administratorului concordatar propus de debitor.

(2) Inițiativa negocierii poate aparține şi unuia sau mai multor creditori, precum şi acționarilor sau asociaților debitorului care dețin controlul.

(3) Perioada în care se desfăşoară negocierile asupra proiectului de concordat preventiv nu poate depăşi 60 de zile calendaristice. *[R.A.: art. 23 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 27. [Aprobarea concordatului preventiv] (1) Asupra ofertei de concordat preventiv, cu eventualele amendamente rezultate în urma negocierilor, creditorii votează, în principiu, prin corespondență.

---

[1] În prezent, art. 997 şi art. 1000.

(2) Votul creditorilor se trimite prin mijloace de comunicare rapidă pe adresa debitorului, în termen de maximum 60 de zile calendaristice calculate de la data primirii ofertei de concordat preventiv. Votul favorabil necondiționat asupra concordatului preventiv are valoare de acceptare a concordatului. Orice condiționare a votului este considerată vot negativ.

(3) În cazuri excepționale, administratorul concordatar poate convoca o adunare a tuturor creditorilor.

(4) Dacă în termenul prevăzut la alin. (2) unul sau mai mulți creditori deținând cel puțin 10% din valoarea totală a creanțelor solicită convocarea adunării tuturor creditorilor, administratorul concordatar este obligat să o convoace în termen de maximum 5 zile de la data primirii cererii. Convocarea este transmisă creditorilor prin mijloace de comunicare rapidă şi care asigură confirmarea primirii acesteia.

(5) Concordatul preventiv se consideră aprobat de creditori dacă sunt întrunite voturile creditorilor care reprezintă cel puțin 75% din valoarea creanțelor acceptate şi necontestate.

(6) Creditorii care, direct sau indirect, controlează, sunt controlați ori se află sub control comun cu debitorul pot participa la ședință, dar pot vota cu privire la concordat doar în cazul în care acesta le acordă mai puțin decât ar primi în cazul falimentului. *[R.A.: art. 24 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 28. [Procedura omologării concordatului preventiv] (1) După aprobarea concordatului de către creditori, administratorul concordatar solicită judecătorului-sindic să omologheze concordatul preventiv. Pentru omologare, judecătorul-sindic verifică îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) valoarea creanțelor contestate şi/sau în litigiu nu depăşeşte 25% din masa credală;

b) concordatul preventiv a fost aprobat de creditorii care reprezintă cel puțin 75% din valoarea creanțelor acceptate şi necontestate.

(2) Judecătorul-sindic omologhează concordatul preventiv prin încheiere pronunțată în camera de consiliu, de urgență şi cu precădere, după citarea şi ascultarea administratorului concordatar. Cererea de omologare a concordatului preventiv poate fi respinsă exclusiv pentru motive de legalitate.

(3) Concordatul preventiv, aprobat de creditori şi omologat de judecătorul-sindic prin încheiere, se comunică creditorilor, prin intermediul administratorului concordatar, şi se menționează în registrul în care este înregistrat debitorul. *[R.A.: art. 26 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 29. [Comunicarea hotărârii de omologare. Efecte] (1) De la data comunicării hotărârii de omologare a concordatului preventiv se suspendă de drept urmăririle individuale ale creditorilor semnatari asupra debitorului şi curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului.

(2) Curgerea dobânzilor, a penalităților şi a oricăror altor cheltuieli aferente creanțelor nu se suspendă față de creditorii semnatari, cu excepția situației în care aceştia îşi exprimă expres, în scris, acordul în sens contrar, acord ce va fi menționat în proiectul de concordat. *[R.A.: art. 27 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 30. [Suspendarea procedurilor de executare silită. Amânarea scadenței creanței. Opozabilitatea concordatului] (1) Dispunând omologarea, judecătorul-sindic suspendă toate procedurile de executare silită.

(2) La cererea administratorului concordatar, sub condiția acordării de garanții creditorilor de către debitor, judecătorul-sindic poate impune creditorilor nesemnatari ai concordatului preventiv un termen de maximum 18 luni de amânare a scadenței creanței lor, perioadă în care nu vor curge dobânzi, penalități, precum şi orice alte cheltuieli aferente creanțelor. Prevederile referitoare la amânarea scadenței creanței nu sunt aplicabile în privința contractelor financiare calificate şi a operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală.

(3) Concordatul va fi opozabil creditorilor bugetari, cu condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat din legislația internă şi europeană, potrivit prevederilor art. 24 alin. (5). *[R.A.: art. 28 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 31. [Interdicția deschiderii procedurii insolvenței] În perioada concordatului preventiv omologat nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor. *[R.A.: art. 29 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 32. [Cererea de aderare la concordat] (1) Orice creditor care obține un titlu executoriu asupra debitorului în cursul procedurii poate formula cerere de aderare la concordat sau poate să îşi recupereze creanța prin orice alte modalități prevăzute de lege.

(2) Cererea de aderare se depune la administratorul concordatar, care o include în tabelul creditorilor concordatari. *[R.A.: art. 30 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 33. [Activitatea debitorului] (1) În cursul procedurii, debitorul îşi desfăşoară activitatea în limitele afacerii sale obişnuite, în condițiile concordatului preventiv, sub supravegherea administratorului concordatar.

(2) Măsurile cuprinse în concordatul preventiv, inclusiv modificările creanțelor, profită şi codebitorilor, fidejusorilor şi terților garanți. *[R.A.: art. 31 din Legea nr. 381/2009]*

Secțiunea a 3-a. Închiderea procedurii concordatului preventiv

Art. 34. [Anularea şi suspendarea concordatului preventiv] (1) Creditorii care au votat împotriva concordatului preventiv pot cere anularea acestuia, în termen de 15 zile de la data omologării acestuia.

(2) Când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul de a cere constatarea nulității se prescrie în termen de 6 luni de la data omologării concordatului.

(3) Judecătorul-sindic, la cererea reclamantului, poate dispune, pe cale de ordonanță preşedințială, suspendarea concordatului preventiv. *[R.A.: art. 32 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 35. [Acțiunea în rezoluțiune a concordatului preventiv] (1) În situația în care se constată încălcarea gravă de către debitor a obligațiilor asumate prin concordatul preventiv, adunarea creditorilor concordatari poate hotărî introducerea acțiunii în rezoluțiune a concordatului preventiv. Asupra acestui aspect adunarea

poate delibera chiar dacă nu a fost înscris pe ordinea de zi. De asemenea, poate introduce această acțiune, în aceleași condiții, creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor acceptate și necontestate.

(2) În înțelesul alin. (1), reprezintă încălcare gravă a obligațiilor asumate de debitor prin concordatul preventiv acțiuni precum: favorizarea unuia sau a mai multor creditori în dauna celorlalți, ascunderea sau înstrăinarea de active în perioada concordatului preventiv, efectuarea de plăți fără contraprestație sau în condiții ruinătoare.

(3) Dacă adunarea creditorilor concordatari a decis introducerea acțiunii în rezoluțiune, procedura concordatului preventiv se suspendă de drept.

(4) Prin hotărârea de admitere a acțiunii în rezoluțiune, judecătorul-sindic acordă creditorilor daune-interese, potrivit dreptului comun. *[R.A.: art. 33 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 36. [Închiderea procedurii concordatului preventiv] (1) Dacă procedura concordatului preventiv se finalizează cu succes, la termenul prevăzut în contract sau anterior acestuia, după caz, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere prin care va constata realizarea obiectului concordatului preventiv. În acest caz, modificările creanțelor prevăzute în concordatul preventiv rămân definitive.

(2) În cazul în care în cursul derulării procedurii, înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 24 alin. (4), administratorul concordatar apreciază că este imposibilă realizarea obiectivelor concordatului din motive neimputabile debitorului, poate cere judecătorului-sindic constatarea nereușitei concordatului preventiv și închiderea procedurii. *[R.A.: art. 34 din Legea nr. 381/2009]*

Art. 37. [Reguli speciale] (1) Măsurile prevăzute de prezentul titlu se vor aplica cu respectarea regulilor în materia ajutorului de stat.

(2) Prevederile prezentului titlu nu sunt aplicabile în privința contractelor financiare calificate și a operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală. *[R.A.: art. 35 din Legea nr. 381/2009]*

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Titlul II. Procedura insolvenței

Capitolul I. Dispoziții comune

Secțiunea 1. Aspecte generale

Art. 38. [Procedura generală. Procedura simplificată. Domenii de aplicare] (1) Procedura generală prevăzută de prezentul capitol se aplică debitorilor prevăzuți la art. 3, cu excepția celor cărora li se aplică procedura simplificată.

(2) Procedura simplificată prevăzută de prezentul capitol se aplică debitorilor aflați în stare de insolvență care se încadrează în una dintre următoarele categorii:

a) profesioniști persoane fizice supuse obligației de înregistrare în registrul comerțului, cu excepția celor care exercită profesii liberale;

b) întreprinderi familiale, membrii întreprinderii familiale;

c) debitori care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1) și îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

1. nu dețin niciun bun în patrimoniul lor;

2. actele constitutive sau documentele contabile nu pot fi găsite;

3. administratorul nu poate fi găsit;

4. sediul social/profesional nu mai există sau nu corespunde adresei din registrul comerțului;

d) persoane juridice dizolvate voluntar, judiciar sau de drept, anterior formulării cererii introductive, chiar dacă lichidatorul judiciar nu a fost numit sau, deși numit, mențiunea privitoare la numirea sa nu a fost înscrisă în registrul comerțului;

e) debitori care și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în faliment;

f) orice persoană care desfășoară activități specifice profesioniștilor, care nu a obținut autorizarea cerută de lege pentru exploatarea unei întreprinderi și nu este înregistrată în registrele speciale de publicitate; aplicarea prezentei legi față de aceste persoane nu exclude sancțiunile aplicabile pentru lipsa autorizării sau înregistrării respectivei persoane. *[R.A.: art. 1 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 39. [Cheltuielile aferente procedurii insolvenței] (1) Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cele privind notificarea, convocarea și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul judiciar și/sau de lichidatorul judiciar, vor fi suportate din averea debitorului.

(2) Plățile se vor face dintr-un cont deschis la o unitate a unei bănci, pe bază de dispoziții emise de debitor sau, după caz, de administratorul judiciar, iar în cursul falimentului, de lichidatorul judiciar.

(3) Disponibilitățile băneşti vor putea fi păstrate într-un cont special de depozit bancar.

(4) În lipsa disponibilităților în contul debitorului, se va utiliza fondul de lichidare, plățile urmând a fi făcute potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza unui buget previzionat.

(5) În cadrul adunării creditorilor, administratorul judiciar va putea solicita creditorilor avansarea sumelor necesare continuării procedurii.

(6) În scopul şi în limitele necesare acoperirii cheltuielilor de procedură, oricând pe parcursul procedurii, în lipsă de lichidităţi în patrimoniul debitorului, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va identifica bunuri valorificabile libere de sarcini, care nu sunt esenţiale pentru reorganizare, şi va proceda la valorificarea de urgenţă, la minim valoarea de lichidare a acestora, stabilită de un evaluator. Până la desemnarea comitetului creditorilor decizia de valorificare aparţine administratorului judiciar/ lichidatorului judiciar. Propunerea de valorificare, inclusă în raportul prevăzut la art. 59 alin. (1), care se depune la dosarul cauzei şi se publică în extras în BPI, poate fi contestată de orice parte interesată în termen de 3 zile de la publicarea extrasului raportului în BPI. După desemnarea comitetului creditorilor, valorificarea se va face cu acordul comitetului, potrivit prevederilor art. 87 alin. (2).

(7)[1] Fondul prevăzut la alin. (4) va fi susţinut de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiţiei, precum şi din preluarea a 2,0% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvenţă, inclusiv din fondurile obţinute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, sumă care va fi inclusă în categoria cheltuielilor aferente procedurii în sensul alin. (1).

(8) Sumele prevăzute la alin. (1) vor fi plătite cu prioritate în momentul existenţei disponibilului în contul debitorului. Sumele plătite din fondul de lichidare pentru cheltuielile de procedură sunt considerate avansuri şi vor fi restituite de către practicianul în insolvenţă din averea debitoarei la momentul existenţei lor.

(9) Uniunea Naţională a Practicienilor în Insolvenţă din România va comunica Oficiului Naţional al Registrului Comerţului şi instanţelor judecătoreşti pe lângă care funcţionează registrul societăţilor agricole, respectiv registrul asociaţiilor şi fundaţiilor, numărul contului şi unitatea la care acesta este deschis şi orice modificări ulterioare ale acestuia. *[R.A.: art. 4 din Legea nr. 85/2006]*

Notă. Potrivit art. 19 din O.U.G. nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum şi modificarea şi completarea unor acte normative (M. Of. nr. 79 din 30 ianuarie 2017), *„În aplicarea art. 39 alin. (7) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, cu modificările şi completările ulterioare, Guvernul, prin hotărâre, stabileşte indicatorii pe baza cărora se determină anual necesarul fondului ce urmează a fi asigurat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerul Justiţiei de la cap. 61.01 «Ordine Publică şi Siguranţă Naţională», titlul VII «Alte transferuri» articolul 55.01 «Transferuri interne», alineat 55.01.18 «Alte transferuri curente interne», precum şi modalitatea de virare a acestuia de către Oficiul Naţional al Registrului Comerţului către Uniunea Naţională a Practicienilor în Insolvenţă"*.

Secţiunea a 2-a. Organele care aplică procedura. Participanţii la procedură

Art. 40. [Organele care aplică procedura] (1) Organele care aplică procedura sunt: instanţele judecătoreşti, judecătorul-sindic, administratorul judiciar şi lichidatorul judiciar.

---

[1] Alin. (7) al art. 39 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XIII pct. 1 din Legea nr. 1/2017.

(2) Organele prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure efectuarea cu celeritate a actelor şi operaţiunilor prevăzute de prezenta lege, precum şi realizarea, în condiţiile legii, a drepturilor şi obligaţiilor celorlalţi participanţi la aceste acte şi operaţiuni. *[R.A.: art. 5 din Legea nr. 85/2006]*

§1. Instanţele judecătoreşti

Art. 41. [Competenţa tribunalului şi procedura de judecată] (1) Toate procedurile prevăzute de prezentul capitol, cu excepţia apelului, sunt de competenţa tribunalului sau, dacă este cazul, a tribunalului specializat, în a cărui circumscripţie debitorul şi-a avut sediul social/profesional cel puţin 6 luni anterior datei sesizării instanţei. Dacă în cadrul tribunalului a fost creată o secţie specială de insolvenţă, acesteia îi aparţine competenţa pentru derularea procedurilor prevăzute de prezenta lege.

(2) Sediul social/profesional al debitorului este cel cu care figurează acesta în registrul comerţului, respectiv în registrul societăţilor agricole sau în registrul asociaţilor şi fundaţiilor. În cazul în care sediul a fost schimbat cu mai puţin de 6 luni anterior depunerii cererii de deschidere a procedurii insolvenţei, sediul social/profesional al debitorului este cel cu care acesta figura la registrul comerţului, respectiv în registrul societăţilor agricole sau în registrul asociaţilor şi fundaţiilor înainte de schimbare.

(3) Tribunalul, legal învestit cu o cerere de deschidere a procedurii insolvenţei potrivit alin. (1), rămâne competent să soluţioneze cauza, indiferent de schimbările ulterioare de sediu al debitorului.

(4) Toate cererile, contestaţiile, acţiunile întemeiate pe dispoziţiile prezentului capitol se judecă potrivit prevederilor Codului de procedură civilă cu privire la judecata în primă instanţă, cu menţiunea că termenul pentru depunerea întâmpinării este de maximum 15 zile de la comunicare, răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu, iar judecătorul-sindic fixează, prin rezoluţie, în termen de maximum 5 zile de la data depunerii întâmpinării, primul termen de judecată, care va fi de cel mult 30 de zile de la data rezoluţiei. În ceea ce priveşte cererile de deschidere a procedurii de insolvenţă ori în alte cazuri în care legea prevede termene speciale se va ţine cont de aceste termene speciale. În cazul cererii de deschidere a procedurii insolvenţei, nu sunt aplicabile dispoziţiile art. 200 din Codul de procedură civilă privind regularizarea cererii.

(5) În litigiile care au fost promovate în temeiul dreptului comun, după deschiderea procedurii insolvenţei citarea debitorului se va face la sediul acestuia şi la sediul administratorului judiciar/lichidatorului judiciar. *[R.A.: art. 6 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 42. [Citarea, comunicarea, notificarea şi publicarea actelor de procedură] (1)[1] Citarea părţilor, precum şi comunicarea oricăror acte de procedură se efectuează prin BPI. Comunicarea citaţiilor, a convocărilor şi notificărilor către participanţii la proces, al căror sediu, domiciliu sau reşedinţă se află în străinătate, este supusă dispoziţiilor Codului de procedură civilă coroborate cu prevederile Regulamentului (CE)

[1] Alin. (1) al art. 42 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XIII pct. 2 din Legea nr. 1/2017.

nr. 1.346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență[1], cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Regulamentului (CE) nr. 1.393/2007 al Parlamentului European şi al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare şi extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) şi abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1.348/2000 al Consiliului, după caz. BPI va fi realizat în formă electronică. Acoperirea cheltuielilor de publicare a BPI se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

(2) În procedurile contencioase reglementate de prezentul capitol vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluționare judecătorului-sindic, în condiții de contradictorialitate. În toate celelalte cazuri se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă, în măsura în care nu contravin unor dispoziții exprese prevăzute de prezenta lege.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii şi notificarea deschiderii procedurii se vor realiza, potrivit prevederilor Codului de procedură civilă. Creditorii care nu au fost notificați potrivit prevederilor art. 99 alin. (3) sunt considerați de drept în termenul de depunere a cererilor de admitere a creanțelor, prin depunerea unei cereri de admitere la masa credală şi vor prelua procedura în stadiul în care se afla în momentul înscrierii lor la masa credală.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), prima citare şi comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune, în temeiul dispozițiilor prezentei legi, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se vor realiza potrivit prevederilor Codului de procedură civilă şi prin BPI. Instanțele judecătoreşti vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în BPI.

(5) În cazul în care debitorul este o societate tranzacționată pe o piață reglementată, judecătorul-sindic va comunica Autorității pentru Supraveghere Financiară hotărârea de deschidere a procedurii.

(6) Formatul şi conținutul-cadru ale actelor care se publică în BPI şi ale dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, convocare, notificare şi comunicare se stabilesc prin ordin al ministrului justiției şi sunt utilizate în mod obligatoriu de toți participanții la procedură.

(7) Notificările, cu excepția cazului în care sarcina notificării aparține altor organe care aplică procedura, şi convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, după caz.

(8) Creditorii care au înregistrat cereri de admitere a creanțelor sunt prezumați că au în cunoştință termenele prevăzute la art. 100 ori la art. 146 sau 147, după caz, şi nu vor mai fi citați.

---

[1] La 26 iunie 2017, Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 a fost abrogat şi înlocuit de Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență (J.O. L 141 din 5 iunie 2015), iar trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la noul regulament. Aceste aspecte trebuie avute în vedere în tot cuprinsul Legii nr. 85/2014, acolo unde este cazul.

(9) În vederea publicării citațiilor, convocărilor şi notificărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătoreşti, după deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege, se editează BPI.

(10) Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătoreşti în BPI înlocuieşte, de la data publicării acestora, citarea, convocarea şi notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării. *[R.A.: art. 7 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 43. [Apelul] (1) Curtea de apel va fi instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic. Hotărârile curții de apel sunt definitive.

(2) Termenul de apel este de 7 zile de la comunicarea hotărârii realizată prin publicare în BPI, dacă prin lege nu se prevede altfel. Apelul va fi judecat de complete specializate, de urgență. Citarea apelanților, a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar şi a intimaților în apel şi comunicarea deciziilor pronunțate se fac prin BPI. Instanțele judecătoreşti vor transmite actele de procedură în cauză, din oficiu, pentru publicare în BPI. Procedura va fi considerată îndeplinită dacă citația se publică cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte de data stabilită pentru înfățişare. În vederea soluționării apelului se trimit la curtea de apel, în copie certificată, de grefierul-şef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic în cazul în care apelul priveşte o hotărâre a judecătorului-sindic pentru care nu s-a format dosar asociat. În cazul în care instanța de apel consideră necesare şi alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate, prin rezoluția la primirea cererii de apel sau prin încheiere în cursul soluționării apelului, să le depună în copie certificată sau le va solicita jucătorului-sindic.

(3) Apelul se judecă potrivit prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele derogări: termenul pentru depunerea întâmpinării este de maximum 10 zile de la comunicarea cererii şi a motivelor de apel, răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu, iar judecătorul-sindic fixează, prin rezoluție, în termen de maximum 3 zile de la data depunerii întâmpinării, primul termen de judecată, care va fi de cel mult 30 de zile de la data rezoluției.

(4) Prin derogare de la prevederile Codului de procedură civilă, apelul nu suspendă executarea hotărârilor judecătorului-sindic.

(5) Următoarele hotărâri ale judecătorului-sindic vor putea fi suspendate de instanța de apel:

a) sentința de deschidere a procedurii insolvenței împotriva debitorului;

b) sentința prin care se decide intrarea în procedura simplificată;

c) sentința prin care se decide intrarea în faliment;

d) sentința de soluționare a contestației la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare şi din încasarea de creanțe;

e) sentința de soluționare a contestațiilor împotriva măsurilor administratorului judiciar/lichidatorului judiciar;

f) încheierea prin care s-a confirmat practicianul în insolvență;

g) încheierea prin care a fost înlocuit practicianul în insolvență;

h) sentința prin care s-au soluționat acțiunile în anulare prevăzute la art. 117-122.

(6) Pentru toate cererile de apel formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurii se constituie un singur dosar. Completul de apel

căruia i s-a repartizat aleatoriu primul apel va fi cel care va soluționa toate apelurile următoare privind aceeași procedură, exercitate împotriva aceleiași hotărâri sau a hotărârilor succesive pronunțate de judecătorul-sindic în același dosar de insolvență.

(7) Curtea de apel învestită cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins cererea de deschidere a procedurii insolvenței, admițând apelul, va anula hotărârea și va trimite cauza judecătorului-sindic pentru deschiderea procedurii insolvenței. *[R.A.: art. 8 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 44. [Repartizarea cauzelor] Repartizarea cauzelor, având ca obiect procedura prevăzută de prezentul titlu, judecătorilor desemnați ca judecători-sindici se realizează în mod aleatoriu, în sistem informatizat, potrivit art. 53 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. *[R.A.: art. 9 din Legea nr. 85/2006]*

§2. Judecătorul-sindic

Art. 45. [Atribuțiile judecătorului-sindic] (1) Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentului capitol, sunt:

a) pronunțarea motivată a hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței și, după caz, de intrare în faliment, atât prin procedura generală, cât și prin procedura simplificată;

b) judecarea contestației debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor pentru începerea procedurii;

c) judecarea opoziției creditorilor la deschiderea procedurii;

d) desemnarea motivată, după verificarea eventualelor incompatibilități, prin sentința de deschidere a procedurii, după caz, a administratorului judiciar provizoriu/lichidatorului judiciar provizoriu, solicitat de creditorul care a depus cererea de deschidere a procedurii ori de către debitor, dacă cererea îi aparține acestuia. În lipsa unei astfel de propuneri făcute de către debitor sau de către oricare dintre creditori, desemnarea se va face dintre practicienii în insolvență înscriși în Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, care și-au depus ofertă la dosar. Dacă nu s-a depus nicio ofertă, va desemna aleatoriu pe oricare dintre practicienii în insolvență înscriși în Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România. În cazul în care atât debitorul, cât și creditorul au solicitat desemnarea câte unui administrator judiciar/lichidator judiciar va avea prevalență cererea creditorului. Dacă creditorii solicită a fi desemnați administratori judiciari/lichidatori judiciari diferiți, judecătorul-sindic va desemna motivat pe unul dintre cei propuși de aceștia. Desemnarea se va face pentru administrarea procedurii până la confirmarea acestuia în condițiile legii. Totodată, judecătorul-sindic va fixa onorariul în conformitate cu criteriile stabilite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a atribuțiilor acestuia pentru această perioadă;

e) confirmarea, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar desemnat de adunarea creditorilor ori de creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor. Dacă nu există contestații asupra legalității hotărârii adunării creditorilor sau a deciziei creditorului care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor, confirmarea se face în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de 5 zile de la sesizarea judecătorului-sindic;

f) înlocuirea, pentru motive temeinice, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, potrivit prevederilor art. 57 alin. (4);

g) judecarea cererilor de a i se ridica debitorului dreptul de a-şi mai conduce activitatea;

h) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la ajungerea debitorului în insolvenţă, potrivit art. 169, sau sesizarea organelor de urmărire penală atunci când există date cu privire la săvârşirea unei infracţiuni;

i) judecarea acţiunilor introduse de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar pentru anularea unor acte ori operaţiuni frauduloase, potrivit prevederilor art. 117-122 şi a acţiunilor în nulitatea plăţilor sau operaţiunilor efectuate de către debitor, fără drept, după deschiderea procedurii;

j) judecarea contestaţiilor debitorului, ale comitetului creditorilor ori ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar;

k) confirmarea planului de reorganizare, după votarea lui de către creditori;

l) soluţionarea cererii administratorului judiciar sau a creditorilor de întrerupere a procedurii de reorganizare judiciară şi de intrare în faliment;

m) soluţionarea contestaţiilor formulate la rapoartele administratorului judiciar sau ale lichidatorului judiciar;

n) judecarea acţiunii în anularea hotărârii adunării creditorilor;

o) judecarea cererilor administratorului judiciar/lichidatorului judiciar în situaţiile în care nu se poate lua o hotărâre în şedinţele comitetului creditorilor sau ale adunării creditorilor din lipsa de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocaţi, la cel puţin două şedinţe ale acestora având aceeaşi ordine de zi;

p) dispunerea convocării adunării creditorilor, cu o anumită ordine de zi;

q) pronunţarea hotărârii de închidere a procedurii;

r) orice alte atribuţii prevăzute de lege.

(2) Atribuţiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activităţii administratorului judiciar şi/sau al lichidatorului judiciar şi la procesele şi cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenţei. Atribuţiile manageriale aparţin administratorului judiciar ori lichidatorului judiciar sau, în mod excepţional, debitorului, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-şi administra averea. Deciziile manageriale ale administratorului judiciar, lichidatorului judiciar sau debitorului care şi-a păstrat dreptul de administrare pot fi controlate sub aspectul oportunităţii de către creditori, prin organele acestora. *[R.A.: art. 11 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 46. [Hotărârile judecătorului-sindic] (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii şi pot fi atacate, separat, numai cu apel.

(2) Dispoziţiile art. 42 alin. (1) din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu sunt aplicabile judecătorului-sindic care pronunţă succesiv hotărâri în acelaşi dosar, cu excepţia situaţiei rejudecării, după anularea hotărârii în apel.

(3) Hotărârile pronunţate de judecătorul-sindic vor fi motivate de acesta în termen de 20 de zile de la data pronunţării hotărârii. *[R.A.: art. 12 din Legea nr. 85/2006]*

§3. Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor

Art. 47. [Convocarea adunării creditorilor] (1) Adunarea creditorilor va fi convocată şi prezidată de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, dacă prezenta lege sau judecătorul-sindic nu dispune altfel. Secretariatul şedinţelor adunărilor creditorilor este în sarcina administratorului judiciar/lichidatorului judiciar.

(2) Creditorii cunoscuţi vor fi convocaţi de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în cazurile prevăzute expres de prezenta lege şi ori de câte ori este necesar.

(3) Adunarea creditorilor va putea fi convocată şi de comitetul creditorilor sau de către creditorii deţinând creanţe în valoare de cel puţin 30% din valoarea totală a creanţelor cu drept de vot. În această situaţie, dacă administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar refuză să prezideze adunarea creditorilor ori nu se prezintă la data şi locul convocării, aceasta va fi prezidată de preşedintele comitetului creditorilor ori, în lipsă, de creditorul care a cerut convocarea, reprezentaţi sau asistaţi de un avocat ori de un consilier juridic. În acest caz, convocarea şi orice alte documente şi informaţii aferente acesteia vor fi comunicate de urgenţă administratorului judiciar/ lichidatorului judiciar. Procesul-verbal întocmit va fi transmis spre publicare în BPI în termen de 3 zile de către persoana care a prezidat adunarea. *[R.A.: art. 13 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 48. [Ordinea de zi a şedinţelor, deliberările, reprezentarea, votul şi hotărârile] (1) Convocarea creditorilor se realizează prin publicare în BPI cu cel puţin 5 zile anterior ţinerii şedinţei şi trebuie să cuprindă ordinea de zi a acesteia. Convocatorul se depune la BPI cu 3 zile înaintea datei la care trebuie efectuată publicarea.

(2) Orice deliberare asupra unei chestiuni necuprinse în convocare este nulă, cu excepţia cazului în care la şedinţă participă titularii tuturor creanţelor şi aceştia sunt de acord cu introducerea chestiunii respective pe ordinea de zi a şedinţei.

(3) Creditorii pot fi reprezentaţi în adunare prin împuterniciţi cu procură specială autentică sau, în cazul creditorilor bugetari şi al celorlalte persoane juridice, cu delegaţie semnată de conducătorul unităţii.

(4) Dacă prin lege nu se interzice în mod expres, creditorii vor putea vota şi prin corespondenţă. Scrisoarea prin care îşi exprimă votul, semnată de creditor, sau înscrisul în format electronic căruia i s-a încorporat, ataşat ori asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat valabil, pot fi comunicate prin orice mijloace, până în ziua şi la ora fixată pentru exprimarea votului, administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar.

(5) La şedinţele adunării creditorilor, salariaţii debitorului vor putea fi reprezentaţi de un delegat din rândul acestora, care va vota pentru întreaga valoare a creanţelor reprezentând salariile şi alte drepturi băneşti ce li se cuvin.

(6) Deliberările şi hotărârile adunării creditorilor vor fi cuprinse într-un proces-verbal, care va fi semnat de preşedintele şedinţei, membrii comitetului creditorilor, precum şi de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, după caz. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, la dosarul cauzei şi trimis spre publicare în BPI, în termen de două zile lucrătoare de la data adunării creditorilor.

(7) Hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective şi au făcut să se consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum şi la cererea creditorilor care au lipsit motivat de la şedinţa adunării creditorilor sau ale căror voturi nu au fost consemnate în procesul-verbal întocmit. Hotărârea, cu excepţia celei prin care a fost desemnat, poate fi atacată, pentru motive de nelegalitate, şi de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.

(8) Cererea prevăzută la alin. (7) va fi depusă la dosarul cauzei, inclusiv în format electronic, în termen de 5 zile de la data publicării în BPI a procesului-verbal al adunării creditorilor şi va fi soluţionată în camera de consiliu, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar şi a creditorilor. Citarea părţilor şi comunicarea actelor către aceştia se fac prin BPI. *[R.A.: art. 14 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 49. [Condiţiile de cvorum şi de majoritate] (1) Cu excepţia cazurilor în care legea cere o majoritate specială, şedinţele adunării creditorilor au loc în prezenţa titularilor de creanţe însumând cel puţin 30% din valoarea totală a creanţelor cu drept de vot asupra averii debitorului, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul favorabil manifestat expres al titularilor majorităţii, prin valoare, a creanţelor prezente cu drept de vot. Votul condiţionat este considerat vot negativ. Sunt consideraţi prezenţi şi creditorii care au votat valabil prin corespondenţă.

(2) Calculul valorii totale a creanţelor prevăzute la alin. (1) împotriva averii debitorului se va determina prin raportare la:

a) ulterior publicării în BPI a tabelului preliminar şi până la publicarea în BPI a tabelului definitiv, valoarea creanţelor verificate şi acceptate de administratorul judiciar, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului preliminar;

b) ulterior publicării în BPI a tabelului definitiv şi până la confirmarea unui plan de reorganizare sau, în cazul neconfirmării planului, până la publicarea tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului definitiv;

c) ulterior confirmării planului de reorganizare şi până la deschiderea procedurii de faliment, potrivit cuantumului cuprins în programul de plăţi, modificat în urma stingerii creanţelor achitate în plan;

d) după deschiderea procedurii de faliment până la publicarea tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din tabelul definitiv aşa cum acesta a fost modificat în urma stingerii creanţelor;

e) ulterior publicării în BPI a tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul acestuia.

(3) În cazul în care, ulterior adoptării hotărârii adunării creditorilor, se constată, prin hotărâre definitivă, că votul a fost viciat, prin introducerea sau eliminarea unei creanţe pentru care titularul acesteia solicitase înscrierea în tabelul de creanţe şi dacă votul astfel viciat ar fi putut conduce la adoptarea unei alte hotărâri, adunarea creditorilor se reconvoacă cu aceeaşi ordine de zi. În cazul în care noua hotărâre a adunării creditorilor este diferită faţă de cea iniţială, judecătorul-sindic poate decide desfiinţarea în tot ori în parte a actelor sau operaţiunilor încheiate în temeiul hotărârii iniţiale.

(4) În cazurile privind creditorii ale căror creanțe au fost stinse total sau parțial se va proceda la o modificare corespunzătoare a tabelului de creanțe, după caz. Odată cu convocatorul adunării creditorilor se va publica şi tabelul de creditori actualizat cu sumele stinse în timpul procedurii. Odată cu contestarea procesului-verbal al adunării, creditorii vor putea contesta în aceleaşi termene şi condiții şi tabelul astfel publicat. *[R.A.: art. 15 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 50. [Desemnarea comitetului creditorilor] (1) Judecătorul-sindic poate desemna, în raport cu numărul creditorilor, un comitet format din 3 sau 5 creditori, dintre cei cu drept de vot, cu creanțele beneficiind de cauze de preferință, creanțele bugetare şi chirografare cele mai mari, prin valoare. Dacă, din cauza numărului mic de creditori, judecătorul-sindic nu consideră necesară constituirea unui comitet al creditorilor, atribuțiile comitetului vor fi exercitate de adunarea creditorilor.

(2) Desemnarea se va face, prin încheiere, după întocmirea tabelului preliminar de creanțe.

(3) Pentru necesitățile procedurii, judecătorul-sindic va desemna, pe baza propunerii creditorilor, un preşedinte al comitetului creditorilor. Comitetul creditorilor va fi citat în persoana preşedintelui astfel desemnat, iar în lipsă, prin oricare dintre membrii comitetului creditorilor.

(4) În cadrul primei şedințe a adunării creditorilor, aceştia vor putea alege un comitet format din 3 sau 5 creditori, dintre primii 20 de creditori cu drept de vot, dintre cei deținând creanțe ce beneficiază de cauze de preferință, creanțe bugetare şi creanțe chirografare, cele mai mari în ordinea valorii şi care se oferă voluntar, selecția fiind efectuată prin întrunirea acestor criterii cumulative pe baza celui mai mare procentaj de vot din valoarea creanțelor prezente. Comitetul astfel desemnat va înlocui comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic.

(5) Dacă nu se va obține majoritatea necesară, se va menține comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic. La propunerea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar sau a celorlalți membri ai comitetului creditorilor, judecătorul-sindic va consemna, prin încheiere, modificarea componenței acestuia, astfel încât criteriile prevăzute la alin. (4) să fie respectate în toate fazele procedurii.

(6) În cursul derulării procedurii, judecătorul-sindic va putea cere asistența comitetului creditorilor sau a unui delegat al acestuia. *[R.A.: art. 16 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 51. [Atribuțiile, întrunirea, deliberările şi deciziile comitetului creditorilor. Conflict de interese. Contestații] (1) Comitetul creditorilor are următoarele atribuții:

a) să analizeze situația debitorului şi să facă recomandări adunării creditorilor cu privire la continuarea activității debitorului şi la planurile de reorganizare propuse;

b) să negocieze cu administratorul judiciar sau cu lichidatorul judiciar care doreşte să fie desemnat de către creditori în dosar condițiile numirii;

c) să ia cunoştință de rapoartele întocmite de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, să le analizeze şi, dacă este cazul, să formuleze contestații la acestea;

d) să întocmească rapoarte, pe care să le prezinte adunării creditorilor, privind măsurile luate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar şi efectele acestora şi să propună, motivat, şi alte măsuri;

e) să solicite ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

f) să introducă acțiuni pentru anularea unor acte sau operațiuni frauduloase, făcute de debitor în dauna creditorilor, potrivit prevederilor art. 117 alin. (1), atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar.

(2) Comitetul creditorilor se întruneşte ori de câte ori este necesar, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, după caz, ori la cererea oricărui membru al comitetului creditorilor. Comunicarea şi votul se vor putea efectua prin orice mijloc care asigură transmiterea textului şi confirmarea primirii acestuia.

(3) Deliberările comitetului creditorilor vor avea loc în prezența administratorului judiciar/lichidatorului judiciar şi vor fi consemnate într-un proces-verbal, care va reține pe scurt conținutul deliberărilor, precum şi hotărârile luate.

(4) Deciziile comitetului creditorilor se iau cu majoritatea simplă din totalul numărului de membri ai acestuia.

(5) Dacă un membru al comitetului creditorilor se află, din cauza interesului propriu, în conflict de interese cu interesul concursual al creditorilor participanți la procedură, acesta se va abține de la vot, sub sancțiunea anulării deciziei comitetului creditorilor, dacă fără votul său nu s-ar fi întrunit majoritatea cerută. În astfel de cazuri, anularea deciziei nu exclude răspunderea creditorului demonstrat a se fi aflat în conflict de interese, pentru prejudiciile create averii debitorului printr-o asemenea faptă.

(6) Împotriva acțiunilor, măsurilor şi deciziilor luate de comitetul creditorilor, orice creditor poate formula contestație la judecătorul-sindic, în termen de 5 zile de la publicarea procesului-verbal al comitetului creditorilor în BPI.

(7) În cazul în care un membru al comitetului creditorilor votează repetat în situație de conflict de interese ori în cazul lipsei repetate nejustificate de la şedințele comitetului creditorilor, la cererea oricărui creditor, judecătorul-sindic îl va înlocui pe respectivul membru al comitetului creditorilor, în mod provizoriu, urmând ca adunarea creditorilor să îl confirme pe cel provizoriu sau să aleagă un alt membru, potrivit criteriilor prevăzute la art. 50 alin. (4). *[R.A.: art. 17 din Legea nr. 85/2006]*

§4. Administratorul special

Art. 52. [Administratorul special] (1) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor/asociaților/membrilor debitorului va desemna, pe cheltuiala acestora, administratorul special.

(2)[1] Nu poate fi desemnată ca administrator special o persoană fizică sau juridică care are şi calitatea de creditor. *[R.A.: art. 18 alin. (1) din Legea nr. 85/2006]*

Art. 53. [Procedura desemnării administratorului special] (1) Adunarea generală a acționarilor, asociaților sau membrilor persoanei juridice va fi convocată de administratorul judiciar ori de lichidatorul judiciar pentru desemnarea administratorului special, în termen de maximum 10 zile de la notificarea deschiderii procedurii de către administratorul judiciar/lichidatorul provizoriu.

(2) Adunarea generală va fi prezidată de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, după caz. Dacă adunarea asociaților/acționarilor/membrilor, convocată potrivit alin. (1), nu desemnează un administrator special, debitorului i se va ridica dreptul de administrare, dacă acesta nu a fost deja ridicat, iar debitorul, respectiv asociații/

[1] Alin. (2) al art. 52 a fost introdus prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 88/2018.

acționarii/membrii sunt decăzuți din drepturile recunoscute de procedură și care sunt exercitate prin administrator special.

(3) Dacă un administrator special nu a fost desemnat, pentru soluționarea acțiunilor prevăzute la art. 117-122 ori a celor rezultând din nerespectarea art. 84, debitorul va fi reprezentat de un curator special desemnat dintre organele de conducere statutare aflate în exercițiul funcțiunii la data deschiderii procedurii. Desemnarea se va face de către judecătorul-sindic în camera de consiliu și fără citarea părților. În cazul în care ulterior adunarea generală a asociaților/acționarilor/membrilor alege un administrator special, acesta va prelua procedura în stadiul în care se găsește la data desemnării.

Art. 54. [Încetarea mandatului administratorilor statutari] Mandatul administratorilor statutari încetează de la data ridicării dreptului de administrare sau de la data desemnării administratorului special. Încetarea mandatului impune obligația predării gestiunii.

Art. 55. [Suspendarea activității adunării generale] După deschiderea procedurii și numirea administratorului special, adunarea generală a acționarilor/asociaților/membrilor își suspendă activitatea și se va putea întruni, la convocarea administratorului judiciar, în cazurile expres și limitativ prevăzute de prezenta lege.

Art. 56. [Atribuțiile administratorului special] (1) Administratorul special are următoarele atribuții:

a) participă, în calitate de reprezentant al debitorului, la judecarea acțiunilor prevăzute la art. 117-122 ori a celor rezultând din nerespectarea art. 84;

b) formulează contestații în cadrul procedurii reglementate de prezenta lege;

c) propune un plan de reorganizare;

d) administrează activitatea debitorului, sub supravegherea administratorului judiciar, după confirmarea planului, doar în situația în care nu i s-a ridicat debitorului dreptul de administrare;

e) după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primește raportul final și situația financiară de închidere și participă la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiunilor și aprobarea raportului;

f) primește notificarea închiderii procedurii.

(2) După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, care îi conduce și activitatea de afaceri, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acționarilor/asociaților/membrilor. *[R.A.: art. 18 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2006]*

§5. Administratorul judiciar

Art. 57. [Desemnarea și onorariul administratorului judiciar] (1)[1] Practicienii în insolvență interesați vor depune la dosare ofertă de preluare a poziției de administrator judiciar în dosarul respectiv, la care vor anexa dovada calității de practician în insolvență și o copie de pe polița de asigurare profesională. În ofertă, practicianul în insolvență interesat va arăta și disponibilitatea de timp și de resurse umane, precum

[1] Alin. (1) al art. 57 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 88/2018.

şi experienţa generală sau specifică necesare preluării dosarului şi bunei administrări a cazului. În cazul în care nu sunt oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvenţă ales în mod aleatoriu din Tabloul Uniunii Naţionale a Practicienilor în Insolvenţă din România.

(2) În cadrul primei şedinţe a adunării creditorilor, creditorii care deţin mai mult de 50% din valoarea totală a creanţelor cu drept de vot pot decide desemnarea unui administrator judiciar, stabilindu-i şi onorariul. În cazul în care onorariul se va achita din fondul constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4), acesta va fi stabilit pe baza criteriilor prevăzute în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Creditorii pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar desemnat provizoriu, stabilindu-i onorariul. În această din urmă situaţie nu va mai fi necesară confirmarea judecătorului-sindic. Prima şedinţă a adunării creditorilor va avea în mod obligatoriu pe ordinea de zi atât confirmarea/desemnarea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, cât şi stabilirea onorariului acestuia.

(3) Creditorul care deţine mai mult de 50% din valoarea totală a creanţelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar ori lichidator judiciar în locul administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu/lichidatorul judiciar provizoriu şi să îi stabilească onorariul.

(4) În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic, din oficiu sau ca urmare a adoptării unei hotărâri a adunării creditorilor în acest sens, cu votul a mai mult de 50% din valoarea totală a creanţelor cu drept de vot, îl poate înlocui pe administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, pentru motive temeinice. Înlocuirea se judecă în camera de consiliu, de urgenţă, cu citarea administratorului judiciar şi a comitetului creditorilor. Împotriva încheierii se poate formula apel în termen de 5 zile de la comunicare.

(5) În orice moment al procedurii, la cererea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, pentru motive bine justificate, judecătorul-sindic poate încuviinţa înlocuirea acestuia, în urma analizei cererii. În acest caz, judecătorul-sindic va desemna un alt administrator judiciar/lichidator judiciar provizoriu, în condiţiile prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. d).

(6) Creditorii pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, decizia prevăzută la alin. (2) şi (3), în termen de 5 zile de la data publicării acesteia în BPI. Judecătorul va soluţiona, de urgenţă şi deodată, toate contestaţiile printr-o încheiere prin care va numi administratorul judiciar/lichidatorul judiciar desemnat sau, după caz, va solicita adunării creditorilor/creditorului desemnarea unui alt administrator judiciar/lichidator judiciar.

(7) Dacă în termenul stabilit la alin. (6) decizia adunării creditorilor sau a creditorului ce deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor nu este contestată, judecătorul-sindic, prin încheiere, va numi administratorul judiciar propus de creditori sau de creditorul ce deţine mai mult de 50% din valoarea creanţelor, dacă acesta îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege, dispunând totodată încetarea atribuţiilor

administratorului judiciar provizoriu pe care l-a desemnat prin încheierea sau, după caz, sentința de deschidere a procedurii.

(8) Administratorul judiciar, persoană fizică sau persoană juridică, inclusiv reprezentantul acesteia, trebuie să aibă calitatea de practician în insolvență, potrivit legii.

(9) Înainte de desemnarea sa, administratorul judiciar trebuie să facă dovada că este asigurat pentru răspundere profesională, prin subscrierea unei polițe de asigurare valabile, care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuțiilor sale. Riscul asigurat trebuie să reprezinte consecința activității administratorului judiciar pe perioada exercitării calității sale.

(10) Este interzis administratorului judiciar, sub sancțiunea revocării din funcție și a reparării eventualelor prejudicii cauzate, să diminueze, în mod direct sau indirect, valoarea sumei asigurate prin contractul de asigurare.

(11) Practicianul în insolvență, în calitatea sa de organ care aplică procedura, nu va putea fi sancționat sau obligat la plata oricăror cheltuieli de judecată, amenzi, daune sau oricăror altor sume, de către instanța de judecată sau de altă autoritate, pentru fapte sau omisiuni imputabile debitorului.

(12) Dacă adunarea creditorilor a infirmat administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, înainte de a-i fi stabilit onorariul, pentru activitatea desfășurată până la data infirmării onorariul va fi stabilit de către judecătorul-sindic în conformitate cu criteriile stabilite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Din suma aprobată se va scădea onorariul aprobat cu titlu provizoriu prin hotărârea judecătorească privind desemnarea, dacă a fost încasat.

(13) În cazul desființării pentru orice motive a hotărârii de deschidere a procedurii, instanța care va desființa hotărârea va decide asupra onorariului practicianului, aplicându-se corespunzător alin. (2), iar plata acestui onorariu și a cheltuielilor de procedură va fi suportată de pârât sau de reclamant, potrivit reglementărilor privitoare la cheltuielile de judecată din Codul de procedură civilă.

(14) În cazul în care adunarea creditorilor confirmă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, dar nu aprobă oferta de onorariu a acestuia, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va putea accepta onorariul votat de către creditori sau va reconvoca adunarea într-un termen de maximum 30 de zile pentru negocierea cu creditorii și discutarea onorariului. În cazul în care nici la această adunare oferta administratorului judiciar/lichidatorului judiciar nu va fi acceptată de către creditori, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va putea declara că se retrage. În caz de renunțare, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va convoca o nouă adunare în termen de maximum 30 de zile, în vederea desemnării noului administrator judiciar/lichidator judiciar. Dacă în cadrul acestei adunări nu se desemnează un alt administrator judiciar/lichidator judiciar, președintele comitetului creditorilor sau, dacă nu a fost constituit, un creditor desemnat de adunarea creditorilor va solicita judecătorului-sindic desemnarea unui administrator judiciar/lichidator judiciar provizoriu, în termen de maximum 5 zile de la data adunării. Judecătorul-sindic va numi un administrator judiciar/lichidator judiciar provizoriu în termen de 5 zile de la sesizare, în cameră de consiliu. Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător. *[R.A.: art. 19 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 58. [Atribuțiile administratorului judiciar] (1) Principalele atribuții ale administratorului judiciar, în cadrul prezentului titlu, sunt:

a) examinarea situației economice a debitorului și a documentelor depuse potrivit prevederilor art. 67 sau 74, după caz, și întocmirea unui raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație în cadrul procedurii generale și supunerea acelui raport aprobării judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 20 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

b) examinarea activității debitorului și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stării de insolvență, cu menționarea eventualelor indicii sau elemente preliminare privind persoanele cărora le-ar fi imputabilă și cu privire la existența premiselor angajării răspunderii acestora, în condițiile prevederilor art. 169-173, precum și asupra posibilității reale de reorganizare a activității debitorului ori a motivelor care nu permit reorganizarea și depunerea la dosarul cauzei, într-un termen stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăși 40 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

c) întocmirea actelor prevăzute la art. 67 alin. (1), în cazul în care debitorul nu și-a îndeplinit obligația respectivă înăuntrul termenelor legale, precum și verificarea, corectarea și completarea informațiilor cuprinse în actele respective, când acestea au fost prezentate de debitor;

d) elaborarea planului de reorganizare a activității debitorului, în funcție de cuprinsul raportului prevăzut la lit. a);

e) supravegherea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului;

f) conducerea integrală, respectiv în parte, a activității debitorului, în acest ultim caz cu respectarea precizărilor exprese ale judecătorului-sindic cu privire la atribuțiile sale și la condițiile de efectuare a plăților din contul averii debitorului;

g) convocarea, prezidarea și asigurarea secretariatului ședințelor adunării creditorilor sau ale acționarilor, asociaților ori membrilor debitorului persoană juridică;

h) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor sau operațiunilor frauduloase ale debitorului, încheiate în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

i) sesizarea de urgență a judecătorului-sindic în cazul în care constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile de procedură;

j) denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

k) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, notificarea creditorilor în cazul neînscrierii sau înscrierii parțiale a creanțelor, precum și întocmirea tabelelor de creanțe;

l) încasarea creanțelor, urmărirea încasării creanțelor referitoare la bunurile din averea debitorului sau la sumele de bani transferate de către debitor înainte de deschiderea procedurii, formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați;

m) încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejusorilor, renunțarea la garanții reale, cu condiția confirmării acestor operațiuni de către judecătorul-sindic;

n) sesizarea judecătorului-sindic în legătură cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

o) inventarierea bunurilor debitorului;

p) dispunerea evaluării bunurilor debitorului, astfel încât aceasta să fie realizată până la data stabilită pentru depunerea tabelului definitiv al creanțelor;

q) transmiterea spre publicare în BPI a unui anunț cu privire la depunerea la dosar a raportului de evaluare, în termen de două zile de la depunere.

(2) Judecătorul-sindic poate stabili în sarcina administratorului judiciar, prin încheiere, orice alte atribuții în afara celor prevăzute la alin. (1), cu excepția celor prevăzute de lege în competența exclusivă a acestuia. *[R.A.: art. 20 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 59. [Raportul administratorului. Contestarea măsurilor luate] (1)[1] Administratorul judiciar va depune lunar un raport cuprinzând descrierea modului în care şi-a îndeplinit atribuțiile, inclusiv cele legate de urmărirea operațiunilor efectuate în baza avizului prealabil, justificarea cheltuielilor efectuate cu administrarea procedurii sau a altor cheltuieli efectuate din fondurile existente în averea debitorului, precum şi, dacă este cazul, stadiul efectuării inventarierii. În raport se vor include informații privind respectarea obligațiilor fiscale, referitoare la obținerea sau necesitatea actualizării autorizărilor/autorizațiilor pentru desfăşurarea activității, a actelor de control încheiate de organe de control şi onorariul încasat al administratorului judiciar, cu precizarea modalității de calcul al acestuia.

(2) Raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în BPI.

(3) La fiecare 120 de zile, judecătorul-sindic va analiza şi se va pronunța asupra stadiului continuării procedurii, printr-o rezoluție, prin care va putea pune în sarcina administratorului judiciar anumite măsuri şi va acorda un termen administrativ de control sau de judecată, după caz.

(4) În ipoteza în care există cereri cu caracter contencios sau necontencios, precum şi în ipoteza în care judecătorul-sindic consideră necesar, acesta va dispune citarea de urgență a persoanelor interesate şi a administratorului judiciar, pentru soluționarea cererilor sau pentru dispunerea măsurilor care se impun.

(5) Debitorul persoană fizică, administratorul special al debitorului persoană juridică, oricare dintre creditori, precum şi orice altă persoană interesată pot face contestație împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar.

(6) Contestația trebuie să fie depusă în termen de 7 zile de la publicarea în BPI a extrasului prevăzut la alin. (2).

(7) Judecătorul-sindic va soluționa contestația, în termen de 15 zile de la înregistrarea ei, în camera de consiliu, cu citarea contestatorului, a administratorului judiciar şi a comitetului creditorilor, putând, la cererea contestatorului, să suspende executarea măsurii contestate. Suspendarea se judecă în camera de consiliu, de îndată, fără citarea părților.

---

[1] Alin. (1) al art. 59 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 88/2018.

(8) Onorariul administratorului judiciar va fi plătit în baza procesului-verbal al adunării creditorilor prin care s-a stabilit cuantumul acestuia, în baza deciziei publicate în BPI sau pe baza hotărârii judecătoreşti pentru cazurile în care a fost stabilit onorariul provizoriu de către judecătorul-sindic. *[R.A.: art. 21 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 60. [Sancțiuni aplicabile administratorului judiciar] (1) În cazul în care administratorul judiciar desemnat prin încheiere pronunțată în camera de consiliu fără citarea părților, refuză numirea, acesta are obligația de a notifica instanța, în termen de 5 zile de la comunicarea numirii. Judecătorul-sindic va sancționa cu amendă judiciară de la 500 lei la 1.000 lei necomunicarea în termen a refuzului, fără motive temeinice. Judecătorul-sindic va lua act de refuzul practicianului în insolvență, şi va desemna un alt practician în insolvență în calitate de administrator judiciar provizoriu. În cazul în care debitorul, respectiv creditorii nu au formulat propuneri şi nu sunt oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvență ales în mod aleatoriu din Tabloul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România.

(2) Judecătorul-sindic va sancționa administratorul judiciar cu amendă judiciară de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul în care acesta, din culpă sau cu rea-credință, nu îşi îndeplineşte ori îndeplineşte cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic.

(3) Dacă prin fapta prevăzută la alin. (2) administratorul judiciar a cauzat un prejudiciu, judecătorul-sindic va putea, la cererea oricărei părți interesate, să îl oblige pe administratorul judiciar la acoperirea prejudiciului produs.

(4) În cazul amenzilor prevăzute la alin. (1) şi (2), respectiv al despăgubirii prevăzute la alin. (3), se aplică, în mod corespunzător, dispozițiile art. 190 şi 191 din Codul de procedură civilă. *[R.A.: art. 22 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 61. [Persoane de specialitate] (1) În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, administratorul judiciar va putea desemna persoane de specialitate precum avocați, experți contabili, evaluatori sau alți specialişti. Numirea şi nivelul remunerațiilor acestor persoane vor fi supuse aprobării comitetului creditorilor în cazul în care acestea vor fi plătite din averea debitoarei sau se vor supune standardelor de cost stabilite de Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul în care se vor remunera din fondul de lichidare constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4).

(2)[1] Nu vor putea fi desemnate în baza alin. (1) acele persoane care se află într-o relație contractuală de natură a crea un conflict de interese sau sunt persoane afiliate, aşa cum sunt acestea definite în Codul fiscal, cu administratorul judiciar, cu lichidatorul judiciar, cu debitorul sau cu vreunul dintre creditori. *[R.A.: art. 23 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 62. [Obiecțiuni împotriva rapoartelor de evaluare] (1) Administratorul judiciar, precum şi oricare dintre creditori pot formula obiecțiuni împotriva rapoartelor de evaluare întocmite în cauză.

---

[1] Alin. (2) al art. 61 a fost introdus prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 88/2018.

(2) Obiecțiunile se formulează în termen de maximum 5 zile de la publicarea în BPI a unui anunț cu privire la depunerea raportului de evaluare la dosarul cauzei.

(3) Judecătorul-sindic va soluționa obiecțiunile în termen de maximum 15 zile de la înregistrarea lor, cu citarea celui care a formulat obiecțiunile, a administratorului judiciar şi a membrilor comitetului creditorilor.

(4) Judecătorul-sindic, admițând cererea, va obliga evaluatorul, sub sancțiunea amenzii, să răspundă la obiecțiunile încuviințate în termen de maximum 5 zile de la primirea, din partea instanței de judecată, a unei adrese în acest sens.

(5) Pentru motive temeinice, precum şi în cazul în care răspunsul la obiecțiuni nu este satisfăcător, judecătorul-sindic va putea dispune, la cerere sau din oficiu, efectuarea unei noi evaluări. Judecătorul-sindic va omologa unul dintre rapoartele de evaluare.

(6) În cazul în care operațiunile pentru care este necesară angajarea de specialişti sunt operațiuni impuse de lege, cum ar fi, dar nu limitat la acestea, arhivarea documentelor, bilanțurile obligatorii de mediu, audit şi alte asemenea, dacă propunerile administratorului judiciar/lichidatorului judiciar sunt respinse de către comitetul creditorilor, acesta va convoca din nou comitetul în termen de maximum 7 zile, în care membrii comitetului vor propune şi vor desemna un specialist, aprobându-i şi onorariul. În cazul în care în cele două şedințe ale comitetului creditorilor nu s-a decis numirea unui specialist, practicianul în insolvență va putea desemna specialistul cu oferta tehnică şi financiară cea mai bună, dintre cele depuse pentru cele două comitete.

§6. Lichidatorul judiciar

Art. 63. [Desemnarea lichidatorului judiciar] (1) În cazul în care dispune trecerea la faliment, judecătorul-sindic va desemna un lichidator judiciar, aplicându-se, în mod corespunzător, dispozițiile art. 57, art. 59-62 şi art. 140 alin. (6).

(2) Atribuțiile administratorului judiciar încetează la momentul stabilirii atribuțiilor lichidatorului judiciar de către judecătorul-sindic.

(3) Poate fi desemnat lichidator judiciar şi administratorul judiciar desemnat anterior. *[R.A.: art. 24 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 64. [Atribuțiile lichidatorului judiciar] Principalele atribuții ale lichidatorului judiciar, în cadrul prezentului capitol, sunt:

a) examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura simplificată în raport cu situația de fapt şi întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor şi împrejurărilor care au dus la insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă şi a existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile prevederilor art. 169-173, într-un termen stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăşi 40 de zile de la desemnarea lichidatorului judiciar, dacă un raport cu acest obiect nu fusese întocmit anterior de administratorul judiciar;

b) conducerea activității debitorului;

c) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor şi operațiunilor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum şi a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor şi a constituirii unor cauze de preferință, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

d) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor şi luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

e) denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

f) verificarea creanțelor şi, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, notificarea creditorilor în cazul neînscrierii sau înscrierii parțiale a creanțelor, precum şi întocmirea tabelelor de creanțe;

g) urmărirea încasării creanțelor din averea debitorului, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuat de acesta înaintea deschiderii procedurii, încasarea creanțelor, formularea şi susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați;

h) primirea plăților pe seama debitorului şi consemnarea lor în contul averii debitorului;

i) vânzarea bunurilor din averea debitorului, potrivit prevederilor prezentei legi;

j) sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic, încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejusorilor, renunțarea la garanții reale;

k) sesizarea judecătorului-sindic cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

l) orice alte atribuții stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic. *[R.A.: art. 25 din Legea nr. 85/2006]*

Secțiunea a 3-a. Deschiderea procedurii şi efectele acesteia

§1. Cererile introductive

Art. 65. [Titularii cererilor introductive] (1) Procedura începe pe baza unei cereri introduse la tribunal de către debitor, de către unul sau mai mulți creditori, ori de către persoanele sau instituțiile prevăzute expres de lege.

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară introduce cerere împotriva entităților reglementate şi supravegheate de aceasta care, potrivit datelor de care dispune, îndeplinesc criteriile prevăzute de dispozițiile legale speciale pentru inițierea procedurii prevăzute de prezenta lege. *[R.A.: art. 26 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 66. [Introducerea cererii de deschidere a procedurii. Negocierile extrajudiciare ale debitorului] (1) Debitorul aflat în stare de insolvență este obligat să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de maximum 30 de zile de la apariția stării de insolvență. La cererea adresată tribunalului va fi atașată dovada notificării organului fiscal competent cu privire la intenția de deschidere a procedurii insolvenței.

(2) Dacă la data expirării termenului prevăzut la alin. (1) debitorul este angrenat, cu bună-credință, în negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor sale, acesta are obligația de a adresa tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de 5 zile de la eşuarea negocierilor.

(3) Dacă în cursul negocierilor derulate în cadrul unei proceduri de mandat ad-hoc sau de concordat preventiv debitorul ajunge în stare de insolvență, dar există presupunerea rezonabilă, bazată pe indicii temeinice, că rezultatele negocierilor ar putea fi valorificate în termen scurt prin încheierea unui acord extrajudiciar, debitorul, de

bună-credință, trebuie să introducă cererea de deschidere a procedurii în condițiile şi termenul prevăzute la alin. (2). În caz contrar, debitorul trebuie să introducă cererea de deschidere a procedurii insolvenței în termen de 30 de zile de la apariția stării de insolvență.

(4) Debitorul în cazul căruia apariția stării de insolvență este iminentă va putea să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentului titlu.

(5) Cererile persoanelor juridice vor fi semnate de persoanele care, potrivit actelor constitutive sau statutelor, au calitatea de a le reprezenta, fără a fi necesară o hotărâre a asociaților/acționarilor. În cazul în care prin cererea debitorului se solicită aplicarea procedurii simplificate, se va depune şi hotărârea adunării generale a asociaților/ acționarilor în acest sens.

(6) La înregistrarea cererii, serviciul de registratură va efectua verificări, din oficiu, cu privire la existența pe rol a unor alte cereri de deschidere a procedurii formulate anterior de creditori. În cazul în care sunt înregistrate cereri formulate de creditori, se soluționează cererea debitorului în procedură necontencioasă, prin aceeaşi încheiere judecătorul dispunând conexarea cererilor creditorilor, care în cazul deschiderii procedurii devin declarații de creanță, iar dacă se respinge cererea debitorului, se soluționează potrivit art. 72 şi următoarele.

(7) Dacă, ulterior înregistrării cererii debitorului, dar înainte de soluționarea acesteia, sunt formulate cereri de deschidere a procedurii de către creditori, acestea se vor înregistra direct la cererea formulată de debitor. În acest scop, serviciul de registratură va efectua verificări, din oficiu, la data înregistrării cererilor şi va înregistra cererile la dosarul ce are ca obiect cererea formulată de debitor. În această situație, se va proceda la soluționarea în procedură necontencioasă a cererii debitorului. În cazul admiterii acesteia, cererile creditorilor se vor califica drept declarații de creanță, iar în cazul respingerii sale, se vor soluționa cererile creditorilor, potrivit art. 72 şi următoarele.

(8) În cazul deschiderii procedurii insolvenței, creanțele ce fac obiectul cererilor de deschidere a procedurii care devin declarații de creanță pot fi actualizate cu accesorii calculate până la data deschiderii procedurii, în termenul legal stabilit pentru declararea creanțelor, potrivit prevederilor art. 102.

(9) Introducerea prematură, cu rea-credință, de către debitor a unei cereri de deschidere a procedurii atrage răspunderea patrimonială a debitorului persoană fizică sau juridică, pentru prejudiciile pricinuite.

(10) Cererea debitorului se va judeca de urgență, în termen de 10 zile, în camera de consiliu, fără citarea părților. Prin excepție de la prevederile art. 200 din Codul de procedură civilă, judecătorul-sindic va stabili termenul de judecată în camera de consiliu, în termen de 10 zile de la depunere, chiar dacă cererea nu îndeplineşte toate cerințele legale şi nu sunt depuse toate documentele. În cazul în care la data depunerii cererii debitorului se găsesc înregistrate pe rol cereri ale creditorilor, se va proceda potrivit prevederilor alin. (6) teza a II-a.

(11) După depunerea cererii de deschidere a procedurii, în cazuri urgente, care ar pune în pericol activele debitorului, judecătorul-sindic poate dispune de urgență, în camera de consiliu şi fără citarea părților, suspendarea provizorie a oricăror proceduri de executare silită a bunurilor debitorului până la pronunțarea hotărârii cu privire la respectiva cerere. *[R.A.: art. 27 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 67. [Actele ce trebuie să însoțească cererea debitorului] (1) Cererea debitorului trebuie să fie însoțită de următoarele acte:

a) ultima situație financiară anuală, certificată de către administrator și cenzor/auditor, balanța de verificare pentru luna precedentă datei înregistrării cererii de deschidere a procedurii;

b) lista completă a tuturor bunurilor debitorului, incluzând toate conturile și băncile prin care debitorul își rulează fondurile; pentru bunurile grevate se vor menționa datele din registrele de publicitate;

c) lista numelor și a adreselor creditorilor, oricum ar fi creanțele acestora: certe sau sub condiție, lichide ori nelichide, scadente sau nescadente, necontestate ori contestate, arătându-se suma, cauza și drepturile de preferință;

d) lista cuprinzând plățile și transferurile patrimoniale efectuate de debitor în cele 6 luni anterioare înregistrării cererii introductive;

e) contul de profit și pierdere pe anul anterior depunerii cererii;

f) lista membrilor grupului de interes economic sau, după caz, a asociaților cu răspundere nelimitată, pentru societățile în nume colectiv și cele în comandită;

g) o declarație prin care debitorul își arată intenția de intrare în procedură simplificată sau de reorganizare, conform unui plan, prin restructurarea activității ori prin lichidarea, în tot sau în parte, a averii, în vederea stingerii datoriilor sale;

h) o descriere sumară a modalităților pe care le are în vedere pentru reorganizarea activității;

i) o declarație pe propria răspundere, autentificată la notar ori certificată de un avocat, sau un certificat de la registrul societăților agricole ori, după caz, oficiul registrului comerțului sau alte registre în a cărui rază teritorială se află sediul profesional/sediul social, din care să rezulte dacă a mai fost supus procedurii de reorganizare judiciară prevăzute de prezenta lege într-un interval de 5 ani anterior formulării cererii introductive;

j) o declarație pe propria răspundere, autentificată de notar ori certificată de avocat, din care să rezulte că el sau administratorii, directorii și/sau acționarii/asociații/asociații comanditari care dețin controlul debitorului nu au fost condamnați definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului, de corupție și de serviciu, de fals, precum și pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 22/1969, cu modificările ulterioare, Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare, și infracțiunile prevăzute de prezenta lege în ultimii 5 ani anterior deschiderii procedurii;

k) un certificat de admitere la tranzacționare pe o piață reglementată a valorilor mobiliare sau a altor instrumente financiare emise;

l) o declarație prin care debitorul arată dacă este membru al unui grup de societăți, cu precizarea acestora;

m) dovada codului unic de înregistrare;

n) dovada notificării organului fiscal competent.

(2)[1] Documentele prevăzute la alin. (1) se depun odată cu cererea de deschidere a procedurii sau, cel mai târziu, până la termenul de judecată stabilit de judecătorul-sindic. Nedepunerea documentelor prevăzute la alin. (1) lit. a)-g) şi k)-n) atrage respingerea cererii de deschidere a procedurii, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c) şi d), precum şi a cazului în care cererea de deschidere a procedurii este formulată de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Nedepunerea documentelor prevăzute la alin. (1) lit. h)-j) este sancționată cu decăderea din dreptul de a depune un plan de reorganizare. *[R.A.: art. 28 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 68. [Actele ce trebuie să însoțească cererea debitorului în cazuri speciale] (1) În cazul unei cereri introduse de o societate în nume colectiv sau în comandită, acea cerere nu va fi considerată ca fiind făcută şi de asociații cu răspundere nelimitată ori, în condițiile art. 70, şi împotriva lor.

(2) O cerere introdusă de un asociat cu răspundere nelimitată ori împotriva acestuia pentru datoriile sale va fi fără efecte juridice cu privire la societatea în nume colectiv sau în comandită din care face parte.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) se aplică, în mod corespunzător, în privința cererilor introduse de grupurile de interes economic sau de membrii acestora. *[R.A.: art. 29 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 69. [Excluderea de la reorganizare judiciară] Nu pot fi supuşi reorganizării judiciare debitorii, persoane juridice, care în ultimii 5 ani, precedenți hotărârii de deschidere a procedurii, au mai fost supuşi unei proceduri de reorganizare judiciară. *[R.A.: art. 30 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 70. [Condițiile cererilor creditorilor. Măsuri vremelnice] (1) Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezentul titlu poate introduce o cerere de deschidere a procedurii împotriva unui debitor prezumat în insolvență, în care va preciza:

a) cuantumul şi temeiul creanței;

b) existența unui drept de preferință, constituit de către debitor sau instituit potrivit legii;

c) existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;

d) declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.

(2) Creditorul va anexa documentele justificative ale creanței şi ale actelor de constituire ale cauzelor de preferință. De asemenea, creditorul va depune dovada codului unic de înregistrare al debitorului.

(3) Dacă între momentul înregistrării cererii de către un creditor şi cel al judecării acestei cereri sunt formulate cereri de către alți creditori împotriva aceluiaşi debitor, tribunalul, prin serviciul de registratură, va verifica, din oficiu, la data înregistrării, existența dosarului pe rol şi va înregistra cererea la dosarul existent. Judecătorul-sindic va stabili îndeplinirea condițiilor referitoare la cuantumul minim al creanțelor, în raport cu valoarea însumată a creanțelor tuturor creditorilor care au formulat cereri

[1] Alin. (2) al art. 67 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 7 din O.U.G. nr. 88/2018.

şi cu respectarea valorii-prag prevăzute de prezentul titlu, şi va comunica cererile debitorului.

(4) Creditorii înregistrează cererea de deschidere a procedurii direct în dosarul ce are ca obiect cererea debitorului sau, dacă nu există, în dosarul al cărui obiect îl are cererea altui creditor care are stabilit un termen mai scurt.

(5) Creditorul care are înregistrată o cerere de deschidere a procedurii, în cazuri urgente, până la data judecării cererii, poate solicita judecătorului-sindic pronunțarea unei ordonanțe preşedințiale prin care să dispună măsuri vremelnice, în scopul suspendării operațiunilor de înstrăinare a unor bunuri sau drepturi patrimoniale importante din averea debitorului, sub sancțiunea nulității, precum şi măsuri de conservare a acestor bunuri.

(6) Judecata cererii prevăzute la alin. (5) se va face de urgență, în camera de consiliu, fără citarea creditorului care a formulat cererea şi nici a debitorului. Măsura va fi încuviințată vremelnic, până la data soluționării cererii de deschidere a procedurii. Creditorul poate fi obligat la plata unei cauțiuni de până la 10% din valoarea creanței pretinse, care va putea fi folosită de debitor pentru acoperirea daunelor produse în cazul respingerii cererii de deschidere a procedurii. *[R.A.: art. 31 din Legea nr. 85/2006]*

§2. Deschiderea procedurii şi efectele deschiderii procedurii

Art. 71. [Deschiderea procedurii la cererea debitorului. Opozițiile creditorilor] (1) Dacă cererea debitorului corespunde condițiilor prevăzute la art. 66, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii generale, iar dacă prin declarația făcută potrivit prevederilor art. 67 alin. (1) lit. g) debitorul îşi arată intenția de a intra în procedura simplificată ori se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2), judecătorul va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii simplificate. Minuta încheierii privind deschiderea procedurii insolvenței se comunică, de îndată, administratorului judiciar provizoriu/lichidatorului judiciar provizoriu numit de către judecătorul-sindic.

(2) Prin încheierea de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar/lichidatorului judiciar să efectueze notificările prevăzute la art. 100. În cazul în care, în termen de 10 zile de la primirea notificării, creditorii se opun deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va ține, în termen de 5 zile, o şedință la care vor fi citați administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, debitorul şi creditorii care se opun deschiderii procedurii, în urma căreia va soluționa deodată, printr-o sentință, toate opozițiile. Admițând opoziția, judecătorul-sindic va revoca încheierea de deschidere a procedurii. *[R.A.: art. 32 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 72. [Deschiderea procedurii la cererea creditorului. Contestația debitorului] (1) În cazul cererii de deschidere a procedurii insolvenței formulate de creditor, la cererea debitorului, formulată în termenul prevăzut la alin. (3), judecătorul-sindic poate dispune, prin încheiere, în sarcina creditorului consemnarea la o bancă a unei cauțiuni de până la 10% din valoarea creanței, dar nu mai mult de 40.000 lei. Cauțiunea va fi consemnată în termen de 5 zile de la comunicarea măsurii, sub sancțiunea respingerii cererii de deschidere a procedurii.

(2) În termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorului, instanța o va comunica debitorului şi organului fiscal competent.

(3) În termen de 10 zile de la primirea cererii, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. În cadrul judecării contestației, va putea fi administrată doar proba cu înscrisuri.

(4) Dacă judecătorul-sindic stabileşte că debitorul nu este în stare de insolvență, respinge cererea creditorului, care va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei. În acest caz, cauțiunea va fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitor, pentru introducerea cu rea-credință a unei astfel de cereri, conform dispoziției judecătorului-sindic.

(5) În cazul achitării, până la închiderea dezbaterilor, a creanței creditorului care a solicitat deschiderea procedurii, judecătorul-sindic va respinge cererea ca rămasă fără obiect, cauțiunea depusă fiind restituită în mod corespunzător.

(6) Dacă debitorul nu plăteşte creanța creditorului până la închiderea dezbaterilor, iar judecătorul-sindic stabileşte că debitorul este în stare de insolvență, va admite cererea de deschidere a procedurii formulate de acesta şi va deschide, prin sentință, fie procedura generală a insolvenței, fie procedura simplificată, după caz. În acest caz, cauțiunea va fi restituită creditorului. *[R.A.: art. 33 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 73. [Desemnarea administratorului/ lichidatorului judiciar provizoriu] Prin sentința de deschidere a procedurii generale, judecătorul-sindic desemnează un administrator judiciar provizoriu, iar în cazul deschiderii procedurii simplificate desemnează un lichidator judiciar provizoriu, dispunând efectuarea notificărilor prevăzute la art. 100. Desemnarea se va face potrivit prevederilor art. 45 alin. (1) lit. d) coroborate cu cele ale art. 57 alin. (1). Prevederile art. 60 rămân aplicabile. *[R.A.: art. 34 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 74. [Depunerea actelor şi informațiilor de către debitor] În termen de 10 zile de la deschiderea procedurii, debitorul este obligat să depună la dosarul cauzei actele şi informațiile prevăzute la art. 67 alin. (1). *[R.A.: art. 35 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 75. [Suspendarea şi încetarea acțiunilor judiciare şi extrajudiciare şi a măsurilor de executare silită] (1) De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului. Valorificarea drepturilor acestora se poate face numai în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea cererilor de admitere a creanțelor. Repunerea pe rol a acestora este posibilă doar în cazul desființării hotărârii de deschidere a procedurii, a revocării încheierii de deschidere a procedurii sau în cazul închiderii procedurii în condițiile art. 178. În cazul în care hotărârea de deschidere a procedurii este desființată sau, după caz, revocată, acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului pot fi repuse pe rol, iar măsurile de executare silită pot fi reluate. La data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii, atât acțiunea judiciară sau extrajudiciară, cât şi executările silite suspendate încetează.

(2) Nu sunt supuse suspendării de drept prevăzute la alin. (1):

a) căile de atac promovate de debitor, împotriva acțiunilor unui/unor creditor/creditori începute înaintea deschiderii procedurii şi nici acțiunile civile din procesele penale îndreptate împotriva debitorului.

b) acțiunile judiciare îndreptate împotriva codebitorilor şi/sau terților garanți;

c)[1] procedurile extrajudiciare aflate pe rolul comisiilor sportive din cadrul federațiilor sportive care funcționează potrivit Legii educației fizice şi sportului nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, având ca obiect denunțarea unilaterală a contractelor individuale de muncă sau convențiilor civile ale sportivilor şi sancțiuni sportive aplicabile în această situație sau orice alte litigii având ca obiect dreptul sportivului de a participa la competiție.

(3)[2] Nu sunt supuse suspendării prevăzute la alin. (1) acțiunile judiciare pentru determinarea existenței şi/sau cuantumului unor creanțe asupra debitorului, născute după data deschiderii procedurii. Pentru astfel de acțiuni se va putea formula, pe parcursul perioadei de observație şi de reorganizare, o cerere de plată ce va fi analizată de către administratorul judiciar într-un termen de 10 zile de la data depunerii, cu respectarea prevederilor art. 106 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător, fără ca aceste creanțe să fie înscrise în tabelul de creanțe. Împotriva măsurii dispuse de către administratorul judiciar se va putea formula contestație cu respectarea art. 59 alin. (5)-(7).

(4) Titularul unei creanțe curente, certe, lichide şi exigibile ce a fost recunoscută de către administratorul judiciar ori cu privire la care acesta a omis să se pronunțe în termen de 10 zile de la depunerea cererii de plată sau recunoscută de judecătorul-sindic potrivit alin. (3), în cazul în care cuantumul creanței depăşeşte valoarea-prag, poate solicita pe parcursul duratei perioadei de observație deschiderea procedurii de faliment al debitorului dacă aceste creanțe nu sunt achitate în termen de 60 de zile de la data luării măsurii administratorului judiciar de admitere sau omitere a pronunțării asupra cererii de plată ori a hotărârii instanței de judecată. Prevederile art. 143 alin. (2) şi (3) se vor aplica în mod corespunzător.

(5) În cazul bunurilor debitorului deja adjudecate sau al sumelor indisponibilizate prin proceduri de executare silită până la data deschiderii procedurii, organele de executare vor vira sumele corespunzătoare în contul prevăzut la art. 39 alin. (2), mai puțin onorariul acestora şi celelalte cheltuieli de executare efectuate; debitorul îşi păstrează toate drepturile prevăzute de respectiva procedură.

(6) Sumele provenite din executările silite vor fi plătite de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar către creditorii titulari ai cauzei de preferință asupra bunurilor adju-

---

[1] Lit. c) de la alin. (2) al art. 75 a fost introdusă prin art. unic din Legea nr. 62/2016.

[2] Alin. (3) şi (4) ale art. 75 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 88/2018. Potrivit art. IX din O.U.G. nr. 88/2018, *„(1) Termenele prevăzute la art. 75 alin. (3) (...), precum şi prevederile art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică şi pentru cererile formulate în cadrul proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, inclusiv celor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. (2) În cazul cererilor nesoluționate în procesele aflate pe rol, termenele de soluționare de către administratorul judiciar sau de către instanța de judecată, prevăzute la alin. (1), se calculează de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență"*.

decate în termen de 30 de zile, chiar şi în perioada de observaţie. Asupra acestor sume nu se vor aplica onorariul şi cheltuielile aferente procedurii insolvenţei.

(7)[1] Sumele de bani existente în contul debitorului la data deschiderii procedurii şi asupra cărora este constituită o ipotecă mobiliară, precum şi garanţiile în numerar (cash colateral) vor fi distribuite la simpla cerere a creditorului de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar creditorului titular al ipotecii mobiliare, pentru acoperirea creanţelor exigibile ale acestuia, în termen de 5 zile de la cererea creditorului. În cazul sumelor aferente unui cont escrow, în caz de opoziţie, acestea vor fi transferate în contul prevăzut la art. 39 după verificarea de către judecătorul-sindic a îndeplinirii condiţiilor de fond ale contractului.

(8) Sumele de bani existente în contul debitorului la data deschiderii procedurii şi asupra cărora este constituită o ipotecă mobiliară, precum şi garanţiile în numerar (cash colateral) vor fi distribuite la simpla cerere a creditorului de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar creditorului titular al ipotecii mobiliare, pentru acoperirea creanţelor exigibile ale acestuia, în termen de 5 zile de la cererea creditorului. În cazul sumelor aferente unui cont escrow, în caz de opoziţie, acestea vor fi transferate în contul prevăzut la art. 39 alin. (2) după verificarea de către judecătorul-sindic a îndeplinirii condiţiilor de fond ale contractului.

(9) Pentru asigurarea resurselor în vederea continuării activităţii curente a debitorului în perioada de observaţie, sumele de bani care fac obiectul cauzelor de preferinţă prevăzute la acest articol vor putea fi folosite de către administratorul judiciar cu acordul creditorului titular al garanţiei. În cazul refuzului acestui acord, judecătorul-sindic poate autoriza folosirea acestor sume de bani, cu acordarea în beneficiul creditorului titular al garanţiei a protecţiei corespunzătoare, conform prevederilor art. 87 alin. (3). *[R.A.: art. 36 din Legea nr. 85/2006 şi art. 17 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 76. [Comunicarea hotărârii de deschidere] În vederea aplicării prevederilor art. 75, prin hotărârea de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va dispune comunicarea acesteia către instanţele judecătoreşti în a căror jurisdicţie se află sediul debitorului declarat la registrul corespunzător şi tuturor băncilor unde debitorul are deschise conturi. *[R.A.: art. 37 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 77. [Furnizarea unor servicii în perioada de observaţie şi de reorganizare. Consumator captiv] (1) Orice furnizor de servicii – electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea – nu are dreptul, în perioada de observaţie şi în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau averea acestuia, în cazul în care acesta are calitatea de consumator captiv, potrivit legii.

(2) Pentru serviciile furnizate în condiţiile alin. (1), debitorul are obligaţia de a achita contravaloarea acestora, având dreptul la un termen de plată de 90 de zile. În cazul în care contractele pe care debitorul le avea încheiate cu furnizorii de servicii menţionaţi la alin. (1) prevăd un termen de plată mai mic de 90 de zile, acesta se va modifica corespunzător la data deschiderii procedurii de insolvenţă.

---

[1] *N.r.* Probabil dintr-o eroare, alin. (7) şi (8) ale art. 75 au acelaşi conţinut. Am păstrat această formă, aşa cum a fost publicată în Monitorul Oficial.

(3) Nerespectarea obligațiilor contractuale de furnizare a utilităților, în caz de menținere a contractului în condițiile prezentei legi, atrage răspunderea pentru acoperirea prejudiciilor aduse averii debitorului şi aplicarea unei amenzi judiciare de la 10.000 lei la 30.000 lei pentru fiecare încălcare a obligațiilor, sub condiția ca furnizorul de utilități să fi fost notificat în prealabil cu privire la deschiderea procedurii, potrivit art. 42 alin. (3). Lipsa remedierii încălcării obligațiilor sau neexecutarea obligației de reluare a furnizării utilităților în termen de maximum 10 zile calendaristice de la notificarea primită de la administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar constituie în sine o nouă încălcare şi se va sancționa cu o nouă amendă.

(4) Prin excepție de la dispozițiile alin. (2), dacă debitorul nu achită creanțele născute după deschiderea procedurii insolvenței, aferente serviciilor prestate, în termenul prevăzut de alin. (2), furnizorul de utilități este îndreptățit să întrerupă furnizarea serviciilor.

(5) Furnizarea serviciului va fi reluată după achitarea creanțelor născute după data deschiderii procedurii insolvenței.

(6) Debitorul aflat în procedura insolvenței nu poate fi împiedicat să participe la licitații publice pentru motivul deschiderii procedurii. *[R.A.: art. 38 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 78. [Regimul creanțelor ce beneficiază de o cauză de preferință] (1) Creditorul titular al unei creanțe ce beneficiază de o cauză de preferință poate solicita judecătorului-sindic, cu citarea comitetului creditorilor, a administratorului special şi a administratorului judiciar, ridicarea suspendării prevăzute la art. 75 alin. (1) cu privire la creanța sa şi valorificarea imediată, în cadrul procedurii, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 154-158 şi cu condiția achitării din preț a cheltuielilor prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 1, a bunului asupra căruia poartă cauza de preferință, în una dintre următoarele situații:

A. atunci când valoarea obiectului garanției, determinată de un evaluator conform standardelor internaționale de evaluare, este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanțelor şi a părților de creanțe garantate cu acel obiect, dacă:

a) obiectul garanției nu prezintă o importanță determinantă pentru reuşita planului de reorganizare propus;

b) obiectul garanției face parte dintr-un subansamblu funcțional, iar prin desprinderea şi vânzarea lui separată, valoarea bunurilor rămase nu se diminuează;

B. atunci când nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza:

a) diminuării valorii obiectului garanției sau existenței unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă;

b) diminuării valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor şi penalităților de orice fel la o creanță garantată cu rang superior;

c) lipsei unei asigurări a obiectului garanției împotriva riscului pieirii sau deteriorării.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. B, judecătorul-sindic va putea respinge cererea de ridicare a suspendării formulate de creditor, dacă administratorul judiciar/debitorul propune în schimb adoptarea uneia sau mai multor măsuri menite să ofere protecție corespunzătoare creanței garantate a creditorului, precum:

a) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru acoperirea diminuării valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

b) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru satisfacerea dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel și, respectiv, pentru reducerea capitalului creanței sub cota de diminuare a valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

c) novația obligației de garanție prin constituirea unei garanții suplimentare, reale sau personale ori prin substituirea obiectului garanției cu un alt obiect.

(3) În cererea de ridicare a suspendării, creditorul trebuie să facă dovada faptului prevăzut la alin. (1) lit. A. pct. b), rămânându-i debitorului/administratorului judiciar sau altei părți interesate sarcina producerii dovezii contrare și, respectiv, a celorlalte elemente.

(4) Valoarea bunului asupra căruia poartă cauza de preferință se va stabili printr-o evaluare efectuată de către un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61. *[R.A.: art. 39 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 79. [Suspendarea prescripției acțiunilor] Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la art. 75 alin. (1). *[R.A.: art. 40 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 80. [Suspendarea curgerii dobânzilor, majorărilor, penalităților și cheltuielilor accesorii] (1) Nicio dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic *accesorii*, nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 103.

(2) În cazul în care se confirmă un plan de reorganizare, dobânzile, majorările ori penalitățile de orice fel sau cheltuielile accesorii la obligațiile născute ulterior datei deschiderii procedurii generale se achită în conformitate cu actele din care rezultă și cu prevederile programului de plăți. În cazul în care planul eșuează, acestea se datorează până la data deschiderii procedurii falimentului. *[R.A.: art. 41 din Legea nr. 85/2006 și art. 18 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 81. [Suspendarea acțiunilor tranzacționate. Retragerea valorilor mobiliare] (1) Ca urmare a deschiderii procedurii și până la data confirmării planului de reorganizare, acțiunile societăților emitente, în sensul Legii nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă de la tranzacționare cu începere de la data primirii comunicării de către Autoritatea de Supraveghere Financiară.

(2) La data primirii de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a comunicării privind intrarea în procedura falimentului intervine retragerea valorilor mobiliare de pe piața reglementată pe care acestea se tranzacționează. *[R.A.: art. 43 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 82. [Furnizarea de către debitor a informațiilor solicitate] (1) Debitorul are obligația de a pune la dispoziția administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și a creditorului deținând cel puțin 20% din valoarea totală a creanțelor cuprinse în tabelul definitiv de creanțe toate informațiile și documentele apreciate ca necesare cu privire la activitatea și averea sa, precum și lista cuprinzând plățile efectuate în ultimele 6 luni anterioare deschiderii procedurii și transferurile patrimoniale făcute

în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, sub sancțiunea ridicării dreptului de administrare.

(2) Pentru nepunerea la dispoziția administratorului judiciar/lichidatorului judiciar a informațiilor şi documentelor de către persoanele responsabile, judecătorul-sindic va face aplicarea amenzii prevăzute la art. 60 alin. (2), în mod corespunzător. *[R.A.: art. 44 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 83. [Mențiuni referitoare la starea societății pe actele debitorului] (1) După rămânerea definitivă a hotărârii de deschidere a procedurii, toate actele şi corespondența emise de debitor, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar vor cuprinde, în mod obligatoriu şi cu caractere vizibile, în limbile română, engleză şi franceză, mențiunea „în insolvență", „in insolvency", „en procédure collective".

(2) După intrarea în reorganizare judiciară sau faliment, actele şi corespondența vor purta, în condițiile prevăzute la alin. (1), mențiunea „în reorganizare judiciară", „in judicial reorganisation", „en redressement" sau, după caz, „în faliment", „in bankruptcy", „en faillite". După intrarea în procedura simplificată se va face, de asemenea, mențiunea „în faliment", „in bankruptcy", „en faillite".

(3) Dacă debitorul deține sau administrează una sau mai multe pagini de internet, organele de conducere ale acestuia sunt obligate să publice pe paginile de internet proprii, în termen de 24 de ore de la data comunicării hotărârii de deschidere a procedurii, informațiile referitoare la starea societății, precum şi numărul, data şi instanța care a pronunțat hotărârea.

(4) Prejudiciile suferite de terții de bună-credință, ca urmare a nerespectării obligațiilor prevăzute la alin. (1)-(3) vor fi reparate în mod exclusiv de persoanele care au încheiat actele ca reprezentanți legali ai debitorului, fără a fi atinsă averea debitorului. *[R.A.: art. 45 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 84. [Regimul actelor juridice încheiate ulterior deschiderii procedurii] (1) În afară de cazurile prevăzute la art. 87, de cele autorizate de judecătorul-sindic sau avizate de către administratorul judiciar, toate actele, operațiunile şi plățile efectuate de debitor ulterior deschiderii procedurii sunt nule de drept.

(2) Administratorul special desemnat într-o procedură de insolvență răspunde pentru încălcarea dispozițiilor art. 87, judecătorul-sindic, la cererea administratorului judiciar, a adunării creditorilor, formulată de preşedintele comitetului creditorilor sau de un alt creditor desemnat de aceasta, sau la cererea creditorului ce deține 50% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală, putând dispune ca o parte din pasivul astfel produs să fie suportat de către administratorul special, fără să depăşească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu actele sau operațiunile astfel desfăşurate.

(3) Debitorul şi/sau, după caz, administratorul judiciar sunt/este obligați/obligat să întocmească şi să păstreze o listă cuprinzând toate încasările, plățile şi compensările efectuate după deschiderea procedurii, cu precizarea naturii şi valorii acestora, precum şi a datelor de identificare a cocontractanților. *[R.A.: art. 46 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 85. [Ridicarea dreptului de administrare al debitorului] (1) Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare, constând în dreptul de a-şi conduce activitatea, de a-şi administra bunurile din avere şi de a dispune de acestea dacă nu şi-a declarat intenția de reorganizare, în condițiile art. 67 alin. (1) lit. g). Ridicarea

dreptului de administrare se dispune şi în cazul în care debitorul nu şi-a declarat intenția de reorganizare în termenul prevăzut la art. 74.

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege, prevederile alin. (1) sunt aplicabile şi în legătură cu bunurile pe care debitorul le-ar dobândi ulterior deschiderii procedurii.

(3) Judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului odată cu desemnarea unui administrator judiciar, indicând totodată şi condițiile de exercitare a conducerii activității debitorului.

(4) Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune deschiderea falimentului.

(5) Creditorii, comitetul creditorilor ori administratorul judiciar pot oricând adresa judecătorului-sindic o cerere de a se ridica debitorului dreptul de administrare, cu condiția dovedirii pierderilor continue din averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.

(6) Judecătorul-sindic va examina, în termen de 15 zile, cererea prevăzută la alin. (5), într-o şedință la care vor fi citați administratorul judiciar, comitetul creditorilor şi administratorul special.

(7) De la data intrării în faliment, debitorul va putea desfăşura doar activitățile ce sunt necesare derulării operațiunilor lichidării. *[R.A.: art. 47 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 86. [Comunicarea ridicării dreptului de administrare al debitorului] (1) Prin sentința sau, după caz, încheierea având drept efect ridicarea dreptului de administrare, judecătorul-sindic va da dispoziții tuturor băncilor la care debitorul are deschise conturi să nu dispună de sume fără un ordin al administratorului judiciar/ lichidatorului judiciar. Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va comunica de urgență băncilor instituirea acestei interdicții.

(2) Încălcarea interdicției comunicate de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar atrage răspunderea băncilor pentru prejudiciul creat, precum şi o amendă judiciară de la 4.000 lei la 10.000 lei. *[R.A.: art. 48 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 87. [Activitatea debitorului în perioada de observație] (1) În perioada de observație, debitorul va putea să continue desfăşurarea activităților curente şi poate efectua plăți către creditorii cunoscuți, care se încadrează în condițiile obişnuite de exercitare a activității curente, după cum urmează:

a) sub supravegherea administratorului judiciar, dacă debitorul a făcut o cerere de reorganizare, în sensul art. 67 alin. (1) lit. g), şi nu i-a fost ridicat dreptul de administrare;

b) sub conducerea administratorului judiciar, dacă debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare.

(2) Actele, operațiunile şi plățile care depăşesc condițiile prevăzute la alin. (1) vor putea fi autorizate în exercitarea atribuțiilor de supraveghere de administratorul judiciar; acesta va convoca o şedință a comitetului creditorilor în vederea supunerii spre aprobare a cererii administratorului special, în termen de maximum 5 zile de la data primirii acesteia. În cazul în care o anumită operațiune care excedează activității curente este recomandată de către administratorul judiciar, iar propunerea este aprobată de către comitetul creditorilor, aceasta va fi îndeplinită obligatoriu de administratorul

special. În cazul în care activitatea este condusă de către administratorul judiciar, operațiunea va fi efectuată de către acesta cu aprobarea comitetului creditorilor, fără a fi necesară cererea administratorului special.

(3) În cazul propunerilor de înstrăinare a bunurilor din averea debitorului grevate de cauze de preferință, creditorul titular are următoarele drepturi:

a) dreptul de a beneficia de o protecție corespunzătoare a creanței sale, potrivit prevederilor art. 78;

b) dreptul de a beneficia de distribuiri de sume în condițiile art. 159 alin. (1) pct. 3 şi art. 161 pct. 1, în condițiile în care nu poate beneficia de o protecție corespunzătoare a creanței, beneficiind de o cauză de preferință, conform prevederilor art. 78.

(4) Finanțările acordate debitorului în perioada de observație în vederea desfăşurării activităților curente, cu aprobarea adunării creditorilor, beneficiază de prioritate la restituire, potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 2 sau, după caz, potrivit prevederilor art. 161 pct. 2. Aceste finanțări se vor garanta, în principal, prin afectarea unor bunuri sau drepturi care nu formează obiectul unor cauze de preferință, iar în subsidiar, dacă nu există astfel de bunuri sau drepturi disponibile, cu acordul creditorilor beneficiari ai respectivelor cauze de preferință. În ipoteza în care acordul acestor creditori nu va fi obținut, prioritatea la restituire a acestor creanțe, prevăzută de art. 159 alin. (1) pct. 2, va diminua regimul de îndestulare al creditorilor beneficiari ai cauzelor de preferință, proporțional, prin raportare la întreaga valoare a bunurilor sau drepturilor care formează obiectul acestor cauze de preferință. În cazul inexistenței sau a insuficienței bunurilor care să fie grevate de cauze de preferință în favoarea creditorilor ce acordă finanțare în perioada de observație în vederea desfăşurării activităților curente, pentru partea negarantată a creanței, aceştia vor beneficia de prioritate potrivit prevederilor art. 161 pct. 2. *[R.A.: art. 49 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 88. [Înscrierile efectuate după data deschiderii procedurii. Efecte] Dacă la data deschiderii procedurii un drept, act sau fapt juridic nu devenise opozabil terților, înscrierile, transcrierile, intabulările şi orice alte formalități specifice necesare acestui scop, inclusiv cele dispuse în cursul unui proces penal în vederea confiscării speciale şi/sau extinse, efectuate după data deschiderii procedurii, sunt fără efect față de creditori, cu excepția cazului în care cererea sau sesizarea, legal formulată, a fost primită de instanță, autoritatea ori instituția competentă cel mai târziu în ziua premergătoare hotărârii de deschidere a procedurii. Înscrierile efectuate cu încălcarea acestui articol se radiază de drept.

Art. 89. [Contracte financiare, acorduri de compensare şi instrumente financiare derivate] (1) Orice transfer, îndeplinire a unei obligații, exercitare a unui drept, act sau fapt realizat în temeiul unor contracte financiare calificate, precum şi orice acord de compensare bilaterală sunt valabile, pot fi executate şi/sau opuse unui cocontractant insolvent ori unui garant insolvent al unui cocontractant, conform condițiilor rezultând din înțelegerea părților, fiind recunoscute ca bază de înscriere a creanței în procedurile prevăzute de prezentul capitol.

(2) Singura obligație, dacă există în cuprinsul contractului, ca urmare a realizării unei compensări bilaterale – netting – în condițiile prevăzute de un contract financiar calificat, a unei părți la contract, va fi aceea de a presta obligația netă, respectiv suma de plată sau obligația de a face, rezultată în urma nettingului către cocontractantul său.

(3) Singurul drept, dacă există în cuprinsul contractului, ca urmare a realizării unui netting în condițiile prevăzute de un contract financiar calificat, a unei părți la contract, va fi acela de a primi dreptul net, respectiv suma de plată sau obligația de a face, care rezultă în urma nettingului de la cocontractantul său.

(4) Nicio atribuție conferită prin prezenta lege unui organ care aplică procedura insolvenței nu va împiedica încetarea contractului financiar calificat şi/sau accelerarea îndeplinirii obligațiilor de plată ori a îndeplinirii obligațiilor de a face sau a realizării unui drept în baza unuia ori a mai multor contracte financiare calificate, având ca temei un acord de netting, aceste puteri fiind limitate la suma netă rezultată în urma aplicării acordului de netting.

(5) Cu excepția dovedirii intenției frauduloase a debitorului în sensul art. 117 alin. (2) lit. g), administratorul judiciar/lichidatorul judiciar sau, după caz, instanța judecătorească nu poate împiedica, cere anularea ori decide desfacerea unor operațiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv ducerea la îndeplinire a unui acord de netting, realizate în baza unui contract financiar calificat. *[R.A.: art. 51 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 90. [Compensarea legală a creanțelor] (1) Deschiderea procedurii de insolvență nu afectează dreptul niciunui creditor de a invoca compensarea creanței sale cu cea a debitorului asupra sa, atunci când condițiile prevăzute de lege în materie de compensare legală sunt îndeplinite la data deschiderii procedurii. Compensarea poate fi constatată şi de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător şi creanțelor reciproce născute după data deschiderii procedurii insolvenței. *[R.A.: art. 52 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 91. [Regimul bunurilor înstrăinate în procedura insolvenței de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar] (1) Bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, în exercițiul atribuțiilor sale prevăzute de prezenta lege, sunt dobândite libere de orice sarcini, precum privilegii, ipoteci, gajuri sau drepturi de retenție, sechestre, de orice fel. Fac excepție de la acest regim măsurile asigurătorii dispuse în procesul penal în vederea confiscării speciale şi/sau confiscării extinse.

(2) Prin excepție de la dispozițiile art. 885 alin. (2) din Codul civil, radierea din cartea funciară a oricăror sarcini şi interdicții prevăzute la alin. (1) se face în temeiul actului de înstrăinare semnat de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar. *[R.A.: art. 53 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 92. [Raportul administratorului judiciar privind intrarea în faliment sau continuarea procedurii] (1) Administratorul judiciar va întocmi şi va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de acesta, care nu va putea depăşi 20 de zile de la desemnarea sa, un raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație din procedura generală.

(2) Raportul va indica dacă debitorul se încadrează în categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2) şi, în consecință, trebuie supus procedurii simplificate prevăzute de prezenta lege, caz în care va cuprinde documentele doveditoare şi propunerea de intrare în faliment în procedura simplificată. Administratorul judiciar va notifica propunerea de intrare în faliment prin procedura simplificată creditorilor care au

depus cerere introductivă şi debitorului, prin administratorul special, depunând la instanță, odată cu cererea, dovada îndeplinirii procedurii de notificare.

(3) Judecătorul-sindic supune propunerea prevăzută la alin. (2), privind intrarea în faliment a debitorului în procedura simplificată, dezbaterii părților în şedință publică, în maximum 15 zile de la primirea raportului administratorului judiciar.

(4) În cadrul şedinței de judecată prevăzute la alin. (3), judecătorul-sindic, după ascultarea părților interesate, va da o sentință prin care va aproba sau va respinge, după caz, concluziile raportului supus dezbaterii.

(5) În cazul aprobării raportului prevăzut la alin. (4), judecătorul-sindic va decide, prin aceeaşi sentință, intrarea în faliment a debitorului, în condițiile art. 145 alin. (1) lit. D. *[R.A.: art. 54 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 93. [Reconstituirea documentelor debitorului] Ulterior intrării în procedura simplificată, în cazul în care documentele prevăzute la art. 67 alin. (1) lit. b)-f) şi l) nu sunt prezentate de către debitor, lichidatorul judiciar desemnat va reconstitui, în măsura posibilului, acele documente, cheltuielile astfel efectuate urmând a fi suportate din averea debitorului. *[R.A.: art. 55 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 94. [Administrarea dovezilor pentru efectuarea actelor de procedură] Pentru celeritatea procedurii de insolvență, în condițiile art. 38 alin. (2) lit. c), instanța poate stabili, pentru creditorul care a solicitat deschiderea procedurii de insolvență sau administratorul judiciar desemnat, îndatoriri în ceea ce priveşte prezentarea probelor cu înscrisuri, relații scrise, poate solicita la interogatoriu persoanele identificate ca făcând parte din conducerea societății, poate solicita asistența şi concursul acestora la efectuarea actelor de procedură, precum şi orice alte demersuri necesare soluționării cauzei. *[R.A.: art. 56 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 95. [Comunicarea actelor de procedură când debitorul nu mai desfăşoară activitate] Atunci când la sediul înregistrat în registrul corespunzător debitorul nu mai desfăşoară activitate, iar creditorul care a introdus cererea de deschidere a procedurii nu cunoaşte un alt sediu, punct de lucru sau de desfăşurare a activității şi după ascultarea raportului administratorului judiciar, prevăzut la art. 97, prin care se constată că debitorul se găseşte în una dintre categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c), comunicarea, notificarea oricărui act de procedură față de debitor, inclusiv a celor privind deschiderea procedurii, se va efectua numai prin BPI. *[R.A.: art. 57 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 96. [Solicitarea relațiilor referitoare la starea debitorului] În aplicarea prevederilor prezentei legi, administratorul judiciar va solicita relații privind sediul principal al societății, punctele de lucru sau alte locații în care se află bunuri ale debitorului ori se desfăşoară activități ale acestuia, precum şi date privind administrația societății, relații privind bunurile patrimoniale şi documentele privind activitatea societății de la autoritățile care dețin sau ar putea să dețină informațiile solicitate. Acestea vor elibera informațiile solicitate fără a percepe eventualele taxe, onorarii sau comisioane, prevăzute de alte acte normative aferente acestor activități. *[R.A.: art. 58 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 97. [Raportul administratorului judiciar/lichidatorului judiciar în procedura simplificată] (1) Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar, în cazul

procedurii simplificate, va întocmi şi va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăşi 40 de zile de la data desemnării, un raport asupra cauzelor şi împrejurărilor care au dus la apariţia insolvenţei debitorului, cu menţionarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă. La cererea motivată a administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, în cazuri de o complexitate ridicată, termenul poate fi prelungit de către judecătorul-sindic cu o perioadă de maximum 40 de zile.

(2) În cazul în care debitorul nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 38 alin. (2), raportul va indica dacă există o posibilitate reală de reorganizare efectivă a activităţii debitorului ori, după caz, motivele care nu permit reorganizarea şi, în acest caz, va propune intrarea în faliment.

(3) În cazul în care, prin raportul său, administratorul judiciar arată că activitatea debitorului poate fi redresată pe baza unui plan de reorganizare judiciară, acesta va trebui să precizeze dacă recomandă ca planul de reorganizare să fie propus de debitor, dacă, la cererea debitorului, colaborează la întocmirea planului ori dacă intenţionează să propună un alt plan singur sau împreună cu unul ori mai mulţi creditori.

(4) Propunerea privind intrarea în faliment a debitorului, potrivit alin. (2), va fi supusă aprobării adunării generale a creditorilor la prima şedinţă a acesteia. La şedinţă va putea participa şi administratorul special, fără drept de vot.

(5) În cazul în care raportul administratorului judiciar va face propunerea de intrare în faliment, acesta va publica un anunţ referitor la raport în BPI, cu indicarea datei primei adunări a creditorilor, sau va convoca adunarea creditorilor, dacă raportul va fi depus după data primei adunări. La această adunare va supune votului adunării creditorilor propunerea de intrare în faliment.

(6) Administratorul judiciar va asigura posibilitatea consultării raportului prevăzut la alin. (1) la sediul său, pe cheltuiala solicitantului. O copie de pe raport va fi depusă la grefa tribunalului şi la registrul comerţului sau, după caz, la registrul în care este înregistrat debitorul şi va fi comunicată debitorului. *[R.A.: art. 59 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 98. [Aprobarea propunerii de intrare în faliment a debitorului] (1) În cadrul şedinţei adunării creditorilor prevăzute la art. 97 alin. (4), administratorul judiciar îi va informa pe creditorii prezenţi despre voturile valabile primite în scris cu privire la propunerea de intrare în faliment a debitorului în procedură generală.

(2) Adunarea creditorilor va aproba propunerea administratorului judiciar, prevăzută la art. 97 alin. (2), prin votul titularilor a cel puţin două treimi din creanţele prezente la vot. Indiferent de rezultatul votului, propunerea nu va fi aprobată în cazul în care unul sau mai mulţi creditori, deţinând împreună peste 20% din creanţele cuprinse în tabelul preliminar de creanţe, îşi anunţă intenţia de a depune, în termenul legal, un plan de reorganizare a debitorului.

(3) În cazul aprobării de către adunarea creditorilor a propunerii administratorului judiciar prevăzute la art. 97 alin. (2), judecătorul-sindic va decide, prin sentinţă, intrarea în faliment a debitorului, în condiţiile art. 145 alin. (1) lit. D.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică pentru raportul prevăzut la art. 97 alin. (2), în cazul în care, până la data şedinţei adunării creditorilor de aprobare a acestui raport, a fost confirmat un plan de reorganizare. *[R.A.: art. 60 din Legea nr. 85/2006]*

Secțiunea a 4-a. Primele măsuri. Întocmirea tabelului de creanțe. Contestațiile

Art. 99. [Notificarea deschiderii procedurii] (1) În urma deschiderii procedurii, administratorul judiciar va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor potrivit prevederilor art. 67 alin. (1) lit. c) ori, după caz, potrivit prevederilor art. 74, debitorului şi oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole ori altor registre unde debitorul este înmatriculat/înregistrat, pentru efectuarea mențiunii.

(2) Dacă creditorii cu sediul sau cu domiciliul în străinătate au reprezentanți în țară, notificarea va fi trimisă acestora din urmă.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (1) se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură civilă şi se va publica, totodată, pe cheltuiala averii debitorului, într-un ziar de largă circulație şi în BPI. *[R.A.: art. 61 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 100. [Comunicarea şi mențiunile obligatorii ale notificării] (1) Notificarea va fi comunicată creditorilor de îndată şi, în orice caz, cu cel puțin 10 zile înainte de împlinirea termenului-limită pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor şi va cuprinde:

a) termenul-limită de depunere de către creditori a opozițiilor la sentința de deschidere a procedurii, pronunțată ca urmare a cererii formulate de debitor, în condițiile art. 71 alin. (1), precum şi termenul de soluționare a opozițiilor, care nu va depăşi 10 zile de la data expirării termenului de depunere a acestora;

b) termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, care va fi de maximum 45 de zile de la deschiderea procedurii, precum şi cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

c) termenul de verificare a creanțelor, de întocmire şi publicare în BPI a tabelului preliminar de creanțe, care nu va depăşi 20 de zile pentru procedura generală sau, respectiv, 10 zile, în cazul procedurii simplificate, de la expirarea termenului prevăzut la lit. b);

d) termenul de definitivare a tabelului creanțelor, care nu va depăşi 25 de zile în cazul procedurii generale şi al celei simplificate, de la expirarea termenului corespunzător fiecărei proceduri, prevăzut la lit. c);

e) locul, data şi ora primei şedințe a adunării creditorilor, care va avea loc în maximum 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. c).

(2) În funcție de circumstanțele cauzei şi pentru motive temeinice, judecătorul-sindic va putea hotărî o majorare a termenelor prevăzute la alin. (1) lit. b), c) şi e) cu maximum 30 de zile. *[R.A.: art. 62 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 101. [Inventarierea bunurilor. Situația bunurilor supuse transcripției, inscripției sau înregistrării] (1) Administratorul judiciar va efectua, în termen de 60 de zile de la data deschiderii procedurii, procedura de inventariere a bunurilor din averea debitorului, pe baza informațiilor primite de la debitor în condițiile art. 67 sau 74 şi/sau pe baza oricăror informații şi documente solicitate autorităților competente potrivit legii. Termenul de 60 de zile poate fi prelungit la cererea administratorului judiciar, pentru motive temeinice, de către judecătorul-sindic.

(2) Dacă debitorul are bunuri supuse transcripției, inscripției sau înregistrării în registrele de publicitate, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va trimite instanțelor, autorităților ori instituțiilor care țin aceste registre o copie de pe hotărârea de deschidere a procedurii, spre a se face mențiune. *[R.A.: art. 63 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 102. [Admiterea creanțelor] (1)[1] Cu excepția salariaților ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile, toți ceilalți creditori, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în hotărârea de deschidere a procedurii; cererile de admitere a creanțelor vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului. Sunt creanțe anterioare și creanțele bugetare stabilite printr-o decizie de impunere întocmită ulterior deschiderii procedurii, dar care are ca obiect activitatea anterioară a debitorului. În termen de 60 de zile de la data publicării în BPI a notificării privind deschiderea procedurii, organele de inspecție fiscală vor efectua inspecția fiscală pe baza analizei de risc, potrivit prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Creditorii bugetari vor înregistra cererea de admitere a creanței, conform evidențelor proprii, în termenul prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. b), urmând ca, în termen de 60 de zile de la data publicării în BPI a notificării privind deschiderea procedurii, să înregistreze un supliment al cererii de admitere a creanței inițiale, dacă este cazul.

(2) Creanța în baza căreia s-a deschis procedura insolvenței este înregistrată de administratorul judiciar, în baza documentelor justificative atașate cererii de deschidere a procedurii și în urma verificării, fără a fi necesară depunerea unei cereri de admitere, potrivit alin. (1), cu excepția cazului în care se calculează accesorii până la data deschiderii procedurii.

(3) Cererea de admitere a creanțelor trebuie făcută chiar dacă acestea nu sunt stabilite printr-un titlu.

(4) Creanțele nescadente sau sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi admise la masa credală și vor fi îndreptățite să participe la distribuiri de sume în măsura îngăduită de prezentul titlu.

(5) Dreptul de vot și dreptul la distribuție ale titularilor creanțelor sub condiție suspensivă la data deschiderii procedurii, inclusiv ale titularilor creanțelor a căror valorificare este condiționată de executarea în prealabil a debitorului principal, se nasc numai după îndeplinirea condiției respective.

(6) Creanțele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observație sau în procedura reorganizării judiciare, vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Prevederea se aplică în mod corespunzător pentru creanțele născute după data deschiderii procedurii de faliment.

(7) În cazul în care se deschide procedura de faliment după perioada de observație sau reorganizare, creditorii vor solicita înscrierea în tabelul suplimentar pentru creanțele născute după data deschiderii procedurii insolvenței ce nu au fost plătite.

(8) Creanța unei părți vătămate din procesul penal se înscrie sub condiție suspensivă, până la soluționarea definitivă a acțiunii civile în procesul penal în favoarea

[1] Alin. (1) al art. 102 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din O.U.G. nr. 88/2018.

părții vătămate, prin depunerea unei cereri de admitere a creanței. În cazul în care acțiunea civilă în procesul penal nu se finalizează până la închiderea procedurii insolvenței, fie ca urmare a reuşitei planului de reorganizare, fie ca urmare a lichidării, eventualele creanțe rezultate din procesul penal vor fi acoperite din averea persoanei juridice reorganizate sau, dacă este cazul, din sumele obținute din acțiunea în atragerea răspunderii patrimoniale a persoanelor ce au contribuit la aducerea persoanei juridice în stare de insolvență, potrivit prevederilor art. 169 şi următoarele.

(8¹)[1] Creanțele fiscale constatate printr-un act administrativ fiscal contestat şi a cărui executare silită nu a fost suspendată prin hotărâre judecătorească definitivă vor fi admise la masa credală şi înscrise sub condiție rezolutorie până la finalizarea contestației de către instanța de contencios administrativ.

(9) Toate creanțele prezentate a fi admise şi înregistrate la grefa tribunalului vor fi prezumate valabile şi corecte dacă nu sunt contestate de către debitor, administratorul judiciar sau creditori. *[R.A.: art. 64 din Legea nr. 85/2006]*

Dezlegarea unor chestiuni de drept. Prin Decizia nr. 72/2018 (www.scj.ro), Înalta Curte de Casație şi Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile şi a stabilit:
„În interpretarea şi aplicarea dispozițiilor art. 102 alin. (1) teza I şi a II-a din Legea nr. 85/2014, cererile de admitere a creanțelor, formulate de creditorii cu creanțe anterioare datei de deschidere a procedurii, alții decât salariații, trebuie să fie depuse la tribunal în termenul fixat prin hotărârea de deschidere a procedurii şi înregistrate într-un registru care se va păstra la grefa tribunalului".

Art. 103. [Înscrierea creanțelor beneficiare ale unei cauze de preferință] Creanțele beneficiare ale unei cauze de preferință se înscriu în tabelul definitiv până la valoarea de piață a garanției stabilită prin evaluare, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, efectuată de un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61. În cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă cauza de preferință se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv sau în tabelul definitiv consolidat, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară, până la acoperirea creanței principale şi a accesoriilor ce se vor calcula conform actelor din care rezulta creanța, până la data valorificării bunului. Această prevedere se aplică şi în cazul eşuării planului de reorganizare şi vânzării bunului în procedura de faliment.

Art. 104. [Cuprinsul cererii de admitere a creanțelor] (1) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanței, precum şi mențiuni cu privire la eventualele cauze de preferință.

(2) La cerere vor fi anexate documentele justificative ale creanței şi ale actelor de constituire de cauze de preferință, cel mai târziu în termenul stabilit pentru depunerea cererii de admitere a creanței.

(3) Posesorii de titluri de valoare la ordin sau la purtător pot solicita administratorului judiciar restituirea titlurilor originale şi păstrarea la dosar a unor copii certificate de

[1] Alin. (8¹) al art. 102 a fost introdus prin art. I pct. 10 din O.U.G. nr. 88/2018.

acesta. Administratorul judiciar va face menţiunea pe original despre prezentarea acestora. *[R.A.: art. 65 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 105. [Verificarea creanţelor] (1) Toate creanţele vor fi supuse procedurii de verificare prevăzute de prezentul capitol, cu excepţia creanţelor constatate prin hotărâri judecătoreşti executorii, precum şi prin hotărâri arbitrale executorii. În cazul în care aceste hotărâri judecătoreşti sau arbitrale sunt anulate, casate sau modificate în căile de atac, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va reface tabelul de creanţe în mod corespunzător. În cazul în care instanţa de judecată, anulând sau casând hotărârea, nu dezleagă şi fondul dedus judecăţii, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar va proceda la verificarea acelei creanţe, notificând creditorii în cazul neînscrierii totale sau parţiale a creanţei, potrivit prevederilor art. 110 alin. (4). În acest din urmă caz, împotriva măsurii înscrierii parţiale sau neînscrierii în tabel a respectivei creanţe, creditorii pot formula contestaţie în condiţiile art. 59 alin. (5).

(2) Nu sunt supuse acestei proceduri creanţele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale.

(3) Creanţele provenind din contracte de leasing, reziliate înainte de data deschiderii procedurii insolvenţei, vor fi înregistrate astfel:

a) dacă proprietatea bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing se transferă debitorului, finanţatorul va dobândi o ipotecă legală asupra acelor bunuri, având rang egal cu cel al operaţiunii de leasing iniţiale, iar creanţa sa va fi înregistrată potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 3;

b) dacă bunurile ce fac obiectul contractului de leasing sunt recuperate, va fi înregistrată, beneficiind de ordinea de prioritate prevăzută la art. 161 pct. 8, dacă nu există alte bunuri care să confere titularului calitatea de creditor care beneficiază de o cauză de preferinţă, doar diferenţa dintre valoarea întregii creanţe şi valoarea de piaţă a bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing stabilită de un evaluator independent;

c) dacă unul sau mai multe din bunurile recuperate au fost vândute de către societatea de leasing până la data întocmirii tabelului preliminar al creanţelor, pentru acestea se va deduce din totalul creanţei de înregistrat preţul obţinut din vânzare.

(4) În cazul contractului de leasing financiar în derulare la data deschiderii procedurii şi menţinut în condiţiile art. 123 alin. (12), creanţele curente nu vor fi înscrise în tabelul de creanţe, fiind plătite la scadenţă. Pentru ratele anterioare înscrise în tabel, acestea vor urma regimul juridic al creanţelor prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 3. Dacă toate creanţele curente au fost plătite şi toate celelalte obligaţii născute după deschiderea procedurii au fost achitate, va opera transferul dreptului de proprietate către debitor asupra bunului ce face obiectul contractului de leasing financiar, caz în care, pentru ratele anterioare înscrise în tabel, finanţatorul va dobândi concomitent o ipotecă legală asupra bunului respectiv, având rang egal cu cel al operaţiunii de leasing iniţiale. Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar va notifica finanţatorul cu privire la faptul că a operat transferul dreptului de proprietate şi va efectua menţiunea în registrele de publicitate relevante cu privire la menţinerea rangului creanţei finanţatorului. *[R.A.: art. 66 din Legea nr. 85/2006]*

Dezlegarea unor chestiuni de drept. 1. Prin Decizia nr. 11/2016 (M. Of. nr. 436 din 10 iunie 2016), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia, Secția a II-a civilă, și, în interpretarea dispozițiilor art. 105 alin. (1) și (2) și art. 106 din Legea nr. 85/2014, a stabilit: *„Administratorul/lichidatorul judiciar nu are atribuția de a verifica pe fond creanțele bugetare constatate prin titluri executorii, contestate în termenul legal în fața instanței specializate".*
2. Prin Decizia nr. 53/2018 (www.scj.ro), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj, Secția a II-a civilă, și a stabilit:
„În interpretarea dispozițiilor 105 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2014, administratorul/lichidatorul judiciar are dreptul de a verifica creanțele bugetare constatate prin titluri executorii sub aspectul întinderii, pentru a stabili dacă acestea sunt anterioare sau ulterioare deschiderii procedurii de insolvență a debitoarei".
N.r. Motivarea integrală a deciziilor poate fi consultată online la adresa http://biblioteca-hamangiu.ro/.

Art. 106. [Procedura de verificare a creanțelor] (1) Administratorul judiciar va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

(2) În cazul în care, prin derogare de la prevederile art. 2.512 și următoarele din Codul civil, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar constată că a intervenit prescripția extinctivă a creanței, va notifica în acest sens creditorul, fără a mai face verificări de fond ale creanței pretinse.

(3) În vederea îndeplinirii atribuției prevăzute la alin. (1), administratorul judiciar va putea solicita explicații de la debitor, va putea să poarte discuții cu fiecare debitor, solicitându-i, dacă consideră necesar, informații și documente suplimentare. *[R.A.: art. 67 din Legea nr. 85/2006]*

Dezlegarea unor chestiuni de drept. A se vedea Decizia nr. 11/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, redată în extras *supra*, la art. 105.

Art. 107. [Creanțele în valută și cele neexprimate într-o valoare monetară] (1) Creanțele constând în obligații care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării vor fi calculate de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar și înscrise în tabelul de creanțe cu valoarea nominală pe care o aveau la data deschiderii procedurii. Judecătorul-sindic va decide asupra oricărei contestații împotriva calculului făcut de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar pentru astfel de creanțe.

(2) Creanțele exprimate sau consolidate în valută vor fi înregistrate în tabelul preliminar la valoarea lor în lei, la cursul Băncii Naționale a României existent la data deschiderii procedurii insolvenței. *[R.A.: art. 69 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 108. [Creanțele cu mai mulți debitori solidari] (1) O creanță a unui creditor cu mai mulți debitori solidari va fi înscrisă în toate tabelele de creanțe ale debitorilor cu valoarea nominală, până va fi complet acoperită. Toate tabelele vor fi actualizate corespunzător cu sumele distribuite.

(2) Dacă creanțele au fost stinse sau modificate, total sau parțial, se va proceda la o modificare corespunzătoare a tabelului de creanțe, după caz. Odată cu convocatorul adunării creditorilor se va publica și tabelul de creditori actualizat cu sumele stinse sau modificate în timpul procedurii. Odată cu contestarea procesului-verbal al adunării, creditorii vor putea contesta în aceleași termene și condiții și tabelul astfel publicat. *[R.A.: art. 70 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 109. [Creanțele cu mai mulți codebitori și fidejusori care nu se află în insolvență] (1) Un creditor care, înainte de înregistrarea unei cereri de admitere a creanțelor, a primit o plată parțială pentru creanța sa de la un codebitor sau de la un fidejusor al debitorului poate avea creanța înscrisă în tabelul de creanțe numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă. Creditorul are obligația de a raporta orice sumă încasată, în termen de 3 zile de la momentul încasării.

(2) Un codebitor sau un fidejusor, care este îndreptățit la restituire ori la despăgubire din partea debitorului pentru suma plătită, va fi trecut în tabelul de creanțe cu suma pe care a plătit-o creditorului. În acest caz, creditorul comun are dreptul de a cere să i se plătească, până la achitarea integrală a creanței sale, cota cuvenită codebitorului sau fidejusorului, rămânând creditor al acestuia doar pentru suma neachitată.

(3) Codebitorul sau fidejusorul debitorului, care pentru asigurarea regresului său are asupra bunurilor acestuia o cauză de preferință, concură la masa credală, pentru a face posibilă realizarea acestui drept, dar prețul obținut din vânzarea bunurilor grevate va fi atribuit creditorului, scăzându-se din suma ce este datorată. *[R.A.: art. 71 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 110. [Întocmirea și înregistrarea tabelului preliminar] (1) Ca rezultat al verificărilor făcute, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va întocmi și va înregistra la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva averii debitorului cu mențiunile prevăzute la art. 5 pct. 68[1].

(2) La creanțele care beneficiază de o cauză de preferință se vor arăta titlul din care izvorăște dreptul de preferință, rangul acesteia și, dacă e cazul, motivele pentru care creanțele au fost trecute parțial în tabel sau au fost înlăturate.

(3) Tabelul preliminar de creanțe va fi, totodată, publicat în BPI. După publicare, creditorii înscriși în tabelul preliminar de creanțe pot participa la adunările creditorilor.

(4) Odată cu publicarea tabelului în BPI, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va trimite de îndată notificări creditorilor, ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar de creanțe sau înlăturate, precizând totodată și motivele. *[R.A.: art. 72 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 111. [Contestarea creanțelor consemnate în tabelul preliminar] (1) Debitorul, creditorii și orice altă parte interesată vor putea să formuleze contestații față de tabelul de creanțe, cu privire la creanțele și drepturile trecute sau, după caz, netrecute de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în tabel.

(2) Contestațiile trebuie depuse la tribunal în termen de 7 zile de la publicarea în BPI a tabelului preliminar, atât în procedura generală, cât și în procedura simplificată.

---

[1] *N.r.* Tabelul preliminar de creanțe este definit la art. 5 pct. 69 din lege, probabil dintr-o eroare în art. 110 alin. (1) făcându-se trimitere la art. 5 pct. 68.

(3) Sub sancțiunea anulării, contestația va fi însoțită de dovada, în original, a achitării taxei de timbru, precum și de toate înscrisurile de care partea înțelege să se folosească în dovedirea susținerilor sale, cu arătarea oricăror altor probe care se solicită, cu excepția celor care nu se află în posesia părții sau nu sunt cunoscute la momentul formulării contestației.

(4) Partea care formulează contestația trimite, cu confirmare de primire, câte un exemplar al contestației și al documentelor ce o însoțesc administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, creditorului a cărui creanță se contestă, precum și administratorului special. În cazul în care această obligație nu a fost respectată, judecătorul-sindic va putea aplica, din oficiu, o amendă în condițiile Codului de procedură civilă.

(5) Întâmpinarea se depune în termen de 10 zile de la data comunicării contestației și a documentelor ce o însoțesc. Un exemplar al întâmpinării se comunică, cu confirmare de primire, de către partea care formulează întâmpinarea și contestatorului, administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și debitorului, sub sancțiunea prevăzută de art. 208 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

(6) La termenul stabilit prin sentința de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe, judecătorul-sindic va soluționa deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile, chiar dacă pentru soluționarea unora ar fi nevoie de administrare de probe; în acest din urmă caz, judecătorul-sindic poate admite, în tot sau în parte, înscrierea creanțelor respective în mod provizoriu în tabelul definitiv. Creanțele înscrise provizoriu vor avea toate drepturile prevăzute de lege cu excepția dreptului de a încasa sumele propuse spre distribuire. Acestea se vor consemna în contul unic până la definitivarea creanței.

(7) Dacă se admite creanța fără dreptul de preferință pretins, aceasta va participa la repartițiile sumelor obținute din valorificarea bunurilor negrevate de cauze de preferință.

(8) Din sumele care s-ar obține din valorificarea bunurilor supuse dreptului de preferință contestat se va consemna partea ce s-ar cuveni acelei creanțe. *[R.A.: art. 73 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 112. [Tabelul definitiv al creanțelor] (1) După ce toate contestațiile la creanțe au fost soluționate și s-a predat raportul de evaluare a garanțiilor, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va înregistra, de îndată, la tribunal și va publica în BPI tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva averii debitorului, arătând suma, prioritatea și situația fiecărei creanțe, beneficiară sau nu a unei cauze de preferință.

(2) După înregistrarea tabelului definitiv, numai titularii creanțelor înregistrate în tabelul definitiv pot să participe la votul asupra planului de reorganizare sau la orice repartiții de sume în caz de faliment în procedura simplificată.

(3) Durata maximă a perioadei de observație este de 12 luni, calculate de la data deschiderii procedurii. Pentru respectarea acestui termen judecătorul-sindic va putea aplica dispozițiile art. 113 alin. (4) în mod corespunzător. *[R.A.: art. 74 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 113. [Contestațiile împotriva tabelului definitiv/tabelelor actualizate] (1) După expirarea termenului de depunere a contestațiilor, prevăzut la art. 111 alin. (2), și până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestație împotriva

înscrierii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul definitiv de creanțe ori în tabelele actualizate, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale, care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum şi în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare şi până atunci necunoscute.

(2) Contestația se depune în termen de 15 zile de la data la care partea a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină promovarea contestației.

(3) Judecarea contestației se va face cu respectarea prevederilor art. 111 alin. (4).

(4) Până la judecarea definitivă a contestației, judecătorul-sindic va putea declara creanța sau dreptul de preferință contestat ca admis numai provizoriu. *[R.A.: art. 75 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 114. [Decăderea din dreptul de a fi înscris în tabelul creditorilor] (1) Cu excepția cazului în care notificarea deschiderii procedurii s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 42, titularul de creanțe anterioare deschiderii procedurii, care nu depune cererea de admitere a creanțelor până la expirarea termenului prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. b), va fi decăzut, cât priveşte creanțele respective, din dreptul de a fi înscris în tabelul creditorilor şi nu va dobândi calitatea de creditor îndreptățit să participe la procedură. El nu va avea dreptul de a-şi realiza creanțele împotriva debitorului sau a membrilor ori asociaților cu răspundere nelimitată ai persoanei juridice debitoare ulterior închiderii procedurii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase.

(2) Decăderea va fi constatată de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, care nu va mai înscrie creditorul în tabelul creditorilor. *[R.A.: art. 76 din Legea nr. 85/2006]*

Secțiunea a 5-a. Situația unor acte juridice ale debitorului

§1. Aspecte generale

Art. 115. [Scutiri de taxe] (1) Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în aplicarea dispozițiilor prezentului capitol, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.

(2) Operațiunile de publicare în BPI a actelor de procedură emise de instanțele judecătoreşti sau de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în cadrul derulării procedurii de insolvență se efectuează cu titlu gratuit.

(3) Actele de procedură emise de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care, potrivit prezentei legi, sunt supuse şi formalității de publicitate prin registrul comerțului, alături de publicitatea prin BPI, se depun la BPI, iar înregistrarea în registrul comerțului se va opera din oficiu, cu titlu gratuit. *[R.A.: art. 77 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 116. [Domeniu de aplicare] Măsurile prevăzute în prezenta secțiune se aplică atât în procedura de reorganizare judiciară, cât şi în cea de faliment, ca urmare a declanşării sale în procedura generală sau în cea simplificată. *[R.A.: art. 78 din Legea nr. 85/2006]*

§2. Anularea actelor frauduloase

Art. 117. [Anularea actelor frauduloase] (1) Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea actelor sau operațiunilor frauduloase ale debitorului în dauna drepturilor creditorilor, în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii.

(2) Următoarele acte sau operațiuni ale debitorului vor putea fi anulate, pentru restituirea bunurilor transferate sau a valorii altor prestații executate:

a) acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;

b) operațiuni în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

c) acte încheiate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditori sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

d) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;

e) constituirea unui drept de preferință pentru o creanță care era chirografară, în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

f) plățile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii;

g) actele de transfer sau asumarea de obligații efectuate de debitor într-o perioadă de 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii, cu intenția de a ascunde/întârzia starea de insolvență ori de a frauda un creditor.

(3) Prevederile alin. (2) lit. d)-f) nu sunt aplicabile actelor încheiate, cu bună-credință, în executarea unui acord cu creditorii, încheiat ca urmare a unor negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor debitorului, sub rezerva ca acordul să fi fost de natură a conduce, în mod rezonabil, la redresarea financiară a debitorului şi să nu aibă ca scop prejudicierea şi/sau discriminarea unor creditori. Prevederile de mai sus se aplică şi actelor juridice încheiate în cadrul procedurilor prevăzute la Titlul I.

(4) Următoarele acte sau operațiuni, încheiate în cei 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii cu persoanele aflate în raporturi juridice cu debitorul, vor putea, de asemenea, să fie anulate şi prestațiile recuperate:

a) cu un asociat comanditat sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, în situația în care debitorul este acea societate în comandită, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată;

b) cu un membru sau administrator, atunci când debitorul este un grup de interes economic;

c) cu un acționar deținând cel puțin 20% din acțiunile debitorului ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a acționarilor, în situația în care debitorul este respectiva societate pe acțiuni;

d) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere a debitorului, societate cooperativă, societate pe acțiuni cu răspundere limitată sau, după caz, societate agricolă;

e) cu orice altă persoană fizică ori juridică, deținând o poziție de control asupra debitorului sau a activității sale;

f) cu un coproprietar sau proprietar devălmaş asupra unui bun comun;

g) cu soțul, rudele sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv, ai persoanelor fizice enumerate la lit. a)-f). *[R.A.: art. 79, art. 80 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 118. [Acțiunea în anulare] (1) Acțiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, prevăzută la art. 117, poate fi introdusă de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în termen de un an de la data expirării termenului stabilit pentru întocmirea raportului prevăzut la art. 97, dar nu mai târziu de 16 luni de la data deschiderii procedurii. În cazul admiterii acțiunii, părțile vor fi repuse în situația anterioară, iar sarcinile existente la data transferului vor fi reînscrise.

(2) Comitetul creditorilor poate introduce la judecătorul-sindic o astfel de acțiune, dacă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu o face.

(3) Poate introduce această acțiune, în aceleași condiții, creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală. *[R.A.: art. 81 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 119. [Excepții de la sancțiunea nulității] Nu se va putea cere anularea unui act de constituire sau de transfer cu caracter patrimonial, făcut de către debitor în cursul desfăşurării normale a activității sale curente. *[R.A.: art. 82 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 120. [Efectele nulității asupra terțului dobânditor] (1) Terțul dobânditor în cadrul unui transfer patrimonial, anulat potrivit prevederilor art. 117, va trebui să restituie averii debitorului bunul transferat sau, dacă bunul nu mai există ori există impedimente de orice natură pentru preluarea acestuia de către debitor, terțul va restitui valoarea acestuia de la data transferului efectuat de către debitor, stabilită prin expertiză efectuată în condițiile legii. În caz de restituire, părțile vor fi repuse în situația anterioară astfel încât sarcinile existente la data transferului vor fi reînscrise.

(2) Terțul dobânditor, care a restituit averii debitorului bunul sau valoarea bunului ce-i fusese transferat de către debitor, va avea împotriva averii debitorului o creanță egală cu prețul plătit, la care se poate adăuga cel mult sporul de valoare a bunului, determinat de eventualele investiții efectuate de acesta, cu condiția ca terțul să fi acceptat transferul cu bună-credință şi fără intenția de a-i împiedica, întârzia ori înşela pe creditorii debitorului. La cererea sa, terțul dobânditor de bună-credință va fi înscris în tabelele de creanțe cu creanța născută în urma restituirii bunului sau valorii acestuia către averea debitorului potrivit prezentului articol şi va putea participa la distribuiri potrivit prevederilor art. 161 pct. 4. Terțul dobânditor de rea-credință va fi îndreptățit să primească doar prețul plătit şi va putea participa la distribuiri de sume potrivit prevederilor art. 161 pct. 10 lit. a). Reaua-credință a terțului dobânditor trebuie dovedită.

(3) Dacă terțul dobânditor nu restituie bunul sau valoarea acestuia de bunăvoie sau pe calea unei tranzacții, creanța acestuia, născută în temeiul alin. (2), va putea fi

pretinsă numai pe calea cererii reconvenționale formulate în cadrul acțiunii îndreptate împotriva sa potrivit prevederilor art. 117.

(4) Terțul dobânditor cu titlu gratuit de bună-credință va restitui bunurile în starea în care se găsesc, iar, în lipsa acestora, va restitui diferența de valoare cu care s-a îmbogățit. În caz de rea-credință, terțul va restitui, în toate cazurile, întreaga valoare, precum și fructele percepute. *[R.A.: art. 83 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 121. [Efectele nulității asupra actelor subsecvente] (1) Administratorul judiciar, lichidatorul judiciar, comitetul creditorilor sau creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală va putea introduce acțiune pentru a recupera de la subdobânditor bunul ori valoarea bunului transferat de către debitor, numai dacă subdobânditorul nu a plătit valoarea corespunzătoare a bunului și cunoștea sau trebuia să cunoască faptul că transferul inițial este susceptibil de a fi anulat. Acesta va putea pretinde de la debitor doar contravaloarea sporului de valoare determinat de investițiile pe care le-a efectuat și va beneficia, în acest scop, de toate drepturile procedurale cuvenite terțului dobânditor de rea-credință potrivit prevederilor art. 120 alin. (2) și (3) și art. 161 pct. 10 lit. a).

(2) În cazul în care subdobânditorul este soț, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv al debitorului, se prezumă relativ că acesta a cunoscut împrejurarea prevăzută la alin. (1). *[R.A.: art. 84 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 122. [Notarea cererii de anulare și unele aspecte procesuale] (1) Cererea pentru anularea unui act de constituire sau de transfer cu caracter patrimonial se va nota, din oficiu, în registrele de publicitate aferente.

(2) O persoană obținând un titlu sau dobândind un drept de preferință asupra bunului respectiv după efectuarea unei astfel de notări va avea titlul sau dreptul său condiționat de dreptul de a fi recuperat bunul.

(3) În privința actelor și operațiunilor prevăzute la art. 117 alin. (2) se instituie o prezumție relativă de fraudă în dauna creditorilor.

(4) Prezumția de fraudă se păstrează și în cazul în care, prin abuz de drepturi procesuale, debitorul a întârziat momentul deschiderii procedurii pentru a expira termenele la care se referă art. 117.

(5) Legitimarea procesuală activă în acțiunile în anulare prevăzute la art. 117 aparține administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, în cazul prevăzut la art. 118 alin. (2), comitetului creditorilor, iar în cazul prevăzut de art. 118 alin. (3), creditorului care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală.

(6) Au calitate procesuală pasivă în acțiunile în anulare prevăzute la art. 117 debitorul și, după caz, terțul dobânditor ori subdobânditorul. Debitorul va fi citat în calitate de pârât prin administratorul special sau prin curator special, potrivit prevederilor art. 53 alin. (3).

(7) De la data deschiderii procedurii de insolvență, anularea unor acte încheiate de debitor în cei 2 ani anterior deschiderii procedurii de insolvență, pentru motivul fraudei în dauna creditorilor, se poate face exclusiv prin intermediul acțiunilor prevăzute la art. 117. *[R.A.: art. 85 din Legea nr. 85/2006]*

§3. Situația contractelor în derulare

Art. 123. [Regimul unor contracte în derulare] (1) Contractele în derulare se consideră menținute la data deschiderii procedurii, art. 1417 din Codul civil nefiind aplicabil. Orice clauze contractuale de desființare a contractelor în derulare, de decădere din beneficiul termenului sau de declarare a exigibilității anticipate pentru motivul deschiderii procedurii sunt nule. Prevederile referitoare la menținerea contractelor în derulare şi la nulitatea clauzelor de încetare sau accelerare a obligațiilor nu sunt aplicabile în privința contractelor financiare calificate şi a operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală. În vederea creşterii la maximum a valorii averii debitorului, într-un termen de prescripție de 3 luni de la data deschiderii procedurii, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate să denunțe orice contract, închirierile neexpirate, alte contracte pe termen lung, atât timp cât aceste contracte nu au fost executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate. Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile de la primire, notificării contractantului, formulată în primele 3 luni de la deschiderea procedurii, prin care i se cere să denunțe contractul; în lipsa unui astfel de răspuns, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu va mai putea cere executarea contractului, acesta fiind socotit denunțat. Contractul se consideră denunțat:

a) la data expirării unui termen de 30 de zile de la recepționarea solicitării cocontractantului privind denunțarea contractului, dacă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu răspunde;

b) la data notificării denunțării de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar.

(2) Dacă solicită executarea contractului, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar precizează trimestrial, în cadrul rapoartelor de activitate, dacă debitorul dispune de fondurile băneşti necesare achitării contravalorii bunurilor sau prestațiilor furnizate de cocontractant.

(3) Debitorul decade din beneficiul termenului dacă, în primele 3 luni de la data deschiderii procedurii, cocontractantul notifică administratorului judiciar intenția privind denunțarea contractului sau declararea anticipată a exigibilității. Ulterior menținerii contractului, cocontractantul poate solicita rezilierea acestuia pentru culpa debitorului, soluționarea cererii făcându-se de judecătorul-sindic.

(4) În cazul denunțării unui contract, o acțiune pentru despăgubiri poate fi introdusă de către cocontractant împotriva debitorului şi va fi soluționată de judecătorul-sindic. Drepturile stabilite în favoarea cocontractantului în urma exercitării acțiunii în despăgubiri se vor plăti acestuia potrivit prevederilor art. 161 pct. 4, pe baza hotărârii în temeiul căruia i-au fost recunoscute, rămasă definitivă.

(5) Pe parcursul perioadei de observație, cu acordul cocontractanților, administratorul judiciar va putea să modifice clauzele contractelor încheiate de debitor, inclusiv contractele de credit, astfel încât acestea să asigure echivalența viitoarelor prestații. Eventualele cereri formulate în temeiul art. 1271 din Codul civil vor fi soluționate de judecătorul-sindic.

(6) Dacă vânzătorul unui bun a reținut titlul de proprietate până la plata integrală a prețului vânzării, vânzarea va fi considerată executată de către vânzător şi nu va fi supusă prevederilor alin. (1), rezerva fiind opozabilă administratorului judiciar/

lichidatorului judiciar dacă au fost efectuate formalitățile de publicitate prevăzute de lege. Bunul cu privire la care vânzătorul a reținut titlul de proprietate intră în averea debitorului, iar vânzătorul beneficiază de o cauză de preferință, potrivit art. 2.347 din Codul civil.

(7) Un contract de muncă sau de închiriere, în calitate de locatar, va putea fi denunțat numai cu respectarea termenelor legale de preaviz.

(8) După data deschiderii procedurii, desfacerea contractelor individuale de muncă ale personalului debitorului se va putea face de urgență de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar. Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar va acorda personalului concediat doar termenul legal de preaviz. În cazul în care sunt incidente dispozițiile Legii nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în ceea ce priveşte concedierea colectivă, termenele prevăzute de art. 71 şi art. 72 alin. (1) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se reduc la jumătate.

(9) Într-un contract prevăzând plăți periodice din partea debitorului, menținerea contractului nu îl va obliga pe administratorul judiciar/lichidatorul judiciar să facă plăți restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii. Pentru astfel de plăți poate fi formulată cerere de admitere a creanței împotriva debitorului.

(10) Pentru maximizarea averii debitorului sau în situația în care contractul nu mai poate fi executat, administratorul judiciar va putea cesiona contractele în derulare către terți, cu condiția ca acele contracte să nu fi fost încheiate *intuitu personae*, potrivit prevederilor Codului civil.

(11) În cazul rezilierii contractelor de leasing financiar de către finanțator, acesta va putea opta pentru una dintre următoarele variante:

a) transferul proprietății asupra bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing, către debitor, caz în care finanțatorul dobândeşte o ipotecă legală asupra acelor bunuri, având rang egal cu cel al operațiunii de leasing şi este înregistrat la masa credală conform ordinii de prioritate prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 3, cu contravaloarea ratelor şi accesoriilor restante facturate şi neplătite la data deschiderii procedurii, la care se adaugă restul sumelor datorate, în temeiul contractului de leasing, fără a se putea depăşi valoarea de piață a bunurilor, stabilită de un evaluator independent, potrivit prevederilor art. 61;

b) recuperarea bunurilor ce fac obiectul material al contractului de leasing, iar finanțatorul va fi înregistrat la masa credală potrivit prevederilor art. 161 pct. 8, dacă nu există alte bunuri care să confere titularului calitatea de creditor care beneficiază de o cauză de preferință, cu contravaloarea ratelor şi accesoriilor restante facturate şi neplătite la data deschiderii procedurii, la care se adaugă restul sumelor datorate în temeiul contractului de leasing minus valoarea de piață a bunurilor recuperate, stabilită de un evaluator independent, potrivit prevederilor art. 61.

(12) Prin excepție de la prevederile alin. (1) teza I, în cazul contractului de leasing financiar, dacă finanțatorul nu îşi exprimă, în termen de 3 luni de la data deschiderii procedurii, acordul expres pentru menținerea contractului, acesta se consideră denunțat la data expirării acestui termen. În cazul care, în acelaşi termen, finanțatorul transmite administratorului judiciar o notificare prin care i se cere să denunțe contractul, acesta se consideră denunțat la expirarea unui termen de 30 de zile de la data recepționării

notificării de către administratorul judiciar. În vederea maximizării averii debitorului, lichidatorul judiciar poate să denunțe orice contract de leasing financiar, contractul considerându-se denunțat la data notificării denunțării de către administratorul judiciar/ lichidatorul judiciar. *[R.A.: art. 86 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 124. [Bun mobil în tranzit neplătit de către debitor] Dacă un bun mobil, vândut debitorului și neplătit de acesta, era în tranzit la data deschiderii procedurii și bunul nu se află încă la dispoziția debitorului și nici alte părți nu au dobândit drepturi asupra lui, atunci vânzătorul își poate lua înapoi bunul. În acest caz, toate cheltuielile vor fi suportate de către vânzător și el va trebui să restituie debitorului orice avans din preț. Dacă vânzătorul admite ca bunul să fie livrat, el va putea recupera prețul prin înscrierea creanței sale în tabelul de creanțe. Dacă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar cere ca bunul să fie livrat, el va trebui să ia măsuri să se plătească din averea debitorului întregul preț datorat în baza contractului. *[R.A.: art. 87 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 125. [Acordurile master de netting] Dacă debitorul este parte într-un contract cuprins într-un acord master de netting, prevăzând transferul anumitor mărfuri, titluri reprezentative ale mărfurilor sau active financiare cotate pe o piață reglementată de mărfuri, servicii și instrumente financiare derivate, la o anumită dată sau într-o perioadă determinată de timp, și scadența intervine sau perioada expiră după data deschiderii procedurii, se va efectua o operațiune de compensare bilaterală a tuturor contractelor cuprinse în acordul master de netting respectiv, iar diferența rezultată va trebui să fie plătită averii debitorului, dacă aceasta este creditoare, și va fi înscrisă în tabelul de creanțe, dacă este o obligație a averii debitorului. *[R.A.: art. 88 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 126. [Debitor comisionar] Dacă un comisionar care deține titluri pentru bunuri ce urmează a fi primite ori pentru marfă devine subiectul unei cereri introductive a procedurii insolvenței, comitentul va fi îndreptățit să își ia înapoi titlurile ori marfa sau să ceară ca valoarea lor să fie plătită de comisionar. *[R.A.: art. 89 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 127. [Debitor consignatar] (1) Dacă un debitor deține marfă în calitate de consignatar sau orice alt bun care aparține altuia la data deschiderii procedurii, proprietarul va avea dreptul să își recupereze bunul potrivit prevederilor art. 2057 alin. (4) din Codul civil, în afară de cazul în care debitorul are o cauză de preferință valabilă asupra bunului.

(2) Dacă la una dintre datele prevăzute la alin. (1) marfa nu se află în posesia debitorului și el nu o poate recupera de la deținătorul actual, proprietarul va fi îndreptățit să aibă creanța înregistrată în tabelul de creanțe, cu valoarea pe care marfa o avea la acea dată. Dacă debitorul se află în posesia mărfii la acea dată, dar a pierdut ulterior posesia, proprietarul poate cere ca întreaga valoare a mărfii să fie înscrisă în tabelul de creanțe. *[R.A.: art. 90 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 128. [Contractele de închiriere] Faptul că un proprietar al unui imobil închiriat este debitor în prezenta procedură nu va desființa contractul de închiriere, în afară de cazul în care chiria este inferioară chiriei practicate de piață. Cu toate acestea, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate să refuze să asigure prestarea oricăror servicii datorate de proprietar chiriașului pe timpul închirierii. În acest caz,

chiriaşul poate evacua clădirea şi poate să ceară înregistrarea creanței sale în tabel sau poate deține în continuare imobilul, scăzând din chiria pe care o plăteşte costul serviciilor datorate de proprietar. Dacă chiriaşul alege să continue a deține imobilul, nu va fi îndreptățit la înscrierea creanței în tabel, ci va avea numai dreptul de a scădea din chiria pe care o plăteşte costul serviciilor datorate de proprietar. *[R.A.: art. 91 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 129. [Denunțarea unor contracte] Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar poate să denunțe, în condițiile art. 123 alin. (1), contractele prin care debitorul s-a obligat să efectueze anumite servicii specializate sau cu caracter strict personal. *[R.A.: art. 92 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 130. [Debitor cu participații] (1) Dacă un asociat dintr-o societate agricolă, societate în nume colectiv, societate în comandită ori cu răspundere limitată sau acționarul unei societăți pe acțiuni este debitor într-o procedură prevăzută de prezenta lege şi dacă implicarea debitorului într-o astfel de procedură nu atrage dizolvarea acelei societăți, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate cere lichidarea drepturilor debitorului în acea societate, potrivit ultimei situații financiare aprobate, sau poate propune ca debitorul să fie păstrat ca asociat, dacă ceilalți asociați sunt de acord.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică, în mod corespunzător, şi în cazul membrilor societăților cooperative şi ai grupurilor de interes economic. *[R.A.: art. 93 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 131. [Executarea obligațiilor rezultate dintr-o promisiune bilaterală de vânzare] (1) Obligațiile rezultând dintr-o promisiune bilaterală de vânzare cu dată certă, anterioară deschiderii procedurii, în care promitentul-vânzător intră în procedură, vor fi executate de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar la cererea promitentului-cumpărător, dacă:

a) prețul contractual a fost achitat integral sau poate fi achitat la data cererii, iar bunul se află în posesia promitentului-cumpărător;

b) prețul nu este inferior valorii de piață a bunului;

c) bunul nu are o importanța determinantă pentru reuşita unui plan de reorganizare;

d) în cazul imobilelor, promisiunile sunt notate în Cartea Funciară.

(2) Pentru a putea fi încheiat contractul de vânzare cu promitentul-cumpărător în condițiile art. 91 alin. (1), în prealabil, administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar va asigura respectarea următoarelor drepturi pentru creditorii deținători ai unor creanțe ce beneficiază de cauze de preferință asupra bunurilor ce urmează a se înstrăina potrivit alin. (1) şi au înscris acel drept în registrele de publicitate prevăzute de lege înainte de data încheierii promisiunii bilaterale de vânzare:

a) dreptul de a beneficia cu prioritate de orice sume încasate în averea debitoarei în baza contractelor de vânzare încheiate în condițiile alin. (1), potrivit prevederilor art. 159; şi/sau

b) dreptul de a beneficia de o măsură privind asigurarea unei protecții corespunzătoare, respectiv una dintre următoarele măsuri:

1. primirea unei sume reprezentând maximum valoarea de piață a bunului din care se deduc cheltuielile prevăzute de art. 159 alin. (1) pct. 1;

2. primirea unei garanții reale cu o valoare egală cu valoarea de piață a bunului stabilită în cadrul procedurii, printr-un raport de evaluare actualizat ce va fi întocmit de către un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61;

3. primirea unei scrisori de garanție bancară pentru o sumă egală cu valoarea de piață a bunului stabilită în cadrul procedurii, dar nu mai mult decât valoarea creanței acestora înregistrată în tabelul de creanțe în vigoare;

(3) Propunerea măsurii prevăzute la alin. (2) lit. b) se va face de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar prin raportul de activitate prin care se propune măsura vânzării şi se notifică creditorului beneficiar al unei cauze de preferință. *[R.A.: art. 93¹ din Legea nr. 85/2006]*

Secțiunea a 6-a. Reorganizarea

§1. Planul

Art. 132. [Persoanele care pot propune plan de reorganizare] (1) Următoarele categorii de persoane vor putea propune un plan de reorganizare:

a) debitorul, cu aprobarea adunării generale a acționarilor/asociaților, în termen de 30 de zile de la publicarea tabelului definitiv de creanțe, cu condiția formulării intenției de reorganizare potrivit art. 67 alin. (1) lit. g), dacă procedura a fost declanşată de acesta, şi în termenul prevăzut de art. 74, în cazul în care procedura a fost deschisă ca urmare a cererii unuia sau mai multor creditori;

b) administratorul judiciar, de la data desemnării sale şi până la îndeplinirea unui termen de 30 de zile de la data publicării tabelului definitiv de creanțe;

c) unul sau mai mulți creditori, deținând împreună cel puțin 20% din valoarea totală a creanțelor cuprinse în tabelul definitiv de creanțe, în termen de 30 de zile de la publicarea acestuia; administratorul judiciar este obligat să pună la dispoziția acestora informațiile existente şi necesare pentru redactarea planului. În acest sens, debitorul, prin administrator special, sau administratorul judiciar, în măsura în care acesta din urmă le deține, dacă dreptul de administrare i-a fost ridicat debitorului, au obligația ca, în termen de maximum 10 zile de la primirea solicitării, să pună la dispoziția creditorului actele şi informațiile prevăzute de art. 67 alin. (1) lit. a), b) şi e), actualizate corespunzător depunerii tabelului definitiv de creanțe. Se va pune la dispoziția creditorului şi lista tuturor creanțelor născute în timpul procedurii, precum şi orice alte documente solicitate, care sunt utile pentru redactarea unui plan de reorganizare.

(2) La cererea oricărei părți interesate sau a administratorului judiciar, judecătorul-sindic poate prelungi cu maximum 30 de zile, pentru motive temeinice, termenele de depunere a planului prevăzute la alin. (1).

(3) Planul va putea să prevadă fie restructurarea şi continuarea activității debitorului, fie lichidarea unor bunuri din averea acestuia, fie o combinație a celor două variante de reorganizare.

(4) Nu poate propune un plan de reorganizare debitorul care, într-un interval de 5 ani anteriori formulării cererilor introductive, a mai fost subiect al procedurii instituite în baza prezentei legi şi nici debitorul care, el însuşi, administratorii, directorii şi/sau acționarii/asociații/asociații comanditari ai acestuia care dețin controlul asupra sa,

au fost condamnați definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului, de corupție și de serviciu, de fals, precum și pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 22/1969, cu modificările ulterioare, Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare și infracțiunile prevăzute de prezenta lege, în ultimii 5 ani anterior deschiderii procedurii.

(5) Nerespectarea termenelor prevăzute la alin. (1) conduce la decăderea părților respective din dreptul de a depune un plan de reorganizare și, ca urmare, la trecerea, din dispoziția judecătorului-sindic, la faliment. *[R.A.: art. 94 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 133. [Planul de reorganizare] (1) Planul de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloacele financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului și va cuprinde măsuri concordante cu ordinea publică, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de selecție, desemnare și înlocuire a administratorilor și a directorilor.

(2) Planul de reorganizare va cuprinde în mod obligatoriu programul de plată a creanțelor. Creanțele înscrise ca beneficiare ale unei cauze de preferință în tabelul definitiv al creanțelor pot fi purtătoare de dobânzi și alte accesorii.

(3) Executarea planului de reorganizare nu va putea depăși 3 ani, calculați de la data confirmării planului. Termenele de plată stabilite prin contracte – inclusiv de credit sau de leasing – pot fi menținute prin plan, chiar dacă depășesc perioada de 3 ani. Aceste termene pot fi și prelungite, cu acordul expres al creditorilor, dacă inițial erau mai scurte de trei ani. După realizarea tuturor obligațiilor din plan și închiderea procedurii de reorganizare, aceste plăți vor continua conform contractelor din care rezultă.

(4) Planul de reorganizare va menționa:

a) categoriile de creanțe care nu sunt defavorizate, în sensul prezentului titlu;

b) tratamentul categoriilor de creanțe defavorizate;

c) dacă și în ce măsură debitorul, membrii grupului de interes economic, asociații din societățile în nume colectiv și asociații comanditați din societățile în comandită vor fi descărcați de răspundere;

d) ce despăgubiri urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire în caz de faliment; valoarea estimativă se va calcula în baza unui raport de evaluare, întocmit de un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61;

e) modalitatea de achitare a creanțelor curente.

(5) Planul va specifica măsurile adecvate pentru punerea sa în aplicare, cum ar fi:

A. păstrarea, în întregime sau în parte, de către debitor, a conducerii activității sale, inclusiv dreptul de dispoziție asupra bunurilor din averea sa, cu supravegherea activității sale de către administratorul judiciar desemnat în condițiile legii;

B. obținerea de resurse financiare pentru susținerea realizării planului și sursele de proveniență a acestora, finanțările aprobate prin plan urmând să beneficieze

de prioritate la restituire potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 2 sau, după caz, potrivit prevederilor art. 161 pct. 2;

C. transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una ori mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior ori ulterior confirmării planului;

D. fuziunea sau divizarea debitorului, în condițiile legii, inclusiv cu respectarea obligațiilor de notificare a operațiunilor de concentrare, potrivit legislației în domeniul concurenței. În cazul divizării, dispozițiile art. 241[1] alin. (3) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică;

E. lichidarea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului, separat ori în bloc, libere de orice sarcini, sau darea în plată a acestora către creditorii debitorului, în contul creanțelor pe care aceştia le au față de averea debitorului. Darea în plată a bunurilor debitorului către creditorii săi va putea fi efectuată doar cu condiția prealabilă a acordului scris al acestora cu privire la această modalitate de stingere a creanței lor;

F. lichidarea parțială sau totală a activului debitorului în vederea executării planului. Sumele de bani obținute după vânzarea unor bunuri asupra cărora poartă cauze de preferință, potrivit prevederilor Codului civil, vor fi distribuite, obligatoriu, creditorilor titulari ai acelor cauze de preferință, cu respectarea dispozițiilor art. 159 alin. (1) și (2);

G. modificarea sau stingerea cauzelor de preferință, cu acordarea obligatorie în beneficiul creditorului titular a unei garanții sau protecții echivalente, potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) lit. c), până la acoperirea creanței acestora, inclusiv dobânzile stabilite conform contractelor sau conform planului de reorganizare, pe baza unui raport de evaluare, cu parcurgerea procedurii prevăzute de art. 61;

H. prelungirea datei scadenței, precum și modificarea ratei dobânzii, a penalității sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului ori a celorlalte izvoare ale obligațiilor sale;

I. modificarea actului constitutiv al debitorului, în condițiile legii;

J. emiterea de titluri de valoare de către debitor sau oricare dintre persoanele prevăzute la lit. D și E, în condițiile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare. Pentru înscrierea în plan a unei emisiuni de titluri de valoare este necesar acordul expres, în scris, al creditorului care urmează să primească titlurile de valoare emise, acord ce se dă înainte de exprimarea votului asupra planului de reorganizare de către creditori. Prin excepție de la prevederile art. 205 alin. (2) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, operațiunile prevăzute de prezenta literă sunt considerate operațiuni exceptate în sensul art. 205 alin. (1) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare[1];

K.[2] prin excepție de la prevederile lit. J, planul de reorganizare nu poate prevedea conversia creanțelor bugetare în titluri de valoare. Cu consimțământul creditorului

---

[1] Art. 205 din Legea nr. 297/2004 a fost abrogat prin Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață (M. Of. nr. 213 din 29 martie 2017).

[2] Lit. K de la alin. (5) al art. 133 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 11 din O.U.G. nr. 88/2018. Potrivit art. X din O.U.G. nr. 88/2018, *„Prevederile art. 133 alin. (5) lit. K) (...) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul*

bugetar exprimat prin vot, planul de reorganizare poate prevedea doar conversia creanțelor bugetare ale statului în acțiuni, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) să rezulte din conținutul planului de reorganizare, pe baza analizei economico-financiare, faptul că societatea debitoare își poate continua activitatea, măsura propusă fiind una viabilă pentru societate;

b) să rezulte din conținutul planului de reorganizare faptul că această modalitate de stingere a creanței bugetare duce la maximizarea recuperării creanței statului, față de situația intrării debitorului în faliment;

c) conversia să fie integrală și efectuată la valoarea creanței bugetare a statului, ea neputând fi cumulată cu măsura reducerii creanței bugetare.

Creditorul bugetar poate contracta serviciile unui evaluator sau specialist independent pentru realizarea unui raport de evaluare asupra condițiilor de la lit. a) și b), pe baza căruia să își exercite votul asupra planului de reorganizare care cuprinde propunerea de conversie a creanței bugetare a statului. Prevederile art. 5 alin. (1) pct. 71 rămân aplicabile.

L. inserarea în actul constitutiv al debitorului – persoană juridică – sau al persoanelor prevăzute la lit. D și E a unor prevederi:

a) de prohibire a emiterii de acțiuni fără drept de vot;

b) de determinare, în cazul diferitelor categorii de acțiuni ordinare, a unei distribuții corespunzătoare a votului între aceste categorii;

c) în cazul categoriilor de acțiuni preferențiale cu dividend prioritar față de alte categorii de acțiuni, de reglementare satisfăcătoare a numirii administratorilor reprezentând categoriile de acțiuni respective în ipoteza neonorării obligației de plată a dividendelor.

(5¹)[1] Creditorul bugetar poate aproba planul de reorganizare în care este propusă reducerea creanței bugetare negarantate, reducere fundamentată în cuprinsul planului, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

a) măsura de reducere reprezintă modalitatea optimă de recuperare a creanței bugetare negarantate, față de situația intrării debitorului în faliment;

b) debitoarea deține un fond de comerț care să îi permită continuarea activității;

c) măsura de reducere conduce la viabilizarea societății debitoare.

(5²) În cazul în care prin planul de reorganizare se propune măsura reducerii creanțelor bugetare negarantate cu până la 50%, creditorul bugetar aprobă planul

---

Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, cu condiția ca planul de reorganizare să nu fie aprobat de adunarea generală a creditorilor până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență".

[1] Alin. (5¹)-(5³) ale art. 133 au fost introduse prin art. I pct. 12 din O.U.G. nr. 88/2018. Potrivit art. X din O.U.G. nr. 88/2018, *„Prevederile (...) art. 133 alin. (5¹)-(5³) (...) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, cu condiția ca planul de reorganizare să nu fie aprobat de adunarea generală a creditorilor până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență".*

în situația în care sunt îndeplinite cumulativ criteriile prevăzute la alin. (5¹) şi cel puțin încă un criteriu din următoarele:

a) să rezulte un nivel de cel puțin 50% al obligațiilor fiscale curente datorate pe perioada executării planului de reorganizare față de nivelul mediu anual al acestora înaintea intrării în insolvență;

b) societatea debitoare trebuie să desfăşoare o activitate de interes public;

c) societatea debitoare trebuie să desfăşoare o activitate strategică într-o anumită ramură economică.

(5³) În situațiile prevăzute la alin. (5¹) şi (5²) rămân incidente prevederile privind realizarea testului creditorului privat, astfel cum este definit de art. 5 alin. (1) pct. 71.

(6) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 297/2004, cu modificările şi completările ulterioare, planul propus de creditori sau de administratorul judiciar poate prevedea modificarea, fără acordul statutar al membrilor sau asociaților/acționarilor debitorului, a actului constitutiv.

(7) Înregistrarea mențiunii în registrul comerțului va fi solicitată de administratorul judiciar pe cheltuiala debitorului, pe baza hotărârii de confirmare a planului de reorganizare, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. *[R.A.: art. 95 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 134. [Creditorii indispensabili] (1) În vederea votării planului de reorganizare se poate constitui categoria creditorilor indispensabili, astfel cum este aceasta definită la art. 5 pct. 23. Administratorul judiciar confirmă, în tot sau în parte, ori infirmă lista acestor creditori.

(2) Lista creditorilor indispensabili, menționați la alin. (1), este depusă de către debitor împreună cu celelalte documente prevăzute la art. 67 alin. (1), listă ce se anexează, menționându-se şi creanțele acestora, la raportul întocmit de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, potrivit art. 97. Nedepunerea acestei liste conduce la decăderea debitorului din dreptul de a propune, în vederea votării planului de reorganizare, categoria creditorilor indispensabili. *[R.A.: art. 96 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 135. [Revenirea la condițiile anterioare modificării] Nu se consideră modificare a creanței sau a condițiilor de realizare a acesteia situația în care planul propus prevede revenirea la condițiile de realizare a creanței anterioare survenirii evenimentelor care au condus la modificarea condițiilor respective, cum ar fi neplata uneia sau mai multor rate scadente ale unui împrumut, la termenele şi în condițiile stipulate în contract, care conduce la accelerarea plății întregului rest al împrumutului. *[R.A.: art. 97 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 135¹.[1] **[Data stingerii creanțelor supuse conversiei. Exercitarea drepturilor şi obligațiilor statului]** (1) Data stingerii creanțelor supuse conversiei, potrivit prevederilor art. 133 alin. (5) lit. K, este data realizării conversiei.

---

[1] Art. 135¹ a fost introdus prin art. I pct. 13 din O.U.G. nr. 88/2018. Potrivit art. X din O.U.G. nr. 88/2018, *„Prevederile (...) art. 135¹ din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică şi proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, cu condiția*

(2) Instituția publică centrală ce exercită calitatea de acționar în numele statului la data efectuării conversiei exercită drepturile şi obligațiile statului român în calitate de acționar şi pentru acțiunile emise în favoarea statului de operatorii economici în urma conversiei şi înregistrează în evidențele contabile aceste acțiuni.

(3) În cazul în care statul nu deține, anterior conversiei, acțiuni ale debitorului, pentru acțiunile emise ca urmare a conversiei, exercitarea drepturilor şi obligațiilor statului, precum şi înregistrarea acțiunilor astfel dobândite în evidențele contabile se realizează de către Autoritatea de Administrare a Activelor Statului.

Art. 136. [Cerințe prealabile votării planului] Câte o copie de pe planul propus va fi depusă la grefa tribunalului şi la registrul în care este înregistrat debitorul şi va fi transmisă debitorului, prin administratorul special, administratorului judiciar şi comitetului creditorilor. *[R.A.: art. 98 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 137. [Convocarea adunării generale a creditorilor şi publicarea planului] (1) Administratorul judiciar va publica în termen de 5 zile de la depunerea planului un anunț referitor la acesta în BPI, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan în adunarea creditorilor, precum şi a faptului că este permisă votarea prin corespondență.

(2) Şedința adunării creditorilor în care se va exprima votul asupra planului de reorganizare se va ține în termen de 20-30 de zile de la publicarea anunțului. Planul de reorganizare, inclusiv anexele, se va transmite persoanelor prevăzute la art. 136 în format electronic, scanat, prin grija administratorului judiciar, prin e-mail sau prin postare pe site-ul acestuia.

(3) Creditorii cu titluri de valoare la purtător vor trebui să depună originalele la administrator cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a vota.

(4) Din momentul publicării, toate părțile interesate vor fi socotite că au cunoştință de plan şi de data de exprimare a votului. În toate cazurile, debitorul va asigura posibilitatea consultării planului la sediul său, pe cheltuiala solicitantului. *[R.A.: art. 99 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 138. [Votarea planului] (1) La începutul şedinței de vot, administratorul judiciar va informa creditorii prezenți despre voturile valabile primite în scris.

(2) Fiecare creanță beneficiază de un drept de vot, pe care titularul acesteia îl exercită în categoria de creanțe din care face parte creanța respectivă.

(3) Următoarele creanțe se constituie în categorii distincte, care votează separat:

a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință;

b) creanțele salariale;

c) creanțele bugetare;

d) creanțele creditorilor indispensabili;

e) celelalte creanțe chirografare.

(4) Un plan va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă planul este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor din acea categorie.

---

ca planul de reorganizare să nu fie aprobat de adunarea generală a creditorilor până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență".

(5) Creditorii care, direct sau indirect, controlează, sunt controlați sau se află sub control comun cu debitorul nu pot vota cu privire la planul de reorganizare, sub condiția ca programul de plăți să nu le ofere nicio sumă sau să le ofere mai puțin decât ar primi în cazul falimentului şi ca orice astfel de plăți să le fie acordate potrivit ordinii de prioritate a creanțelor subordonate prevăzute la art. 161 pct. 10 lit. a).

(6) Dacă au fost propuse mai multe planuri de reorganizare, atunci votarea acestora se va face în aceeaşi şedință a adunării creditorilor, în ordinea decisă prin votul creditorilor. *[R.A.: art. 100 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 139. [Confirmarea planului. Modificare] (1) Judecătorul-sindic fixează termenul pentru confirmarea planului în cel mult 15 zile de la depunerea la tribunal de către administratorul judiciar a procesului-verbal al adunării creditorilor prin care acesta a fost aprobat. Judecătorul-sindic poate să ceară unui specialist să îşi exprime o opinie privind posibilitatea de realizare a planului, înainte de confirmarea lui. Planul este confirmat în următoarele condiții:

A. în cazul în care sunt cinci categorii, planul se consideră acceptat dacă cel puțin trei dintre categoriile de creanțe menționate în programul de plăți, dintre cele prevăzute la art. 138 alin. (3), acceptă planul cu condiția ca minimum una dintre categoriile defavorizate să accepte planul şi ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;

B. în cazul în care sunt trei categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care cel puțin două categorii votează planul, cu condiția ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul şi ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;

C. în cazul în care sunt două sau patru categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care dacă este votat de cel puțin jumătate din numărul de categorii, cu condiția ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul şi ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;

D. fiecare categorie defavorizată de creanțe care a respins planul va fi supusă unui tratament corect şi echitabil prin plan;

E. vor fi considerate creanțe nedefavorizate şi vor fi considerate că au acceptat planul creanțele ce se vor achita integral în termen de 30 de zile de la confirmarea planului ori în conformitate cu contractele de credit sau de leasing din care rezultă;

F. planul respectă, din punct de vedere al legalității şi viabilității, prevederile art. 133.

(2) Tratament corect şi echitabil există atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) niciuna dintre categoriile care resping planul şi nicio creanță care respinge planul nu primesc mai puțin decât ar fi primit în cazul falimentului;

b) nicio categorie sau nicio creanță aparținând unei categorii nu primeşte mai mult decât valoarea totală a creanței sale;

c) în cazul în care o categorie defavorizată respinge planul, nicio categorie de creanțe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptante, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 138 alin. (3), nu primeşte mai mult decât ar primi în cazul falimentului;

d) planul prevede acelaşi tratament pentru fiecare creanță în cadrul unei categorii distincte, cu excepția rangului diferit al celor beneficiare ale unor cauze de preferință,

precum şi în cazul în care deținătorul unei creanțe consimte la un tratament mai puțin favorabil pentru creanța sa.

(3) Doar un singur plan de reorganizare va fi confirmat.

(4) Confirmarea unui plan de reorganizare împiedică confirmarea oricărui alt plan.

(5) Modificarea planului de reorganizare, inclusiv prelungirea acestuia se poate face oricând pe parcursul procedurii de reorganizare, fără a se putea depăşi o durată totală maximă a derulării planului de 4 ani de la confirmarea inițială. Modificarea poate fi propusă de către oricare dintre cei care au vocația de a propune un plan, indiferent dacă au propus sau nu planul. Votarea modificării de către adunarea creditorilor se va face cu creanțele rămase în sold, la data votului, în aceleaşi condiții ca şi la votarea planului de reorganizare. Modificarea planului va trebui să fie confirmată de judecătorul-sindic. *[R.A.: art. 101 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 140. [Efectele confirmării planului. Neconfirmarea unui plan] (1) Când sentința care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător; creanțele şi drepturile creditorilor şi ale celorlalte părți interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan. În cazul intrării în faliment se va reveni la situația stabilită prin tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva debitorului prevăzut la art. 112 alin. (1), scăzându-se sumele achitate în timpul planului de reorganizare.

(2) Dacă după confirmarea planului de reorganizare se vor recupera sume suplimentare din acțiuni introduse în temeiul art. 117, acestea se vor distribui în modul prevăzut de art. 163.

(3) Sumele provenite din activitatea curentă a debitorului sau din valorificarea activelor negrevate de cauze de preferință vor fi prevăzute a se distribui pro rata pentru fiecare creanță prevăzută a se achita în timpul reorganizării, după deducerea sumelor prevăzute ca fiind necesare plății creanțelor curente exigibile şi a celor necesare asigurării capitalului de lucru, dacă este cazul. Programul de plată a creanțelor va prevedea plata acestor sume în trimestrul consecutiv celui la care aceste sume devin disponibile.

(4) Creditorii conservă acțiunile lor pentru întreaga valoare a creanțelor, împotriva codebitorilor şi a fidejusorilor debitorului, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului.

(5) Dacă niciun plan nu este confirmat şi termenul pentru propunerea unui plan, în condițiile art. 132, a expirat, judecătorul-sindic va dispune începerea de îndată a procedurii falimentului, în condițiile art. 145.

(6) Remunerațiile persoanelor angajate în temeiul art. 57 alin. (2), art. 61 şi 63, precum şi alte cheltuieli de procedură vor fi achitate la momentul prevăzut, după caz, de lege, cu excepția cazurilor în care părțile interesate ar accepta, în scris, alte termene de plată. Planul trebuie să precizeze în programul de plăți cum va fi asigurată această plată.

(7) Plata va putea fi făcută trimestrial pe bază de acte legale. *[R.A.: art. 102 din Legea nr. 85/2006]*

§2. Perioada de reorganizare

Art. 141. [Conducerea şi supravegherea activităţii debitorului] (1) În urma confirmării unui plan de reorganizare, debitorul îşi va conduce activitatea sub supravegherea administratorului judiciar şi în conformitate cu planul confirmat, până când judecătorul-sindic va dispune, motivat, fie încheierea procedurii insolvenţei şi luarea tuturor măsurilor pentru reinserţia debitorului în activitatea de afaceri, fie încetarea reorganizării şi trecerea la faliment, potrivit prevederilor art. 145.

(2) Pe parcursul reorganizării, debitorul va fi condus de administratorul special, sub supravegherea administratorului judiciar, sub rezerva prevederilor art. 85 alin. (5). Acţionarii, asociaţii şi membrii cu răspundere limitată nu au dreptul de a interveni în conducerea activităţii ori în administrarea averii debitorului, cu excepţia şi în limita cazurilor expres şi limitativ prevăzute de lege şi în planul de reorganizare.

(3) Debitorul va fi obligat să îndeplinească, fără întârziere, schimbările de structură prevăzute în plan. *[R.A.: art. 103 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 142. [Depunerea unei cauţiuni] Prin excepţie de la dispoziţiile art. 77, judecătorul-sindic poate, la cererea furnizorului, să dispună ca debitorul să depună o cauţiune la o bancă, drept condiţie pentru îndatorirea furnizorului de a-i presta serviciile sale în timpul desfăşurării procedurii de reorganizare judiciară. O astfel de cauţiune nu va putea depăşi 30% din costul serviciilor prestate debitorului şi neachitate ulterior deschiderii procedurii. *[R.A.: art. 104 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 143. [Neconformarea la plan sau existenţa pierderilor] (1)[1] Dacă debitorul nu se conformează planului sau se acumulează noi datorii către creditorii din cadrul procedurii de insolvenţă, oricare dintre creditori sau administratorul judiciar poate solicita oricând judecătorului-sindic să dispună intrarea în faliment a debitorului. Cererea se judecă de urgenţă şi cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situaţia în care creanţa nu este datorată, este achitată sau debitorul încheie o convenţie de plată cu acest creditor. Pentru datoriile acumulate în perioada procedurii de insolvenţă care au vechime mai mare de 60 de zile se poate începe executarea silită.

(2) Înregistrarea cererii prevăzute la alin. (1) nu suspendă continuarea activităţii debitorului până când judecătorul-sindic nu hotărăşte asupra ei, prin încheiere.

(3)[2] Titularul unei creanţe curente, certă, lichidă şi exigibilă mai veche de 60 de zile şi un cuantum peste valoarea-prag, poate solicita, oricând în timpul

---

[1] Alin. (1) al art. 143 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14 din O.U.G. nr. 88/2018. Potrivit art. IX din O.U.G. nr. 88/2018, *„(1) Termenele prevăzute la (...) art. 143 alin. (1) (...) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanţă de urgenţă, se aplică şi pentru cererile formulate în cadrul proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, inclusiv celor nesoluţionate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă. (2) În cazul cererilor nesoluţionate în procesele aflate pe rol, termenele de soluţionare de către administratorul judiciar sau de către instanţa de judecată, prevăzute la alin. (1), se calculează de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă*".

[2] Alin. (3) al art. 143 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14 din O.U.G. nr. 88/2018. Potrivit art. IX din O.U.G. nr. 88/2018, *„(1) Termenele prevăzute la (...) art. 143*

planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligațiilor de plată asumate în plan, trecerea la faliment. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea sa va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creanța nu este datorată, este achitată sau debitoarea încheie o convenție de plată cu acest creditor. *[R.A.: art. 105 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 144. [Rapoarte asupra situației financiare și a cheltuielilor] (1) Debitorul, prin administratorul special, sau, după caz, administratorul judiciar va trebui să prezinte trimestrial rapoarte comitetului creditorilor asupra situației financiare a averii debitorului. Ulterior aprobării de către comitetul creditorilor, rapoartele vor fi înregistrate la grefa tribunalului, iar debitorul sau, după caz, administratorul judiciar va notifica aceasta tuturor creditorilor, în vederea consultării rapoartelor.

(2) Administratorul judiciar va prezenta și situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității, în vederea recuperării acestora, care va fi avizată de comitetul creditorilor.

(3) În termen de 5 zile de la aprobarea rapoartelor, comitetul creditorilor va putea convoca adunarea creditorilor pentru a prezenta măsurile luate de debitor și/sau de administratorul judiciar, efectele acestora, precum și să propună motivat alte măsuri. *[R.A.: art. 106 din Legea nr. 85/2006]*

Secțiunea a 7-a. Falimentul și lichidarea activelor

Art. 145. [Intrarea debitorului în faliment] (1) Judecătorul-sindic va decide, prin sentință sau, după caz, prin încheiere, în condițiile art. 71, intrarea în faliment în următoarele cazuri:

A. a) debitorul și-a declarat intenția de a intra în procedura simplificată;

b) debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare;

c) niciunul dintre celelalte subiecte de drept îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, potrivit dispozițiilor art. 132, sau niciunul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

B. debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat;

C. obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite în condițiile stipulate prin planul confirmat sau desfășurarea activității debitorului în decursul reorganizării sale aduce pierderi averii sale;

D. a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit art. 92 alin. (5) sau art. 97 alin. (5);

E. în cazurile prevăzute la art. 75 alin. (4) și art. 143 alin. (3).

---

alin. (...) (3) (...) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și pentru cererile formulate în cadrul proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, inclusiv celor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. (2) În cazul cererilor nesoluționate în procesele aflate pe rol, termenele de soluționare de către administratorul judiciar sau de către instanța de judecată, prevăzute la alin. (1), se calculează de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență".

(2) Prin hotărârea prin care se decide intrarea în faliment, judecătorul-sindic va pronunța dizolvarea debitorului persoană juridică și va dispune:

a) ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

b) în cazul procedurii generale, desemnarea unui lichidator judiciar provizoriu, precum și stabilirea atribuțiilor și a onorariului acestuia, în conformitate cu criteriile aprobate prin legea de organizare a profesiei;

c) în cazul procedurii simplificate, confirmarea în calitate de lichidator judiciar a administratorului judiciar, desemnat potrivit prevederilor art. 57 alin. (2) sau art. 73, după caz;

d) termenul maxim de la intrarea în faliment în cadrul procedurii generale, de predare a gestiunii averii de la debitor/administratorul judiciar către lichidator judiciar, împreună cu lista actelor și operațiunilor efectuate după deschiderea procedurii prevăzute la art. 84 alin. (2);

e) întocmirea de către administratorul judiciar și predarea către lichidatorul judiciar, în termen de maximum 5 zile de la intrarea în faliment, în cadrul procedurii generale, a unei liste cuprinzând numele și adresele creditorilor și toate creanțele acestora la data intrării în faliment, cu indicarea celor născute după deschiderea procedurii, a tabelului definitiv al creanțelor și a oricăror altor tabele întocmite în procedură, a oricăror rapoarte de distribuție, a listei actelor și operațiunilor efectuate după data deschiderii procedurii. Această obligație revine administratorului special, cu avizul administratorului judiciar, dacă, până la data deschiderii procedurii falimentului, nu a fost ridicat dreptul de administrare;

f) notificarea intrării în faliment.

(3) În cazul intrării în faliment, încheierea sau, după caz, sentința va indica și termenele prevăzute la art. 146 alin. (2) sau, după caz, la art. 147 alin. (2).

(4) După intrarea în faliment în procedura generală, dispozițiile art. 99-114 vor fi aplicate, dacă este necesar, în mod corespunzător, în ceea ce privește creanțele născute între data deschiderii procedurii și data intrării în faliment, precum și procedura de admitere a acestora. *[R.A.: art. 107 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 146. [Intrarea în faliment în procedura generală] (1) În cazul intrării în faliment în procedura generală, lichidatorul judiciar va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor/administratorul judiciar, prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. e), ale căror creanțe s-au născut după deschiderea procedurii, debitorului și registrului unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. Dispozițiile art. 99 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(2) Notificarea va fi comunicată creditorilor cu cel puțin 10 zile înainte de împlinirea termenului-limită pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor și va cuprinde:

a) termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor prevăzute la alin. (3), în vederea întocmirii tabelului suplimentar, care va fi de maximum 45 de zile de la data intrării în faliment, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

b) termenul de verificare a creanțelor prevăzute la alin. (3), de întocmire și publicare a tabelului suplimentar al acestora, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. a);

c) termenul de depunere la tribunal a contestațiilor, care va fi de 7 zile de la publicarea în BPI a tabelului suplimentar;

d) termenul de întocmire a tabelului definitiv consolidat, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit. b).

(3) Vor fi supuse verificării toate creanțele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute după data deschiderii procedurii sau, după caz, al căror cuantum a fost modificat față de tabelul definitiv de creanțe sau față de programul de plată din planul de reorganizare, ca urmare a plăților făcute după deschiderea procedurii.

(4) Creanțele admise în tabelul definitiv de creanțe nu vor mai fi supuse verificării; toți creditorii vor putea să formuleze contestații cu privire la tabelul suplimentar.

(5) Tabelul definitiv consolidat va cuprinde totalitatea creanțelor admise împotriva averii debitorului, existente la data intrării în faliment, cu respectarea dispozițiilor art. 112.

(6) Titularilor de creanțe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cerere de admitere a creanțelor în termenul prevăzut la alin. (2) lit. a), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 114. *[R.A.: art. 108 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 147. [Intrarea în faliment în procedura simplificată] (1) În cazul intrării în faliment prin procedura simplificată, lichidatorul judiciar va trimite o notificare privind intrarea în procedura falimentului și, în cazul debitorului persoană juridică, ridicarea dreptului de administrare și dizolvarea acestuia, tuturor creditorilor notificați potrivit prevederilor art. 99, debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole ori registrului asociațiilor și fundațiilor în care debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. În cazul în care este justificată majorarea, în sensul art. 100 alin. (2), a termenelor de publicare a tabelului preliminar de creanțe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. c), și de definitivare a tabelului de creanțe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. d), noile termene astfel fixate vor fi notificate creditorilor.

(2) În cazul în care, până la aprobarea propunerii administratorului judiciar prevăzute la art. 92 alin. (4), debitorul aflat în faliment prin procedură simplificată și-a continuat activitatea, lichidatorul judiciar va notifica, în termen de 5 zile de la data intrării în faliment, creditorii deținând creanțe asupra debitorului, având prioritate potrivit prevederilor art. 161 pct. 4, născute în perioada de observație, solicitându-le să înscrie, în termen de 10 zile de la primirea notificării, cereri de admitere a creanțelor însoțite de documente justificative. Notificarea va cuprinde și termenele de publicare a tabelului preliminar de creanțe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. c), și de definitivare a tabelului de creanțe, prevăzut la art. 100 alin. (1) lit. d), așa cum au fost cuprinse și în notificarea prevăzută la alin. (1) sau, după caz, la art. 99 alin. (1). Dispozițiile art. 99 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(3) Vor fi supuse verificării toate creanțele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute după data deschiderii procedurii.

(4) Titularilor de creanțe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cererea de admitere a creanțelor în termenul prevăzut la alin. (2), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 114. *[R.A.: art. 109 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 148. [Intrarea în faliment după confirmarea planului de reorganizare] În cazul intrării în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, titularii

creanțelor participă la distribuiri cu valoarea acestora astfel cum au fost înregistrate în tabelul definitiv consolidat. *[R.A.: art. 110 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 149. [Valabilitatea garanțiilor] Garanțiile reale și personale constituite pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin planul de reorganizare rămân valabile în favoarea creditorilor pentru plata sumelor datorate acestora potrivit planului de reorganizare. *[R.A.: art. 111 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 150. [Regimul unor acte sau operațiuni] (1) Creditorii nu sunt obligați să restituie sumele încasate în cursul reorganizării.

(2) Actele cu titlu gratuit, efectuate între data confirmării planului de reorganizare și intrarea în faliment, sunt nule.

(3) Celelalte acte efectuate în intervalul prevăzut la alin. (2), exceptându-le pe cele făcute cu respectarea dispozițiilor art. 87 alin. (1) și (2) și pe cele permise de planul de reorganizare, sunt prezumate ca fiind în frauda creditorilor și vor fi anulate, cu excepția cazului în care cocontractantul dovedește buna sa credință la momentul încheierii actului.

(4) Creanțele băneşti asupra averii debitorului se consideră scadente la data deschiderii procedurii de faliment. Această prevedere nu este aplicabilă în privința contractelor financiare calificate și a operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală. *[R.A.: art. 112 din Legea nr. 85/2006]*

§1. Măsuri premergătoare lichidării

Art. 151. [Sigilarea și inventarierea bunurilor debitorului] (1) Vor fi puse sub sigilii: magazinele, magaziile, depozitele, birourile, corespondența comercială, arhiva, dispozitivele de stocare și prelucrare a informației, contractele, mărfurile și orice alte bunuri mobile aparținând averii debitorului.

(2) În situația prevăzută la art. 93, inventarul bunurilor debitorului se va face după obținerea relațiilor scrise privind situația bunurilor debitorului. Dacă în urma demersurilor efectuate potrivit prevederilor art. 94-96, administratorul judiciar nu identifică niciun bun, inventarul se încheie pe baza comunicărilor scrise transmise de autoritățile relevante.

(3) Nu vor fi puse sub sigilii:

a) obiectele care vor trebui valorificate de urgență pentru a se evita deteriorarea lor materială sau pierderea din valoare;

b) registrele de contabilitate;

c) cambiile și alte titluri de valoare scadente sau care urmează a fi scadente în scurt timp, precum și acțiunile ori alte titluri de participație ale debitorului, care vor fi preluate de lichidatorul judiciar pentru a fi încasate sau pentru a efectua activitățile de conservare necesare;

d) numerarul pe care lichidatorul judiciar îl va depune în bancă în contul averii debitorului.

(4) În timpul acțiunii de sigilare, lichidatorul judiciar va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor. *[R.A.: art. 113 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 152. [Inventarierea] (1) Dacă averea debitorului poate fi inventariată complet într-o singură zi, lichidatorul judiciar va putea proceda imediat la inventariere, fără a aplica sigiliile. În toate celelalte cazuri se va proceda la inventariere în cel mai scurt timp posibil. Administratorul special va trebui să fie de față și să asiste la inventar, dacă judecătorul-sindic dispune astfel. Dacă administratorul special nu se va prezenta, el nu va putea contesta datele din inventar.

(2) Pe măsura desfășurării inventarierii, lichidatorul judiciar ia în posesie bunurile, devenind depozitarul lor judiciar. *[R.A.: art. 114 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 153. [Actul de inventar. Valorificare de urgență a bunurilor] (1) Inventarul va trebui să descrie toate bunurile identificate ale debitorului.

(2) Actul de inventar va fi semnat de lichidatorul judiciar și de administratorul special, iar dacă acesta nu participă la inventariere, numai de către lichidatorul judiciar.

(3) În vederea conservării patrimoniului, în cazul în care în averea debitorului nu există suficiente lichidități, lichidatorul judiciar va putea valorifica de urgență bunuri ale debitorului, cu prioritate pe cele asupra cărora nu există cauze de preferință, pentru obținerea acestor lichidități, fără aprobarea creditorilor. Valorificarea se va efectua prin licitație publică, după evaluarea prealabilă, pornind de la valoarea de lichidare indicată de evaluator. *[R.A.: art. 115 din Legea nr. 85/2006]*

§2. Efectuarea lichidării

Art. 154. [Efectuarea lichidării. Evaluarea bunurilor] (1) Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidatorul judiciar sub controlul judecătorului-sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului, lichidatorul judiciar va face toate demersurile de expunere pe piață, într-o formă adecvată, a acestora, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului.

(2) Lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidatorul judiciar a inventarierii și depunerea raportului de evaluare. Bunurile vor putea fi vândute în bloc sau individual. Orice vânzare în bloc a bunurilor, ca subansamblu funcțional, indiferent dacă se face în reorganizare sau în faliment, poate fi considerată transfer de active, dacă îndeplinește dispozițiile art. 128 alin. (7) din Legea nr. 571/2003[1]. Tipul de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă sau o combinație a celor două și regulamentul de vânzare corespunzător modalității de vânzare pentru care se optează sunt aprobate de adunarea creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului judiciar. În cazul licitației publice, publicitatea se va face și prin afișare pe site-ul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România. În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, cu acordul comitetului creditorilor, lichidatorul judiciar poate să angajeze, în numele debitorului, un evaluator și să-i stabilească onorariul. Evaluatorii trebuie să fie membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

(3) Bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât în bloc, cât și individual. Evaluarea în bloc are în vedere fie evaluarea totalității bunurilor din averea debitorului, fie evaluarea subansamblurilor funcționale. *[R.A.: art. 116 din Legea nr. 85/2006]*

---

[1] În prezent, a se vedea art. 270 alin. (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (M. Of. nr. 688 din 10 septembrie 2015).

Art. 155. [Raportul de evaluare] Raportul de evaluare va fi depus la dosarul cauzei, iar un anunț cu privire la depunerea acestuia și un extras cuprinzând o sinteză a sa se vor publica în BPI. Creditorii vor putea consulta raportul de evaluare în locația indicată prin anunț de către lichidatorul judiciar. *[R.A.: art. 117 alin. (1) din Legea nr. 85/2006]*

Art. 156. [Convocarea adunării creditorilor. Modalități de vânzare] (1) Lichidatorul judiciar va convoca adunarea creditorilor în termen de maximum 15 zile de la data depunerii raportului de evaluare la dosarul cauzei, în vederea stabilirii tipului de vânzare.

(2) În cazul vânzării bunurilor prin licitație publică, aceasta se va putea efectua și potrivit Codului de procedură civilă. În cazul în care adunarea creditorilor nu aprobă un regulament de vânzare, potrivit art. 154 alin. (2), sau în ipoteza în care, deși a fost aprobat un regulament de vânzare, bunurile nu au fost valorificate într-un termen rezonabil, la cererea lichidatorului judiciar, aprobată de judecătorul-sindic vânzarea bunurilor se va efectua prin licitație publică, potrivit Codului de procedură civilă.

(3) În cazul vânzării prin negociere directă, lichidatorul judiciar va supune aprobării adunării creditorilor și regulamentul de vânzare.

(4) Vânzarea activelor se va face după efectuarea publicațiilor de vânzare de către administratorul judiciar/lichidator, într-un ziar de largă circulație. Persoanele interesate vor putea inspecta bunurile supuse vânzării după efectuarea publicațiilor de vânzare. *[R.A.: art. 117 alin. (2) și (3), art. 118 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 157. [Vânzarea valorilor mobiliare] Valorile mobiliare vor fi vândute în condițiile Legii nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare. *[R.A.: art. 119 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 158. [Actul de transfer a proprietății] (1) Lichidatorul judiciar va încheia contracte de vânzare; sumele realizate din vânzări vor fi depuse în contul prevăzut la art. 39 alin. (2).

(2) Dacă vânzarea activelor se va face prin licitație publică, procesul-verbal de adjudecare semnat de lichidatorul judiciar constituie titlu de proprietate. Când legea impune pentru transferul dreptului de proprietate forma autentică, contractele vor fi perfectate de notarul public pe baza procesului-verbal de licitație. *[R.A.: art. 120 din Legea nr. 85/2006]*

§3. Distribuirea sumelor realizate în urma lichidării

Art. 159. [Ordinea distribuirii sumelor în cazul creanțelor garantate] (1) Fondurile obținute din vânzarea bunurilor și drepturilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de cauze de preferință, vor fi distribuite în următoarea ordine:

1. taxe, timbre și orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea acestor bunuri, precum și cheltuielile avansate de creditor în cadrul procedurii de executare silită, creanțele furnizorilor de utilități născute ulterior deschiderii procedurii, în condițiile art. 77, remunerațiile datorate la data distribuirii persoanelor angajate în interesul comun al tuturor creditorilor, în condițiile art. 57 alin. (2), art. 61 și 63, care se vor suporta pro rata, în raport cu valoarea tuturor bunurilor din averea debitorului;

2. creanțele creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferință născute în timpul procedurii de insolvență. Aceste creanțe cuprind capitalul, dobânzile, precum și alte accesorii, după caz;

3. creanțele creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferință, cuprinzând tot capitalul, dobânzile, majorările și penalitățile de orice fel, inclusiv cheltuielile, precum și cele corespunzătoare art. 105 alin. (3) și art. 123 alin. (11) lit. a).

(2) În cazul în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri ar fi insuficiente pentru plata în întregime a respectivelor creanțe, creditorii vor avea, pentru diferență, creanțe chirografare sau bugetare, după caz, care vor veni în concurs cu cele cuprinse în categoria corespunzătoare, potrivit naturii lor, prevăzute la art. 161, și vor fi supuse dispozițiilor art. 80. Dacă după plata sumelor prevăzute la alin. (1) rezultă o diferență în plus, aceasta va fi depusă, prin grija lichidatorului judiciar, în contul averii debitorului.

(3) Un creditor beneficiar al unei cauze de preferință este îndreptățit să participe la orice distribuire de sumă făcută înaintea vânzării bunului grevat de o cauză de preferință în favoarea sa. Sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptățit să le primească ulterior din prețul obținut prin vânzarea bunului grevat de o cauză de preferință, dacă aceasta este necesară pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul grevat de o cauză de preferință în favoarea sa ar fi fost vândut anterior distribuirii. *[R.A.: art. 121 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 160. [Raportul asupra fondurilor. Planul de distribuire. Contestații] (1) La fiecare 3 luni, calculate de la data începerii lichidării, lichidatorul judiciar va prezenta comitetului creditorilor un raport asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, precum și un plan de distribuire între creditori, dacă este cazul. Raportul și planul se înregistrează la grefa tribunalului și se publică în BPI. Raportul va prevedea și plata onorariului său și a celorlalte cheltuieli prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 1 sau art. 161 pct. 1, după caz.

(2) Raportul asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe va cuprinde, cel puțin, următoarele:

a) soldul aflat în contul de lichidare după ultima distribuire;

b) încasările efectuate de către lichidatorul judiciar din valorificarea fiecărui bun și din recuperarea creanțelor;

c) cuantumul dobânzilor sau al altor venituri de care beneficiază averea debitorului ca urmare a păstrării în conturi bancare a sumelor nedistribuite sau prin administrarea bunurilor existente în averea debitorului;

d) totalul sumelor aflate în contul de lichidare.

(3) Planul de distribuire între creditori cuprinde în mod obligatoriu următoarele date referitoare la fiecare creditor pentru care se face distribuirea:

a) actualizările aduse tabelului definitiv de creanțe;

b) sumele distribuite deja;

c) sumele rămase după ajustarea tabelului definitiv și distribuirile efectuate deja;

d) sumele ce fac obiectul distribuirii;

e) sume rămase de plată după efectuarea distribuirii.

(4) Pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună sau poate scurta termenul de prezentare a raportului şi a planului de distribuire. Planul de distribuire va fi înregistrat la grefa tribunalului şi lichidatorul judiciar va notifica aceasta fiecărui creditor. O copie de pe raport şi o copie de pe planul de distribuire vor fi afişate la uşa tribunalului.

(5) Comitetul creditorilor sau orice creditor poate formula contestaţii la raport şi la plan în termen de 15 zile de la publicarea acestora în BPI. O copie de pe contestaţie se comunică de urgenţă lichidatorului judiciar. În termen de 5 zile lucrătoare de la expirarea termenului de formulare a contestaţiilor, dacă nu se depune nicio contestaţie, lichidatorul judiciar va proceda la plata efectivă a sumelor distribuite. În cazul în care s-au depus contestaţii, lichidatorul judiciar va reţine de la distribuire sumele supuse contestaţiei în condiţiile alin. (6), făcând plata sumelor necontestate.

(6) În termen de 20 de zile de la publicare, judecătorul-sindic, în şedinţă, cu citarea lichidatorului judiciar, a debitorului şi a creditorilor, soluţionează deodată, prin sentinţă, toate contestaţiile. În termen de 5 zile lucrătoare de la data când hotărârea de soluţionare a contestaţiilor devine executorie, lichidatorul judiciar procedează la plata efectivă a sumelor distribuite, conform hotărârii instanţelor de judecată. *[R.A.: art. 122 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 161. [Ordinea plăţii creanţelor] Creanţele se plătesc, în cazul falimentului, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele sau orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin prezentul titlu, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea şi administrarea bunurilor din averea debitorului, pentru continuarea activităţii, precum şi pentru plata remuneraţiilor persoanelor angajate potrivit prevederilor art. 57 alin. (2), art. 61, 63 şi 73, sub rezerva celor prevăzute la art. 140 alin. (6);

2. creanţele provenind din finanţări acordate potrivit art. 87 alin. (4);

3. creanţele izvorâte din raporturi de muncă;

4. creanţele rezultând din continuarea activităţii debitorului după deschiderea procedurii, cele datorate cocontractanţilor potrivit prevederilor art. 123 alin. (4) şi cele datorate terţilor dobânditori de bună-credinţă sau subdobânditorilor care restituie averii debitorului bunurile ori contravaloarea acestora potrivit prevederilor art. 120 alin. (2), respectiv ale art. 121 alin. (1);

5. creanţele bugetare;

6. creanţele reprezentând sumele datorate de către debitor unor terţi, în baza unor obligaţii de întreţinere, alocaţii pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existenţă;

7. creanţele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreţinerea debitorului şi a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică;

8. creanţele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile şi dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, creanţele corespunzătoare art. 123 alin. (11) lit. b), inclusiv obligaţiunile;

9. alte creanţe chirografare;

10. creanţele subordonate, în următoarea ordine de preferinţă:

a) creanţele născute în patrimoniul terţilor dobânditori de rea-credinţă ai bunurilor debitorului în temeiul art. 120 alin. (2), cele cuvenite subdobânditorilor de rea-credinţă

în condițiile art. 121 alin. (1), precum și creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic;

b) creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit. *[R.A.: art. 123 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 162. [Regula proporționalității] Sumele de distribuit între creditori în același rang de prioritate vor fi acordate proporțional cu suma alocată pentru fiecare creanță, prin tabelul definitiv consolidat. *[R.A.: art. 124 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 163. [Regula distribuirii în funcție de rangul de prioritate] (1) Titularilor de creanțe dintr-o categorie li se vor putea distribui sume numai după deplina îndestulare a titularilor de creanțe din categoria ierarhic superioară, potrivit ordinii prevăzute la art. 161.

(2) În cazul insuficienței sumelor necesare acoperirii valorii integrale a creanțelor cu același rang de prioritate, titularii acestora vor primi o cotă falimentară, reprezentând suma proporțională cu procentul pe care creanța lor îl deține în categoria creanțelor respective.

(3) Contul de insolvență deschis în condițiile art. 39 alin. (2) nu va putea fi în niciun mod indisponibilizat prin nicio măsură de natură penală, civilă sau administrativă dispusă de organele de cercetare penală, de organele administrative sau de instanțele judecătorești. *[R.A.: art. 125 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 164. [Insuficiența resurselor] În cazul în care bunurile care alcătuiesc averea unui grup de interes economic ori a unei societăți în nume colectiv sau în comandită nu sunt suficiente pentru plata creanțelor înregistrate în tabelul definitiv consolidat de creanțe, împotriva grupului sau a societății judecătorul-sindic va autoriza executarea silită, în condițiile legii, împotriva asociaților cu răspundere nelimitată sau, după caz, a membrilor, pronunțând o sentință executorie, care va fi pusă în executare de lichidatorul judiciar, prin executor judecătoresc. *[R.A.: art. 126 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 165. [Sume provizionate] Cu ocazia distribuirilor parțiale, următoarele sume vor fi provizionate:

1. sume proporționale datorate creditorilor ale căror creanțe sunt supuse unei condiții suspensive care nu s-a realizat încă;

2. sume proporționale datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător și care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat;

3. sume proporționale datorate creanțelor admise provizoriu;

4. rezervele destinate să acopere cheltuielile viitoare ale averii debitorului, inclusiv cele generate de litigiile în curs. *[R.A.: art. 127 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 166. [Păstrarea sumelor provizionate] Pentru creditorii deținând creanțe înscrise în tabelul consolidat definitiv de creanțe, cărora li s-au alocat sume numai parțial sau creanțe sub condiție suspensivă și care au luat parte la distribuire, sumele cuvenite vor fi păstrate la bancă, într-un cont special de depozit, până ce situația lor va fi lămurită. *[R.A.: art. 128 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 167. [Raportul final] (1) După ce bunurile din averea debitorului au fost lichidate, lichidatorul judiciar va supune judecătorului-sindic un raport final însoțit de situațiile financiare finale; copii de pe acestea vor fi comunicate tuturor creditorilor și debitorului prin publicare în BPI. Judecătorul-sindic va dispune convocarea adunării creditorilor în termen de maximum 30 de zile de la publicarea raportului final. Creditorii pot formula obiecțiuni la raportul final cu cel puțin 5 zile înainte de data convocării.

(2) La data ședinței, judecătorul-sindic va soluționa, prin încheiere, toate obiecțiunile la raportul final, îl va aproba sau va dispune, dacă este cazul, modificarea corespunzătoare a acestuia.

(3) Creanțele care la data înregistrării raportului final vor fi încă sub condiție nu vor participa la ultima distribuire. *[R.A.: art. 129 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 168. [Distribuirea finală a fondurilor] După ce judecătorul-sindic aprobă raportul final al lichidatorului judiciar, acesta va trebui să facă distribuirea finală a tuturor fondurilor din averea debitorului. Fondurile nereclamate în termen de 30 de zile de către cei îndreptățiți la acestea vor fi depuse în contul prevăzut la art. 39 alin. (4). *[R.A.: art. 130 din Legea nr. 85/2006]*

Secțiunea a 8-a. Atragerea răspunderii pentru intrarea în insolvență

Art. 169. [Răspunderea pentru intrarea în insolvență] (1) La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv al debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, fără să depășească prejudiciul aflat în legătură de cauzalitate cu fapta respectivă, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice alte persoane care au contribuit la starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;

b) au făcut activități de producție, comerț sau prestări de servicii în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea. În cazul nepredării documentelor contabile către administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar, atât culpa, cât și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă. Prezumția este relativă;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori;

h) orice altă faptă săvârșită cu intenție, care a contribuit la starea de insolvență a debitorului, constatată potrivit prevederilor prezentului titlu.

(2)[1] Administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul judiciar, ori de câte ori identifică persoanele culpabile de starea de insolvență a debitorului, va promova acțiunea în antrenarea răspunderii patrimoniale. Dacă administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul judiciar nu a indicat persoanele culpabile de starea de insolvență a debitorului, aceasta poate fi introdusă de președintele comitetului creditorilor în urma hotărârii adunării creditorilor ori, dacă nu s-a constituit comitetul creditorilor, de un creditor desemnat de adunarea creditorilor. De asemenea, poate introduce această acțiune, în aceleași condiții, creditorul care deține mai mult de 30% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală.

(3) Cererea introdusă în temeiul alin. (1) sau, după caz, alin. (2) se va judeca separat, formându-se un dosar asociat.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care și-au exercitat mandatul ori în care au deținut poziția în care au contribuit la starea de insolvență.

(5) Răspunderea persoanelor în cauză nu va putea fi angajată dacă, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori la faptele care au contribuit la starea de insolvență sau au lipsit de la luarea deciziilor care au contribuit la starea de insolvență și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

(6) Răspunderea nu va putea fi angajată dacă, în luna precedentă încetării plăților, s-au efectuat, cu bună-credință, plăți în executarea unui acord cu creditorii, încheiat ca urmare a unor negocieri extrajudiciare pentru restructurarea datoriilor debitorului, cu condiția ca acordul să fi fost de natură a conduce la redresarea financiară a debitorului și să nu fi avut ca scop prejudicierea și/sau discriminarea unor creditori. Aceste prevederi se vor aplica și în cazul acordurilor realizate în cadrul procedurii concordatului preventiv.

(7)[2] În cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de respingere a acțiunii introduse potrivit alin. (1) sau, după caz, alin. (2), administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care nu intenționează să formuleze apel împotriva acesteia va notifica în acest sens comitetul creditorilor sau, în cazul în care nu a fost desemnat un comitet al creditorilor, adunarea creditorilor. Împotriva acestei hotărâri calea de atac poate fi exercitată direct de președintele comitetului creditorilor, iar în lipsa constituirii unui comitet, de către orice creditor interesat care deține mai mult de 30% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală.

(8) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.

(9) Dacă s-a pronunțat o sentință prin care judecătorul-sindic a dispus atragerea răspunderii patrimoniale a administratorului statutar, aceasta va fi comunicată către Oficiul Național al Registrului Comerțului, din oficiu.

---

[1] Alin. (2) al art. 169 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din O.U.G. nr. 88/2018.

[2] Alin. (7) al art. 169 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din O.U.G. nr. 88/2018.

(10) Persoana împotriva căreia s-a pronunțat o hotărâre definitivă de atragere a răspunderii nu mai poate fi desemnată administrator sau, dacă este administrator în alte societăți, va fi decăzută din acest drept timp de 10 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii. *[R.A.: art. 138 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 170.[1] **[Prescripția acțiunii în răspundere]** Acțiunea prevăzută la art. 169 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a contribuit la apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de data publicării în BPI a raportului administratorului judiciar/lichidatorului judiciar prevăzut de art. 58 alin. (1) lit. b) sau, după caz, art. 64 lit. a). *[R.A.: art. 139 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 171. [Destinația sumelor obținute în urma angajării răspunderii persoanelor care au cauzat starea de insolvență] Sumele depuse potrivit dispozițiilor art. 169 alin. (1) vor intra în averea debitorului şi vor fi destinate, în caz de reorganizare, plății creanțelor potrivit programului de plăți, completării fondurilor necesare continuării activității debitorului, iar în caz de faliment, acoperirii pasivului. *R.A.: art. 141 din Legea nr. 85/2006, art. 40 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 172. [Posibilitatea luării măsurilor asigurătorii] (1) Odată cu cererea formulată potrivit prevederilor art. 169 alin. (1) sau ale alin. (2), administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar ori, după caz, comitetul creditorilor va putea cere judecătorului-sindic să instituie măsuri asigurătorii asupra bunurilor din averea persoanelor urmărite potrivit prevederilor art. 169. Fixarea unei cauțiuni de 10% din valoarea pretențiilor este obligatorie.

(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi formulată şi ulterior introducerii acțiunii prevăzute la art. 169. *[R.A.: art. 141 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 173. [Executarea silită potrivit Codului de procedură civilă] (1) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 169 alin. (1) se efectuează de către executorul judecătoresc, potrivit Codului de procedură civilă.

(2) După închiderea procedurii falimentului, sumele rezultate din executarea silită vor fi repartizate de către executorul judecătoresc potrivit prevederilor prezentului titlu, în temeiul tabelului definitiv consolidat de creanțe pus la dispoziția sa de către lichidatorul judiciar. *[R.A.: art. 142 din Legea nr. 85/2006, art. 42 din O.G. nr. 10/2004]*

Secțiunea a 9-a. Închiderea procedurii

Art. 174. [Închiderea procedurii pentru lipsa de fonduri] (1) În orice stadiu al procedurii prevăzute de prezentul titlu, dacă se constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative şi niciun creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare, judecătorul-sindic va audia de urgență creditorii într-o ședință, iar în cazul refuzului exprimat de aceştia de a avansa sumele necesare sau în cazul neprezentării acestora, deşi s-a îndeplinit procedura citării prin BPI, va da o sentință de închidere a procedurii, prin care se dispune şi radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat.

---

[1] Art. 170 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 16 din O.U.G. nr. 88/2018.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) nu sunt aplicabile prevederile art. 167. *[R.A.: art. 131 din Legea nr. 85/2006, art. 44 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 175. [Închiderea procedurii în caz de reorganizare sau faliment] (1) O procedură de reorganizare prin continuarea activității sau de lichidare pe bază de plan va fi închisă, prin sentință, în baza unui raport al administratorului judiciar care constată îndeplinirea tuturor obligațiilor de plată asumate prin planul confirmat, precum şi plata creanțelor curente scadente. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă potrivit prevederilor art. 167.

(2) O procedură de faliment va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea debitorului au fost distribuite şi când fondurile nereclamate au fost depuse la bancă.

(3) Bunurile vor putea fi distribuite creditorilor în contul creanțelor pe care le dețin împotriva averii debitorului, în urma unei propuneri a creditorului, cu obligația acestuia de a achita toate sumele ce ar fi fost datorate creditorilor aflați pe ordinele de prioritate anterioare, precum şi celor de pe aceeaşi ordine de prioritate, potrivit prevederilor art. 159 şi 161, în situația în care bunul ar fi fost vândut către un terț. Dacă sunt mai multe propuneri, bunul se va distribui celui care oferă cel mai mare preț, caz în care creanța respectivului creditor se va scădea din prețul datorat. În toate cazurile, prețul bunurilor distribuite creditorilor în contul creanțelor nu va fi mai mic decât valoarea stabilită prin raportul de evaluare. *[R.A.: art. 132 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 176. [Închiderea procedurii în alte cazuri] Dacă creanțele au fost complet acoperite prin distribuirile făcute, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de închidere a procedurii falimentului şi de radiere a debitorului din registrul în care este înmatriculat:

a) chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, în cazul în care toți asociații persoanei juridice sau persoana fizică, după caz, solicită acest lucru în termen de 30 de zile de la notificarea lichidatorului judiciar făcută administratorului special, urmând ca bunurile să treacă în coproprietatea asociaților/ acționarilor, corespunzător cotelor de participare la capitalul social;

b) în toate celelalte cazuri, procedura se închide numai după lichidarea completă a activului, eventualele sume reziduale ultimei distribuiri urmând a fi depuse într-un cont la dispoziția asociaților sau persoanei fizice, după caz;

c) dacă după acoperirea tuturor creanțelor, închiderea procedurii şi radierea debitorului din registrele în care acesta a fost înmatriculat, au fost identificate bunuri în patrimoniu care nu au fost cunoscute în timpul procedurii de insolvență, acestea vor intra de drept în patrimoniul asociaților. *[R.A.: art. 133 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 177. [Închiderea procedurii în cazul lipsei creditorilor] (1) În cazul procedurii deschise în urma formulării cererii introductive de către debitor, în condițiile art. 71, dacă judecătorul-sindic constată, la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, că nu s-a depus nicio cerere, va pronunța o sentință de închidere a procedurii.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), închiderea procedurii nu produce efectele prevăzute la art. 176. Cu toate acestea, operațiunile de administrare, legal făcute asupra averii debitorului, îşi vor produce efectele, iar drepturile dobândite până la închiderea procedurii rămân neatinse. *[R.A.: art. 134 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 178. [Închiderea procedurii în perioada de observație] Dacă toți creditorii înscriși în tabelul definitiv al creanțelor primesc sumele ce li se datorează în perioada de observație sau renunță la judecată în perioada de observație, judecătorul-sindic va dispune închiderea procedurii, fără a dispune radierea debitorului din registrul în care este înregistrat.

Art. 179. [Notificarea sentinței de închidere] Sentința de închidere a procedurii va fi notificată de judecătorul-sindic direcției regionale sau, după caz, administrației județene a finanțelor publice și oficiului registrului comerțului ori, după caz, registrului societăților agricole sau altor registre unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. Aceasta va fi notificată și tuturor creditorilor, prin publicare în BPI. *[R.A.: art. 135 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 180. [Efectele închiderii procedurii] Prin închiderea procedurii, judecătorul-sindic, administratorul/lichidatorul judiciar și toate persoanele care i-au asistat sunt descărcați de orice îndatoriri sau responsabilități cu privire la procedură, debitor și averea lui, creditori, titulari de drepturi de preferință, acționari sau asociați. *[R.A.: art. 136 din Legea nr. 85/2006]*

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. 2/2016 (M. Of. nr. 263 din 7 aprilie 2016), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul competent să judece recursul în interesul legii, a admis recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și a stabilit:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 279 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru acțiunile privind reconstituirea vechimii în muncă, anterioare intrării în vigoare a Codului de procedură civilă actual/același text de lege cu referire la art. 32 alin. (1) lit. b) și art. 36 din Codul de procedură civilă, pentru acțiunile în reconstituirea vechimii în muncă, introduse de la momentul intrării în vigoare a actualului Cod de procedură civilă și în continuare; art. 111 din Codul de procedură civilă din 1865 pentru acțiunile privind constatarea încadrării activității desfășurate în grupele I și a II-a de muncă introduse sub imperiul acestei reglementări/ art. 35 cu referire la art. 32 alin. (1) lit. b) și art. 36 din Codul de procedură civilă, pentru același tip de acțiuni, formulate după intrarea în vigoare a codului actual, în toate ipotezele, atunci când angajatorul nu mai există din punct de vedere juridic (lichidat, radiat), justifică legitimare procesuală pasivă casele teritoriale de pensii, în situația în care nu există documente primare.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 34 alin. (5) și art. 40 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la art. 18 din Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, republicată, în cazul existenței documentelor primare, persoana interesată, care nu posedă dovezi privind vechimea în muncă sau activitatea desfășurată în anumite grupe de muncă, are deschisă calea unei acțiuni în realizare – obligație de a face – având ca obiect obligarea deținătorului de arhivă de a elibera adeverința constatatoare a vechimii în muncă/încadrării în grupele superioare de muncă.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Codul de procedură civilă din 1865/art. 32 alin. (1) lit. a) și art. 56 alin. (1) din Codul de procedură civilă, respectiv a art. 136 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare/art. 180 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, angajatorul desființat în urma procedurilor de insolvență, finalizate cu radierea din registrele specifice, nu poate sta în judecată, neavând capacitate procesuală de folosință, iar fostul lichidator, chemat în judecată în nume propriu, nu are calitate procesuală pasivă".

N.r. Motivarea integrală a deciziei poate fi consultată online la adresa http://biblioteca-hamangiu.ro/.

Art. 181. [Descărcarea debitorului de obligații] (1) Prin închiderea procedurii de faliment, debitorul persoană fizică va fi descărcat de obligațiile pe care le avea înainte de intrarea în faliment, însă sub rezerva de a nu fi găsit vinovat de bancrută frauduloasă sau de plăți ori transferuri frauduloase; în astfel de situații, el va fi descărcat de obligații numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii.

(2) La data confirmării unui plan de reorganizare, debitorul este descărcat de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului şi cea prevăzută în plan, pe parcursul procedurii reorganizării judiciare. În cazul trecerii la faliment, dispozițiile art. 140 alin. (1) devin aplicabile. *[R.A.: art. 137 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 182. [Răspunderea administratorului judiciar/lichidatorul judiciar] (1) Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate fi tras la răspundere pentru exercitarea atribuțiilor cu rea-credință sau gravă neglijență. Există rea-credință atunci când administratorul judiciar/lichidatorul judiciar încalcă normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unui interes legitim. Există gravă neglijență atunci când administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu îndeplineşte sau îndeplineşte defectuos o obligație legală şi prin aceasta determină vătămarea unui interes legitim.

(2) În afara dispozițiilor alineatului precedent, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate fi tras la răspundere civilă, penală, administrativă sau disciplinară pentru actele efectuate în cursul procedurii, potrivit normelor de drept comun.

(3) Administratorul judiciar/lichidatorul judiciar care acționează cu bună-credință, în limitele atribuțiilor prevăzute de lege şi a informațiilor disponibile nu poate fi tras la răspundere pentru actele procesuale efectuate ori pentru conținutul înscrisurilor întocmite în cadrul procedurii.

Capitolul II. Dispoziții speciale privind procedura insolvenței grupului de societăți

Art. 183. [Dispoziții speciale privind grupul de societăți] Prevederile cap. I se vor aplica în mod corespunzător procedurii insolvenței grupului de societăți, cu derogările şi completările prevăzute în prezentul capitol.

Notă. A se vedea şi Capitolul V – „Procedurile privind insolvența aplicabile membrilor unui grup de societăți" (art. 56-77) din Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență (J.O. L 141 din 5 iunie 2015).

Art. 184. [Verificările judecătorului-sindic] La cererea oricărei părți interesate, judecătorul-sindic va putea dispune verificări cu privire la incidența prezentului capitol.

Secțiunea 1. Prevederi speciale privind competența și organele care aplică procedura

Art. 185. [Competența teritorială și materială. Tribunalul] (1) În cazul deschiderii procedurii insolvenței împotriva unor membri ai grupului de societăți, în urma depunerii unei cereri comune de deschidere a procedurii insolvenței, instanța competentă este tribunalul în a cărui circumscripție teritorială își are sediul societatea-mamă sau, după caz, societatea cu cea mai mare cifră de afaceri conform ultimei situații financiare publicate, pentru toate societățile membre ale grupului.

(2) Pentru fiecare membru al grupului se va forma un dosar separat.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 53 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, toate dosarele formate potrivit prevederilor alin. (2) vor fi repartizate judecătorului-sindic desemnat conform sistemului de repartizare aleatorie în primul dosar înregistrat în sistemul informatizat al instanțelor.

Art. 186. [Adunările comitetelor creditorilor] Comitetele creditorilor, desemnate pentru fiecare membru al grupului supus procedurii insolvenței, se vor întâlni cel puțin trimestrial, principalul scop fiind formularea de recomandări cu privire la activitatea debitorilor și planurile de reorganizare propuse.

Art. 187. [Desemnarea administratorului special] Adunările generale ale asociaților/acționarilor membrilor grupului vor desemna același administrator special pentru fiecare membru al grupului.

Art. 188. [Desemnare administrator judiciar/consorțiu de administratori judiciari] În cazul în care creditorii care dețin cel puțin 50% din masa credală sunt aceiași pentru fiecare membru al grupului, pentru fiecare membru al grupului va fi desemnat același administrator judiciar sau consorțiu de administratori judiciari, în condițiile art. 57.

Art. 189. [Obligația de cooperare] În cazul în care componența masei credale nu permite aplicarea art. 188, administratorii judiciari numiți potrivit prevederilor art. 57 vor fi ținuți de obligația de cooperare. Obligația de cooperare se va materializa inclusiv prin semnarea unui protocol de cooperare, care să conțină o sinteză a modalității în care se vor derula, în mod integrat, activitățile economice, juridice și operaționale, la nivelul grupului. Protocolul de cooperare va fi depus la dosarul de insolvență în care a fost desemnat practicianul coordonator în termen de 10 zile de la data deschiderii procedurii și va fi aprobat de către judecătorul-sindic. Oricare dintre administratorii judiciari desemnați în procedurile de insolvență va putea participa la adunările creditorilor și ale comitetelor creditorilor ale oricăruia dintre membrii grupului.

Art. 190. [Propunerea unui plan de reorganizare] Administratorul judiciar desemnat pentru oricare dintre membrii grupului va avea calitate procesuală de a propune un plan de reorganizare în cadrul procedurii/procedurilor celorlalți membri.

Art. 191. [Verificarea inexistenței unui conflict de interese] În situația prevăzută la art. 188, desemnarea administratorilor/lichidatorilor judiciari se va face cu verificarea inexistenței unui conflict de interese.

B.C.U. „M. EMINESCU" IAȘI

Secțiunea a 2-a. Deschiderea procedurilor

Art. 192. [Cererea comună de deschidere a procedurii insolvenței introdusă de membrii grupului de societăți] Doi sau mai mulți debitori, membri ai unui grup, aflați în stare de insolvență, ori unul sau mai mulți membri ai grupului de societăți care îndeplinesc condițiile art. 196, pot adresa tribunalului competent o cerere comună de deschidere a procedurii insolvenței.

Art. 193. [Cererea comună de deschidere a procedurii insolvenței introdusă de un creditor] Un creditor deținător al unor creanțe împotriva a doi sau mai multor membri ai unui grup, care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 pct. 20, poate introduce o cerere comună de deschidere a procedurii insolvenței.

Art. 194. [Documente suplimentare care trebuie să însoțească cererea] În plus față de documentele prevăzute a fi depuse potrivit prevederilor art. 67, debitorul este obligat să depună la dosarul cauzei:

a) o listă completă cuprinzând membrii grupului, fie că aceştia fac sau nu obiectul cererii de deschidere a procedurii insolvenței;

b) o descriere a modului în care se desfăşoară activitatea în cadrul grupului;

c) o listă a contractelor încheiate între membrii grupului şi aflate în derulare.

Art. 195. [Încheiere de deschidere a procedurii generale/simplificate] Dacă cererea debitorilor sau a creditorului, după caz, corespunde condițiilor prevăzute de art. 71, respectiv de art. 72, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii generale sau simplificate, după caz.

Art. 196. [Cererea comună de deschidere a procedurii insolvenței în cazuri speciale] În vederea evitării deschiderii ulterioare a procedurii insolvenței împotriva sa, prin excepție de la prevederile art. 66 alin. (1), un membru al unui grup care nu este în stare de insolvență sau insolvență iminentă poate subscrie la o cerere comună de deschidere a procedurii insolvenței. În acest caz, cererea comună de deschidere a procedurii insolvenței va fi aprobată de adunarea generală a asociaților/ acționarilor respectivului membru al grupului.

Art. 196¹.[1] **[Instituție de credit. Notificarea BNR]** (1) Prin excepție de la prevederile art. 195, dacă membrul grupului față de care a fost introdusă o cerere de deschidere a procedurii insolvenței este o persoană juridică din categoria celor care pot fi supuse rezoluției în conformitate cu legislația privind redresarea şi rezoluția instituțiilor de credit şi a firmelor de investiții şi dacă grupul cuprinde cel puțin o instituție de credit, fără a se aduce atingere măsurii pe care Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, intenționează să o ia în conformitate cu această legislație, deschiderea procedurii de insolvență poate fi dispusă numai cu acordul Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate de rezoluție, şi în cazul în care persoana juridică în cauză este o instituție supusă rezoluției sau cu privire la aceasta s-a determinat că sunt îndeplinite condițiile de declanşare a procedurii de rezoluție, o procedură de insolvență potrivit prezentei legi poate fi

[1] Art. 196¹-196³ au fost introduse prin art. 630 pct. 3 din Legea nr. 312/2015.

deschisă numai pe baza unei cereri introduse de Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție.

(2) În scopul prevederilor alin. (1), judecătorul-sindic notifică, de îndată, Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate de rezoluție, în legătură cu orice cerere de deschidere a unei proceduri de insolvență față de o persoană juridică prevăzută la alin. (1), indiferent dacă aceasta este o instituție supusă rezoluției sau dacă a fost făcută publică o decizie în conformitate cu prevederile legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

(3) Cererea de deschidere a procedurii de insolvență poate fi admisă numai dacă s-a făcut notificarea prevăzută la alin. (2) și fie Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, în urma primirii notificării, a comunicat judecătorului-sindic faptul că nu intenționează să întreprindă o acțiune de rezoluție față de persoana juridică în cauză, fie a expirat un termen de 7 zile de la data primirii notificării.

Notă. A se vedea și Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar (M. Of. nr. 920 din 11 decembrie 2015).

Art. 196². [Reguli speciale pentru instituțiile de credit] (1) Dacă împotriva unei persoane juridice, membră a unui grup care cuprinde cel puțin o instituție de credit, se dispune deschiderea procedurii de insolvență, următoarele dispoziții speciale sunt aplicabile:

a) dispozițiile prezentei legi referitoare la anularea sau inopozabilitatea actelor prejudiciabile masei creditorilor nu se aplică transferurilor de active, drepturi sau obligații de la instituția supusă rezoluției aflată în stare de insolvență către o altă entitate, efectuate în virtutea aplicării unui instrument de rezoluție, a exercitării unei competențe de rezoluție sau a utilizării unui instrument public de stabilizare financiară, în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;

b) la solicitarea Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate de rezoluție, adresată judecătorului-sindic, persoana juridică aflată în stare de insolvență trebuie să asigure, dacă este cazul, furnizarea serviciilor sau facilităților necesare, în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și cu solicitarea formulată;

c) în caz de lichidare a persoanei juridice aflate în stare de insolvență, aceasta se realizează într-un termen rezonabil, având în vedere orice eventuală situație în care aceasta trebuie să furnizeze servicii sau sprijin în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, pentru a permite destinatarului să își desfășoare activitățile sau să presteze serviciile aferente elementelor transferate, precum și orice alt motiv care face necesară continuarea activității persoanei juridice respective pentru atingerea obiectivelor rezoluției sau respectarea principiilor rezoluției prevăzute de legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;

d) la solicitarea Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate de rezoluție, adresată judecătorului-sindic, administratorul judiciar, după caz, lichidatorul judiciar trebuie să asigure întreprinderea tuturor demersurilor necesare în legătură cu măsurile dispuse de aceasta în calitate de autoritate de rezoluție, cu privire la activele, drepturile,

obligațiile, acțiunile și alte instrumente de proprietate situate în state terțe ale instituției supuse rezoluției aflate în stare de insolvență, în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții;

e) administratorul judiciar provizoriu sau, după caz, administratorul judiciar, desemnat potrivit prezentei legi, poate fi numit administrator special potrivit legislației privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. b) și c), serviciile și facilitățile care trebuie să fie furnizate:

a) se limitează la servicii și facilități operaționale și nu includ niciun sprijin financiar;

b) se acordă în conformitate cu termenii contractuali deja agreați, inclusiv din punctul de vedere al duratei contractului, în situația în care respectivele servicii și facilități au fost furnizate instituției supuse rezoluției potrivit unui contract încheiat în perioada imediat anterioară aplicării acțiunii de rezoluție;

c) sunt furnizate în condiții rezonabile, în situația în care nu există un contract sau contractul a expirat.

Notă. A se vedea și Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar (M. Of. nr. 920 din 11 decembrie 2015).

Art. 196³. [Firmă de investiții. Notificarea ASF] (1) Prevederile art. 196¹ și 196² se aplică în mod corespunzător pentru situația în care entitatea față de care a fost deschisă procedura de insolvență este o persoană juridică din categoria celor care pot fi supuse rezoluției în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, membră a unui grup care cuprinde cel puțin o firmă de investiții.

(2) În sensul prevederilor alin. (1), Autoritatea de Supraveghere Financiară este autoritate de rezoluție pentru firmele de investiții, în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

Notă. A se vedea și Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar (M. Of. nr. 920 din 11 decembrie 2015).

Secțiunea a 3-a. Măsuri procedurale

Art. 197. [Creanța creditorului împotriva unor debitori solidari] Creanța creditorului împotriva unor debitori solidari supuși dispozițiilor prezentului capitol va fi înscrisă în tabelele de creanțe potrivit art. 108 și va conferi drept de vot și va participa la formarea cvorumului atât în procedura deschisă împotriva debitorului principal, cât și în cele împotriva debitorilor solidari.

Art. 198. [Anularea actelor frauduloase. Obligația de cooperare] În cazul introducerii unor acțiuni pentru anularea constituirilor ori transferului de drepturi patrimoniale împotriva unui membru al grupului, în temeiul art. 117 administratorul judiciar va comunica intenția sa în acest sens celorlalți administratori judiciari și practicianului coordonator. În temeiul obligației de cooperare, administratorii judiciari vor analiza efectele potențiale ale unei asemenea acțiuni, decizia cu privire la introducerea acțiunii urmând a fi luată pe considerente de oportunitate, cu consultarea comitetelor creditorilor.

Art. 199. [Termenul de depunere a planurilor de reorganizare] Prin excepție de la prevederile art. 132, termenul de depunere a planurilor de reorganizare va fi de 60 de zile de la data afișării tabelelor definitive de creanțe.

Art. 200. [Elaborarea unor planuri de reorganizare compatibile şi coordonate] În temeiul obligației de cooperare, administratorii judiciari vor pune la dispoziția celorlalți administratori judiciari informațiile necesare, în vederea elaborării unor planuri de reorganizare compatibile şi coordonate.

Art. 201. [Ordinea de prioritate a creanțelor] Prin excepție de la prevederile art. 161, creanțele membrilor grupului împotriva altui membru al grupului, născute înainte de data deschiderii procedurii, nu vor putea fi încadrate la ordinea de prioritate prevăzută de art. 161 pct. 8 sau 9. Acestea vor fi înscrise de administratorul judiciar la ordinea de prioritate prevăzută de art. 161 pct. 10 lit. a).

Art. 202. [Contractul de împrumutul între membrii grupului după data deschiderii procedurii] Un membru al grupului poate încheia un contract de împrumut cu alt membru al grupului după data deschiderii procedurii insolvenței în vederea susținerii activității debitorului, respectiv în perioada de observație sau în vederea susținerii planului de reorganizare, cu acordul comitetului creditorilor. În acest caz, membrul grupului care a acordat împrumutul va deține împotriva averii împrumutatului o creanță având ordinea de prioritate stabilită de art. 161 pct. 4.

Art. 203. [Garantarea contractului de împrumut de către un membru al grupului] Un membru al grupului poate garanta un contract de împrumut încheiat cu o terță parte de alt membru al grupului aflat în insolvență, cu acordul comitetului creditorilor.

Capitolul III. Dispoziții privind falimentul instituțiilor de credit

Secțiunea 1. Dispoziții speciale

Art. 204. [Dispoziții speciale privind falimentul instituțiilor de credit] Prevederile cap. I, cu excepția celor cuprinse în secțiunea a 6-a, se aplică în mod corespunzător procedurii falimentului instituțiilor de credit, cu derogările şi completările prevăzute în acest capitol.

Notă. A se vedea şi O.U.G. nr. 99/2006 privind instituțiile de credit şi adecvarea capitalului (M. Of. nr. 1027 din 27 decembrie 2006).

Art. 205. [Domeniu de aplicare] Procedura falimentului, reglementată prin prezentul capitol, se aplică instituțiilor de credit, persoane juridice române, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate. *[R.A.: art. 1 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 206.[1] **[Înțelesul unor termeni şi expresii]** În sensul prezentului capitol, termenii *instituție de credit*[2] şi *stat membru* au înțelesul prevăzut în Ordonanța de

[1] Art. 206 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 4 din Legea nr. 312/2015.

[2] În privința noțiunii „instituție de credit", O.U.G. nr. 99/2006 face trimitere, la rândul său, la înțelesul acesteia prevăzut la art. 4 alin. (1) din Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European

urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare. *[R.A.: art. 2 alin. (2) din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 207. [Atribuții suplimentare ale judecătorului-sindic. Regimul hotărârilor] (1) În plus față de atribuțiile stabilite la art. 45, judecătorul-sindic are următoarele atribuții:

a) judecarea contestației instituției de credit debitoare împotriva cererii introductive formulate de Banca Națională a României pentru deschiderea procedurii;

b)[1] *abrogată*;

c) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere, a directorilor și a persoanelor din conducerea direcțiilor, departamentelor și altor structuri asemănătoare, a cenzorilor și a personalului de execuție cu atribuție de control din cadrul instituției de credit în stare de insolvență, care au contribuit la ajungerea acesteia în insolvență, precum și sesizarea organelor de cercetare penală în legătură cu săvârșirea infracțiunilor specifice;

d) judecarea contestațiilor formulate de reprezentantul acționarilor instituției de credit debitoare sau de creditori împotriva măsurilor luate de lichidatorul judiciar.

(2) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii. Ele pot fi atacate separat numai cu apel în termen de 7 zile de la comunicare. *[R.A.: art. 3 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 208. [Apelul] (1) Apelul va fi judecat în termen de 15 zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel, citarea urmând să fie făcută în condițiile Codului de procedură civilă, în cazul lichidatorului judiciar, și în condițiile dreptului comun în materia procedurii insolvenței, în cazul celorlalte părți. Atunci când Banca Națională a României a făcut cererea pentru declanșarea procedurii, aceasta va fi citată în condițiile Codului de procedură civilă.

(2) Apelul împotriva hotărârii prin care s-a dispus deschiderea procedurii se declară în termen de 7 zile de la comunicarea hotărârii. Apelul se judecă în 48 de ore de la înregistrarea acestuia. Hotărârea atacată nu poate fi suspendată de instanța de apel. *[R.A.: art. 4 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 209. [Atribuții suplimentare ale lichidatorului judiciar] În plus față de atribuțiile stabilite la art. 64, lichidatorul judiciar are următoarele atribuții:

a) în momentul primirii hotărârii judecătorești privind deschiderea procedurii falimentului acesta va deschide la o bancă, persoană juridică română sau sucursală a unei bănci străine autorizate să funcționeze pe teritoriul României, două conturi, unul în lei și altul în valută, cu mențiunea „cont tip instituție de credit în faliment", cu drept exclusiv de dispoziție în interesul procedurii falimentului. În conturile de tipul „instituție de credit în faliment" vor fi virate la ordinul lichidatorului judiciar sumele existente în conturi la alte instituții financiar-bancare. Lichidatorul judiciar va comunica imediat Băncii Naționale a României denumirea băncii comerciale și conturile deschise la aceasta, după care Banca Națională a României va transfera imediat în aceste conturi

---

și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (J.O. L 176 din 27 iunie 2013).

[1] Lit. b) de la alin. (1) al art. 207 a fost abrogată prin art. 630 pct. 5 din Legea nr. 312/2015.

disponibilitățile instituției de credit aflate în evidențele sale. Operațiunile instituției de credit în faliment se vor desfășura în continuare prin aceste conturi;

b) inventarierea bunurilor instituției de credit debitoare și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

c) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării și conducerea activității acestuia, angajarea putându-se face și din cadrul personalului existent al instituției de credit debitoare;

d) conducerea activității instituției de credit debitoare, respectiv efectuarea de operațiuni în interesul procedurii falimentului, inclusiv reeșalonări de credite și stabiliri de noi rate ale dobânzilor aferente activelor instituției de credit debitoare, cu condiția ca orice nou nivel al ratei dobânzilor să nu fie mai mic decât nivelul ultimei dobânzi de referință comunicat de Banca Națională a României, precum și participări la piața valutară interbancară, luarea tuturor măsurilor, cum ar fi redimensionarea personalului angajat în scopul reducerii permanente a cheltuielilor de funcționare și lichidare;

e) menținerea, rezilierea sau denunțarea unor contracte încheiate de instituția de credit debitoare, precum și încheierea de noi contracte în interesul procedurii falimentului;

f) încheierea oricărui document în numele instituției de credit debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

g)[1] *abrogată*;

h) primirea sumelor în lei și în valută pe seama instituției de credit debitoare și consemnarea acestora în noile conturi ale instituției de credit debitoare și plata cheltuielilor curente necesare pentru conservarea și administrarea averii instituției de credit debitoare, inclusiv cheltuielile personalului angajat potrivit prevederilor lit. c);

i) luarea măsurilor corespunzătoare privind conturile în valută ale instituției de credit debitoare, deschise la instituții de credit corespondente, prin:

1. notificarea corespondenților asupra declarării în stare de faliment a instituției de credit debitoare, precum și asupra blocării disponibilităților din conturile respective în valută;

2. transferarea ulterioară, în termenul cel mai scurt, a disponibilităților în noul cont deschis în valută la banca comercială, ce se dezvoltă pe analitice pentru fiecare valută; sumele aflate în contul în valută vor fi convertite în lei și transferate în contul deschis în lei;

3. efectuarea de plăți pentru operațiunile în curs ale instituției de credit debitoare, precum și administrarea eficientă a disponibilităților;

j) lichidarea bunurilor și drepturilor din averea instituției de credit debitoare;

k) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii falimentului, respectiv asupra stadiului îndeplinirii atribuțiilor sale; un astfel de raport va include informații referitoare la valoarea totală a creanțelor asupra instituției de credit debitoare și la valoarea totală a activelor acesteia care au fost valorificate, la sumele obținute din lichidarea și încasarea de creanțe, la planul de distribuire între creditori, la cheltuielile efectuate; raportul se depune la dosarul cauzei, iar un extras se publică în BPI; în

[1] Lit. g) de la art. 209 a fost abrogată prin art. 630 pct. 6 din Legea nr. 312/2015.

prealabil depunerii la dosarul cauzei, lichidatorul judiciar transmite raportul Băncii Naționale a României;

l) întocmirea situațiilor financiare finale de lichidare; dacă lichidarea se prelungeşte peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul judiciar este obligat să întocmească situațiile financiare anuale şi să le depună la organele şi la termenele prevăzute de lege;

m) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta, în conformitate cu atribuțiile conferite prin prezentul capitol;

n) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de lege. *[R.A.: art. 5 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 210. [Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar] Din comitetul creditorilor va face parte, în mod obligatoriu, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar.

Notă. A se vedea şi Legea nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor şi Fondul de garantare a depozitelor bancare (M. Of. nr. 918 din 11 decembrie 2015).

Art. 211. [Atribuții suplimentare ale adunării creditorilor] În plus față de atribuțiile stabilite în cap. I, adunarea creditorilor are următoarele atribuții:

a) aprobarea modalității de lichidare a bunurilor şi drepturilor din averea instituției de credit debitoare şi a tranzacțiilor de cumpărare de active şi asumare de pasive;

b) aprobarea raportului prevăzut la art. 97.

Art. 211¹.[1] **[Dispoziții aplicabile]** Dacă împotriva unei instituții de credit se dispune deschiderea procedurii de faliment potrivit prezentului capitol, prevederile art. 196² alin. (1) lit. a)-d) şi alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 212. [Punctul de vedere al BNR. Reprezentantul adunării generale a acționarilor] (1)[2] În îndeplinirea atribuțiilor, judecătorul-sindic şi lichidatorul judiciar pot cere punctul de vedere al Băncii Naționale a Românei, privitor la orice aspecte care intră în domeniul său de competență, legate de instituția de credit în faliment. Pe tot parcursul procedurii, Banca Națională a României poate transmite judecătorului-sindic sau lichidatorului judiciar opinia sa sau orice informații pe care le consideră relevante, ori de câte ori consideră necesar. Lichidatorul judiciar furnizează Băncii Naționale a României, la cererea acesteia, orice informații sau documente cu privire la instituția de credit sau la procedura de lichidare.

(2) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor numeşte un reprezentant, care va acționa exclusiv în numele acestora. *[R.A.: art. 6 din O.G. nr. 10/2004]*

---

[1] Art. 211¹ a fost introdus prin art. 630 pct. 7 din Legea nr. 312/2015.

[2] Alin. (1) al art. 212 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 8 din Legea nr. 312/2015.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea a 2-a. Deschiderea procedurii şi efectele acesteia

Art. 213. [Desemnarea lichidatorului judiciar provizoriu] (1) Prin hotărârea judecătorească privind deschiderea procedurii falimentului, judecătorul-sindic desemnează lichidatorul judiciar provizoriu şi stabileşte atribuțiile şi onorariul acestuia.

(2) La momentul deschiderii procedurii falimentului prin hotărâre judecătorească, drepturile şi atribuțiile adunării generale, ale consiliului de administrație şi ale conducerii executive a instituției de credit încetează de plin drept. *[R.A.: art. 7 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 214. [Contestația asupra măsurilor luate de lichidatorul judiciar] (1) Reprezentantul acționarilor sau oricare dintre creditori poate face contestație împotriva măsurilor luate de lichidatorul judiciar.

(2) Judecătorul-sindic va soluționa contestația, în termen de 5 zile de la înregistrarea ei, în Camera de consiliu, cu citarea contestatorului şi a lichidatorului judiciar, putând, dacă va considera necesar, să suspende executarea măsurii contestate. Judecătorul-sindic va cita şi Banca Națională a României, dacă cererea introductivă a fost formulată de aceasta. *[R.A.: art. 8 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 215.[1] *Abrogat.*

Art. 216. [Titularii cererii introductive. Aprobarea prealabilă a BNR] (1) Procedura falimentului începe pe baza unei cereri introduse de către instituția de credit debitoare sau de creditorii acesteia ori de Banca Națională a României.

(2)-(4)[2] *Abrogate. [R.A.: art. 11 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 217. [Obligativitatea cererii de deschidere a procedurii falimentului pentru instituția de credit] (1) Instituția de credit debitoare aflată în stare prin insolvență[3] este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă prevederilor prezentului capitol, în termen de maximum 30 de zile de la data la care a intervenit starea de insolvență.

(2)-(4)[4] *Abrogate. [R.A.: art. 12 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 218. [Condițiile introducerii cererii de către creditor] (1) Orice creditor care are o creanță certă, lichidă şi exigibilă poate introduce la tribunal o cerere, în condițiile art. 70 alin. (1) şi (2), împotriva unei instituții de credit debitoare care nu a onorat integral o astfel de creanță pe o perioadă de cel puțin 30 de zile lucrătoare de la scadență, în cazul caselor centrale ale cooperativelor de credit, inclusiv în cazul cooperativelor de credit afiliate la acestea, respectiv pe o perioadă de cel puțin 7 zile lucrătoare de la scadență, în cazul celorlalte instituții de credit.

(2)-(3)[5] *Abrogate. [R.A.: art. 13 din O.G. nr. 10/2004]*

---

[1] Art. 215 a fost abrogat prin art. 630 pct. 9 din Legea nr. 312/2015.

[2] Alin. (2)-(4) ale art. 216 au fost abrogate prin art. 630 pct. 10 din Legea nr. 312/2015.

[3] *N.r.* Expresia folosită în versiunea oficială şi redată întocmai în această ediție este „stare prin insolvență", însă considerăm că intenția legiuitorului a fost de a folosi sintagma „stare de insolvență".

[4] Alin. (2)-(4) ale art. 217 au fost abrogate prin art. 630 pct. 11 din Legea nr. 312/2015.

[5] Alin. (2) şi (3) ale art. 218 au fost abrogate prin art. 630 pct. 12 din Legea nr. 312/2015.

Art. 219. [Cererea pentru deschiderea procedurii falimentului introdusă de către BNR] (1)[1] Banca Națională a României, în calitatea sa de autoritate de rezoluție, poate introduce cerere pentru deschiderea procedurii falimentului împotriva instituției de credit aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 5 pct. 30.

(2) Cererea Băncii Naționale a României va fi însoțită de hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României de retragere a autorizației instituției de credit respective și de orice alte documente necesare justificării actului de sesizare a tribunalului. *[R.A.: art. 14 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 219¹.[2] **[Notificarea BNR]** (1) Fără a aduce atingere măsurii pe care Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, intenționează să o ia în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, deschiderea procedurii falimentului la cererea instituției de credit debitoare sau a creditorilor acesteia poate fi dispusă numai cu acordul Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate de rezoluție, și în cazul în care instituția de credit este o instituție supusă rezoluției sau pentru care s-a determinat că sunt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, procedura falimentului poate fi deschisă numai pe baza unei cereri introduse de Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție.

(2) În scopul alin. (1), judecătorul-sindic notifică, de îndată, Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate de rezoluție, în legătură cu orice cerere de deschidere a procedurii falimentului, introdusă de instituția de credit debitoare ori de creditorii acesteia, indiferent dacă instituția de credit este o instituție supusă rezoluției sau dacă a fost făcută publică o decizie în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

(3) Cererea de deschidere a procedurii falimentului poate fi admisă numai dacă s-a făcut notificarea prevăzută la alin. (2) și fie Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, în urma primirii notificării, a comunicat judecătorului-sindic faptul că nu intenționează să întreprindă o acțiune de rezoluție față de instituția de credit în cauză, fie a expirat un termen de 7 zile de la data primirii notificării.

Notă. A se vedea și Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar (M. Of. nr. 920 din 11 decembrie 2015).

Art. 219². [Cazul firmelor de investiții. Notificarea ASF] (1) Prevederile art. 219¹ se aplică în mod corespunzător și pentru deschiderea procedurii falimentului la cererea unei firme de investiții, având calitatea de debitor, sau a creditorilor acesteia.

(2) Pentru scopurile alin. (1), Autoritatea de Supraveghere Financiară este autoritate de rezoluție pentru firmele de investiții, în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

---

[1] Alin. (1) al art. 219 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 13 din Legea nr. 312/2015.

[2] Art. 219¹ și 219² au fost introduse prin art. 630 pct. 14 din Legea nr. 312/2015.

Notă. A se vedea şi Legea nr. 312/2015 privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative în domeniul financiar (M. Of. nr. 920 din 11 decembrie 2015).

Art. 220.[1] **[Notificarea părţilor]** În cazul admiterii cererii, judecătorul-sindic notifică imediat despre aceasta părţilor prevăzute la art. 217-219. *[R.A.: art. 15 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 221. [Contestaţia împotriva cererii de deschidere a procedurii falimentului] (1) Contestaţia împotriva cererii de deschidere a procedurii falimentului se poate face în termen de 10 zile de la data comunicării cu privire la depunerea acestei cereri.

(2) Judecătorul-sindic se va pronunţa asupra contestaţiei în termen de 10 zile de la înregistrarea contestaţiei.

(3)[2] La primul termen de judecată, judecătorul-sindic analizează cererea de deschidere a procedurii falimentului şi, în situaţia în care instituţia de credit debitoare nu contestă starea de insolvenţă în cazul cererilor introduse de părţile prevăzute la art. 218 şi 219, pronunţă hotărârea privind deschiderea procedurii falimentului, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 219[1].

(4) În urma pronunţării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, judecătorul-sindic va comunica aceasta de îndată persoanelor prevăzute la art. 217-218, lichidatorului judiciar, Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, precum şi oficiului registrului comerţului la care instituţia de credit debitoare este înregistrată, pentru efectuarea menţiunii „instituţie de credit în faliment". Comunicarea va fi făcută publică în două ziare de circulaţie naţională.

(5) În situaţia în care instituţia de credit are deschise sucursale în alte ţări, Banca Naţională a României va comunica de îndată autorităţii de supraveghere bancară din ţara gazdă a sucursalei respective despre deschiderea procedurii falimentului, potrivit prevederilor prezentului capitol.

(6) Judecătorul-sindic va comunica Băncii Naţionale a României hotărârea sa privind deschiderea procedurii falimentului instituţiei de credit debitoare, de îndată, în ziua pronunţării acesteia, prin fax, e-mail sau prin telefon. Banca Naţională a României va închide imediat, după finalizarea decontării plăţilor din ziua respectivă, în conformitate cu reglementările în vigoare, conturile instituţiei de credit debitoare deschise în evidenţele sale. Disponibilităţile vor fi transferate în conturile tip instituţie de credit în faliment, deschise la o bancă comercială, potrivit prevederilor art. 209.

(7) De la data deschiderii procedurii falimentului, toate actele instituţiei de credit debitoare vor purta menţiunea prevăzută la alin. (4). *[R.A.: art. 16 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 222. [Situaţia acţiunilor deţinute la instituţia de credit debitoare] După ce s-a dispus deschiderea procedurii falimentului potrivit art. 221, este interzis, sub sancţiunea nulităţii, persoanelor care au deţinut funcţii de conducere, precum şi acţionarilor semnificativi ai instituţiei de credit debitoare să înstrăineze fără acordul judecătorului-sindic acţiunile deţinute la instituţia de credit debitoare. *[R.A.: art. 19 din O.G. nr. 10/2004]*

---

[1] Art. 220 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 15 din Legea nr. 312/2015.

[2] Alin. (3) al art. 221 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 16 din Legea nr. 312/2015.

Art. 223. [Creanțele salariale şi alte drepturi băneşti] Salariații instituției de credit aflate în procedura falimentului vor desemna două persoane care să îi reprezinte în cursul procedurii pentru recuperarea creanțelor reprezentând salariile şi alte drepturi băneşti. *[R.A.: art. 20 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 224. [Cheltuielile aferente procedurii insolvenței] (1) Toate cheltuielile vor fi suportate din averea instituției de credit debitoare.

(2) Onorariul lichidatorului judiciar va fi plătit trimestrial numai după prezentarea de către acesta a rapoartelor lunare prevăzute la art. 209 lit. k) privind fondurile obținute din lichidare şi din încasarea de creanțe şi a calculului privind onorariul cuvenit, precum şi a raportului prevăzut la art. 97. Judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună termenul de prezentare a raportului şi a planului de distribuție. Planul de distribuție va fi înregistrat la grefa tribunalului şi lichidatorul judiciar îl va publica în BPI. Oricare dintre creditori poate formula obiecțiuni la raportul lichidatorului judiciar şi la planul de distribuție în termen de 10 zile de la publicarea în BPI. Judecătorul-sindic va ține cu lichidatorul judiciar şi cu creditorii, în termen de 20 de zile de la publicarea în BPI a raportului, o şedință în care va soluționa deodată, prin sentință, toate obiecțiunile. *[R.A.: art. 26 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 225. [Raportul lichidatorului judiciar] După emiterea hotărârii judecătoreşti privind deschiderea procedurii falimentului unei instituții de credit, lichidatorul judiciar întocmeşte raportul prevăzut la art. 97, care trebuie să includă, între altele, şi propuneri privind modalitatea de lichidare a bunurilor şi drepturilor din averea instituției de credit debitoare. Modalitățile de lichidare a bunurilor şi drepturilor din averea instituției de credit debitoare pot fi următoarele:

1. tranzacții privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive;

2. vânzarea de bunuri, cum ar fi: clădiri, terenuri, valori mobiliare, operațiuni de lichidare care se realizează cu respectarea prevederilor secțiunii a 7-a a cap. I;

3. alte tehnici de valorificare a activelor, cum ar fi cesiuni de creanță ori novații, realizate în interesul procedurii falimentului la valoare negociată. *[R.A.: art. 27 din O.G. nr. 10/2004]*

Secțiunea a 3-a. Tranzacții privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive

Art. 226. [Tranzacții privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive] (1)[1] Tranzacțiile privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive reprezintă modalitatea de lichidare prin care o instituție de credit cu o situație financiară bună achiziționează, parțial sau total, activele instituției de credit debitoare şi îşi asumă, parțial sau total, pasivele acesteia.

(2) Tranzacțiile privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive pot fi efectuate la vedere sau la termen, cu opțiune.

(3) Pentru tranzacțiile privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive, lichidatorul judiciar poate să perceapă de la instituția de credit achizitoare o primă negociată, în funcție de calitatea activelor cumpărate şi a pasivelor asumate, plătibilă

[1] Alin. (1) al art. 226 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 17 din Legea nr. 312/2015.

la momentul transferului proprietății, precum şi o primă pentru exercitarea opțiunii, în funcție de termenul opțiunii, plătibilă la momentul negocierii. După cumpărare, pentru activele care fac obiectul unor operațiuni frauduloase, pentru care se probează că au la bază fraude sau că provin din furturi de instrumente financiare, părțile pot modifica tranzacția inițială, urmând ca instituția de credit achizitoare să primească de la lichidatorul judiciar, în contravaloare, alte active ori sume de bani.

(4)[1] *Abrogat.*

(5)[2] După aprobarea de către adunarea creditorilor a modalității de lichidare prevăzute la art. 225, lichidatorul judiciar organizează imediat, dacă modalitatea de lichidare aprobată prevede, negocierea privind tranzacția de cumpărare de active şi asumare de pasive. În acest scop, lichidatorul judiciar organizează o ședință de informare cu instituțiile de credit potențial interesate de tranzacție. Prealabil ședinței de informare, lichidatorul judiciar semnează cu toate instituțiile de credit prezente la ședință un acord de confidențialitate, prin care acestea se angajează să păstreze, în condițiile legii, secretul profesional cu privire la informațiile din cererea de ofertă referitoare la instituția de credit în faliment. *[R.A.: art. 28, art. 35 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 227. [Elementele cererii de ofertă privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive] În funcție de interesul manifestat de instituțiile de credit participante la ședință, lichidatorul judiciar redactează o cerere de ofertă privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive, care cuprinde, în principal, următoarele elemente:

a) categoriile de active şi pasive ce urmează a face obiectul tranzacției şi volumul acestora, încadrate în funcție de gradul de lichiditate şi exigibilitate;

b) valoarea de lichidare pentru fiecare categorie de active;

c) prima ce poate fi stabilită de către lichidatorul judiciar, care va fi plătită de instituțiile de credit ofertante şi care se stabileşte în funcție de mai multe elemente, între care calitatea activelor şi pasivelor, celeritatea operațiunii;

d) termenul de înaintare către lichidatorul judiciar a ofertelor instituțiilor de credit respective. *[R.A.: art. 29 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 228. [Confidențialitatea cererii de ofertă privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive] Lichidatorul judiciar transmite, în regim de confidențialitate, cererea de ofertă privind cumpărarea de active şi asumarea de pasive instituțiilor de credit ofertante, stabilite de acesta, participante la ședința de informare şi care şi-au manifestat interesul pentru o astfel de tranzacție. *[R.A.: art. 30 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 229. [Ofertele privind tranzacțiile propuse de cumpărare de active şi asumare de pasive] În cadrul termenului pentru primirea ofertelor prevăzut în cererea de ofertă, care nu poate fi mai mare de 15 zile calendaristice, instituțiile de credit ofertante transmit lichidatorului judiciar, în plic închis, ofertele privind tranzacțiile propuse de cumpărare de active şi asumare de pasive. *[R.A.: art. 31 din O.G. nr. 10/2004]*

---

[1] Alin. (4) al art. 226 a fost abrogat prin art. 630 pct. 18 din Legea nr. 312/2015.

[2] Alin. (5) al art. 226 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 19 din Legea nr. 312/2015.

Art. 230.[1] **[Alegerea ofertei]** În cel mai scurt timp, lichidatorul judiciar analizează ofertele primite şi alege, pe principiul costului minim presupus, oferta instituției/instituțiilor de credit cu care urmează să se încheie tranzacția de cumpărare de active şi asumare de pasive. Totodată, lichidatorul judiciar înştiințează Consiliul Concurenței cu privire la potențiala tranzacție. *[R.A.: art. 32 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 231.[2] *Abrogat.*

Art. 232.[3] **[Lichidarea în cazuri speciale]** În cazul în care nu se primesc oferte în termenul stabilit în cererea de ofertă, lichidarea urmează să se efectueze prin celelalte metode prevăzute de prezenta lege. *[R.A.: art. 34 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 233. [Ordinea distribuirii fondurilor] Fondurile obținute din vânzarea bunurilor şi drepturilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de cauze de preferință, vor fi distribuite în ordinea prevăzută de art. 159. *[R.A.: art. 37 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 234.[4] **[Ordinea plății creanțelor]** În cazul falimentului unei instituții de credit, creanțele se plătesc în lei, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele şi orice alte cheltuieli aferente procedurii falimentului, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea şi administrarea bunurilor din averea instituției de credit debitoare, precum şi plata onorariilor persoanelor angajate în condițiile legii, inclusiv ale lichidatorului judiciar;

2. creanțele rezultate din depozitele eligibile în sensul prevederilor cuprinse în legislația privind schemele de garantare a depozitelor, inclusiv creanțele schemelor de garantare a depozitelor rezultate din subrogarea în drepturile deponenților garantați şi/sau din finanțarea, potrivit legii, a măsurilor de rezoluție a instituției de credit debitoare, precum şi creanțele izvorâte din raporturi de muncă pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

3. creanțele reprezentând acea parte a depozitelor eligibile ale persoanelor fizice, ale microîntreprinderilor şi ale întreprinderilor mici şi mijlocii care depăşeşte plafonul de acoperire prevăzut în legislația privind schemele de garantare a depozitelor şi depozitele persoanelor fizice, ale microîntreprinderilor şi ale întreprinderilor mici şi mijlocii, care ar fi depozite eligibile dacă nu ar fi fost făcute prin intermediul sucursalelor situate în afara Uniunii ale unor instituții stabilite în Uniune;

4. creanțele rezultând din activitatea debitorului după deschiderea procedurii;

5. creanțele bugetare, creanțele schemelor de garantare a depozitelor, altele decât cele prevăzute la pct. 2, precum şi creanțele Băncii Naționale a României decurgând din credite acordate de aceasta instituției de credit;

6. creanțele decurgând din operațiuni de trezorerie, din operațiuni interbancare, din operațiuni cu clientelă, operațiuni cu titluri, alte operațiuni bancare, precum şi din cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, precum şi alte creanțe chirografare;

---

[1] Art. 230 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 20 din Legea nr. 312/2015.

[2] Art. 231 a fost abrogat prin art. 630 pct. 21 din Legea nr. 312/2015.

[3] Art. 232 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 22 din Legea nr. 312/2015.

[4] Art. 234 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 23 din Legea nr. 312/2015.

7. creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit;

8. creanțele decurgând din instrumente de datorie şi din împrumuturi, având la bază convenții care prevăd o clauză de subordonare potrivit căreia, în caz de lichidare sau faliment al instituției de credit, astfel de creanțe urmează să fie plătite după creanțele tuturor creditorilor chirografari nesubordonați şi, după caz, ale altor creditori chirografari subordonați; în cadrul acestei categorii de creanțe, plata acestora se va efectua cu respectarea ordinii de preferință stabilite prin clauza de subordonare aferentă fiecărei creanțe;

9. creanțele acționarilor instituției de credit în faliment, respectiv creanțele membrilor cooperatori ai cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit în faliment, derivând din dreptul rezidual al calității lor, potrivit prevederilor legale şi statutare. *[R.A.: art. 38 din O.G. nr. 10/2004]*

Secțiunea a 4-a. Răspunderea organelor de conducere, a cenzorilor şi a personalului de execuție sau cu atribuții de control din instituția de credit ajunsă în faliment

Art. 235. [Răspunderea membrilor organelor de conducere sau control] În cazul în care în raportul întocmit potrivit prevederilor art. 97 sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea lichidatorului judiciar, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte sau întregul pasiv neplătit al debitorului ajuns în stare de insolvență să fie suportat de membrii organelor de conducere ori de directori/coordonatori cu atribuții de control intern ai direcțiilor, departamentelor sau ai altor structuri asemănătoare, de personalul de execuție cu atribuții de control intern, cenzorii/auditorii din cadrul instituției de credit ajunse în stare de insolvență, care au deținut funcțiile respective în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, dacă au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvență prin faptele prevăzute la art. 169 alin. (1) sau:

a) au acordat credite cu încălcarea cerințelor prudențiale aprobate prin normele în vigoare, precum şi cu nerespectarea normelor interne în vigoare;

b) au întocmit situații financiare, alte situații contabile ori raportări cu nerespectarea prevederilor legale;

c) în cadrul acțiunilor interne de verificare nu au identificat şi nu au sesizat, prin nerespectarea atribuțiilor de serviciu, faptele care au condus la fraude şi gestiune defectuoasă a patrimoniului. *[R.A.: art. 39 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 236. [Posibilitatea luării măsurilor asigurătorii] În vederea luării măsurilor prevăzute la art. 235, judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidatorul judiciar, de un acționar sau de oricare dintre creditori, de Banca Națională a României, pe baza datelor din dosarul cauzei, şi va putea dispune măsuri asigurătorii. *[R.A.: art. 41 din O.G. nr. 10/2004]*

Secțiunea a 5-a. Închiderea procedurii

Art. 237. [Închiderea procedurii falimentului] (1) Procedura falimentului va fi închisă de judecătorul-sindic, la solicitarea lichidatorului judiciar, printr-o hotărâre de închidere, atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate

fondurile sau bunurile din averea instituției de credit în faliment au fost distribuite şi când fondurile nereclamate de către cei îndreptățiți, în termen de 90 de zile de la data raportului final, au fost depuse de lichidatorul judiciar la Trezoreria Statului, iar extrasul de cont va fi depus la judecătorul-sindic. Hotărârea va fi comunicată în scris sau în presă, în cel puțin două ziare de circulație națională, tuturor părților implicate.

(2) După intrarea în faliment a instituției de credit debitoare, lichidatorul judiciar va depune spre păstrare la direcția arhivelor naționale județeană sau, după caz, a municipiului Bucureşti documentele instituției de credit debitoare, arhivate potrivit prevederilor Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările şi completările ulterioare. În termen de 60 de zile lucrătoare de la pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii falimentului, lichidatorul judiciar va depune la direcția arhivelor naționale județeană sau, după caz, a municipiului Bucureşti restul de documente ale instituției de credit debitoare. *[R.A.: art. 43 din O.G. nr. 10/2004]*

Secțiunea a 6-a. Alte dispoziții

Art. 238. [Obligația păstrării secretului profesional] Persoanele care trebuie să primească sau să transmită informații în legătură cu procedurile de informare ori de consultare prevăzute în prezentul capitol au obligația de a păstra secretul profesional potrivit prevederilor art. 3 şi 52 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României şi a celor cuprinse în titlul II cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepția oricăror autorități judiciare cărora li se aplică prevederile naționale în vigoare. *[R.A.: art. 58 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 239. [Apartenența la sistemul bancar] În cazul intrării în faliment, pentru scopuri statistice, instituțiile de credit vor fi considerate ca aparținând în continuare sectorului bancar. Raportările care trebuie întocmite şi transmise de către lichidatorul judiciar Băncii Naționale a României, periodicitatea şi modalitatea de transmitere a acestora vor fi stabilite prin norme de către Banca Națională a României. *[R.A.: art. 59 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 240. [Contracte financiare calificate, operațiuni de compensare bilaterală] În privința contractelor financiare calificate şi a operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală încheiate de o instituție de credit se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 89. *[R.A.: art. 61 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 241. [Terminologie] În actele normative în vigoare, sintagma „procedura reorganizării judiciare şi a falimentului instituțiilor de credit" se înlocuieşte cu sintagma „procedura falimentului instituțiilor de credit", corespunzător prevederilor prezentului capitol. *[R.A.: art. 62 din O.G. nr. 10/2004]*

Capitolul IV. Dispoziții privind falimentul societăților de asigurare/reasigurare

Secțiunea 1. Dispoziții generale

Art. 242. [Norme aplicabile] Prevederile cap. I, cu excepția celor cuprinse în secțiunea a 6-a, se vor aplica în mod corespunzător procedurii falimentului societăților de asigurare/reasigurare, cu derogările prevăzute în acest capitol.

Notă. A se vedea și: ► Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare (M. Of. nr. 800 din 28 octombrie 2015); ► Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată (M. Of. nr. 453 din 23 iulie 2013); ► Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări (M. Of. nr. 853 din 8 octombrie 2018).

Art. 243. [Domeniul de aplicare. Obiectiv] (1)[1] Procedura falimentului, reglementată prin prezentul capitol, se aplică societăților prevăzute la art. 1 alin. (2) pct. 56 din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate, precum și sucursalelor și filialelor societăților de asigurare din state terțe, care au sediul în România.

(2) Procedura falimentului, reglementată prin prezentul capitol, nu se aplică sucursalei unei societăți de asigurare/reasigurare sau a unei societăți mutuale dintr-un stat membru al Uniunii Europene, care a primit o autorizație de la autoritatea de supraveghere a statului membru de origine.

(3) Măsurile aplicate în cadrul procedurii falimentului reglementate de prezentul capitol urmăresc protejarea intereselor legitime și a drepturilor creditorilor de asigurări.

Art. 244.[2] **[Terminologie]** (1) În prezentul capitol, expresiile „creditori de asigurări", „creanțe de asigurări" și „Fond de garantare" au înțelesul prevăzut la art. 1 și art. 4 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, iar expresiile „autoritatea competentă", „autorități de supraveghere", „procedură de redresare financiară" și „stat terț" au înțelesul prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. b), d), e) și o) din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Termenii și expresiile „acționar semnificativ", „filială", „persoane care conduc efectiv societatea", „stat membru de origine", „stat membru gazdă" și „sucursală" au înțelesul prevăzut la art. 1 alin. (2) pct. 1, 15, 33, 63, 64 și 66 din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare.

§1. Falimentul

Art. 245. [Titularii cererii introductive. Legea aplicabilă] (1) Procedura falimentului societății de asigurare/reasigurare se deschide pe baza unei cereri introduse fie de Autoritatea de Supraveghere Financiară, fie de societatea de asigurare/reasigurare debitoare sau de creditorii acesteia, după caz.

---

[1] Alin. (1) al art. 243 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 17 din O.U.G. nr. 88/2018.

[2] Art. 244 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 18 din O.U.G. nr. 88/2018.

(2) Procedura falimentului unei societăți de asigurare/reasigurare autorizate în România, precum şi a sucursalelor acesteia stabilite în alte state membre este guvernată de legea română în ceea ce priveşte regimul şi aplicarea procedurii falimentului, în mod special cu privire la:

a) bunurile care fac obiectul acestei proceduri, precum şi regimul bunurilor dobândite de societatea de asigurare/reasigurare debitoare după deschiderea procedurii falimentului;

b) atribuțiile societății de asigurare/reasigurare debitoare şi ale lichidatorului judiciar;

c) condițiile în care se poate invoca o compensare;

d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare, în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare este parte;

e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditorii de asigurări, cu excepția cauzelor aflate pe rolul instanțelor din alte state membre;

f) creanțele care trebuie să fie declarate asupra societății de asigurare/reasigurare debitoare şi regimul creanțelor care iau naştere după deschiderea procedurii falimentului;

g) regulile privind declararea, verificarea şi admiterea creanțelor;

h) regulile privind distribuirea veniturilor obținute din valorificarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanțelor de asigurări şi drepturile creditorilor de asigurări care au obținut o plată parțială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării;

i) condițiile şi efectele închiderii procedurii falimentului;

j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului; suportarea costurilor şi a cheltuielilor aferente procedurii falimentului;

k) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile şi interesele legitime ale creditorilor de asigurări. *[R.A.: art. 28 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 246. [Cerere de deschidere a procedurii falimentului introdusă de societatea de asigurare/reasigurare debitoare. Condiții] (1) În temeiul prezentului capitol, societatea de asigurare/reasigurare debitoare aflată în stare de insolvență, astfel cum aceasta este definită la art. 5 pct. 31 lit. a), este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă procedurii falimentului. Cererea se depune în termen de cel mult 20 de zile de la data apariției stării de insolvență.

(2)[1] Înainte de înregistrarea la tribunal, cererea prevăzută la alin. (1) se înaintează Autorității de Supraveghere Financiară odată cu actele şi documentele doveditoare, în vederea analizării acesteia şi a formularii întâmpinării prevăzute la art. 248 alin. (1). Societatea de asigurare/reasigurare debitoare anexează la cerere, în mod obligatoriu, registrul special al activelor admise să acopere rezervele tehnice, conform reglementărilor în vigoare referitoare la rezervele tehnice. *[R.A.: art. 29 din Legea nr. 503/2004]*

[1] Alin. (2) al art. 246 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 19 din O.U.G. nr. 88/2018.

Art. 247. [Cerere de deschidere a procedurii falimentului introdusă de alți creditori] (1) Creditorii societății de asigurare/reasigurare debitoare, alții decât creditorii de asigurări ale căror sume pretinse se plătesc din disponibilitățile Fondului de garantare, pot înregistra la tribunal o cerere de deschidere a procedurii de faliment împotriva societății debitoare, în condițiile prezentului capitol, dacă dețin o creanță ce îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 pct. 20 și 72.

(2) Prevederile art. 246 alin. (2) se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește înaintarea către Autoritatea de Supraveghere Financiară a cererii, a actelor și documentelor doveditoare. *[R.A.: art. 30 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 248.[1] **[Condiții privind pronunțarea deschiderii procedurii falimentului]** (1) Cererea prevăzută la art. 246 alin. (1) și la art. 247 alin. (1) se înregistrează de tribunal odată cu întâmpinarea Autorității de Supraveghere Financiară, prin care aceasta comunică dacă societatea de asigurare/reasigurare debitoare face sau nu face obiectul unei proceduri de redresare financiară, conform Legii nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, pentru restabilirea situației sale financiare sau, după caz, pentru onorarea plăților către creditori, în cadrul unor măsuri administrative de redresare financiară sau unei proceduri de rezoluție conform Legii nr. 246/2015.

(2) Deschiderea procedurii falimentului se pronunță de judecătorul-sindic dacă societatea de asigurare/reasigurare se află în stare de insolvență, definită conform art. 5 alin. (1) pct. 31. *[R.A.: art. 31 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 249. [Cerere de deschidere a procedurii falimentului introdusă de Autoritatea de Supraveghere Financiară] (1)[2] În temeiul prezentului titlu, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate introduce o cerere privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare debitoare, în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. 31.

(2) Cererea va fi însoțită de următoarele înscrisuri, după caz:

a) hotărârea Autorității de Supraveghere Financiară privind retragerea autorizației de funcționare a societății de asigurare/reasigurare debitoare, constatarea stării de insolvență și promovarea cererii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva acesteia;

b)[3] decizia Autorității de Supraveghere Financiară privind închiderea procedurii de redresare financiară/rezoluție urmată de deschiderea procedurii falimentului împotriva societății de asigurare/reasigurare;

c) orice alte acte sau documente care sunt necesare pentru justificarea cererii de învestire a tribunalului. *[R.A.: art. 32 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 250. [Soluționarea cererii. Contestație] (1)[4] În urma înregistrării cererii, potrivit art. 246-249, se vor cita societatea de asigurare/reasigurare debitoare, atât

---

[1] Art. 248 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 20 din O.U.G. nr. 88/2018.

[2] Alin. (1) al art. 249 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 21 din O.U.G. nr. 88/2018.

[3] Lit. b) de la alin. (2) al art. 249 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 22 din O.U.G. nr. 88/2018.

[4] Alin. (1) al art. 250 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 23 din O.U.G. nr. 88/2018.

prin administrator interimar, cât şi prin reprezentantul asociaţiilor/acţionarilor şi, după caz, creditorul care a formulat cererea sau Autoritatea de Supraveghere Financiară. Totodată, va fi notificat şi Fondul de garantare.

(2) Contestaţia societăţii de asigurare/reasigurare împotriva cererii prevăzute la art. 247 sau 249 poate fi introdusă în cel mult 5 zile de la data primirii notificării cu privire la înregistrarea unei astfel de solicitări. Contestaţia se judecă cu celeritate şi cu precădere. Împotriva hotărârii judecătorului-sindic se poate exercita numai apel.

(3) La primul termen de judecată, judecătorul-sindic va analiza cererea introductivă şi înscrisurile depuse şi, în situaţia în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare nu a contestat existenţa stării de insolvenţă, potrivit alin. (2), va pronunţa o hotărâre de deschidere a procedurii falimentului. *[R.A.: art. 33 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 251. [Desemnarea lichidatorului judiciar. Onorariu] (1) Lichidatorul judiciar, practician în insolvenţă, este desemnat în condiţiile art. 63, oferta acestuia fiind depusă după obţinerea avizului prealabil al Autorităţii de Supraveghere Financiară. În lipsa unor oferte depuse la dosar, judecătorul-sindic va desemna un lichidator judiciar din rândul practicienilor în insolvenţă agreaţi de Autoritatea de Supraveghere Financiară. Obligaţia obţinerii avizului prealabil al Autorităţii de Supraveghere Financiară revine şi practicienilor în insolvenţă propuşi spre desemnare ca lichidatori judiciari de către adunarea creditorilor.

(2)[1] În situaţia în care Autoritatea de Supraveghere Financiară a avizat un lichidator judiciar potrivit prevederilor alin. (1), iar acesta a fost confirmat de către adunarea creditorilor, onorariul acestuia supus confirmării adunării creditorilor nu poate depăşi onorariul cuprins în oferta supusă avizării Autorităţii de Supraveghere Financiară.

(3) La stabilirea nivelului onorariului vor fi avute în vedere prevederile art. 38 alin. (2) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 251¹.[2] **[Membru obligatoriu în comitetul creditorilor]** Din comitetul creditorilor face parte, în mod obligatoriu, Fondul de garantare.

Art. 252. [Comunicarea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului. Menţiuni. Suportarea cheltuielilor] (1)[3] În urma pronunţării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, lichidatorul judiciar comunică de îndată despre aceasta părţilor interesate, Autorităţii de Supraveghere Financiară, Fondului de garantare, precum şi oficiului registrului comerţului unde este înregistrată societatea de asigurare/reasigurare debitoare, în vederea efectuării menţiunii „societate de asigurare/reasigurare în faliment".

(2) În cazul în care societatea de asigurare/reasigurare debitoare are deschise sucursale şi/sau filiale în alte ţări, Autoritatea de Supraveghere Financiară comunică de îndată autorităţii de supraveghere din ţara gazdă a sucursalei/filialei respective despre hotărârea privind deschiderea procedurii de faliment, potrivit prezentului titlu.

---

[1] Alin. (2) şi (3) ale art. 251 au fost introduse prin art. I pct. 24 din O.U.G. nr. 88/2018.

[2] Art. 251¹ a fost introdus prin art. I pct. 25 din O.U.G. nr. 88/2018.

[3] Alin. (1) al art. 252 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 26 din O.U.G. nr. 88/2018.

(3) Toate cheltuielile aferente măsurilor prevăzute la alin. (1) se suportă din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare; în lipsa disponibilităților necesare se utilizează fondul de lichidare prevăzut în prezentul titlu.

(4) De la data deschiderii procedurii, toate actele societății de asigurare/reasigurare debitoare poartă mențiunea prevăzută la alin. (1). *[R.A.: art. 34 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 253. [Indisponibilizarea acțiunilor] (1) În urma deschiderii procedurii falimentului se interzice, sub sancțiunea nulității, acționarilor semnificativi ai societății de asigurare/reasigurare debitoare sau persoanelor care au deținut funcții de conducere să înstrăineze acțiunile deținute la societatea de asigurare/reasigurare debitoare, fără avizul prealabil al Autorității de Supraveghere Financiară şi fără aprobarea judecătorului-sindic.

(2) Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor, potrivit alin. (1), în registrele speciale de evidență ținute de societatea de asigurare/reasigurare debitoare sau în registrele independente. *[R.A.: art. 35 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 254. [Competența tribunalului] Procedura falimentului prevăzută în prezentul capitol, cu excepția apelului prevăzut la art. 256 alin. (2), este de competența exclusivă a tribunalului în a cărui rază teritorială se află sediul principal al societății de asigurare/reasigurare debitoare, care figurează în evidențele oficiului registrului comerțului, şi este exercitată de un judecător-sindic desemnat în condițiile legii. *[R.A.: art. 36 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 255. [Interdicții pentru administratori] Prin hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, judecătorul-sindic ridică administratorilor societății de asigurare/reasigurare debitoare dreptul de a reprezenta societatea, de a administra bunurile acesteia şi de a dispune de ele. *[R.A.: art. 37 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 256. [Hotărârile judecătorului-sindic. Apelul] (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii şi pot fi atacate numai cu apel.

(2) Apelul se judecă de către Curtea de apel, cu celeritate şi cu precădere. Dispozițiile art. 43 şi 44 se aplică în mod corespunzător. *[R.A.: art. 38 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 257. [Atribuții suplimentare ale judecătorului-sindic] (1) În plus față de dispozițiile stabilite prin art. 45, judecătorul-sindic are următoarele atribuții:

a) notificarea Fondului de garantare, precum şi a Autorității de Supraveghere Financiară cu privire la înregistrarea cererilor introductive;

b) judecarea contestației asigurătorului/reasigurătorului împotriva cererii introductive formulate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, de creditorii de asigurări şi de ceilalți creditori, după caz;

c) judecarea cererilor Autorității de Supraveghere Financiară privind nulitatea sau anularea unor acte frauduloase, prejudiciabile intereselor şi drepturilor creditorilor de asigurări, anterioare deschiderii procedurii de faliment;

d) judecarea cererilor de compensare a creanțelor, formulate de societatea de asigurare/reasigurare sau de creditorii de asigurări, după caz, cu avizul Autorității de Supraveghere Financiară;

e) judecarea contestațiilor formulate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, de creditorii de asigurări ori de oricare persoană interesată, după caz, împotriva măsurilor dispuse de lichidatorul judiciar;

f) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere, a cenzorilor, a auditorilor financiari şi a personalului de execuție sau cu atribuții de control din cadrul societății de asigurare/reasigurare debitoare care au contribuit la ajungerea asigurătorului/reasigurătorului în insolvență.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, care presupun aplicarea unor reglementări specifice activității de asigurare desfăşurate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, judecătorul-sindic poate cere şi opinia Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate administrativă autonomă de specialitate. *[R.A.: art. 39 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 258. [Atribuții suplimentare ale lichidatorului judiciar] (1) În plus față de dispozițiile stabilite prin art. 64, lichidatorul judiciar are următoarele atribuții:

a) analizarea activității societății de asigurare/reasigurare debitoare în raport cu situația de fapt şi întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor şi a împrejurărilor care au condus la starea de insolvență a acesteia, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă intrarea în faliment a societății de asigurare/reasigurare, şi asupra existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile art. 268 Raportul întocmit este supus judecătorului-sindic, în cel mult 40 de zile de la data desemnării sale; un exemplar al acestui raport se va transmite şi Autorității de Supraveghere Financiară. La cererea lichidatorului judiciar, pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate, prin încheiere, să prelungească perioada de prezentare a raportului;

b) notificarea cu privire la pronunțarea hotărârii de intrare în procedura falimentului a societății de asigurare/reasigurare debitoare;

c)[1] *abrogată*;

d)[2] menținerea sau denunțarea unor contracte, altele decât contractele de asigurare, încheiate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare, cu acordul comitetului creditorilor;

e) conducerea activității societății de asigurare/reasigurare debitoare, respectiv efectuarea operațiunilor în interesul procedurii de faliment;

f) încheierea acordurilor de plată a creanțelor de asigurări, cu avizul Autorității de Supraveghere Financiară, şi confirmarea lor de către judecătorul-sindic, cu sau fără garantarea acestora cu activele societății de asigurare/reasigurare debitoare;

g) angajarea, cu respectarea prevederilor legale, a personalului necesar în vederea lichidării şi conducerea activității acestuia, angajarea putându-se face şi din cadrul personalului existent al societății de asigurare/reasigurare debitoare;

h) introducerea acțiunilor pentru anularea actelor frauduloase, încheiate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare în dauna drepturilor creditorilor de asigurări în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;

---

[1] Lit. c) de la alin. (1) al art. 258 a fost abrogată prin art. I pct. 27 din O.U.G. nr. 88/2018.

[2] Lit. d) şi e) de la alin. (1) al art. 258 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 28 din O.U.G. nr. 88/2018.

i) introducerea acțiunilor pentru anularea constituirilor de drepturi de preferință sau transferuri de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceştia a bunurilor transmise şi a valorii altor prestații executate, efectuate de către societatea de asigurare/reasigurare debitoare prin:

1. acte de transfer cu titlu gratuit, cu excepția sponsorizărilor în scop umanitar, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;

2. acte încheiate cu un acționar ce deține cel puțin 5% din acțiunile societății de asigurare/reasigurare debitoare;

3. acte încheiate cu un administrator, director sau cu orice alt membru al organelor de conducere şi supraveghere ale societății de asigurare/reasigurare debitoare;

4. acte încheiate cu orice altă persoană fizică sau juridică aflată în legătură strânsă cu societatea de asigurare/reasigurare debitoare. O persoană se află în legătură strânsă cu societatea atunci când:

– deține o participație directă sau prin intermediul unei relații de control de cel puțin 20% din capitalul social ori din drepturile de vot ale societății de asigurare/reasigurare debitoare;

– este permanent legată de societatea de asigurare/reasigurare debitoare prin intermediul unei relații de control sau, după caz, înfăptuieşte o politică comună față de aceasta;

– exercită atribuții de control asupra societății de asigurare/reasigurare debitoare;

j) introducerea de acțiuni pentru anularea constituirilor de cauze de preferință sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terți şi pentru restituirea de către aceştia a bunurilor transmise şi a valorii altor prestații, executate de societatea de asigurare/reasigurare debitoare în dauna creditorilor de asigurări prin:

1. acte încheiate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția părților implicate de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii de asigurări sau de a leza în orice mod drepturile acestora;

2. operațiuni comerciale în care prestația societății de asigurare/reasigurare debitoare o depăşeşte în mod vădit pe cea primită, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii;

3. acte de transfer de proprietate către un creditor în folosul acestuia sau pentru stingerea unei datorii anterioare, efectuate în cele 6 luni anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în cadrul procedurii este mai mică decât valoarea actului de transfer;

4. constituirea unui drept de preferință pentru o creanță care era chirografară în cele 4 luni anterioare deschiderii procedurii;

5. acte de transfer cu titlu gratuit, cu excepția sponsorizărilor în scop umanitar derulate potrivit legii, efectuate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii falimentului;

6. acte încheiate de persoanele semnificative sau de acționarii semnificativi cu societatea de asigurare/reasigurare debitoare în cadrul căreia dețin această calitate, în anul anterior începerii procedurii falimentului;

k) urmărirea încasării oricăror creanțe din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani, efectuate de aceasta anterior înregistrării cererii introductive de deschidere a procedurii; formularea şi susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor societății de asigurare/reasigurare;

l) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii de faliment, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic şi îl va publica în BPI;

m) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

n) încheierea oricăror documente, în numele societății de asigurare/reasigurare debitoare, inițierea şi coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

o) întocmirea situațiilor financiare finale de lichidare. Dacă lichidarea se prelungeşte peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul judiciar este obligat să întocmească situațiile financiare anuale şi să le depună la organele şi la termenele prevăzute în modelele situațiilor financiar-contabile pentru societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

p) îndeplinirea oricăror dispoziții ale Autorității de Supraveghere Financiară, emise în calitate de autoritate administrativă autonomă de specialitate competentă, în cazurile expres prevăzute de lege, cu confirmarea judecătorului-sindic, în vederea garantării apărării intereselor şi drepturilor creditorilor de asigurări;

q) lichidarea bunurilor şi valorificarea drepturilor din patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare şi cu înştiințarea Fondului de garantare, cu aprobarea adunării creditorilor, urmărindu-se valorificarea optimă a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditorii de asigurări, prin[1]:

1.[2] *abrogat*;

2. vânzarea de bunuri, precum: clădiri, terenuri, aparatură, valori mobiliare;

3. orice alte tehnici de valorificare a activelor societății de asigurare/reasigurare debitoare, cum ar fi cesiunile de creanță sau novațiile realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată;

r) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezentul capitol.

(2)[3] Verificarea creanțelor de către lichidatorul judiciar se face într-un termen care nu poate depăşi 30 de zile de la data înregistrării la instanța competentă a declarației de creanță a acestuia.

(3) În urma verificării, lichidatorul judiciar va întocmi un raport separat cu privire la creanțele Fondului de garantare, în care va prezenta situația declarațiilor de creanță depuse de către Fondul de garantare, şi totodată va modifica în mod corespunzător Tabelul creanțelor înscrise la masa credală.

(4) Lichidatorul judiciar va transmite Fondului de garantare informațiile şi documentele necesare exercitării atribuțiilor acestuia din urmă. *[R.A.: art. 40 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 259. [Contestația împotriva măsurilor luate de lichidatorul judiciar] (1) Societatea de asigurare/reasigurare debitoare şi/sau oricare dintre creditorii de asigurări, Autoritatea de Supraveghere Financiară, Fondul de garantare, precum şi orice altă persoană interesată, după caz, pot formula contestație împotriva măsurilor

---

[1] Partea introductivă a lit. q) de la alin. (1) al art. 258 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 29 din O.U.G. nr. 88/2018.

[2] Pct. 1 al lit. q) de la alin. (1) al art. 258 a fost abrogat prin art. I pct. 30 din O.U.G. nr. 88/2018.

[3] Alin. (2)-(4) ale art. 258 au fost introduse prin art. I pct. 31 din O.U.G. nr. 88/2018.

luate de lichidatorul judiciar. Contestația se formulează în termenul prevăzut la art. 59 alin. (6).

(2) Contestația se soluționează de judecătorul-sindic de urgență și cu precădere. Judecătorul-sindic ține o ședință, cu citarea contestatarului, a Autorității de Supraveghere Financiară, a creditorilor de asigurări și/sau a Fondului de garantare. *[R.A.: art. 42 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 260.[1] **[Înlocuirea lichidatorului judiciar]** (1) Pentru încălcarea gravă a atribuțiilor, lichidatorul judiciar poate fi înlocuit de judecătorul-sindic, potrivit prevederilor art. 57 alin. (4).

(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară poate solicita judecătorului-sindic înlocuirea lichidatorului judiciar dacă constată neîndeplinirea atribuțiilor prevăzute în prezentul capitol. Cererea acestuia se judecă în camera de consiliu în termen de 30 de zile, cu citarea lichidatorului judiciar, comitetului creditorilor și administratorului special.

(3) În cazul admiterii acțiunii, judecătorul-sindic desemnează un lichidator judiciar de pe lista practicienilor în insolvență agreați de Autoritatea de Supraveghere Financiară. *[R.A.: art. 43 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 261. [Transmiterea rapoartelor] Rapoartele a căror întocmire de către lichidatorul judiciar este obligatorie, potrivit prezentei legi, se transmit, în mod obligatoriu, și Autorității de Supraveghere Financiară, precum și Fondului de garantare. *[R.A.: art. 44 din Legea nr. 503/2004]*

§2. Deschiderea procedurii falimentului. Efectele deschiderii procedurii

Art. 262. [Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului. Retragerea autorizației de funcționare. Suspendarea de drept a acțiunilor judiciare sau extrajudiciare și a măsurilor de executare silită. Înregistrare creanțe. Contractele financiare calificate] (1) În condițiile prezentului titlu, deschiderea procedurii falimentului împotriva societății de asigurare/reasigurare debitoare se dispune prin hotărârea judecătorului-sindic.

(2) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are drept consecință retragerea de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a autorizației de funcționare a societății de asigurare/reasigurare debitoare, dacă această măsură nu s-a dispus anterior pronunțării hotărârii. Lichidatorul judiciar va publica hotărârea judecătorului-sindic în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum și în cel puțin două ziare de circulație națională. Odată cu publicarea va comunica hotărârea atât autorității competente, cât și Fondului de garantare.

(3)[2] Retragerea autorizației de funcționare nu împiedică lichidatorul judiciar sau orice altă persoană împuternicită în acest sens de către acesta să desfășoare unele dintre operațiunile de asigurare ale societății de asigurare/reasigurare debitoare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat, în scopul finalizării procedurii

---

[1] Art. 260 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 32 din O.U.G. nr. 88/2018.

[2] Alin. (3) al art. 262 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 33 din O.U.G. nr. 88/2018.

de faliment. Aceste operațiuni se vor putea desfășura numai cu avizul prealabil al autorității competente și până la data denunțării polițelor de asigurare.

(3¹)[1] Registrele speciale de evidență a activelor care acoperă rezervele tehnice brute se mențin și după deschiderea procedurii de faliment. În cazul în care un asigurător desfășoară atât activități de asigurare de viață, cât și de asigurare generală, se vor menține registre separate pentru fiecare tip de activitate.

(3²) La data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii de faliment, polițele de asigurare încheiate de societatea de asigurare/reasigurare încetează de drept în termen de 90 de zile. În aceleași condiții, se vor denunța și contractele de reasigurare.

(3³) În acest sens, lichidatorul judiciar notifică demersul privind denunțarea polițelor de asigurare, precum și posibilitatea creditorilor de asigurări de a recupera de la Fondul de garantare primele datorate de asigurător pentru perioada în care riscul nu a fost acoperit. Notificarea se publică în BPI, în două ziare de circulație națională, precum și pe site-ul societății de asigurare/reasigurare în faliment.

(4) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are ca efect suspendarea de drept a tuturor acțiunilor judiciare sau extrajudiciare și a măsurilor de executare silită îndreptate împotriva societății de asigurare/reasigurare debitoare. Creanțele pretinse în aceste procese se înregistrează la dosarul de faliment al tribunalului și se supun examinării și înscrierii lor în tabelul creanțelor, potrivit prezentei legi. Efectele procedurii de faliment asupra unui proces civil în curs privind un bun sau un drept de care a fost deposedată societatea de asigurare/reasigurare sunt reglementate de legea statului membru în care procesul este în curs.

(5) Creanțele de asigurări, constatate prin titluri executorii obținute ulterior momentului pronunțării hotărârii de faliment, se înregistrează la tribunal, sub sancțiunea decăderii din drept, în termen de cel mult 10 zile de la data obținerii titlului. Lichidatorul judiciar este obligat să verifice și, dacă este cazul, să înscrie aceste creanțe în tabelul creanțelor, cu respectarea ordinii de preferință și/sau a cauzelor de preferință legale ale acestora. În toate cazurile, cererea de înregistrare a acestor creanțe nu poate fi depusă mai târziu de data întocmirii tabelului definitiv consolidat al creanțelor, potrivit prezentei legi.

(6) În privința contractelor financiare calificate și a operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală încheiate de o societate de asigurare și reasigurare se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 89. *[R.A.: art. 45 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 263.[2] **[Raportul lichidatorului judiciar]** După pronunțarea hotărârii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare debitoare, lichidatorul judiciar întocmește raportul prevăzut la art. 258 lit. a). *[R.A.: art. 46 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 264-265.[3] *Abrogate.*

---

[1] Alin. (3¹)-(3³) ale art. 262 au fost introduse prin art. I pct. 34 din O.U.G. nr. 88/2018.

[2] Art. 263 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 35 din O.U.G. nr. 88/2018.

[3] Art. 264 și art. 265 au fost abrogate prin art. I pct. 36, respectiv pct. 37 din O.U.G. nr. 88/2018.

Art. 266. [Plăți de la Fondul de garantare] (1) La data publicării deciziei prin care Autoritatea de Supraveghere Financiară constată existența indiciilor stării de insolvență a societății de asigurare/reasigurare și imposibilitatea redresării se naște dreptul creditorilor de asigurări de a solicita plata sumelor cuvenite de la Fondul de garantare.

(2)[1] De la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, potrivit prevederilor prezentului titlu, Fondul de garantare este în drept să efectueze plăți din disponibilitățile acestui fond, în vederea achitării sumelor cuvenite creditorilor de asigurări, conform procedurii administrative reglementate de Legea nr. 213/2015.

(3) Este interzis creditorilor de asigurări ale căror creanțe de asigurări au fost plătite de la Fondul de garantare să mai înregistreze cereri și/sau să mai solicite valorificarea creanțelor și/sau plata sumelor pretinse, în cadrul procedurii falimentului societății de asigurare/reasigurare debitoare. Fondul de garantare este îndreptățit să solicite autorităților competente stabilirea răspunderii pretinșilor creditori și să îi oblige pe aceștia la restituirea sumelor încasate în mod necuvenit. *[R.A.: art. 49 din Legea nr. 503/2004]*

Notă. A se vedea și Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților (M. Of. nr. 550 din 24 iulie 2015).

Art. 267. [Prioritatea absolută a creanțelor de asigurări] (1)[2] Creanțele de asigurări, indiferent de momentul nașterii acestora, se bucură de prioritate absolută față de orice alte creanțe, în ceea ce privește activele admise să reprezinte rezervele tehnice ale societății de asigurare/reasigurare aflate în procedură de faliment. Aceste creanțe se plătesc în lei, imediat după plata creanțelor prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 2.

(2) Creanțele Fondului de garantare sunt creanțe de asigurări, în sensul prezentului titlu, și se achită în ordinea de preferință prevăzută la alin. (1), beneficiind de toate drepturile și/sau cauzele de preferință legale ale acestora, ca urmare a subrogării în drepturile creditorilor de asigurări ale căror sume cuvenite au fost achitate din disponibilitățile Fondului de garantare.

(3)[3] Prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele rezultate în urma valorificării activelor admise să reprezinte rezervele tehnice ale societății de asigurare/reasigurare vor fi distribuite integral în vederea stingerii creanțelor Fondului de garantare aferente plăților de despăgubiri/indemnizații acordate creditorilor de asigurări din disponibilitățile sale, în aplicarea prevederilor Legii nr. 213/2015. *[R.A.: art. 50 din Legea nr. 503/2004]*

---

[1] Alin. (2) al art. 266 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 38 din O.U.G. nr. 88/2018.

[2] Alin. (1) al art. 267 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 39 din O.U.G. nr. 88/2018.

[3] Alin. (3) al art. 267 a fost introdus prin art. I pct. 40 din O.U.G. nr. 88/2018.

Secțiunea a 2-a. Răspunderea organelor de conducere ale societății de asigurare/reasigurare

Art. 268. [Răspunderea persoanelor care au contribuit la ajungerea în stare de insolvență] Judecătorul-sindic poate dispune ca o parte din pasivul societății de asigurare/reasigurare ajunse în stare de insolvență să fie suportată de către membrii organelor de conducere şi/sau supraveghere din cadrul societății de asigurare/reasigurare debitoare, precum şi orice altă persoană care a contribuit la ajungerea în stare de insolvență a asigurătorului/reasigurătorului, prin una dintre următoarele fapte:

a) au făcut activități de producție, comerț sau prestări de servicii în interes personal, sub acoperirea societății de asigurare/reasigurare;

b) au dispus în interes personal continuarea unei activități care conducea în mod vădit societatea de asigurare/reasigurare la încetarea de plăți;

c) au folosit activele şi/sau creditele societății de asigurare/reasigurare în interes propriu şi al altor persoane;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au facilitat dispariția unor documente contabile sau nu au ținut contabilitatea potrivit legii;

e) au deturnat ori au ascuns o parte din activul societății de asigurare/reasigurare sau au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura societății de asigurare/reasigurare fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în cele 30 de zile premergătoare intervenirii stării de insolvență, au plătit sau au dispus să se plătească, cu preferință, unui creditor, în dauna celorlalți creditori de asigurări;

h) au întocmit situații financiare anuale, alte situații contabile ori raportări, cu nerespectarea prevederilor legale;

i) nu au îndeplinit sau au îndeplinit în mod necorespunzător măsurile administrative de redresare financiară aplicate de Autoritatea de Supraveghere Financiară ori, după caz, au dat dispoziții fără avizul sau aprobarea acestei autorități, conducând astfel la starea de insolvență şi la declanşarea procedurii de faliment împotriva societății de asigurare/reasigurare;

j) în cadrul acțiunilor interne de verificare, nu au identificat şi/sau nu au sesizat, din culpa acestora, faptele care au condus la fraude şi/sau la o gestiune defectuoasă a patrimoniului societății de asigurare/reasigurare. *[R.A.: art. 51 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 269. [Destinația sumelor obținute în temeiul art. 268] Sumele obținute potrivit dispozițiilor art. 268 intră în patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare şi sunt destinate plății datoriilor acesteia, potrivit legii. *[R.A.: art. 52 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 270. [Măsuri asigurătorii. Executare silită] (1) În vederea pronunțării hotărârii de obligare a persoanelor prevăzute la art. 268 la plata parțială a pasivului societății de asigurare/reasigurare în insolvență, judecătorul-sindic poate fi sesizat de către lichidatorul judiciar, de oricare dintre creditorii de asigurări, de Autoritatea de Supraveghere Financiară, precum şi de preşedintele comitetului creditorilor, în condițiile art. 169 alin. (2). Pe baza actelor din dosarul cauzei, judecătorul-sindic poate încuviința instituirea unor măsuri asigurătorii.

(2) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 268 se efectuează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu excepția cazurilor când prin lege se dispune altfel. *[R.A.: art. 53 din Legea nr. 503/2004]*

Secțiunea a 3-a. Închiderea procedurii

Art. 271. [Hotărârea de închidere a procedurii falimentului] (1) În condițiile prezentului capitol, procedura falimentului se închide de judecătorul-sindic, prin hotărâre, la solicitarea lichidatorului judiciar, în situația în care se constată, după caz, una dintre următoarele împrejurări:

a) s-a aprobat raportul final;

b) toate fondurile şi/sau bunurile din averea societății de asigurare/reasigurare debitoare au fost distribuite;

c) creanțele creditorilor de asigurări au fost plătite în baza unui acord ori a unei alte măsuri asemănătoare;

d) toate sumele cuvenite Fondului de garantare au fost recuperate de către acesta.

(2) Hotărârea de închidere a procedurii se notifică de către judecătorul-sindic tuturor părților implicate, în condițiile prezentului titlu. Sumele rămase după satisfacerea drepturilor tuturor persoanelor îndreptățite, potrivit prezentei legi, se virează la Fondul de garantare, în vederea administrării şi gestionării lor potrivit prevederilor legale în vigoare. *[R.A.: art. 54 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 272. [Închiderea procedurii datorită inexistenței/insuficienței activelor pentru acoperirea cheltuielilor administrative] În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic poate pronunța o hotărâre de închidere a procedurii dacă se constată că nu există active în patrimoniul societății de asigurare/reasigurare debitoare ori că acestea sunt insuficiente pentru acoperirea cheltuielilor administrative şi niciun creditor nu se oferă să avanseze sumele necesare. *[R.A.: art. 55 din Legea nr. 503/2004]*

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Titlul III. Insolvența transfrontalieră

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 273. [Reglementare] (1) Prezentul titlu cuprinde:

a) norme pentru determinarea legii aplicabile unui raport de drept internațional privat în materia insolvenței;

b) norme de procedură în litigii privind raporturile de drept internațional privat în materia insolvenței;

c) norme privind condițiile în care autoritățile române competente solicită și, respectiv, acordă asistență cu privire la procedurile de insolvență deschise pe teritoriul României sau al unui stat străin.

(2) În sensul prezentului titlu, raporturile de drept internațional privat în materia insolvenței reprezintă acele raporturi de drept privat cu element de extraneitate, care sunt supuse soluționării ca urmare a deschiderii unei proceduri de insolvență și în condițiile stabilite de aceasta. *[R.A.: art. 1 din Legea nr. 637/2002]*

Capitolul II. Raporturile cu statele terțe

Art. 274. [Domeniul de aplicare] (1) Prezentul capitol se aplică în următoarele situații:

a) în cazul în care este solicitată asistență în România de către o instanță străină sau de către un reprezentant străin în legătură cu o procedură străină de insolvență;

b) în cazul în care este solicitată asistență într-un stat străin în legătură cu o procedură română de insolvență;

c) în cazul desfășurării concomitente a unei proceduri române de insolvență și a unei proceduri străine de insolvență referitoare la oricare dintre membrii unui grup de societăți, în înțelesul art. 5 pct. 35;

d) în cazul în care creditorii sau alte persoane interesate dintr-un stat străin sunt interesate să solicite deschiderea în România a unei proceduri prevăzute de prezenta lege sau să participe în cadrul unei proceduri deschise.

(2) Prezentul capitol nu se aplică în cazul unei proceduri de insolvență pentru care există dispoziții speciale derogatorii de la norma de drept comun și care are ca obiect:

a) bănci, cooperative sau alte instituții de credit;

b) societăți și agenți de asigurare/reasigurare;

c) societăți de servicii de investiții financiare, organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, societăți de administrare a investițiilor;

d) societăți de bursă, membri ai burselor de mărfuri, case de compensație, membri compensatori ai burselor de mărfuri, societăți de brokeraj, traderi.

(3) Prevederile prezentului capitol nu sunt aplicabile nici raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței care cad sub incidența Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.346/2000. *[R.A.: art. 2 din Legea nr. 637/2002]*

Notă. A se vedea şi: ► Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvenţă (J.O. L 160 din 30 iunie 2000), aplicabil procedurilor de insolvenţă deschise înainte de 26 iunie 2017; ► Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvenţă (J.O. L 141 din 5 iunie 2015), aplicabil procedurilor de insolvenţă deschise începând cu 26 iunie 2017.

Art. 275. [Aplicarea prioritară a tratatelor, convenţiilor sau acordurilor internaţionale] În măsura în care există neconcordanţă între dispoziţiile prezentului titlu şi obligaţiile României izvorând din tratate, convenţii sau orice altă formă de acord internaţional, bi- sau multilateral, la care România este parte, prevederile tratatului, ale convenţiei sau ale acordului internaţional se vor aplica cu prioritate. *[R.A.: art. 4 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 276. [Recunoaşterea procedurilor străine şi cooperarea cu instanţele străine. Competenţa] Atribuţiile stabilite de prezentul capitol din acest titlu referitoare la recunoaşterea procedurilor străine şi cooperarea cu instanţele străine sunt de competenţa tribunalului, prin judecătorul-sindic, precum şi a reprezentantului român, după cum urmează:

A. tribunalul în circumscripţia căruia se află sediul debitorului. În sensul prezentei legi, se consideră că persoana juridică străină are sediul în România şi în cazul în care are pe teritoriul ţării o sucursală, agenţie, reprezentanţă sau orice altă entitate fără personalitate juridică. În cazul în care debitorul are mai multe sedii în România, competenţa revine oricăruia dintre tribunalele în circumscripţia cărora se află sediile respective;

B. în cazul în care debitorul nu are niciun sediu în România, competent este:

a) tribunalul sau oricare dintre tribunalele în circumscripţia cărora se află bunuri imobile aparţinând debitorului, atunci când în obiectul cererii se regăsesc bunuri imobile în mod exclusiv sau alături de alte bunuri;

b) tribunalul în circumscripţia căruia se păstrează registrul în care este înscrisă nava sau aeronava care face obiectul cererii;

c) tribunalul în circumscripţia căruia se află sediul societăţii române la care debitorul deţine valorile mobiliare care fac obiectul cererii;

d) Tribunalul Bucureşti, în cazul în care obiectul cererii îl constituie drepturi de proprietate intelectuală protejate în România, titluri de stat, bonuri de tezaur, obligaţiuni de stat şi municipale aparţinând debitorului;

e) în cazul în care obiectul cererii îl constituie drepturi de creanţă ale debitorului asupra unei persoane sau autorităţi publice, tribunalul în circumscripţia căruia se află domiciliul sau reşedinţa, respectiv sediul persoanei sau al autorităţii publice respective. *[R.A.: art. 5 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 277. [Reprezentantul român] Reprezentantul român este abilitat să acţioneze într-un stat străin, ca reprezentant al procedurii deschise în România, în condiţiile stabilite de legea străină aplicabilă. *[R.A.: art. 6 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 278. [Refuzul recunoaşterii unei proceduri străine] (1) Instanţele româneşti vor putea refuza recunoaşterea unei proceduri străine, executarea unei hotărâri judecătoreşti străine adoptate în cadrul unei asemenea proceduri, a hotărârilor care decurg în mod direct din procedura de insolvenţă şi care prezintă o strânsă legătură

cu aceasta ori încuviințarea oricărei altei măsuri prevăzute de prezentul capitol, doar în situația în care:

a) hotărârea este rezultatul unei fraude comise în procedura urmată în străinătate;

b) hotărârea încalcă dispozițiile de ordine publică de drept internațional privat român.

(2) Constituie un temei de refuz al recunoașterii, în sensul alin. (1), încălcarea dispozițiilor legale. *[R.A.: art. 7 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 279. [Aplicabilitatea Codului civil] Prevederile prezentului titlu se completează, în măsura compatibilității lor, cu prevederile Cărții a VII-a a Codului civil privind dispozițiile de drept internațional privat. *[R.A.: art. 8 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 280. [Interpretarea dispozițiilor] În interpretarea prezentului titlu se va ține seama de originea internațională a normei, precum şi de necesitatea promovării uniformității în aplicarea sa şi a respectării bunei-credințe. *[R.A.: art. 9 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 281. [Reprezentantul străin] Reprezentantul străin are dreptul de a se adresa direct instanțelor românești sau reprezentantului român. *[R.A.: art. 10 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 282. [Calitatea procesuală activă a reprezentantului străin] Reprezentantul străin are calitate procesuală activă pentru a introduce o cerere de deschidere a procedurii, potrivit prezentei legi, în măsura în care toate celelalte condiții necesare deschiderii unei asemenea proceduri sunt îndeplinite potrivit legii române. *[R.A.: art. 11 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 283. [Dobândirea calității procesuale de către reprezentantul străin] Reprezentantul străin are calitate procesuală de a participa în cadrul unei proceduri deja deschise împotriva debitorului, potrivit prezentei legi, numai din momentul recunoașterii procedurii străine pe care o reprezintă. *[R.A.: art. 12 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 284. [Competența instanțelor românești] Acțiunea formulată de reprezentantul străin în fața instanțelor românești, potrivit prezentului capitol, nu va conduce la extinderea competenței instanțelor românești asupra acestui reprezentant, a bunurilor şi a activității externe ale debitorului decât pentru soluționarea capetelor acțiunii formulate, fără a viza alte scopuri. *[R.A.: art. 13 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 285. [Creanțele creditorilor străini] (1) Creditorii străini se bucură de aceleaşi drepturi privind deschiderea şi participarea în cadrul procedurii deschise, potrivit prezentei legi, ca şi creditorii români.

(2) Prevederile alin. (1) nu modifică ordinea de plată a creanțelor în procedura prevăzută de prezenta lege, în cazul falimentului. În privința creanțelor creditorilor străini, acestea nu vor fi plasate pe un loc inferior categoriei creanțelor chirografare, cu excepția acelor creanțe care se încadrează în categoria creanțelor subordonate creanțelor chirografare.

(3) Creanțelor nescadente şi celor sub condiție li se vor aplica, în mod corespunzător, prevederile prezentei legi.

(4) Creanțelor care beneficiază de o cauză de preferință, în tot sau în parte, care nu sunt scadente la data înregistrării cererii de admitere a acestora, li se vor aplica în mod corespunzător prevederile prezentei legi. *[R.A.: art. 14 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 286. [Citarea, comunicarea şi notificarea actelor de procedură în cazul creditorilor străini] (1) Citarea creditorilor străini cunoscuți, precum şi comunicarea şi notificarea oricărui act de procedură către aceştia se vor realiza în condițiile prezentei legi. Instanțele vor dispune luarea măsurilor corespunzătoare pentru îndeplinirea actelor respective de procedură şi față de creditorii străini cu adresă necunoscută.

(2) Îndeplinirea actelor de procedură prevăzute la alin. (1) se va face în mod individual, cu excepția cazului în care instanța consideră că, potrivit circumstanțelor de fapt, folosirea unei alte modalități ar fi mai potrivită. Instanțele nu sunt ținute să apeleze, în mod obligatoriu, la comisii rogatorii sau la alte proceduri similare.

(3) Notificările transmise creditorilor străini prin care se comunică deschiderea procedurii vor indica elementele prevăzute de dispozițiile prezentei legi, inclusiv conținutul minim obligatoriu al cererii de admitere a creanței asupra averii debitorului. *[R.A.: art. 15 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 287. [Cerere de recunoaştere a procedurii străine formulată de reprezentantul străin] (1) Reprezentantul străin are calitate procesuală activă pentru a formula în fața instanței româneşti competente o cerere de recunoaştere a procedurii străine în care acesta a fost desemnat. Instanța astfel sesizată examinează *ex officio* dacă este competentă, potrivit prevederilor art. 276.

(2) Cererea de recunoaştere va fi însoțită de unul dintre următoarele documente:

a) o copie certificată a hotărârii de deschidere a procedurii străine şi de desemnare a reprezentantului străin;

b) o adeverință emisă de instanța străină prin care se certifică existența unei proceduri străine şi desemnarea reprezentantului străin;

c) în lipsa mijloacelor de probă prevăzute la lit. a) şi b), orice altă dovadă de deschidere a procedurii străine şi de desemnare a reprezentantului străin, admisibilă în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 66/1999 pentru aderarea României la Convenția cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare, ori de alte tratate, convenții sau orice altă formă de acord internațional, bi- sau multilateral, la care România este parte.

(3) Cererea de recunoaştere va fi însoțită de o declarație prin care se vor preciza toate procedurile străine cu privire la debitor despre care reprezentantul străin are cunoştință.

(4) Dacă consideră necesar, instanța va putea solicita traducerea în limba română a documentelor furnizate în scopul susținerii cererii de recunoaştere. *[R.A.: art. 16 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 288. [Interpretarea procedurii străine de către instanță] (1) Instanța va putea considera că procedura străină care face obiectul cererii de recunoaştere este o procedură în sensul celei prevăzute la art. 5 pct. 49 şi că reprezentantul străin este acea persoană sau autoritate prevăzută la art. 5 pct. 56, dacă hotărârea sau adeverința prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. a) şi b) indică aceasta.

(2) Instanța va putea considera că documentele furnizate în scopul sprijinirii cererii de recunoaştere sunt veridice, chiar dacă nu sunt legalizate. *[R.A.: art. 17 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 289. [Condițiile recunoașterii procedurii străine] (1) Sub rezerva dispozițiilor art. 278, procedura străină va fi recunoscută în măsura în care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) procedura străină reprezintă acea procedură prevăzută la art. 5 pct. 49;

b) reprezentantul străin care solicită recunoașterea este acea persoană sau autoritate prevăzută la art. 5 pct. 56;

c) cererea de recunoaștere îndeplinește condițiile stabilite la art. 287 alin. (2);

d) cererea de recunoaștere a fost formulată în fața instanței competente prevăzute la art. 276;

e) există reciprocitate în ceea ce privește efectele hotărârilor străine între România și statul instanței care a pronunțat hotărârea.

(2) Procedura străină va fi recunoscută ca:

a) procedură străină principală, dacă aceasta se desfășoară într-un stat străin în care debitorul își are stabilit centrul principalelor sale interese;

b) procedură străină secundară, dacă aceasta se desfășoară într-un stat străin în care debitorul își are stabilit un sediu, în înțelesul prevăzut de art. 5 pct. 57.

(3) Cererea de recunoaștere a procedurii străine va fi soluționată cu precădere și celeritate. Când procedura de citare este legal îndeplinită, judecata poate continua în ziua următoare sau la termene scurte, succesive, date în cunoștința părților.

(4) Instanța se pronunță asupra cererii de recunoaștere, după citarea părților, prin pronunțarea unei hotărâri care poate fi atacată cu apel.

(5) Hotărârea de recunoaștere a procedurii străine se bucură de autoritate relativă a lucrului judecat; instanța o va putea anula sau, după caz, schimba în tot, în măsura în care se dovedește, ulterior pronunțării sale, că temeiurile și condițiile recunoașterii lipseau, în tot sau în parte, ori că au încetat să existe. *[R.A.: art. 18 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 290. [Informații furnizate de reprezentantul străin] Ulterior sesizării instanței române cu cererea de recunoaștere, reprezentantul străin va aduce de îndată la cunoștința acesteia următoarele informații:

a) orice modificare importantă survenită în derularea procedurii străine supuse recunoașterii ori recunoscută sau în statutul său de reprezentant al acelei proceduri;

b) deschiderea oricăror alte proceduri străine referitoare la același debitor, de care reprezentantul a luat cunoștință. *[R.A.: art. 19 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 291. [Măsuri cu executare vremelnică încuviințate pe durata soluționării cererii de recunoaștere] (1) La solicitarea reprezentantului străin instanța va putea încuviința, la data formulării cererii de recunoaștere a procedurii străine sau în cursul soluționării acesteia, următoarele măsuri cu executare vremelnică, în măsura în care acestea sunt de extremă necesitate pentru protejarea bunurilor debitorului sau a intereselor creditorilor:

a) suspendarea actelor, a operațiunilor și a oricăror altor măsuri de executare individuală asupra bunurilor debitorului;

b) însărcinarea reprezentantului străin sau a altei persoane desemnate de instanță cu administrarea, conservarea ori valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului situate în România, care, prin natura acestora sau din alte cauze, sunt perisabile, supuse deteriorării sau devalorizării ori periclitate în orice alt mod;

c) orice altă măsură dintre cele prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. c), d) şi g).

(2) Judecarea cererii prevăzute la alin. (1) se face cu citarea părţilor interesate.

(3) Măsurile încuviinţate în condiţiile alin. (1) încetează la momentul pronunţării de către instanţă a hotărârii asupra cererii de recunoaştere a procedurii străine, cu excepţia cazului în care durata acestor măsuri este prelungită potrivit prevederilor art. 293 alin. (1) lit. f).

(4) Instanţa va putea refuza încuviinţarea măsurilor prevăzute la alin. (1) în măsura în care aceasta ar împiedica desfăşurarea în bune condiţii a unei proceduri străine principale. *[R.A.: art. 20 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 292. [Efectele recunoaşterii procedurii străine principale] (1) De la data recunoaşterii procedurii străine principale este împiedicată pornirea următoarelor cereri şi acţiuni, judiciare sau extrajudiciare, iar dacă acestea sunt deja pornite, ele se suspendă de drept:

a) cererile sau acţiunile cu caracter individual, vizând bunuri, drepturi şi obligaţii ale debitorului;

b) actele, operaţiunile şi orice alte măsuri de executare individuală asupra bunurilor debitorului.

(2) La solicitarea unui creditor titular al unei creanţe care beneficiază de o cauză de preferinţă, în condiţiile prezentei legi, instanţa va putea ridica suspendarea prevăzută la alin. (1), în condiţiile prevăzute de legea română.

(3) Începând cu data prevăzută la alin. (1), exerciţiul dreptului de a înstrăina, de a greva sau de a dispune în orice alt mod de bunurile debitorului este suspendat. Actele efectuate cu încălcarea acestor prevederi sunt nule de drept.

(4) Face excepţie de la prevederile alin. (3) exercitarea dreptului debitorului de a efectua acte, operaţiuni şi plăţi care se încadrează în condiţiile obişnuite de exercitare a activităţii curente, pentru care instanţa va putea decide suspendarea în condiţiile prevăzute la art. 293.

(5) Recunoaşterea procedurii străine principale împiedică începerea curgerii termenului de prescripţie a cererilor şi acţiunilor prevăzute la alin. (1), iar dacă acestea sunt deja pornite, recunoaşterea procedurii străine principale reprezintă cauză de întrerupere a termenului de prescripţie a cererilor şi a acţiunilor respective.

(6) Prevederile alin. (1) nu împiedică formularea unei acţiuni de deschidere a procedurii prevăzute de prezenta lege ori înregistrarea cererii de admitere a creanţelor în cadrul acestei proceduri. *[R.A.: art. 21 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 293. [Măsuri cu executare vremelnică încuviinţate ulterior recunoaşterii procedurii străine principale sau secundare] (1) La solicitarea reprezentantului străin instanţa poate încuviinţa, ulterior recunoaşterii procedurii străine principale sau secundare, orice măsură cu executare vremelnică necesară pentru protejarea bunurilor debitorului sau a intereselor creditorilor acestuia, precum:

a) suspendarea acţiunilor ori a cererilor cu caracter individual referitoare la bunurile, drepturile şi obligaţiile debitorului, în măsura în care acestea nu au fost oprite sau suspendate în condiţiile prevăzute la art. 291 alin. (1) lit. a);

b) suspendarea măsurilor de executare purtând asupra bunurilor debitorului, în măsura în care oprirea sau suspendarea nu a intervenit ca urmare a aplicării art. 291 alin. (1) lit. b);

c) suspendarea exercițiului dreptului de a înstrăina, de a greva sau de a dispune în orice alt mod de bunurile debitorului, în măsura în care suspendarea nu a intervenit în condițiile prevăzute la art. 292 alin. (3);

d) administrarea de probe referitoare la bunurile, actele juridice, drepturile sau obligațiile debitorului, precum şi asigurarea dovezilor şi constatarea unei stări de fapt prin executor judecătoresc;

e) însărcinarea reprezentantului străin sau a altei persoane desemnate de instanță cu administrarea sau valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului, situate în România;

f) prelungirea duratei măsurilor încuviințate în condițiile prevăzute la art. 291 alin. (1);

g) aprobarea oricărei altei măsuri care poate fi îndeplinită de reprezentantul român, în condițiile stabilite de prezenta lege.

(2) La solicitarea reprezentantului străin instanța va putea împuternici, ulterior recunoaşterii procedurii străine principale sau secundare, pe reprezentantul străin sau pe o altă persoană desemnată de instanță cu administrarea şi valorificarea tuturor sau a unora dintre bunurile debitorului, situate în România, în măsura în care instanța va considera că interesele creditorilor români sunt protejate în mod corespunzător.

(3) În vederea încuviințării măsurilor prevăzute în prezentul articol în favoarea reprezentantului unei proceduri străine secundare, instanța se va asigura că, potrivit legii române, aceste măsuri poartă numai asupra bunurilor susceptibile a fi administrate în cadrul procedurii secundare ori au ca obiect numai informații necesare în acea procedură. *[R.A.: art. 22 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 294. [Măsuri cu executare vremelnică. Cerințe suplimentare] (1) În vederea aprobării sau a respingerii cererilor de încuviințare a măsurilor prevăzute la art. 291 sau 293 ori a modificării sau încetării măsurilor prevăzute la alin. (3), instanța se va asigura că interesele creditorilor, ale debitorului şi ale altor persoane interesate sunt protejate în mod corespunzător.

(2) Instanța poate condiționa încuviințarea oricărei măsuri, în temeiul art. 291 sau 293, de îndeplinirea oricăror cerințe pe care le consideră necesare.

(3) La solicitarea reprezentantului străin sau a altei persoane interesate ori din oficiu, instanța va putea dispune modificarea sau încetarea măsurii încuviințate în condițiile art. 291 sau 293. *[R.A.: art. 23 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 295. [Acțiuni în anulare, în nulitate sau opozabilitate. Cererile formulate de reprezentantul unei proceduri străine secundare] (1) De la data recunoaşterii procedurii străine reprezentantul străin are calitate procesuală pentru a formula acțiuni în anularea actelor juridice încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor săi, cu care este împuternicit reprezentantul român, precum şi, după caz, acțiuni în nulitate sau inopozabilitate, în condițiile stabilite de prezenta lege.

(2) În cazul cererilor formulate de reprezentantul unei proceduri străine secundare, instanța se va asigura că acestea au ca obiect numai bunuri care, potrivit legii române, sunt susceptibile a fi administrate în procedura străină secundară. *[R.A.: art. 24 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 296. [Calitatea procesuală a reprezentantului străin] De la data recunoaşterii procedurii străine reprezentantul străin are calitate procesuală pentru a interveni în cadrul oricărei cereri sau acţiuni cu caracter individual, judiciare sau extrajudiciare, în care debitorul are calitatea de parte, în măsura în care sunt îndeplinite şi celelalte condiţii prevăzute de legea română. *[R.A.: art. 25 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 297. [Cooperarea internaţională a instanţelor româneşti] (1) Instanţele româneşti vor coopera cu instanţele şi reprezentanţii străini într-o măsură cât mai extinsă, în privinţa aspectelor prevăzute la art. 274; cooperarea se va putea realiza direct sau prin intermediul reprezentantului român.

(2) Instanţele sunt abilitate să comunice sau să solicite informaţii ori asistenţă în mod direct de la instanţele sau reprezentanţii străini. *[R.A.: art. 26 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 298. [Cooperarea internaţională a reprezentantului român] (1) În exercitarea atribuţiilor sale şi sub supravegherea instanţei, reprezentantul român va coopera cu instanţele şi reprezentanţii străini într-o măsură cât mai extinsă, în privinţa aspectelor prevăzute la art. 274.

(2) În exercitarea atribuţiilor sale şi sub supravegherea instanţei, reprezentantul român este abilitat să comunice în mod direct cu instanţele şi reprezentanţii străini. *[R.A.: art. 27 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 299. [Mijloace de cooperare] Cooperarea prevăzută la art. 297 şi 298 va putea fi pusă în aplicare prin orice mijloace adecvate, precum:

a) desemnarea unei persoane sau a unui organ care să acţioneze potrivit indicaţiilor instanţei;

b) comunicarea de informaţii prin orice mijloace pe care instanţa le consideră adecvate;

c) coordonarea administrării şi supravegherii bunurilor şi a activităţii debitorului;

d) aprobarea sau punerea în aplicare de către instanţe a acordurilor de coordonare a procedurilor;

e) coordonarea procedurilor concomitente referitoare la acelaşi debitor. *[R.A.: art. 28 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 300. [Deschiderea procedurii române ulterior recunoaşterii unei proceduri străine principale] Ulterior recunoaşterii unei proceduri străine principale, deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva aceluiaşi debitor se poate realiza în condiţiile prevăzute de prezenta lege şi numai în măsura în care debitorul are stabilit un sediu în România. Efectele procedurii prevăzute de prezenta lege se vor limita numai la bunurile situate pe teritoriul statului român şi în măsura necesară aplicării cooperării şi coordonării prevăzute la art. 297-299, la alte bunuri ale debitorului, care, potrivit legii române, trebuie să fie administrate în această procedură. *[R.A.: art. 29 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 301. [Desfăşurarea concomitentă a procedurii străine şi a celei române cu privire la acelaşi debitor] În cazul în care o procedură străină şi procedura română de insolvenţă se desfăşoară concomitent cu privire la acelaşi debitor, instanţa va întreprinde măsurile vizând cooperarea şi coordonarea, prevăzute la art. 297-299, şi va proceda în felul următor:

A. atunci când cererea de recunoaştere a procedurii străine este formulată ulterior deschiderii procedurii române de insolvenţă:

a) orice măsură cu executare vremelnică încuviinţată în temeiul art. 291 sau 293 va trebui să fie compatibilă cu prevederile procedurii române de insolvenţă;

b) art. 295 nu se aplică în măsura în care procedura străină este recunoscută ca procedură străină principală;

B. atunci când cererea de recunoaştere a procedurii străine este admisă ori numai formulată anterior deschiderii procedurii române de insolvenţă:

a) orice măsură cu executare vremelnică, încuviinţată în temeiul art. 291 sau 293, va fi reexaminată de instanţă, care va dispune modificarea sau încetarea acesteia, dacă este incompatibilă cu dispoziţiile procedurii române de insolvenţă;

b) în măsura în care procedura străină este recunoscută ca procedură străină principală, se va dispune, potrivit prevederilor art. 292 alin. (2), modificarea sau încetarea măsurilor de suspendare ori de oprire, prevăzute la art. 292 alin. (1) şi (3), dacă aceste măsuri sunt incompatibile cu derularea procedurii române de insolvenţă;

C. atunci când va decide asupra încuviinţării, respectiv a modificării sau prelungirii duratei măsurilor cu executare vremelnică, încuviinţate reprezentantului unei proceduri străine secundare, instanţa se va asigura că, potrivit legii române, aceste măsuri poartă numai asupra bunurilor susceptibile a fi administrate în cadrul procedurii secundare ori au ca obiect numai informaţii necesare în acea procedură. *[R.A.: art. 30 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 302. [Existenţa mai multor proceduri străine cu privire la acelaşi debitor] În măsura existenţei mai multor proceduri străine vizând acelaşi debitor, faţă de care nu sunt aplicabile dispoziţiile Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.346/2000, instanţa va întreprinde măsurile vizând cooperarea şi coordonarea, prevăzute la art. 297-299, în ceea ce priveşte aspectele prevăzute la art. 274, şi va proceda în felul următor:

a) orice măsură cu executare vremelnică încuviinţată în temeiul art. 291 sau 293 reprezentantului unei proceduri străine secundare ulterior recunoaşterii unei proceduri străine principale trebuie să fie compatibilă cu derularea procedurii străine principale;

b) atunci când cererea de recunoaştere a procedurii străine secundare este admisă ori numai formulată anterior recunoaşterii procedurii străine principale, orice măsură cu executare vremelnică încuviinţată în temeiul art. 291 sau 293 va fi reexaminată de instanţă, care va dispune modificarea sau încetarea acesteia, în măsura în care este incompatibilă cu derularea procedurii străine principale;

c) în măsura în care mai multe proceduri străine secundare sunt recunoscute succesiv, instanţa va încuviinţa, va modifica ori va dispune încetarea măsurilor cu executare vremelnică într-o manieră care să înlesnească coordonarea procedurilor respective. *[R.A.: art. 31 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 303. [Recunoaşterea unei proceduri străine. Prezumţia de insolvenţă] (1) Recunoaşterea unei proceduri străine principale constituie, până la proba contrarie, o prezumţie a stării de insolvenţă a debitorului, în temeiul căreia se poate deschide procedura română de insolvenţă.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care procedura străină recunoscută este secundară. *[R.A.: art. 32 din Legea nr. 637/2002]*

Art. 304. [Plata creditorilor în procedurile concomitente] (1) Creditorul care a primit o plată parțială pentru creanța sa, în cadrul unui proceduri de insolvență desfășurate potrivit legislației unui stat străin, nu va mai putea primi plăți suplimentare în contul aceleiași creanțe, în cadrul procedurii române de insolvență, cu privire la același debitor, în măsura în care partea proporțională pe care ar primi-o în această procedură creditorii din aceeași categorie cu creditorul respectiv este mai mică decât plata creditorului primită în procedura străină.

(2) Prevederile alin. (1) nu afectează drepturile creditorilor titulari ale unor cauze de preferință de orice fel. *[R.A.: art. 33 din Legea nr. 637/2002]*

Capitolul III. Dispoziții privind coordonarea procedurii insolvenței grupurilor de societăți

Art. 305. [Obligația de cooperare] În cazul în care procedura străină și procedura română de insolvență se referă la două sau mai multe societăți care fac parte dintr-un grup de societăți, instanța română și reprezentantul român, pe de o parte, vor coopera, într-o măsură cât mai extinsă, cu instanța străină și reprezentantul străin, pe de altă parte, în ipoteza în care o astfel de cooperare este oportună pentru a facilita coordonarea eficientă a procedurilor, nu este incompatibilă cu normele aplicabile unor astfel de proceduri și nu antrenează un conflict de interese.

Notă. A se vedea și Capitolul V – „Procedurile privind insolvența aplicabile membrilor unui grup de societăți" (art. 56-77) din Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență (J.O. L 141 din 5 iunie 2015).

Art. 306. [Mijloace de cooperare între reprezentantul român și reprezentantul străin sub supravegherea instanței] În cadrul formelor de cooperare dintre reprezentantul român și reprezentantul străin, pe lângă mijloacele prevăzute în cadrul art. 297-299, reprezentantul român, în exercitarea atribuțiilor și sub supravegherea instanței:

a) va putea comunica direct informații și acte procedurale aferente procedurilor de insolvență;

b) va analiza posibilitatea reorganizării grupului de societăți și, în cazul în care o astfel de posibilitate există, va sprijini propunerea, negocierea și punerea în aplicare a unui plan comun de reorganizare, acționând de o manieră coordonată cu reprezentantul străin;

c) va putea încheia, împreună cu reprezentantul străin, un acord de insolvență transfrontalieră.

Art. 307. [Drepturile reprezentantului străin] De la data recunoașterii procedurii străine a oricăruia dintre membrii grupului de societăți, în cadrul procedurii române de insolvență a unuia dintre membrii grupului de societăți, reprezentantul străin are dreptul:

a) de a fi audiat și de a participa, în special, la adunările creditorilor;

b) de a propune un plan de reorganizare;

c) de a solicita orice măsuri procedurale pe care le-ar putea solicita reprezentantul român, în măsura în care toate celelalte condiții necesare unei astfel de măsuri sunt îndeplinite, potrivit legii române.

Art. 308. [Cooperarea instanțelor românești cu instanțele și reprezentanții străini] În cadrul formelor de cooperare, pe lângă mijloacele prevăzute la art. 297-299, instanțele românești vor coopera cu instanțele și reprezentanții străini, inclusiv prin:

a) coordonarea administrării și supravegherii bunurilor și a activităților societăților care fac parte din grupul de societăți;

b) coordonarea desfășurării ședințelor de judecată, inclusiv prin posibilitatea stabilirii unor ședințe comune;

c) coordonarea aprobării și a punerii în aplicare a planului de reorganizare;

d) comunicarea de informații sau acte procedurale privind procedura română de insolvență a unuia dintre membrii grupului de societăți;

e) posibilitatea aprobării unui acord de insolvență transfrontalieră având ca obiect coordonarea procedurilor de insolvență;

f) posibilitatea desemnării unui reprezentant comun în procedurile de insolvență, cu verificarea inexistenței unui conflict de interese.

Art. 309. [Independența și imparțialitatea instanțelor. Drepturile și interesele legitime ale participanților] Procedura de cooperare între instanțele românești, pe de o parte, și instanțele și reprezentanții străini, pe de altă parte, nu va aduce nicio atingere principiilor de independență și imparțialitate sub care își desfășoară activitatea puterea judecătorească sau drepturilor și intereselor legitime ale participanților la procedura insolvenței, potrivit legii române.

Art. 310. [Acordul de insolvență transfrontalieră] Reprezentantul român va putea încheia cu reprezentantul străin un acord de insolvență transfrontalieră, în baza aprobării prealabile de către adunarea creditorilor, potrivit prezentei legi și cu respectarea condițiilor prevăzute de procedura străină. Acest acord va putea cuprinde:

a) alocarea responsabilităților, inclusiv prin desemnarea unuia dintre reprezentanți în calitate de reprezentant coordonator;

b) modalitatea de administrare și supraveghere a membrilor grupului de societăți, inclusiv în ceea ce privește desfășurarea activităților curente;

c) finanțările acordate sau care vor fi acordate ulterior deschiderii procedurii;

d) modalitățile de administrare, conservare sau valorificare a bunurilor;

e) fixarea corelată a datelor ședințelor adunării creditorilor;

f) tratamentul creanțelor intragrup.

Art. 311. [Aplicarea legii în timp] Cererile de recunoaștere și executare a hotărârilor străine prin care se deschid și se închid procedurile de insolvență, a hotărârilor străine adoptate pe parcursul procedurii de insolvență, precum și a hotărârilor străine care decurg în mod direct din procedura de insolvență și care prezintă o strânsă legătură cu aceasta, formulate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor fi soluționate potrivit dispozițiilor legale în vigoare la data formulării acestora.

Art. 311¹.[1] **[Definirea unor termeni şi expresii]** În sensul prezentului capitol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

1. *stat membru de origine* înseamnă stat membru de origine, astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 43 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerinţele prudenţiale pentru instituţiile de credit şi societăţile de investiţii şi de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

2. *stat membru gazdă* înseamnă stat membru gazdă astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 44 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

3. *sucursală* înseamnă o sucursală astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 17 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

4. *instrument financiar* înseamnă un instrument financiar astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 50 lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

5. *autoritate competentă* înseamnă o autoritate competentă, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau o autoritate de rezoluţie în înţelesul legislaţiei privind redresarea şi rezoluţia instituţiilor de credit şi a firmelor de investiţii, în ceea ce priveşte măsurile de reorganizare luate în baza acestei legi.

Capitolul IV. Reglementarea raporturilor de drept internaţional privat în domeniul falimentului instituţiilor de credit

Art. 312. [Competenţa tribunalului] (1) Tribunalul competent potrivit prevederilor art. 41 este singura autoritate împuternicită să decidă aplicarea unei proceduri a falimentului cu privire la o instituţie de credit, persoană juridică română, inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre.

(2) Tribunalul competent va informa de îndată, prin intermediul Băncii Naţionale a României, autorităţile competente din statele membre ale Uniunii Europene gazdă asupra deciziei de a deschide procedura falimentului, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea deciziei, aceasta va fi făcută imediat după aceea.

(3) Dispoziţiile alin. (1) şi (2) nu aduc atingere prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorului-sindic. *[R.A.: art. 47 din O.G. nr. 10/2004]*

Notă. A se vedea şi Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea şi lichidarea instituţiilor de credit (J.O. L 125 din 5 mai 2001).

Art. 313. [Aplicarea legii române] (1) Deschiderea unei proceduri a falimentului cu privire la o instituţie de credit autorizată în România şi la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre este guvernată de legea română în ceea ce priveşte regimul şi aplicarea procedurii falimentului, inclusiv cu privire la:

a) bunurile care fac obiectul procedurii falimentului şi regimul bunurilor dobândite de instituţia de credit după deschiderea procedurii;

b) atribuţiile instituţiei de credit şi ale lichidatorului judiciar;

[1] Art. 311¹ a fost introdus prin art. 630 pct. 24 din Legea nr. 312/2015.

c) condițiile în care poate fi invocată compensarea legală;

d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare în care este parte instituția de credit;

e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditori, cu excepția proceselor aflate pe rolul instanțelor din alte state membre, caz în care se aplică dispozițiile alin. (2);

f) creanțele care trebuie să fie declarate asupra instituției de credit şi regimul creanțelor care iau naştere după deschiderea procedurii falimentului;

g) regulile privind declararea, verificarea şi admiterea creanțelor;

h) regulile privind distribuirea veniturilor obținute din realizarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanțelor şi drepturile creditorilor care au obținut o plată parțială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării legale;

i) condițiile şi efectele închiderii procedurii falimentului;

j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului;

k) cine suportă costurile şi cheltuielile aferente procedurii falimentului;

l) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile tuturor creditorilor.

(2)[1] Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), legea care guvernează anumite drepturi şi contracte este determinată potrivit prevederilor art. 266-274 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările şi completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător. *[R.A.: art. 48 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 314. [Publicitatea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului] (1) Judecătorul-sindic va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene şi în două ziare de circulație națională din fiecare stat membru gazdă.

(2) Conținutul extrasului din hotărârea care face obiectul publicării va trebui să menționeze, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statelor membre în cauză, obiectul şi temeiul juridic al hotărârii adoptate. Conținutul extrasului va trebui să menționeze clar termenul de introducere a apelului, inclusiv data la care expiră acest termen, precum şi adresa instanței competente.

(3) Procedura falimentului se aplică indiferent de efectuarea publicității prevăzute la alin. (1) şi produce efecte depline asupra creditorilor. *[R.A.: art. 49 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 315. [Înregistrarea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului] (1) Judecătorul-sindic are dreptul de a solicita înregistrarea în registrul imobiliar, în registrul comerțului şi în orice alt registru public ținut în celelalte state membre a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului față de o instituție de credit.

(2) Judecătorul-sindic va lua măsurile necesare pentru a asigura înregistrarea, ori de câte ori aceasta este obligatorie, potrivit legii statului membru respectiv.

(3) Cheltuielile de înregistrare vor fi considerate cheltuieli ale procedurii. *[R.A.: art. 50 din O.G. nr. 10/2004]*

---

[1] Alin. (2) al art. 313 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 25 din Legea nr. 312/2015.

Art. 316. [Activitatea lichidatorul judiciar] (1) Lichidatorul judiciar, desemnat potrivit prezentei legi, va putea acționa fără altă formalitate pe teritoriul statelor membre gazdă, în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanței competente care l-a numit, emisă de aceasta.

(2) Lichidatorul judiciar va putea exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române. El va putea să numească alte persoane care să îl sprijine sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acestor state, în special în scopul de a surmonta dificultățile întâmpinate eventual de creditorii din aceste state.

(3) În exercitarea competențelor sale, lichidatorul judiciar va respecta legislația statului membru pe teritoriul căruia acționează, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor şi la furnizarea de informații angajaților instituției de credit din statul membru respectiv. Lichidatorul judiciar nu poate utiliza forța şi nu poate soluționa litigii sau dispute. *[R.A.: art. 51 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 317. [Persoana care execută o obligație într-un stat în beneficiul unei instituții de credit fără personalitate juridică] (1) Persoana care execută o obligație într-un stat în beneficiul unei instituții de credit fără personalitate juridică supuse unei proceduri de insolvență deschise într-un alt stat, în loc să o execute în beneficiul lichidatorului judiciar desemnat în cadrul acelei proceduri, este liberată dacă nu a avut cunoştință de deschiderea procedurii.

(2) Persoana care execută obligația respectivă anterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prevăzute la art. 314 este prezumată, până la proba contrarie, că nu a avut cunoştință de deschiderea procedurii de insolvență; executarea obligației ulterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prezumă, până la proba contrarie, că persoana a avut cunoştință de deschiderea procedurii. *[R.A.: art. 52 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 318. [Informarea creditorilor din celelalte state membre] (1) După deschiderea procedurii falimentului unei instituții de credit, persoană juridică română, având sucursale deschise în alte state membre, lichidatorul judiciar îi va informa de îndată şi în mod individual pe creditorii cunoscuți care au reşedința obişnuită, domiciliul ori sediul social în celelalte state membre.

(2) Informarea, sub forma unei notificări scrise, trebuie să se refere, în special, la termenele-limită, sancțiunile prevăzute pentru nerespectarea acestor termene şi cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor de către instanța competentă să înregistreze cererile de admitere a acestora sau observații în legătură cu aceste creanțe, precum şi cu celelalte măsuri ori proceduri prevăzute. Notificarea va indica şi dacă creanțele preferențiale sau cele pentru care au fost constituite cauze de preferință sunt sau nu sunt supuse verificării. *[R.A.: art. 53 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 318[1].[1] **[Formulare pentru informare]** În aplicarea dispozițiilor art. 314 alin. (1) şi ale art. 318, informațiile se furnizează în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statelor membre gazdă. În acest scop, se utilizează formulare care vor avea, în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, titlul „Invitație de declarare a

[1] Art. 318[1] a fost introdus prin art. 630 pct. 26 din Legea nr. 312/2015.

unei creanțe. Termene care trebuie respectate", respectiv titlul „Invitație de prezentare a observațiilor cu privire la o creanță. Termene care trebuie respectate".

Art. 319. [Declarațiile de creanță] (1) Orice creditor al instituției de credit debitoare, având domiciliul/reşedința sau, după caz, sediul social într-un alt stat membru decât România, inclusiv autoritățile publice, are dreptul să îşi declare creanțele sau să formuleze observații scrise în legătură cu creanțele sale asupra instituției de credit, care vor fi adresate lichidatorului judiciar. Declarația de creanțe sau, după caz, observațiile formulate pot fi înaintate în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale acelui stat membru, dar trebuie să poarte mențiunea în limba română: „Cerere de admitere a creanțelor/Declarație de creanțe" sau, după caz, „Observații privind creanțele".

(2) Creanțele creditorilor având domiciliul/reşedința sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României vor fi tratate în acelaşi mod şi vor avea acelaşi rang de prioritate ca şi creanțele de aceeaşi natură ale creditorilor având domiciliul/reşedința sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.

(3) Creditorii care îşi exercită dreptul prevăzut la alin. (1) vor transmite copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă există, şi vor indica natura creanței, data la care aceasta a luat naştere şi valoarea acesteia, dacă există cauze de preferință şi alte asemenea drepturi în legătură cu creanțele respective şi care sunt bunurile asupra cărora au fost constituite astfel de drepturi de preferință.

(4) La solicitarea lichidatorului judiciar, creditorii trebuie să furnizeze şi traducerea în limba română a „Cererii de admitere a creanțelor/Declarației de creanțe" sau, după caz, a „Observațiilor privind creanțele" şi a documentelor prezentate.

(5) Lichidatorul judiciar va asigura informarea periodică a creditorilor, în modalitatea considerată corespunzătoare, în special cu privire la progresele (evoluțiile) înregistrate în valorificarea activelor instituției de credit debitoare. *[R.A.: art. 54 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 320. [Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine] (1) Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sunt singurele împuternicite să decidă cu privire la aplicarea uneia sau mai multor măsuri de reorganizare ori deschiderea unei proceduri de lichidare cu privire la o instituție de credit, inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre. Legea statului membru de origine se va aplica potrivit prevederilor art. 313 alin. (1). Dispozițiile art. 313 alin. (2) se vor aplica şi sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre.

(2) Autoritățile administrative sau judiciare sunt autoritățile stabilite potrivit legii naționale, care decid cu privire la luarea măsurilor de reorganizare sau de începere a procedurilor de lichidare.

(3)[1] Măsurile de reorganizare sunt măsurile adoptate de autoritățile administrative sau judiciare, destinate să mențină ori să restabilească situația financiară a unei instituții de credit sau a unei firme de investiții, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, şi care ar putea afecta drepturile preexistente ale unor terți, inclusiv măsurile care implică posibilitatea unei suspendări a plăților, a

[1] Alin. (3) al art. 320 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 27 din Legea nr. 312/2015.

unei suspendări a măsurilor de executare sau a unei reduceri a creanțelor; persoanele care sunt implicate în activitatea internă a instituțiilor de credit, administratorii și acționarii nu sunt considerați terți.

(3¹)[1] Măsurile prevăzute la alin. (3) includ aplicarea instrumentelor de rezoluție și exercitarea competențelor de rezoluție prevăzute în legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

(4) Procedura de lichidare este procedura colectivă inițiată și controlată de autoritățile administrative sau judiciare cu scopul de a valorifica activele unei instituții de credit sub supravegherea acestor autorități, inclusiv în cazul în care procedura se închide printr-un concordat sau altă măsură similară. *[R.A.: art. 55 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 321. [Măsurile de reorganizare sau procedura de lichidare] (1) Dacă asupra unei instituții de credit dintr-un stat membru, care desfășoară activitate pe teritoriul României, au fost dispuse măsuri de reorganizare sau o procedură de lichidare, acestea se vor aplica fără alte formalități pe teritoriul României și vor produce efecte în condițiile și de la data prevăzute în legislația statului membru respectiv.

(2) Măsurile de reorganizare sau procedura de lichidare se va aplica potrivit legislației statului membru de origine și ținând seama de prevederile art. 313.

(3) La primirea notificării corespunzătoare de la autoritatea competentă a statului membru de origine, Banca Națională a României va informa de îndată, prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, despre decizia de deschidere a unei proceduri de reorganizare judiciară sau de faliment.

(4)[2] Autoritățile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine, administratorul sau lichidatorul comunică oficiului registrului comerțului la care sucursala instituției de credit respectivă este înregistrată decizia privind măsurile de reorganizare sau de deschidere a procedurii de lichidare, în vederea efectuării mențiunilor corespunzătoare. Comunicarea se transmite de autoritățile menționate și la două ziare de circulație națională din România, în vederea publicării.

(5) Prin *administrator* se înțelege persoana ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare, a cărui sarcină este de a administra măsurile de reorganizare.

(6)[3] Lichidator este persoana ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare, a cărui sarcină este de a administra procedurile de lichidare.

(7) Administratorul, după caz, lichidatorul împuternicit să pună în aplicare măsurile dispuse de autoritatea administrativă sau judiciară din statul membru de origine poate acționa pe teritoriul României fără altă formalitate, în baza unei copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de respectiva autoritate, însoțite de o traducere în limba română.

(8) Persoanele prevăzute la alin. (7) pot exercita pe teritoriul României toate competențele care le revin potrivit legislației din statul membru de origine. Aceste persoane pot să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României,

---

[1] Alin. (3¹) al art. 320 a fost introdus prin art. 630 pct. 28 din Legea nr. 312/2015.

[2] Alin. (4) al art. 321 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 29 din Legea nr. 312/2015.

[3] Alin. (6)-(9) ale art. 321 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 630 pct. 29 din Legea nr. 312/2015.

inclusiv în scopul de a acorda asistență creditorilor pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

(9) În exercitarea competențelor lor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin. (7) trebuie să respecte legislația română, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor şi la furnizarea de informații angajaților din România ai instituției de credit în cauză. Competențele nu pot include utilizarea forței sau dreptul de a soluționa litigii ori dispute. *[R.A.: art. 56 din O.G. nr. 10/2004]*

Art. 322.[1] **[Informarea autorităților competente din statele membre gazdă]** (1) În cazul deschiderii unei proceduri de faliment față de o sucursală din România a unei instituții de credit dintr-un stat terț, se aplică în mod corespunzător dispozițiile cuprinse în titlul III.

(2) Dacă instituția de credit din statul terț mai are deschise sucursale cel puțin într-un alt stat membru, tribunalul competent, prin intermediul Băncii Naționale a României, informează de îndată autoritățile competente din celelalte state membre gazdă asupra deschiderii procedurii falimentului în privința sucursalei din România, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea deciziei, aceasta se realizează imediat după aceea.

(3) Informarea prevăzută la alin. (2) trebuie să menționeze şi faptul că Banca Națională a României a retras autorizația de funcționare a sucursalei. *[R.A.: art. 57 din O.G. nr. 10/2004]*

Capitolul V. Reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul falimentului societăților de asigurare/reasigurare

Secțiunea 1. Domeniul de aplicare. Competențe şi legea aplicabilă

Art. 323. [Domeniul de aplicare] Prezentul capitol reglementează:

a) procedura falimentului societăților de asigurare/reasigurare persoane juridice române şi a sucursalelor acestora, cu sediul pe teritoriul altor state membre ale Uniunii Europene, aflate în stare de insolvență;

b) procedura falimentului privind o sucursală situată într-un stat membru şi aparținând unei societăți de asigurare/reasigurare al cărei sediu este situat într-un stat terț;

c) condițiile în care autoritățile implicate se informează şi se consultă reciproc în ceea ce priveşte procedura de faliment a societăților de asigurare/reasigurare. *[R.A.: art. 65 din Legea nr. 503/2004]*

Notă. A se vedea şi Titlul IV – „Reorganizarea şi lichidarea întreprinderilor de asigurare" (art. 267-296) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate şi desfăşurarea activității de asigurare şi de reasigurare (Solvabilitate II) (reformare) (J.O. L 335 din 17 decembrie 2009).

[1] Art. 322 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 630 pct. 30 din Legea nr. 312/2015.

Art. 324. [Competența materială și teritorială] (1)[1] Instanța determinată potrivit prevederilor art. 41 este singura autoritate competentă împuternicită să decidă cu privire la aplicarea procedurii falimentului în ceea ce privește o societate de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv sucursalele acesteia din alte state membre. Hotărârea instanței se poate lua în absența ori după adoptarea unor măsuri de redresare financiară. Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, precum și efectele acesteia se află sub incidența legii statului român. Prevederile art. 9 și 10 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cele ale art. 17 alin. (2) și (3) și ale art. 24 din Legea nr. 246/2015 se aplică în mod corespunzător.

(2) Hotărârea instanței competente prevăzute la alin. (1) privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv în ceea ce privește sucursalele acesteia din alte state membre, este recunoscută, fără o altă formalitate, pe teritoriile tuturor celorlalte state membre și își produce efectele în aceste state de îndată ce decizia își produce efectele în statul român.

(3) Instanța competentă prevăzută la alin. (1) informează de îndată Autoritatea de Supraveghere Financiară cu privire la hotărârea de a deschide o procedură de faliment, inclusiv cu privire la efectele practice pe care o astfel de procedură le poate avea; informarea se face înainte de adoptarea hotărârii sau imediat după aceea. Autoritatea de Supraveghere Financiară informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre despre hotărârea de a deschide procedura falimentului, inclusiv despre efectele concrete posibile ale unei astfel de proceduri.

(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) nu împiedică aplicarea prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor instanței. *[R.A.: art. 66 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 325. [Publicarea unui extras din hotărâre în J.O.U.E.] (1) După informarea prevăzută la art. 324 alin. (3), Autoritatea de Supraveghere Financiară va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) Prevederile art. 9-11 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător. De asemenea, sunt exceptate de la principiul potrivit căruia efectele deschiderii procedurii falimentului societății de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv a sucursalelor acesteia din alte state membre, se află sub incidența legii române, compensarea contractuală și orice acord de compensare bilaterală (netting), caz în care se aplică exclusiv legea care guvernează contractele respective. *[R.A.: art. 67 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 326. [Înregistrarea hotărârii în registre ținute în alte state membre] (1) Instanța determinată potrivit legii române este în drept și poate solicita înregistrarea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului unei societăți de asigurare/reasigurare debitoare în registrul imobiliar, în registrul comerțului, precum și/sau în orice alt registru public ținut în alte state membre.

---

[1] Alin. (1) al art. 324 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 41 din O.U.G. nr. 88/2018.

(2) În toate cazurile în care înregistrarea prevăzută la alin. (1) este obligatorie potrivit legii statului membru respectiv, instanța dispune toate măsurile necesare efectuării acestei operațiuni. Cheltuielile ocazionate cu înregistrarea se consideră cheltuieli ale procedurii. *[R.A.: art. 68 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 327. [Competența lichidatorului judiciar pe teritoriul unor state membre gazdă] (1) Lichidatorul judiciar desemnat potrivit art. 251 poate acționa pe teritoriul unor state membre gazdă, fără a fi necesară o altă formalitate, fie în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanței competente care l-a desemnat, fie în temeiul unui certificat emis de aceasta. Actul de desemnare poate fi tradus în limba oficială sau în una dintre limbile statului membru pe teritoriul căruia lichidatorul judiciar urmează să acționeze, fără a fi necesară legalizarea acestuia sau orice altă formă similară.

(2) Lichidatorul judiciar poate exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române şi poate numi oricare persoană care să îl ajute şi/sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acelor state, în special în scopul de a înlătura dificultățile întâmpinate de creditorii de asigurări din aceste state. În aceleaşi condiții, lichidatorul judiciar desemnat potrivit legii unui alt stat membru poate acționa pe teritoriul statului român, atunci când acesta este stat membru gazdă.

(3) În exercitarea competențelor sale, lichidatorul judiciar se supune legilor statului pe al cărui teritoriu acționează, în special în ceea ce privește procedurile de valorificare a activelor şi furnizarea informațiilor angajaților societății de asigurare/reasigurare din statul membru respectiv; competențele exclud utilizarea forței sau dreptul de a soluționa litigii ori dispute de orice fel. *[R.A.: art. 69 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 328. [Validitatea actelor de transfer. Legea aplicabilă] În situația în care, după deschiderea procedurii falimentului, o societate de asigurare/reasigurare înstrăinează cu titlu oneros un activ imobiliar, o navă şi/sau o aeronavă supusă înscrierii într-un registru public sau, după caz, valori mobiliare şi/sau titluri a căror existență sau transfer presupune introducerea într-un registru sau cont stabilit prin lege ori care sunt plasate într-un sistem central de depozite reglementat de legea unui stat membru, validitatea actului respectiv se află sub incidența legii statului membru pe al cărui teritoriu se află activul imobiliar sau sub a cărui autoritate se ține registrul/contul/sistemul respectiv. *[R.A.: art. 70 din Legea nr. 503/2004]*

Secțiunea a 2-a. Informarea şi drepturile creditorilor de asigurări

Art. 329. [Informarea creditorilor de asigurări cunoscuți despre deschiderea procedurii falimentului] (1) După deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, Autoritatea de Supraveghere Financiară sau, după caz, lichidatorul judiciar îi informează de îndată pe creditorii de asigurări cunoscuți, care au reşedința obişnuită, domiciliul ori sediul social în România sau într-un alt stat membru.

(2) Informarea se face sub forma unei notificări scrise, comunicată în mod individual fiecărui creditor de asigurări, şi se referă în special la termenele-limită, sancțiunile prevăzute pentru nesocotirea acestor termene, organismul sau autoritatea abilitată

să accepte prezentarea creanțelor sau observațiile referitoare la creanțe şi alte măsuri prevăzute, cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor de către instanța competentă cu înregistrarea cererilor de admitere a acestora sau a observațiilor în legătură cu aceste creanțe. Notificarea va indica, de asemenea, dacă sunt sau nu sunt supuse verificării creanțele preferențiale sau cele pentru care au fost constituite cauze de preferință. În cazul creanțelor de asigurare, notificarea va indica în plus efectele generale ale procedurii de lichidare asupra contractelor de asigurare, în special data la care contractele de asigurare sau operațiunile vor înceta să producă efecte, precum şi drepturile şi îndatoririle persoanelor asigurate în ceea ce priveşte contractul sau operațiunea.

(3) Informarea prevăzută la alin. (2) se face în limba română. În acest scop se foloseşte un formular cu titlul: „Cerere de admitere a creanței; termene ce trebuie respectate" sau, după caz, „Invitație de a prezenta observații referitoare la o creanță; termene ce trebuie respectate", scris în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene. În orice caz, dacă un creditor cunoscut deține o creanță de asigurare, informarea cuprinsă în notificare va fi furnizată în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale a/ale statelor membre în care creditorul îşi are reşedința obişnuită, domiciliul sau sediul principal, după caz. *[R.A.: art. 71 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 330. [Creanțele creditorilor de asigurări] (1) Creditorii de asigurări care, după caz, au reşedința obişnuită, domiciliul sau sediul principal pe teritoriul unui stat membru, inclusiv autoritățile publice din acel stat, au dreptul să prezinte şi să înregistreze creanțe de asigurări sau să facă observații scrise referitoare la acestea, în condițiile prezentei legi.

(2) Cererile de admitere a creanțelor şi/sau, după caz, observațiile cu privire la acestea se adresează Fondului de garantare şi/sau lichidatorului judiciar şi se transmit în limba oficială ori în una dintre limbile oficiale a/ale statului membru, situații în care aceste înscrisuri vor purta în mod obligatoriu mențiunea în limba română „Cerere de admitere a creanței" sau, după caz, „Observații referitoare la creanțe".

(3) Creanțele creditorilor de asigurări care au reşedința obişnuită, domiciliul sau sediul principal într-un stat membru beneficiază de acelaşi tratament şi de acelaşi rang ca şi creanțele de asigurări de aceeaşi natură, susceptibile de a fi prezentate de creditorii de asigurări care au reşedința obişnuită, domiciliul sau sediul principal în România.

(4) Creditorii de asigurări care îşi exercită drepturile prevăzute la alin. (1) sunt obligați să transmită copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă acestea există, să indice natura creanței, momentul naşterii şi valoarea acesteia, dacă există cauze de preferință şi alte asemenea drepturi, precum şi care sunt creanțele care beneficiază de astfel de cauze de preferință. Creditorii de asigurări nu sunt obligați să indice prioritatea acordată creanțelor de asigurare potrivit prevederilor art. 267.

(5) Fondul de garantare şi/sau lichidatorul judiciar, după caz, este obligat să asigure informarea periodică a creditorilor de asigurări în condițiile legii, în special cu privire la stadiul valorificării activelor societății de asigurare/reasigurare debitoare.

(6) Autoritățile de supraveghere ale statelor membre pot solicita informații privind evoluția procedurii de faliment de la Autoritatea de Supraveghere Financiară. *[R.A.: art. 72 din Legea nr. 503/2004]*

Secțiunea a 3-a. Reguli privind procedura falimentului, aplicabilă sucursalelor societăților de asigurare/reasigurare din alte state membre ale Uniunii Europene, care au sediul în România

Art. 331. [Legea statului membru de origine] Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sunt singurele împuternicite să decidă în ceea ce priveşte deschiderea unei proceduri de faliment împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare, inclusiv cu privire la sucursalele acesteia stabilite în statele membre. Legea statului membru de origine se aplică potrivit prevederilor art. 9-11 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 325 alin. (2) şi ale art. 328. *[R.A.: art. 73 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 332. [Aplicabilitatea procedurii unui stat membru pe teritoriul României, respectiv a procedurii române pe teritoriul statelor membre] (1) Procedura falimentului dispusă asupra unei societăți de asigurare/reasigurare dintr-un alt stat membru care desfăşoară activitate pe teritoriul României se aplică fără alte formalități pe teritoriul României şi produce efecte în condițiile şi de la data prevăzute în legislația din statul membru respectiv. În aceleaşi condiții, procedura falimentului, instituită prin prezentul capitol, se aplică pe teritoriul statelor membre în ceea ce priveşte o societate de asigurare/reasigurare, persoană juridică română, inclusiv sucursalele acesteia stabilite pe teritoriul acelor state.

(2) Procedura falimentului se aplică potrivit legislației din statul membru de origine, cu excepțiile expres prevăzute de lege.

(3) La primirea notificării corespunzătoare de la Autoritatea de Supraveghere Financiară a statului membru de origine, autoritatea competentă informează de îndată creditorii de asigurări despre decizia de deschidere a unei proceduri de faliment, prin publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I. *[R.A.: art. 74 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 333. [Competența persoanelor împuternicite să aplice măsurile dispuse de autoritățile competente din statul membru de origine] (1) Persoanele împuternicite să aplice măsurile dispuse de autoritățile competente din statul membru de origine pot acționa fără nicio altă formalitate pe teritoriul României, în baza unei copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de autoritatea respectivă, însoțite de traducerea în limba română.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot să îşi exercite pe teritoriul României toate competențele care le revin potrivit legislației statului membru de origine; aceste persoane vor putea să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României, inclusiv în scopul acordării asistenței creditorilor de asigurări pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

(3) În exercitarea atribuțiilor şi competențelor lor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin. (1) sunt obligate să respecte legislația română, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor şi la furnizarea de informații angajaților din România ai societății de asigurare/reasigurare străine. *[R.A.: art. 75 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 334. [Comunicarea deciziei de deschidere a procedurii de faliment] Autoritățile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine

sau lichidatorul judiciar, după caz, au obligația să comunice în ceea ce privește decizia de deschidere a procedurii de faliment oficiului registrului comerțului la care societatea de asigurare/reasigurare respectivă este înregistrată, pentru a fi efectuate mențiunile corespunzătoare. *[R.A.: art. 76 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 335. [Informarea autorităților competente] (1) Instanța competentă, potrivit legii române, este obligată să informeze de îndată, prin intermediul Autorității de Supraveghere Financiară, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, inclusiv asupra efectelor pe care le poate avea această procedură, dacă hotărârea a fost dispusă cu privire la o sucursală sau o filială din România a unei societăți de asigurare/reasigurare având sediul stabilit în alt stat decât un stat membru, dar care are deschise sucursale şi/ sau filiale pe teritoriul altor state membre.

(2) Informarea se va face înainte de pronunțarea hotărârii de deschidere a procedurii sau imediat după acest moment şi va preciza dacă autorizația de funcționare a sucursalei sau a filialei respective a fost retrasă. *[R.A.: art. 77 din Legea nr. 503/2004]*

Secțiunea a 4-a. Sucursalele societăților de asigurare/reasigurare din statele terțe

Art. 336. [Sucursalele societăților de asigurare/reasigurare din statele terțe] (1) Sub rezerva definițiilor prevăzute la art. 5 pct. 31 şi 63 şi în scopul aplicării dispozițiilor privind procedura de faliment, reglementată de prezentul capitol, privind o sucursală situată într-un stat membru şi aparținând unei societăți de asigurare/ reasigurare al cărei sediu principal este localizat în afara Uniunii Europene:

a) stat membru de origine înseamnă statul membru în care sucursala a primit o autorizație de funcționare;

b) autorități de supraveghere şi autorități competente înseamnă autoritățile statului membru în care sucursala a primit autorizația.

(2) În cazul în care o societate de asigurare/reasigurare al cărei sediu principal se află în afara Uniunii Europene are sucursale stabilite în cel puțin două state membre, fiecare sucursală beneficiază de un tratament independent în ceea ce privește aplicarea prezentului titlu. Autoritățile competente şi autoritățile de supraveghere, precum şi lichidatorii judiciari desemnați din aceste state membre vor coopera şi îşi vor coordona acțiunile, în vederea exercitării atribuțiilor şi competențelor stabilite de lege. *[R.A.: art. 78 din Legea nr. 503/2004]*

BCU IAŞI

Titlul IV. Sancțiuni

Art. 337. [Contravenții] (1) Nerespectarea prevederilor art. 83 alin. (3) constituie contravenție şi se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei.

(2) Constatarea contravenției şi aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (1) se fac de către organele de specialitate ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, din oficiu sau la sesizarea administratorului judiciar/lichidatorului judiciar sau a oricărei persoane interesate. Veniturile rezultate din aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (1) se fac venit la bugetul de stat.

(3) Încălcarea în orice mod a obligațiilor prevăzute la art. 246 privind înregistrarea cererii de deschidere a procedurii falimentului unei societăți de asigurare/reasigurare constituie contravenție şi se sancționează după cum urmează:

a) amendă, aplicabilă asigurătorului/reasigurătorului, de la 15.000 lei la 30.000 lei;

b) amendă, aplicabilă persoanelor semnificative ale asigurătorului/reasigurătorului, de la 5.000 lei la 15.000 lei;

c) amendă, aplicabilă persoanelor semnificative ale brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, de la 5.000 lei la 15.000 lei;

d) amendă, aplicabilă lichidatorilor asigurătorului/reasigurătorului sau brokerului de asigurare şi/sau de reasigurare, de la 5.000 lei la 15.000 lei.

(4) Constatarea contravenției şi aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (3) se fac de către Autoritatea de Supraveghere Financiară. Sancțiunile se aplică asigurătorului/reasigurătorului, sau persoanelor semnificative care au participat la comiterea faptelor contravenționale. Sancțiunea amenzii se aplică separat fiecărei persoane care a participat la săvârşirea contravenției.

(5) În funcție de natura şi de gravitatea faptei, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate aplica, odată cu amenda prevăzută la alin. (3), oricare dintre sancțiunile prevăzute la art. 39 alin. (3) lit. d) şi e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare.

(6) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) şi (3) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

Notă. 1. A se vedea şi: ► Legea nr. 270/2017 a prevenirii (M. Of. nr. 1037 din 28 decembrie 2017); ► pct. 50 din Anexa nr. 1 la H.G. nr. 33/2018 privind stabilirea contravențiilor care intră sub incidența Legii prevenirii nr. 270/2017, precum şi a modelului planului de remediere (M. Of. nr. 107 din 5 februarie 2018).

2. Potrivit art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale (M. Of. nr. 647 din 25 iulie 2018), „*De la data intrării în vigoare a prezentei legi (24 august 2018 – n.r.), contravenientul poate achita jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege şi în acele situații în care actul normativ de stabilire a contravențiilor nu prevedea expres această posibilitate*".

Titlul V. Dispoziții tranzitorii şi finale

Art. 338. [Limitele amenzilor judiciare] Limitele amenzilor judiciare prevăzute de prezenta lege se actualizează periodic, prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele inflație. *[R.A.: art. 150 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 339. [Rezerva dreptului de proprietate. Rezoluțiunea/denunțarea vânzării. Compensarea creanțelor] (1) Procedura falimentului prevăzută de titlul II cap. IV, declanşată împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare care cumpără un bun, nu afectează rezerva dreptului de proprietate a vânzătorului atunci când, în momentul deschiderii procedurii respective, bunul respectiv se află situat pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care procedurile respective au fost deschise.

(2) Procedura de faliment deschisă împotriva unei societăți de asigurare/reasigurare care vinde un bun, după livrarea acestuia, nu constituie o cauză de rezoluțiune sau de denunțare a vânzării şi nu împiedică dobândirea de către cumpărător a proprietății, dacă bunul respectiv se află, la momentul deschiderii procedurii, pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care procedurile respective au fost deschise.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) nu împiedică exercitarea acțiunilor privind nulitatea, anularea şi/sau inopozabilitatea reglementate de lege.

(4) Procedura falimentului reglementată prevăzută de titlul II cap. I nu împiedică şi nu afectează exercitarea drepturilor creditorilor de asigurări privind compensarea creanțelor lor cu creanțele societății de asigurare/reasigurare supuse acestor proceduri, în condițiile legii. Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător. *[R.A.: art. 83 din Legea nr. 503/2004]*

Art. 340. [Precizări terminologice] Ori de câte ori prin legi şi prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările şi completările ulterioare, sau la Legea nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv şi mandatului ad-hoc, cu modificările ulterioare, la Ordonanța Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 278/2004, cu modificările şi completările ulterioare, la secțiunile 1-3 ale capitolului III, capitolul IV şi art. 83 din Legea nr. 503/2004, republicată, cu modificările ulterioare, sau la Legea nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, cu modificările şi completările ulterioare, abrogate prin prezenta lege, trimiterea se consideră a fi făcută la prezenta lege. *[R.A.: art. 152 din Legea nr. 85/2006]*

Art. 341. [Decăderi, limitări, interdicții, dispoziții contrare] Orice decăderi, limitări, interdicții ori altele asemenea instituite prin norme legale sau prevederi contractuale pentru cazul deschiderii procedurii de insolvență vor fi aplicabile doar de la data deschiderii falimentului. Dispozițiile contrare se abrogă.

Art. 342. [Aplicabilitatea dispozițiilor Codului de procedură civilă şi ale Codului civil. Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.346/2000] (1) Dispozițiile pre-

zentei legi se completează, în măsura în care nu contravin, cu cele ale Codului de procedură civilă şi ale Codului civil.

(2) Prevederile cap. I al titlului III nu sunt aplicabile raporturilor de drept internațional privat din domeniul insolvenței care cad sub incidența Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.346/2000.

Art. 343. [Legea aplicabilă proceselor în curs] Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date.

Art. 344. [Abrogări] La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările şi completările ulterioare;

b) Legea nr. 381/2009 privind introducerea concordatului preventiv şi mandatului ad-hoc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 14 decembrie 2009, cu modificările ulterioare;

c) Ordonanța Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2004, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 278/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

d) secțiunile 1-3 ale capitolului III, capitolul IV şi art. 83 din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea şi lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 23 iulie 2013, cu modificările ulterioare;

e) Legea nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 19 decembrie 2002, cu modificările şi completările ulterioare;

f) art. 175 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, precum şi art. 81 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013;

g) orice alte dispoziții contrare.

*

Prezenta lege transpune Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea şi lichidarea instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 125 din 5 mai 2001.

Dispoziții tranzitorii și finale cuprinse în actele de modificare a Legii nr. 85/2014

O.U.G. nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative

Art. IX. (1) Termenele prevăzute la art. 75 alin. (3) și art. 143 alin. (1) și (3), precum și prevederile art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și pentru cererile formulate în cadrul proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, inclusiv celor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În cazul cererilor nesoluționate în procesele aflate pe rol, termenele de soluționare de către administratorul judiciar sau de către instanța de judecată, prevăzute la alin. (1), se calculează de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. X. Prevederile art. 133 alin. (5) lit. K), ale art. 133 alin. (5^1)-(5^3), precum și cele ale art. 135^1 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică și proceselor începute înainte de data intrării în vigoare a acesteia, cu condiția ca planul de reorganizare să nu fie aprobat de adunarea generală a creditorilor până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. Regulamentul (UE) 2015/848

al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență

publicat în
J.O. L 141 din 5 iunie 2015

- rectificat în J.O. L 349 din 21 decembrie 2016;

cu modificările aduse prin:

- **Regulamentul (UE) 2017/353** al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 februarie 2017 de înlocuire a anexelor A şi B la Regulamentul (UE) 2015/848 privind procedurile de insolvență (J.O. L 57 din 3 martie 2017);
- **Regulamentul (UE) 2018/946** al Parlamentului European şi al Consiliului din 4 iulie 2018 de înlocuire a anexelor A şi B la Regulamentul (UE) 2015/848 privind procedurile de insolvență (J.O. L 171 din 6 iulie 2018).

Notă. Regulamentul (UE) 2015/848 se aplică numai procedurilor de insolvență care sunt deschise începând cu 26 iunie 2017, pentru cele deschise înainte de această dată fiind aplicabil Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (J.O. L 160 din 30 iunie 2000).

Cuprins **Art.**

Capitolul I. Dispoziții generale ____ 1-18
Capitolul II. Recunoaşterea procedurii de insolvență ____ 19-33
Capitolul III. Proceduri secundare de insolvență ____ 34-52
Capitolul IV. Informarea creditorilor şi înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor lor ____ 53-55
Capitolul V. Procedurile privind insolvența aplicabile membrilor unui grup de societăți ____ 56-77
Secțiunea 1. Cooperare şi comunicare ____ 56-60
Secțiunea 2. Coordonare ____ 61-77
Subsecțiunea 1. Procedura ____ 61-70
Subsecțiunea 2. Dispoziții generale ____ 71-77
Capitolul VI. Protecția datelor ____ 78-83
Capitolul VII. Dispoziții tranzitorii şi finale ____ 84-92
Anexa A. Procedurile de insolvență menționate la articolul 2 punctul 4
Anexa B. Practicienii în insolvență menționați la articolul 2 punctul 5
Anexa C. Regulamentul abrogat şi lista modificărilor ulterioare aduse acestuia
Anexa D. Tabel de corespondență

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic şi Social European[1],

[1] J.O. C 271 din 19 septembrie 2013, p. 55.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară[1],

întrucât:

(1) La 12 decembrie 2012, Comisia a adoptat un raport privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului[2]. În raportul Comisiei se concluzionează că regulamentul funcționează, în general, bine, dar că ar fi de dorit să se îmbunătățească aplicarea unora dintre dispozițiile acestuia în vederea perfecționării administrării efective a procedurilor transfrontaliere de insolvență. Întrucât regulamentul menționat a fost deja modificat de mai multe ori şi urmează să se efectueze noi modificări, acesta ar trebui să fie reformat în interesul clarității.

(2) Uniunea şi-a stabilit ca obiectiv instituirea unui spațiu de libertate, securitate şi justiție.

(3) Buna funcționare a pieței interne impune ca procedurile transfrontaliere de insolvență să funcționeze eficient şi efectiv. Adoptarea prezentului regulament este necesară pentru atingerea obiectivului menționat, care este de domeniul cooperării judiciare în materie civilă, în sensul articolului 81 din tratat.

(4) Activitățile întreprinderilor au din ce în ce mai des efecte transfrontaliere şi sunt, prin urmare, într-o măsură tot mai mare reglementate în dreptul Uniunii. Insolvența unor astfel de întreprinderi aduce deopotrivă atingere şi bunei funcționări a pieței interne, fiind nevoie de un act al Uniunii care să impună coordonarea măsurilor ce urmează să fie adoptate în privința activelor unui debitor insolvent.

(5) Pentru buna funcționare a pieței interne, este necesar să se evite ca părțile să fie tentate să transfere active sau proceduri judiciare dintr-un stat membru în altul, în încercarea de a obține o situație juridică mai favorabilă în detrimentul masei credale (turism judiciar).

(6) Prezentul regulament ar trebui să includă dispoziții care să reglementeze competența de a deschide proceduri de insolvență şi acțiuni care decurg direct din proceduri de insolvență şi sunt strâns legate de acestea. Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să conțină dispoziții privind recunoaşterea şi executarea hotărârilor judecătoreşti pronunțate în cadrul unor astfel de proceduri, precum şi dispoziții privind legea aplicabilă procedurii de insolvență. În plus, prezentul regulament ar trebui să conțină norme privind coordonarea procedurilor de insolvență care se referă la același debitor sau la mai multe societăți care fac parte din același grup.

(7) Falimentele, procedurile privind lichidarea societăților insolvente sau a altor persoane juridice, acordurile amiabile, concordatele sau procedurile similare, precum

---

[1] Poziția Parlamentului European din 5 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) şi poziția în primă lectură a Consiliului din 12 martie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 20 mai 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

N.r. Poziția Parlamentului European din 5 februarie 2014 a fost publicată în J.O. C 93 din 24 martie 2017, poziția (UE) nr. 7/2015 în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European şi al Consiliului privind procedurile de insolvență (reformare), adoptată de Consiliu la 12 martie 2015, a fost publicată în J.O. C 141 din 28 aprilie 2015, iar Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 20 mai 2015 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European şi a Consiliului privind procedurile de insolvență (reformare) (16636/5/2014 – C8-0090/2015 – 2012/0360(COD)) a fost publicată în J.O. C 353 din 27 septembrie 2016.

[2] Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (J.O. L 160 din 30 iunie 2000, p. 1).

şi acţiunile legate de astfel de proceduri sunt excluse din domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului[1]. Respectivele proceduri ar trebui reglementate prin prezentul regulament. Interpretarea prezentului regulament ar trebui, pe cât posibil, să evite lacunele de reglementare între cele două instrumente. Cu toate acestea, simplul fapt că o procedură naţională nu figurează pe lista din anexa A la prezentul regulament nu ar trebui să determine intrarea acesteia sub incidenţa Regulamentului (UE) nr. 1215/2012.

(8) Pentru a se atinge obiectivul de a ameliora eficienţa şi accelera procedurile de insolvenţă cu efecte transfrontaliere, este necesar şi recomandabil ca dispoziţiile privind competenţa, recunoaşterea şi dreptul aplicabil în acest domeniu să fie cuprinse într-un act juridic al Uniunii imperativ şi direct aplicabil în statele membre.

(9) Prezentul regulament ar trebui să se aplice procedurilor de insolvenţă care îndeplinesc condiţiile stabilite în acesta, indiferent dacă debitorul este o persoană fizică sau juridică, un comerciant sau un particular. Procedurile de insolvenţă respective apar pe o listă exhaustivă din anexa A. Cu privire la o procedură naţională din anexa A, prezentul regulament ar trebui să se aplice fără nicio examinare suplimentară de către o instanţă dintr-un alt stat membru cu privire la îndeplinirea condiţiilor prevăzute în prezentul regulament. Procedurile naţionale de insolvenţă care nu figurează pe lista din anexa A ar trebui să nu intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

(10) Domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să fie extins la procedurile care promovează salvarea întreprinderilor viabile din punct de vedere economic, dar aflate în dificultate, şi care acordă o a doua şansă antreprenorilor. Acesta ar trebui, în special, să cuprindă şi procedurile care prevăd restructurarea unui debitor într-o etapă în care există doar o probabilitate a insolvenţei, precum şi procedurile care lasă debitorului controlul deplin sau parţial al activelor şi al afacerilor sale. Acesta ar trebui să includă şi procedurile de remitere de datorie sau de ajustare a datoriilor în legătură cu consumatorii şi cu persoanele care desfăşoară o activitate independentă, de exemplu prin reducerea cuantumului pe care îl are de plătit debitorul sau prin prelungirea termenului de plată care i-a fost acordat. Întrucât astfel de proceduri nu implică în mod necesar numirea unui practician în insolvenţă, ele ar trebui să intre sub incidenţa prezentului regulament în cazul în care au loc sub controlul sau supervizarea unei instanţe judecătoreşti. În acest context, termenul „control" ar trebui să includă situaţiile în care instanţa intervine numai în urma unei căi de atac introduse de un creditor sau de alte părţi interesate.

(11) Prezentul regulament ar trebui să se aplice şi procedurilor care acordă o suspendare temporară a acţiunilor de executare introduse de creditori individuali în cazul în care astfel de acţiuni pot afecta negocierile şi pot împiedica perspectivele de restructurare a activităţii economice a debitorului. Astfel de proceduri ar trebui să nu aducă prejudicii masei credale şi, dacă nu se ajunge la niciun acord cu privire la un plan de restructurare, ar trebui să fie premergătoare altor proceduri care fac obiectul prezentului regulament.

---

[1] Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competenţa judiciară, recunoaşterea şi executarea hotărârilor în materie civilă şi comercială (J.O. L 351 din 20 decembrie 2012, p. 1).

(12) Prezentul regulament ar trebui să se aplice procedurilor a căror deschidere face obiectul obligației de publicitate pentru a permite creditorilor să fie informați cu privire la proceduri și să își înregistreze pretențiile, asigurând astfel caracterul colectiv al procedurii, precum și pentru a oferi creditorilor ocazia de a contesta competența instanței care a deschis procedura.

(13) Prin urmare, procedurile de insolvență care sunt confidențiale ar trebui să nu intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Deși astfel de proceduri pot avea un rol important în unele state membre, este imposibil ca o instanță sau un creditor dintr-un alt stat membru să știe că astfel de proceduri au fost deschise, din cauza caracterului lor confidențial, ceea ce face dificilă dispunerea recunoașterii efectelor lor la nivelul întregii Uniuni.

(14) Procedurile colective care fac obiectul prezentului regulament ar trebui să includă toți creditorii sau o parte semnificativă a creditorilor cărora debitorul le datorează toate sau o proporție substanțială din datoriile sale neonorate, cu condiția ca pretențiile creditorilor care nu sunt implicați în astfel de proceduri să rămână neafectate. Procedurile care implică doar creditorii financiari ai unui debitor ar trebui, de asemenea, să intre în domeniul de aplicare. Procedurile care nu includ toți creditorii unui debitor ar trebui să fie proceduri care urmăresc salvarea debitorului. Procedurile care duc la încetarea definitivă a activității debitorului sau la lichidarea activelor acestuia ar trebui să includă toți creditorii debitorului. În plus, faptul că unele proceduri de insolvență pentru persoanele fizice exclud anumite categorii de pretenții, cum ar fi creanțele de întreținere, de posibilitatea de remitere de datorie nu ar trebui să însemne că astfel de proceduri nu sunt colective.

(15) Prezentul regulament ar trebui să se aplice și procedurilor care, în temeiul dreptului unora dintre statele membre, sunt deschise și se desfășoară o anumită perioadă de timp, pe baze interimare sau provizoriu, până când instanța pronunță o hotărâre care să confirme continuarea procedurilor pe alte baze decât cele interimare. Deși sunt considerate „interimare", astfel de proceduri ar trebui să întrunească toate celelalte cerințe din prezentul regulament.

(16) Prezentul regulament ar trebui să se aplice procedurilor care se întemeiază pe legislația privind insolvența. Cu toate acestea, procedurile întemeiate pe dreptul general al societăților comerciale, care nu este conceput în mod exclusiv pentru situații de insolvență, nu ar trebui să fie considerate a se întemeia pe legislația privind insolvența. În mod asemănător, procedurile destinate ajustării datoriilor nu ar trebui să cuprindă procedura specifică în cadrul căreia sunt scoase în afara bilanțului datoriile unei persoane fizice cu venituri foarte scăzute și cu active de valoare foarte scăzută, cu condiția ca acest tip de procedură să nu dispună niciodată plata creditorilor.

(17) Domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să fie extins pentru a include procedurile care sunt declanșate de situații în care debitorul se confruntă cu dificultăți de altă natură decât financiară, cu condiția totuși ca astfel de dificultăți să dea naștere la o amenințare reală și gravă la adresa capacității actuale sau viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență. Perioada de timp relevantă pentru stabilirea unei astfel de amenințări se poate extinde la câteva luni sau chiar mai mult, pentru a ține cont de cazurile în care debitorul se confruntă cu dificultăți de altă natură decât financiară care amenință situația activității sale și, pe termen

mediu, lichiditatea sa. Un exemplu de acest fel ar putea fi cazul în care debitorul a pierdut un contract de importanță crucială pentru acesta.

(18) Prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a se aduce atingere normelor privind recuperarea ajutorului de stat de la societățile insolvente, astfel cum sunt interpretate în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(19) Procedurile de insolvență referitoare la întreprinderile de asigurare, instituțiile de credit, firmele de investiții şi alte firme, instituții sau întreprinderi care fac obiectul Directivei 2001/24/CE a Parlamentului European şi a Consiliului[1], precum şi la organismele de plasament colectiv ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, deoarece toate acestea fac obiectul unui regim special, iar autoritățile naționale de supraveghere au competențe ample de intervenție.

(20) Procedurile de insolvență nu implică în mod necesar intervenția unei autorități judiciare. Prin urmare, termenul „instanță", utilizat în prezentul regulament, ar trebui înțeles, în anumite dispoziții, în sens larg, ca incluzând o persoană sau un organ abilitat prin dreptul intern să deschidă procedura de insolvență. Pentru ca prezentul regulament să se aplice, ar trebui ca procedurile (cuprinzând actele şi formalitățile prevăzute de lege) nu numai să se desfăşoare conform dispozițiilor prezentului regulament, ci şi să fie recunoscute oficial şi să fie executorii în statul membru în care se deschide o procedură de insolvență.

(21) Practicienii în insolvență sunt definiți în prezentul regulament şi enumerați în anexa B. Practicienii în insolvență care sunt numiți fără implicarea unui organism judiciar ar trebui, în conformitate cu dreptul intern, să fie reglementați şi autorizați în mod corespunzător pentru a acționa în cadrul procedurilor de insolvență. Cadrul național de reglementare ar trebui să prevadă mecanisme adecvate care să soluționeze potențialele conflicte de interese.

(22) Prezentul regulament ia în considerare faptul că, datorită diferențelor majore din dreptul material, nu este practică introducerea unor proceduri de insolvență cu aplicabilitate universală în întreaga Uniune. Aplicarea fără excepție a legii statului de deschidere a procedurilor ar conduce, în acest context, în mod frecvent la dificultăți. Acesta este, de exemplu, cazul legislațiilor naționale foarte diferite privind garanțiile care se întâlnesc în statele membre. În plus, drepturile preferențiale de care se bucură anumiți creditori în cadrul procedurilor de insolvență sunt, în unele cazuri, complet diferite. Cu ocazia următoarei revizuiri a prezentului regulament, va fi necesar să se identifice noi măsuri în vederea îmbunătățirii drepturilor preferențiale ale angajaților la nivel european. Prezentul regulament ar trebui să țină seama de asemenea legislații naționale diferite în două moduri diferite. Pe de o parte, ar trebui să prevadă reguli speciale referitoare la legea aplicabilă anumitor drepturi şi raporturi juridice deosebit de importante (de exemplu, drepturile reale şi contractele de muncă). Pe de altă parte, trebuie acceptate, pe lângă procedura de insolvență principală cu întindere universală, şi proceduri naționale care privesc numai bunurile situate în statul de deschidere a procedurilor.

(23) Prezentul regulament permite deschiderea procedurii principale de insolvență în statul membru în care se află centrul intereselor principale ale debitorului. Procedurile

[1] Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea şi lichidarea instituțiilor de credit (J.O. L 125 din 5 mai 2001, p. 15).

respective au o întindere universală şi includ toate bunurile debitorului. Pentru a proteja interesele diferite, prezentul regulament permite deschiderea de proceduri secundare de insolvență paralele cu procedura principală de insolvență. Proceduri secundare de insolvență pot fi deschise în statul membru în care debitorul are un sediu. Efectele procedurilor secundare de insolvență se limitează la bunurile situate în statul respectiv. Unitatea în cadrul Uniunii se asigură prin norme imperative de coordonare cu procedurile principale de insolvență.

(24) În cazul în care într-un stat membru, altul decât cel în care o persoană juridică sau o societate comercială îşi are sediul social, a fost deschisă o procedură principală de insolvență care vizează persoana sau societatea respectivă, ar trebui să fie posibilă deschiderea unei proceduri secundare de insolvență în statul membru în care persoana sau societatea îşi are sediul social, cu condiția ca debitorul să desfăşoare o activitate economică cu mijloace umane şi cu active în acel stat, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

(25) Prezentul regulament se aplică numai procedurilor care privesc un debitor al cărui centru al intereselor principale este situat în Uniune.

(26) Normele de competență prevăzute în prezentul regulament stabilesc numai competența internațională, adică desemnează statul membru ale cărui instanțe pot deschide proceduri de insolvență. Competența teritorială din cadrul statului membru ar trebui să fie stabilită prin dreptul intern al statului membru respectiv.

(27) Înainte de a deschide o procedură de insolvență, instanța competentă ar trebui să examineze din oficiu dacă centrul intereselor principale ale debitorului sau sediul său sunt efectiv situate în jurisdicția sa.

(28) Atunci când se stabileşte dacă centrul intereselor principale ale debitorului este verificabil de către terți, ar trebui acordată o atenție deosebită creditorilor şi percepției acestora privind locul în care debitorul îşi administrează interesele. Pentru aceasta este posibil să fie necesară, în cazul mutării centrului intereselor principale, informarea creditorilor la momentul oportun cu privire la noul loc în care debitorul îşi desfăşoară activitățile, de exemplu prin atragerea atenției asupra schimbării adresei din corespondența comercială sau prin anunțarea în mod public a noului loc prin alte mijloace corespunzătoare.

(29) Prezentul regulament ar trebui să conțină o serie de garanții menite să prevină utilizarea frauduloasă sau abuzivă a practicii de căutare a instanței celei mai favorabile (*turism judiciar*).

(30) În mod asemănător, prezumțiile că sediul social, principalul loc de desfăşurare a activității şi reşedința obişnuită reprezintă centrul intereselor principale ar trebui să fie relative, iar instanța relevantă a unui stat membru ar trebui să verifice cu atenție dacă centrul intereselor principale ale debitorului se află într-adevăr în statul membru respectiv. În cazul unei societăți comerciale, ar trebui să existe posibilitatea de a răsturna această prezumție în cazul în care administrația centrală a societății este situată în alt stat membru decât cel în care se află sediul social şi în cazul în care o evaluare cuprinzătoare a tuturor factorilor relevanți stabileşte, într-un mod verificabil de către terți, că centrul real de conducere şi de supraveghere al societății şi centrul de gestionare a intereselor sale se află în acel alt stat membru. În cazul unei persoane fizice care nu exercită o activitate comercială sau profesională independentă, ar trebui

să fie posibil să se răstoarne această prezumție, de exemplu, în cazul în care cea mai mare parte a activelor debitorului se află în afara statului membru în care debitorul își are reședința obișnuită sau în cazul în care se poate stabili că principalul motiv al mutării a fost deschiderea unei proceduri de insolvență în fața noii instanțe și în cazul în care o astfel de deschidere ar putea afecta în mod semnificativ interesele creditorilor ale căror afaceri cu debitorul au avut loc înainte de mutare.

(31) Cu același obiectiv de a preveni utilizarea frauduloasă sau abuzivă a practicii de căutare a instanței celei mai favorabile, prezumția că centrul intereselor principale este locul unde se află sediul social, locul principal de desfășurare a activității sau reședința obișnuită nu ar trebui să se aplice dacă, în cazul unei societăți, persoane juridice sau, respectiv, persoane fizice care desfășoară o activitate economică sau profesională independentă, debitorul și-a mutat sediul social sau locul principal de desfășurare a activității într-un alt stat membru într-un interval de trei luni anterioare cererii de deschidere a procedurii de insolvență sau, în cazul unei persoane fizice care nu desfășoară o activitate independentă sau profesională, dacă debitorul și-a mutat reședința obișnuită într-un alt stat membru într-un interval de șase luni anterioare cererii de deschidere a procedurii de insolvență.

(32) În orice caz, dacă circumstanțele cauzei dau naștere la îndoieli cu privire la competența instanței, aceasta ar trebui să solicite debitorului să prezinte dovezi suplimentare pentru a-și susține afirmațiile și, în cazul în care legea aplicabilă procedurii de insolvență o permite, să dea creditorilor debitorului posibilitatea de a-și prezenta punctele de vedere cu privire la competență.

(33) În cazul în care instanța sesizată cu privire la solicitarea de deschidere a unei proceduri de insolvență descoperă că centrul intereselor principale nu se situează pe teritoriul său, aceasta ar trebui să nu deschidă o procedură principală de insolvență.

(34) În plus, orice creditor al debitorului ar trebui să dispună de o cale de atac eficientă împotriva hotărârii de deschidere a unei proceduri de insolvență. Consecințele atacării hotărârii de deschidere a unei proceduri de insolvență ar trebui să fie reglementate în dreptul intern.

(35) Instanțele statelor membre pe teritoriul cărora au fost deschise procedurile de insolvență ar trebui să aibă competență și în ceea ce privește acțiunile care decurg în mod direct din procedurile de insolvență și sunt strâns legate de acestea. Printre aceste acțiuni ar trebui să se numere acțiunile revocatorii introduse împotriva pârâților din alte state membre și acțiunile referitoare la obligațiile ce decurg în cursul procedurii de insolvență, precum avansurile de plată pentru cheltuielile de procedură. În schimb, acțiunile care vizează îndeplinirea obligațiilor în temeiul unui contract încheiat de debitor înaintea deschiderii procedurii nu decurg direct din procedură. În cazul în care o astfel de acțiune este asociată cu o altă acțiune întemeiată pe dreptul civil general și comercial, practicianul în insolvență ar trebui să poată introduce ambele acțiuni la instanțele de la domiciliul pârâtului, dacă este de părere că este mai eficient să introducă acțiunea la acest for. De exemplu, aceasta s-ar putea întâmpla în cazul în care practicianul în insolvență dorește să combine o acțiune în răspundere împotriva administratorului întemeiată pe legislația în materie de insolvență cu o acțiune întemeiată pe dreptul societăților comerciale sau pe dreptul general al răspunderii civile delictuale.

(36) Instanța competentă să deschidă o procedură principală de insolvență ar trebui să fie abilitată să ordone măsuri provizorii și de conservare din momentul depunerii cererii pentru deschiderea procedurii. Măsurile de conservare dispuse atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de insolvență sunt importante pentru a garanta eficiența procedurii de insolvență. În acest sens, prezentul regulament ar trebui să prevadă diverse posibilități. Pe de o parte, instanța competentă în procedura principală ar trebui să fie abilitată să ordone și măsuri provizorii și de conservare a bunurilor situate pe teritoriul altor state membre. Pe de altă parte, un practician în insolvență desemnat provizoriu înainte de deschiderea procedurii principale ar trebui să poată, în statul membru în care există un sediu aparținând debitorului, să solicite adoptarea măsurilor de conservare prevăzute de legislația din statele membre respective.

(37) Înaintea deschiderii procedurii principale de insolvență, dreptul de a solicita deschiderea unei proceduri de insolvență în statul membru în care debitorul are un sediu ar trebui să fie limitat la creditorii locali și autoritățile publice sau la cazurile în care dreptul statului membru în care debitorul are centrul intereselor sale principale nu permite deschiderea unei proceduri principale de insolvență. Această limitare este justificată de faptul că se intenționează să se limiteze la ceea ce este absolut necesar cazurile în care proceduri teritoriale de insolvență sunt solicitate înaintea procedurii principale de insolvență.

(38) După deschiderea procedurii principale de insolvență, prezentul regulament nu restrânge dreptul de a solicita deschiderea unei proceduri de insolvență într-un stat membru în care debitorul are un sediu. Practicianul în insolvență din cadrul procedurii principale de insolvență sau orice altă persoană abilitată în acest scop conform legislației interne a statului membru respectiv poate solicita deschiderea de proceduri secundare de insolvență.

(39) Prezentul regulament ar trebui să prevadă norme de stabilire a amplasamentului activelor debitorului, iar respectivele norme ar trebui să se aplice atunci când se stabilește care sunt activele care fac parte din procedura principală de insolvență sau din cea secundară de insolvență sau care intră în situații care implică drepturi reale ale terților. Mai concret, prezentul regulament ar trebui să dispună că brevetele europene cu efect unitar, o marcă comunitară sau orice alt drept similar, precum protecția comunitară a soiurilor de plante sau desenele comunitare, ar trebui să fie incluse doar în procedura principală de insolvență.

(40) Procedurile secundare de insolvență pot urmări scopuri diferite, în afară de protejarea intereselor locale. Se pot ivi cazuri în care masa bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului este prea complexă pentru a fi administrată în bloc sau diferențele dintre sistemele juridice respective sunt atât de mari încât pot apărea dificultăți ca urmare a extinderii efectelor derivând din legislația statului de deschidere a procedurilor la celelalte state membre în care se află activele. Din acest motiv, practicianul în insolvență din cadrul procedurii principale de insolvență poate solicita deschiderea de proceduri secundare de insolvență pentru o administrare eficientă a masei bunurilor care face obiectul insolvenței.

(41) Procedurile secundare de insolvență pot, de asemenea, să împiedice administrarea eficientă a masei bunurilor care face obiectul insolvenței. Prin urmare,

prezentul regulament stabileşte două situaţii specifice în care instanţa sesizată cu o cerere de deschidere a unei proceduri secundare de insolvenţă ar trebui să poată ca, la solicitarea practicianului în insolvenţă din procedura principală de insolvenţă, să amâne sau să refuze deschiderea unei astfel de proceduri.

(42) În primul rând, prezentul regulament conferă practicianului în insolvenţă din procedura principală de insolvenţă posibilitatea de a-şi lua un angajament faţă de creditorii locali, conform căruia aceştia vor fi trataţi ca şi cum ar fi fost deschisă o procedură secundară de insolvenţă. Acest angajament trebuie să întrunească o serie de condiţii prevăzute în regulament, în special să fie aprobat de majoritatea calificată a creditorilor locali. În cazul în care s-a luat un astfel de angajament, instanţa sesizată cu o cerere de deschidere a unei proceduri secundare de insolvenţă ar trebui să poată să refuze cererea respectivă atunci când consideră că acest angajament protejează în mod corespunzător interesele generale ale creditorilor locali. Atunci când evaluează aceste interese, instanţa ar trebui să ţină seama de faptul că angajamentul a fost aprobat cu majoritatea calificată a creditorilor locali.

(43) În sensul luării unui angajament către creditorii locali, activele şi drepturile aflate în statul membru în care debitorul are un sediu ar trebui să facă parte dintr-o subcategorie a masei bunurilor care face obiectul insolvenţei şi, în momentul distribuirii acestora sau a veniturilor încasate în urma valorificării lor, practicianul în insolvenţă din procedura principală de insolvenţă ar trebui să respecte drepturile de prioritate de care ar fi beneficiat creditorii dacă s-ar fi deschis o procedură secundară de insolvenţă în statul membru respectiv.

(44) Ar trebui să se aplice dreptul intern, după caz, în legătură cu aprobarea unui angajament. Mai concret, atunci când în temeiul dreptului naţional regulile de votare pentru adoptarea unui plan de reorganizare impun aprobarea prealabilă a creanţelor creditorilor, aceste creanţe ar trebui să se considere aprobate în scopul votării angajamentului. Dacă există proceduri diferite pentru adoptarea planurilor de restructurare în temeiul legislaţiei naţionale, ar trebui ca statele membre să desemneze procedura specifică care, în acest context, ar trebui să fie relevantă.

(45) În al doilea rând, prezentul regulament ar trebui să prevadă posibilitatea ca instanţa să suspende temporar deschiderea procedurii secundare de insolvenţă, atunci când a fost acordată o suspendare temporară a procedurilor individuale de executare în cadrul procedurii principale de insolvenţă, în scopul de a păstra eficienţa suspendării acordate în procedura principală de insolvenţă. Instanţa ar trebui să aibă posibilitatea să acorde suspendarea temporară dacă consideră că există măsuri adecvate de protecţie a interesului general al creditorilor locali. Într-un astfel de caz, toţi creditorii care ar putea fi afectaţi de rezultatul negocierilor pe tema unui plan de restructurare ar trebui să fie informaţi cu privire la aceste negocieri şi ar trebui să li se permită să participe la ele.

(46) Pentru a asigura protecţia efectivă a intereselor locale, practicianul în insolvenţă din cadrul procedurii principale de insolvenţă nu ar trebui să fie în măsură să valorifice sau să deplaseze în mod abuziv activele situate în statul membru în care se află un sediu, în special, cu scopul de a eluda posibilitatea ca astfel de interese să poată fi efectiv satisfăcute în cazul în care, ulterior, se deschide o procedură secundară de insolvenţă.

(47) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice instanțele dintr-un stat membru în care a fost deschisă procedura secundară de insolvență să sancționeze directorii unui debitor pentru încălcarea atribuțiilor, cu condiția ca respectivele instanțe să aibă competența de a se pronunța în astfel de litigii în temeiul dreptului lor intern.

(48) Procedurile de insolvență principale și procedurile de insolvență secundare pot contribui la administrarea eficientă a masei bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului sau la valorificarea eficientă a masei activelor dacă există o cooperare adecvată între actorii implicați în toate procedurile desfășurate în paralel. Buna cooperare presupune ca diferiții practicieni în insolvență și instanțele implicate să coopereze îndeaproape, în special printr-un schimb suficient de informații. Pentru a asigura rolul predominant al procedurii principale de insolvență, practicianului în insolvență din cadrul acestei proceduri ar trebui să i se ofere câteva posibilități de a interveni în procedura secundară de insolvență care se desfășoară în paralel cu cea principală. În special, practicianul în insolvență ar trebui să fie în măsură să propună un plan de restructurare sau un concordat ori să solicite o suspendare a valorificării activelor în procedura secundară de insolvență. În cadrul cooperării lor, practicienii în insolvență și instanțele ar trebui să ia în considerare cele mai bune practici de cooperare transfrontalieră în cazuri de insolvență, astfel cum se prevede în principiile și orientările privind comunicarea și cooperarea adoptate de către organizațiile europene și internaționale active în domeniul legislației în materie de insolvență, în special orientările relevante elaborate de Comisia Organizației Națiunilor Unite pentru dreptul comercial internațional (UNCITRAL).

(49) În vederea unei astfel de cooperări, practicienii în insolvență și instanțele ar trebui să poată încheia acorduri și protocoale în scopul de a facilita cooperarea transfrontalieră a mai multor proceduri de insolvență din state membre diferite care vizează același debitor sau societăți membre ale aceluiași grup, atunci când acest lucru este compatibil cu normele aplicabile fiecăreia dintre proceduri. Astfel de acorduri și protocoale pot avea forme diferite, în sensul că pot fi scrise sau orale, domenii de aplicare diferite, în sensul în care variază de la general la specific, și pot fi încheiate între părți diferite. Acordurile generale simple pot pune accent pe necesitatea cooperării strânse între părți fără să abordeze aspecte specifice, în timp ce acordurile mai detaliate, specifice, pot stabili un cadru de principii care guvernează procedurile multiple de insolvență și pot fi aprobate de instanțele implicate, atunci când dreptul intern impune acest lucru. Acestea pot reflecta un acord între părți de a întreprinde sau de a se abține de la anumite măsuri sau acțiuni.

(50) În mod asemănător, instanțele din state membre diferite pot coopera prin coordonarea numirii practicienilor în insolvență. În acest context, ele pot numi un singur practician în insolvență pentru mai multe proceduri de insolvență care vizează același debitor sau diferite societăți membre ale aceluiași grup, cu condiția ca această numire comună să fie compatibilă cu normele aplicabile fiecăreia dintre proceduri și în special orice cerință referitoare la calificarea și la autorizarea practicienilor în insolvență.

(51) Prezentul regulament ar trebui să asigure administrarea eficientă a procedurilor de insolvență referitoare la diferitele societăți care fac parte dintr-un grup.

(52) În cazul în care au fost deschise proceduri de insolvență care vizează mai multe societăți din cadrul aceluiași grup, ar trebui să existe o cooperare adecvată între actorii implicați în aceste proceduri. Diferiții practicieni în insolvență și instanțele implicate ar trebui, prin urmare, să se supună unei obligații asemănătoare de a coopera și de a comunica, în mod similar practicienilor în insolvență și instanțelor implicate în cadrul procedurilor principale și secundare de insolvență referitoare la același debitor. Cooperarea dintre practicienii în insolvență ar trebui să nu dăuneze intereselor creditorilor implicați în fiecare dintre proceduri și o astfel de cooperare ar trebui să urmărească găsirea unei soluții care să genereze sinergii în cadrul grupului.

(53) Introducerea de norme privind procedurile de insolvență a grupurilor de societăți nu ar trebui să limiteze posibilitatea unei instanțe de a deschide o procedură de insolvență în cadrul unei singure jurisdicții pentru mai multe societăți aparținând aceluiași grup, în cazul în care instanța constată că centrul intereselor principale ale acestor societăți se află într-un singur stat membru. În astfel de situații, instanța ar trebui, de asemenea, să poată să numească, dacă este cazul, același practician în insolvență în cadrul tuturor procedurilor în cauză, cu condiția ca acest lucru să nu fie incompatibil cu normele aplicabile acestor proceduri.

(54) În vederea îmbunătățirii în continuare a coordonării procedurilor de insolvență deschise împotriva societăților membre ale unui grup și pentru a permite restructurarea coordonată a grupului, prezentul regulament ar trebui să introducă norme procedurale privind coordonarea procedurilor de insolvență deschise împotriva societăților membre ale unui grup. În cadrul unei astfel de coordonări, ar trebui depuse eforturi în vederea asigurării eficienței, respectându-se, în același timp, personalitatea juridică distinctă a fiecărui membru al grupului.

(55) Practicianul în insolvență numit în cadrul procedurii de insolvență deschise în raport cu o societate membră a unui grup de societăți ar trebui să poată solicita deschiderea unei proceduri de coordonare a grupului. Totuși, în cazurile în care legea aplicabilă insolvenței impune acest lucru, practicianul în insolvență respectiv ar trebui să obțină autorizația necesară înainte să facă o astfel de solicitare. Solicitarea ar trebui să specifice elemente esențiale ale coordonării, în special o descriere succintă a planului de coordonare, o propunere cu privire la cine ar trebui să fie numit coordonator și o descriere în rezumat a estimării costurilor coordonării.

(56) Pentru a asigura caracterul de voluntariat al procedurii de coordonare a grupului, practicienii în insolvență implicați ar trebui să poată ridica obiecții la adresa participării lor la procedură într-un termen prestabilit. Pentru a permite practicienilor în insolvență implicați să decidă în cunoștință de cauză cu privire la participarea lor la procedura de coordonare a grupului, aceștia ar trebui să fie informați, încă dintr-un stadiu incipient, cu privire la elementele esențiale ale coordonării. Cu toate acestea, orice practician în insolvență care a obiectat inițial cu privire la includerea în procedura de coordonare a grupului ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita ulterior să participe la aceasta. În acest caz, coordonatorul ar trebui să decidă cu privire la admisibilitatea solicitării. Toți practicienii în insolvență, inclusiv practicianul în insolvență solicitant, ar trebui să fie informați cu privire la decizia coordonatorului și ar trebui să aibă oportunitatea de a contesta decizia respectivă în instanța care a deschis procedura de coordonare a grupului.

(57) Procedura de coordonare a grupului ar trebui să încerce întotdeauna să faciliteze administrarea eficace a procedurilor de insolvență vizând societățile membre ale grupului şi să aibă un impact general pozitiv asupra creditorilor. Prin urmare, ar trebui ca prin prezentul regulament să se garanteze că instanța care a primit o solicitare de procedură de coordonare a grupului face o evaluare a criteriilor respective înainte de deschiderea procedurii de coordonare a grupului.

(58) Avantajele pe care le prezintă procedura de coordonare a grupului ar trebui să nu fie depăşite de costurile procedurii respective. Prin urmare, este necesar să se asigure faptul că atât costurile coordonării, cât şi cota din aceste costuri care va fi suportată de fiecare societate membră a grupului sunt adecvate, proporționale şi rezonabile, şi urmează a fi stabilite în conformitate cu dreptul intern al statului membru în care a fost deschisă procedura de coordonare a grupului. Practicienii în insolvență implicați ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a controla costurile respective începând din primele etape ale procedurii. În cazul în care dreptul intern o cere, a controla costurile respective începând din primele etape ale procedurii ar putea presupune solicitarea de către practicianul în insolvență a aprobării instanței sau a comitetului de creditori.

(59) În cazul în care coordonatorul consideră că îndeplinirea sarcinilor sale necesită o creştere semnificativă a costurilor în comparație cu costurile estimate inițial şi, în orice caz, în cazul în care costurile depăşesc 10% din costurile estimate, coordonatorul ar trebui să fie autorizat de instanța care a deschis procedura de coordonare a grupului să depăşească aceste costuri. Înainte de adoptarea deciziei, instanța care a deschis procedura de coordonare a grupului ar trebui să ofere practicienilor în insolvență participanți posibilitatea unei audieri pentru a le permite să-şi facă cunoscute observațiile privind adecvarea cererii coordonatorului.

(60) Pentru membrii unui grup de societăți care nu participă la o procedură de coordonare a grupului, prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să prevadă un mecanism alternativ pentru a realiza o restructurare coordonată a grupului. Un practician în insolvență desemnat în cadrul procedurii referitoare la o societate membră a unui grup ar trebui să aibă calitatea procesuală care să îi permită să solicite suspendarea oricărei măsuri legate de valorificarea activelor în cadrul procedurii deschise în legătură cu alte societăți membre ale grupului care nu fac obiectul procedurii de coordonare a grupului. Ar trebui să se poată solicita o astfel de suspendare numai dacă se prezintă un plan de restructurare pentru societățile membre ale grupului în cauză, dacă planul este avantajos pentru creditorii din cadrul procedurii pentru care se solicită suspendarea şi dacă suspendarea este necesară pentru a se asigura punerea în aplicare corespunzătoare a planului.

(61) Prezentul regulament ar trebui să nu împiedice statele membre să instituie norme naționale care să completeze normele privind cooperarea, comunicarea şi coordonarea în privința insolvenței societăților membre ale grupurilor prevăzute de prezentul regulament, cu condiția ca domeniul de aplicare al respectivelor norme naționale să se limiteze la jurisdicția națională şi ca aplicarea lor să nu afecteze eficiența normelor din prezentul regulament.

(62) Normele privind cooperarea, comunicarea şi coordonarea în cadrul insolvenței societăților membre ale unui grup prevăzute în prezentul regulament ar trebui să

se aplice doar în măsura în care procedurile vizând societăți diferite membre ale aceluiași grup au fost deschise în state membre diferite.

(63) Orice creditor care își are reședința obișnuită, domiciliul sau sediul social în Uniune ar trebui să beneficieze de dreptul de a-și înregistra cererea de admitere a creanței privind bunurile debitorului în orice procedură de insolvență aflată în curs de desfășurare în Uniune. Acest lucru ar trebui să se aplice și autorităților fiscale și instituțiilor de asigurări sociale. Prezentul regulament ar trebui să nu împiedice practicianul în insolvență să depună cereri de admitere a creanțelor în numele anumitor grupuri de creditori, de exemplu angajați, în cazul în care dreptul intern prevede acest lucru. Cu toate acestea, pentru a asigura egalitatea de tratament a creditorilor, distribuirea încasărilor ar trebui să fie coordonată. Fiecare creditor ar trebui să poată păstra ceea ce a primit în cursul procedurii de insolvență, însă nu ar trebui să aibă dreptul de a participa la distribuirea ansamblului activelor în cadrul altei proceduri decât dacă creditorii de același rang au obținut, în aceeași proporție, un dividend echivalent.

(64) Este esențial ca acei creditori care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul social în Uniune să fie informați cu privire la deschiderea unei proceduri de insolvență referitoare la activele debitorului lor. Pentru a asigura o transmitere rapidă de informații către creditori, Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului[1] nu ar trebui să se aplice în cazul în care prezentul regulament se referă la obligația de a informa creditorii. Utilizarea de formulare-tip disponibile în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii ar trebui să faciliteze sarcina creditorilor de a depune cererile de admitere a creanțelor în cadrul procedurilor deschise într-un alt stat membru. Consecințele necompletării în întregime a formularelor-tip ar trebui să intre sub incidența dreptului intern.

(65) Prezentul regulament ar trebui să prevadă recunoașterea imediată a hotărârilor privind deschiderea, desfășurarea și închiderea procedurii de insolvență care intră în domeniul său de aplicare și a hotărârilor aflate în legătură directă cu această procedură de insolvență. Prin urmare, recunoașterea automată ar trebui să însemne că efectele atribuite procedurii în dreptul statului membru în care s-a deschis procedura se extind la toate celelalte state membre. Recunoașterea hotărârilor pronunțate de instanțele statelor membre ar trebui să se bazeze pe principiul încrederii reciproce. În acest scop, motivele de nerecunoaștere ar trebui reduse la minimum necesar. Aceasta este și temeiul de soluționare al oricărui conflict care există între instanțele a două state membre care se consideră deopotrivă competente pentru a deschide procedura principală. Hotărârea instanței care deschide mai întâi procedura ar trebui să fie recunoscută în celelalte state membre fără ca acestea să aibă dreptul de a supune controlului hotărârea instanței respective.

(66) În domeniul său de aplicare, prezentul regulament ar trebui să prevadă norme conflictuale unitare, care să înlocuiască, în cadrul domeniului lor de aplicare, normele interne de drept internațional privat. În absența unor dispoziții contrare,

---

[1] Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului (J.O. L 324 din 10 decembrie 2007, p. 79).

se aplică legea statului membru de deschidere (*lex concursus*). Această normă conflictuală ar trebui să fie aplicabilă atât pentru procedura principală de insolvență, cât şi pentru procedurile locale. *Lex concursus* determină toate efectele procedurii de insolvență, atât cele de natură procedurală, cât şi pe cele materiale, asupra persoanelor şi raporturilor juridice respective. Ea reglementează toate condițiile privind deschiderea, desfăşurarea şi închiderea procedurii de insolvență.

(67) Recunoaşterea automată a unei proceduri de insolvență căreia i se aplică în mod obişnuit legea statului de deschidere a procedurii poate interfera cu normele care reglementează tranzacțiile desfăşurate în alte state membre. Pentru a proteja aşteptările legitime şi siguranța tranzacțiilor într-un alt stat membru decât cel de deschidere, ar trebui să se prevadă o serie de excepții de la norma generală.

(68) În special în cazul drepturilor reale este necesară o derogare specială de la legea statului de deschidere, deoarece astfel de drepturi au o importanță considerabilă pentru acordarea creditelor. Justificarea, valabilitatea şi întinderea drepturilor reale ar trebui, prin urmare, să fie determinate în mod normal de către legea locului (*lex situs*) şi să nu fie afectate de deschiderea procedurii de insolvență. Titularul unui drept real ar trebui, prin urmare, să-şi poată valorifica în continuare dreptul de a delimita garanția reală de masa bunurilor. Dacă bunurile sunt supuse drepturilor reale în temeiul legii statului unde sunt situate, dar procedura principală de insolvență se desfăşoară în alt stat membru, practicianul în insolvență din cadrul procedurii principale de insolvență ar trebui să poată cere deschiderea unei proceduri secundare de insolvență în jurisdicția în care s-au născut drepturile reale, în măsura în care debitorul are un sediu în statul respectiv. Dacă nu sunt deschise proceduri secundare de insolvență, orice excedent obținut din vânzarea unui activ care face obiectul drepturilor reale ar trebui plătit practicianului în insolvență din cadrul procedurii principale.

(69) Prezentul regulament stabileşte diferite dispoziții pentru ca o instanță să poată dispune suspendarea deschiderii unei proceduri sau a unei proceduri de executare. Orice astfel de suspendare ar trebui să nu afecteze drepturile reale ale creditorilor sau ale terților.

(70) Dacă legea statului de deschidere a procedurii nu admite compensarea creanței, creditorul ar trebui să aibă totuşi dreptul la o compensare dacă aceasta este posibilă în temeiul legii aplicabile creanței debitorului insolvent. În acest fel, compensarea ar dobândi o funcție de garanție în temeiul unor dispoziții legale de care creditorul respectiv se poate prevala în momentul naşterii creanței.

(71) Este, de asemenea, nevoie de o protecție specială în cazul sistemelor de plată şi a piețelor financiare, de exemplu în legătură cu acordurile de compensare şi lichidare existente în astfel de sisteme, precum şi în cazul cesiunii de titluri de valoare şi al garanțiilor constituite pentru astfel de tranzacții, în special conform Directivei 98/26/CE a Parlamentului European şi a Consiliului[1]. Singura lege relevantă în cazul unor astfel de tranzacții ar trebui să fie cea aplicabilă sistemului sau pieței respective. Legea respectivă are menirea să împiedice posibilitatea ca mecanismele pentru plata şi lichidarea tranzacțiilor prevăzute în sistemele de plată şi compensare

[1] Directiva 98/26/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al plății în sistemele de plată şi al plății în operațiunile cu titluri de valoare (J.O. L 166 din 11 iunie 1998, p. 45).

sau pe pieţele financiare reglementate ale statelor membre să fie modificate în cazul insolvenţei uneia dintre părţile la tranzacţie. Directiva 98/26/CE cuprinde dispoziţii speciale care ar trebui să aibă întâietate asupra normelor generale prevăzute în prezentul regulament.

(72) Pentru a proteja angajaţii şi locurile de muncă, efectele procedurii de insolvenţă asupra continuării sau încetării raporturilor de muncă şi asupra drepturilor şi obligaţiilor fiecărei părţi decurgând din aceste raporturi ar trebui să fie determinate de legea aplicabilă contractului de muncă relevant în conformitate cu normele conflictuale generale. În plus, în cazurile în care încetarea contractelor de muncă necesită aprobarea unei instanţe sau a unei autorităţi administrative, statul membru în care se află un sediu al debitorului ar trebui să păstreze competenţa de acordare a acestei aprobări chiar dacă nu a fost deschisă nicio procedură de insolvenţă în statul membru respectiv. Orice alt aspect legat de legislaţia în materie de insolvenţă, cum ar fi chestiunea protejării creanţelor angajaţilor prin drepturi preferenţiale şi statutul pe care îl pot avea astfel de drepturi preferenţiale ar trebui să fie stabilite prin legea statului membru în care a fost deschisă procedura de insolvenţă (principală sau secundară), cu excepţia cazurilor în care, pentru a evita procedura secundară de insolvenţă, a fost asumat un angajament în conformitate cu prezentul regulament.

(73) Legea aplicabilă efectelor procedurii de insolvenţă asupra unei acţiuni în justiţie în desfăşurare sau asupra unei proceduri de arbitraj în desfăşurare având ca obiect un activ sau un drept care face parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenţei debitorului ar trebui să fie legea statului membru în care se desfăşoară acţiunea în justiţie sau în care se desfăşoară arbitrajul. Totuşi, această regulă ar trebui să nu afecteze normele naţionale privind recunoaşterea şi controlul aplicării sentinţelor arbitrale.

(74) Pentru a se ţine seama de normele procedurale specifice ale sistemelor judiciare din anumite state membre, ar trebui să se asigure flexibilitatea necesară în ceea ce priveşte anumite norme din prezentul regulament. În consecinţă, trimiterile din prezentul regulament la notificarea transmisă de un organism judiciar dintr-un stat membru ar trebui să includă emiterea de către organismul respectiv a unui ordin privind transmiterea notificării respective, în cazul în care normele procedurale din statul membru impun acest lucru.

(75) Din perspectiva afacerilor, conţinutul principal al hotărârii de deschidere a procedurii ar trebui publicat, la cererea practicianului în insolvenţă, într-un alt stat membru decât cel al instanţei care a emis hotărârea respectivă. În cazul în care există un sediu în statul membru în cauză, această publicare ar trebui să fie obligatorie. Însă în niciunul din aceste două cazuri publicarea nu constituie o condiţie prealabilă pentru recunoaşterea procedurii deschise în alt stat membru.

(76) În vederea unei mai bune informări a creditorilor şi a instanţelor relevante şi pentru a preveni deschiderea de proceduri paralele de insolvenţă, statele membre ar trebui să aibă obligaţia de a publica informaţiile relevante în cazurile transfrontaliere de insolvenţă într-un registru electronic, accesibil publicului. Pentru a facilita accesul creditorilor domiciliaţi în alt stat membru şi al instanţelor cu sediul în alt stat membru la aceste informaţii, prezentul regulament ar trebui să prevadă interconectarea unor astfel de registre de insolvenţă prin intermediul portalului european e-justiţie. Ar trebui

ca statele membre să aibă libertatea de a publica informații relevante în mai multe registre şi ca fiecare stat membru să poată interconecta mai mult de un registru.

(77) Prezentul regulament ar trebui să stabilească volumul minim de informații care urmează să fie publicate în registrele de insolvență. Nu ar trebui ca statele membre să fie împiedicate să includă informații suplimentare. Atunci când debitorul este o persoană fizică, registrele de insolvență ar trebui să aibă doar obligația de a indica un număr de înregistrare în cazul în care debitorul desfăşoară o activitate comercială sau profesională independentă. Numărul de înregistrare respectiv ar trebui să fie înțeles ca fiind un numărul unic de înregistrare al activității comerciale sau profesionale independente a debitorului, publicat în registrul comerțului, dacă acesta există.

(78) Pentru creditori sunt esențiale informațiile referitoare la anumite aspecte ale procedurii de insolvență, precum termenele de depunere a cererilor de admitere a creanțelor sau de contestare a hotărârilor. Totuşi, prezentul regulament ar trebui să nu impună statelor membre calcularea termenelor respective de la caz la caz. Ar trebui să li se permită statelor membre să îşi îndeplinească obligațiile prin adăugarea unor hiperlinkuri către portalul european e-justiție care să conțină informații cât se poate de clare referitoare la criteriile de calculare a termenelor respective.

(79) Pentru a acorda o protecție suficientă a informațiilor referitoare la persoanele fizice care nu exercită o activitate economică sau profesională independentă, statele membre ar trebui să poată condiționa accesul la informațiile respective de criterii de căutare suplimentare, precum numărul personal de identificare al debitorului, adresa acestuia, data sa de naştere sau districtul instanței competente sau de o cerere adresată unei autorități competente ori de verificarea existenței unui interes legitim.

(80) De asemenea, statelor membre ar trebui să li se permită să nu includă în registrele lor de insolvență informații referitoare la persoanele fizice care nu exercită o activitate comercială sau profesională independentă. În astfel de cazuri, statele membre ar trebui să se asigure că informațiile relevante sunt oferite creditorilor pe bază de notificare individuală şi că cererile de admitere a creanțelor, înaintate de creditorii care nu au primit informațiile respective, nu sunt afectate de procedură.

(81) Este posibil ca unele din persoanele interesate să nu aibă cunoştință despre deschiderea procedurii de insolvență şi să acționeze cu bună-credință într-o manieră care vine în conflict cu noile circumstanțe. Pentru a proteja astfel de persoane care, fără să fi avut cunoştință despre deschiderea procedurii în alt stat membru, fac o plată către debitor în loc de practicianul în insolvență, ar trebui să se prevadă caracterul liberator al unei astfel de plăți.

(82) Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să-i fie conferite competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European şi al Consiliului[1].

(83) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale şi principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special,

[1] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor şi principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (J.O. L 55 din 28 februarie 2011, p. 13).

prezentul regulament urmăreşte să promoveze aplicarea articolelor 8, 17 şi 47 privind, respectiv, protecţia datelor cu caracter personal, dreptul la proprietate şi dreptul la o cale de atac eficientă şi la un proces echitabil.

(84) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European şi a Consiliului[1] şi Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European şi al Consiliului[2] se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în cadrul prezentului regulament.

(85) Prezentul regulament nu aduce atingere Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului[3].

(86) Întrucât obiectivul prezentului regulament nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere crearea unui cadru juridic pentru buna administrare a procedurilor de insolvenţă transfrontaliere, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarităţii, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporţionalităţii, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depăşeşte ceea ce este necesar pentru atingerea respectivului obiectiv.

(87) În conformitate cu articolul 3 şi articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziţia Regatului Unit şi a Irlandei cu privire la spaţiul de libertate, securitate şi justiţie, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană şi la Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, Regatul Unit şi Irlanda[4] au notificat intenţia lor de a participa la adoptarea şi aplicarea prezentului regulament.

(88) În conformitate cu articolele 1 şi 2 din Protocolul nr. 22 privind poziţia Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană şi la Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru aceasta şi nu i se aplică.

(89) Autoritatea Europeană pentru Protecţia Datelor a fost consultată şi a emis un aviz la 27 martie 2013[5],

---

[1] Directiva 95/46/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera circulaţie a acestor date (J.O. L 281 din 23 noiembrie 1995, p. 31).

N.r. Directiva 95/46/CE a fost abrogată la 25 mai 2018, de la această dată fiind aplicabil Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European şi al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi privind libera circulaţie a acestor date şi de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecţia datelor) (J.O. L 119 din 4 mai 2016), aspect care trebuie avut în vedere în tot cuprinsul Regulamentului (UE) 2015/848, acolo unde este cazul.

[2] Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European şi al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecţia persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituţiile şi organele comunitare şi privind libera circulaţie a acestor date (J.O. L 8 din 12 ianuarie 2001, p. 1).

[3] Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor şi expirării termenelor (J.O. L 124 din 8 iunie 1971, p. 1).

[4] A se vedea şi Decizia (UE) 2017/1518 a Comisiei din 31 august 2017 de confirmare a participării Irlandei la Regulamentul (UE) 2017/353 al Parlamentului European şi al Consiliului de înlocuire a anexelor A şi B la Regulamentul (UE) 2015/848 privind procedurile de Insolvenţă (J.O. L 226 din 1 septembrie 2017).

[5] J.O. C 358 din 7 decembrie 2013, p. 15.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I. Dispoziții generale

Articolul 1. Domeniul de aplicare. (1) Prezentul regulament se aplică procedurilor colective publice, inclusiv procedurilor provizorii, care se întemeiază pe legislația privind insolvența și în cadrul cărora, în scopul salvării, al ajustării datoriilor, al reorganizării sau al lichidării:

(a) activele unui debitor sunt indisponibilizate integral sau parțial și este desemnat un practician în insolvență;

(b) activele și activitatea unui debitor fac obiectul controlului sau supravegherii de către o instanță; sau

(c) o suspendare temporară a unei proceduri de executare individuale este acordată de o instanță sau prin efectul legii, pentru a permite desfășurarea de negocieri între debitor și creditorii acestuia, cu condiția ca procedura în cazul căreia se dispune suspendarea: să prevadă măsuri adecvate de protecție a masei credale și, dacă nu se ajunge la un acord, să preceadă uneia dintre procedurile menționate la litera (a) sau (b).

În cazul în care procedurile menționate la prezentul alineat pot fi deschise în situația în care insolvența este doar presupusă, obiectivul procedurilor este de a evita insolvența debitorului sau încetarea activității sale comerciale.

Procedurile menționate la prezentul alineat sunt enumerate în anexa A.

(2) Prezentul regulament nu se aplică procedurilor menționate la alineatul (1) referitoare la:

(a) întreprinderile de asigurare;

(b) instituțiile de credit;

(c) firmele de investiții și alte firme, instituții și întreprinderi, în măsura în care acestea fac obiectul Directivei 2001/24/CE; sau

(d) organismele de plasament colectiv.

Articolul 2. Definiții. În sensul prezentului regulament:

1. „proceduri colective" înseamnă procedurile care cuprind toți creditorii debitorului sau o parte semnificativă a acestora, cu condiția ca, în acest din urmă caz, procedurile să nu afecteze creanțele creditorilor care nu sunt implicați în respectivele proceduri;

2. „organisme de plasament colectiv" înseamnă organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), conform definiției din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1], și fonduri de investiții alternative (FIA), conform definiției din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului[2];

3. „debitor în posesie" înseamnă un debitor împotriva căruia a fost deschisă o procedură de insolvență care nu implică neapărat numirea unui practician în insolvență

---

[1] Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (J.O. L 302 din 17 noiembrie 2009, p. 32).

[2] Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (J.O. L 174 din 1 iulie 2011, p. 1).

sau transferul complet al drepturilor şi competenţelor de administrare a activelor debitorului către un practician în insolvenţă şi în cadrul căreia debitorul îşi păstrează, prin urmare, total sau cel puţin parţial, controlul asupra activelor şi activităţii sale;

4. „proceduri de insolvenţă" înseamnă procedurile enumerate în anexa A;

5. „practician în insolvenţă" înseamnă orice persoană sau organism a cărui funcţie, inclusiv provizorie, este de a:

(i) verifica şi de a admite creanţele înaintate în cadrul procedurii de insolvenţă;

(ii) reprezenta interesul colectiv al creditorilor;

(iii) administra, fie integral sau parţial, activele debitorului care au fost indisponibilizate;

(iv) lichida activele menţionate la punctul (iii); sau

(v) supraveghea administrarea activităţii debitorului.

Persoanele şi organele menţionate la primul paragraf sunt enumerate în anexa B;

6. „instanţă" înseamnă:

(i) la articolul 1 alineatul (1) literele (b) şi (c), articolul 4 alineatul (2), articolele 5 şi 6, articolul 21 alineatul (3), articolul 24 alineatul (2) litera (j), articolele 36 şi 39 şi articolele 61-77, organismul judiciar al unui stat membru;

(ii) la toate celelalte articole, organismul judiciar sau orice altă autoritate competentă dintr-un stat membru abilitată să deschisă o procedură de insolvenţă, să confirme o astfel de deschidere sau să ia hotărâri pe parcursul acestei proceduri;

7. „hotărârea de deschidere a procedurii de insolvenţă" include:

(i) hotărârea oricărei instanţe de a deschide o procedură de insolvenţă sau de a confirma deschiderea unei astfel de proceduri; şi

(ii) hotărârea unei instanţe de numire a unui practician în insolvenţă;

8. „momentul deschiderii procedurii" înseamnă momentul de la care hotărârea de deschidere a procedurii de insolvenţă îşi produce efectele, indiferent dacă hotărârea este definitivă sau nu;

9. „statul membru în care sunt situate activele" înseamnă:

(i) în cazul acţiunilor nominative ale societăţilor, altele decât cele menţionate la punctul (ii), statul membru pe teritoriul căruia îşi are sediul social societatea care a emis acţiunile;

(ii) în cazul instrumentelor financiare a căror proprietate se dovedeşte printr-o înscriere într-un registru sau într-un cont ţinut de un intermediar sau în numele unui intermediar („titluri în formă dematerializată"), statul membru în care este ţinut registrul sau contul în care s-au făcut înscrierile;

(iii) în cazul fondurilor băneşti deţinute în conturile unei instituţii de credit, statul membru indicat în IBAN al contului sau, în cazul fondurilor băneşti deţinute în conturile unei instituţii de credit care nu are IBAN, statul membru în care instituţia de credit titulară a conturilor îşi are administraţia centrală ori, dacă acel cont este deschis la o sucursală, o filială sau un alt sediu, statul membru în care se află sucursala, filiala sau sediul;

(iv) în cazul bunurilor şi drepturilor pe care proprietarul sau titularul le înscrie într-un registru public, altele decât cele menţionate la punctul (i), statul membru sub a cărui autoritate este ţinut registrul;

(v) în cazul brevetelor europene, statul membru pentru care se acordă brevetul european;

(vi) în cazul drepturilor de autor şi al drepturilor conexe, statul membru pe teritoriul căruia titularul acestor drepturi îşi are reşedinţa obişnuită sau sediul social;

(vii) în cazul bunurilor corporale, altele decât cele menţionate la punctele (i)-(iv), statul membru pe teritoriul căruia sunt situate bunurile respective;

(viii) în cazul creanţelor faţă de terţi, altele decât cele referitoare la activele menţionate la punctul (iii), statul membru pe teritoriul căruia terţul debitor îşi are centrul intereselor principale, stabilit conform articolului 3 alineatul (1);

10. „sediu" înseamnă orice loc de derulare de operaţiuni unde un debitor exercită sau a exercitat în ultimele trei luni înainte de cererea de deschidere a procedurii principale de insolvenţă, în mod netranzitoriu, o activitate economică care presupune mijloace umane şi active;

11. „creditor local" înseamnă un creditor ale cărui creanţe faţă de un debitor s-au născut în urma sau în legătură cu anumite operaţiuni derulate într-un sediu situat în alt stat membru decât cel în care se află centrul intereselor principale ale debitorului;

12. „creditor străin" înseamnă un creditor care îşi are reşedinţa obişnuită, domiciliul sau sediul social într-un alt stat membru decât statul în care s-a deschis procedura, inclusiv autorităţile fiscale şi autorităţile de securitate socială din statele membre;

13. „grup de societăţi" înseamnă o întreprindere-mamă, alături de toate întreprinderile-filială ale acesteia;

14. „întreprindere-mamă" înseamnă o întreprindere care controlează, fie direct, fie indirect, una sau mai multe întreprinderi-filială. O întreprindere care întocmeşte situaţii financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European şi a Consiliului[1], este considerată a fi o întreprindere-mamă.

Articolul 3. Competenţa internaţională. (1) Competenţa de a deschide procedura de insolvenţă (denumită în continuare „procedura principală de insolvenţă") revine instanţelor din statul membru pe teritoriul căruia se află centrul intereselor principale ale debitorului. Centrul intereselor principale este locul în care debitorul îşi administrează în mod obişnuit interesele şi care este verificabil de către terţi.

În cazul unei societăţi sau persoane juridice, centrul intereselor principale este prezumat a fi, până la proba contrarie, locul unde se află sediul social. Această prezumţie se aplică doar dacă sediul social nu s-a mutat într-un alt stat membru în cele trei luni anterioare solicitării de deschidere a procedurii de insolvenţă.

În cazul unei persoane fizice care exercită o activitate independentă sau o activitate profesională, centrul intereselor principale se presupune a fi locul principal de desfăşurare a activităţii, în absenţa unor probe care ar dovedi contrariul. Această prezumţie se aplică doar dacă locul principal de desfăşurare a activităţii nu s-a mutat într-un alt stat membru în cele trei luni anterioare solicitării de deschidere a procedurii de insolvenţă.

---

[1] Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European şi a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situaţiile financiare anuale, situaţiile financiare consolidate şi rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European şi a Consiliului şi de abrogare a Directivelor 78/660/CEE şi 83/349/CEE ale Consiliului (J.O. L 182 din 29 iunie 2013, p. 19).

În cazul oricărei alte persoane fizice, centrul intereselor principale se presupune a fi locul în care persoana fizică își are reședința obișnuită, în absența unor probe care ar dovedi contrariul. Această prezumție se aplică doar dacă reședința obișnuită nu s-a mutat într-un alt stat membru în cele șase luni anterioare solicitării de deschidere a procedurii de insolvență.

(2) Atunci când centrul intereselor principale ale unui debitor este situat pe teritoriul unui stat membru, instanțele unui alt stat membru sunt competente să deschidă o procedură de insolvență împotriva acestui debitor numai dacă acesta are un sediu pe teritoriul acestui din urmă stat membru. Efectele acestei proceduri se limitează la bunurile debitorului situate pe teritoriul celui de-al doilea stat membru.

(3) În cazul în care a fost deschisă o procedură de insolvență în conformitate cu alineatul (1), orice procedură de insolvență deschisă ulterior în conformitate cu alineatul (2) este o procedură secundară de insolvență.

(4) Procedura teritorială de insolvență menționată la alineatul (2) poate fi deschisă doar înaintea deschiderii procedurii principale de insolvență, în temeiul alineatului (1), în cazul în care:

(a) o procedură de insolvență nu poate fi deschisă în temeiul alineatului (1) din cauza condițiilor stabilite prin legislația statului membru pe al cărui teritoriu se află centrul intereselor principale ale debitorului; sau

(b) deschiderea procedurii teritoriale de insolvență este cerută de:

(i) un creditor a cărui creanță a luat naștere din exploatarea unui sediu situat pe teritoriul statului membru în care se solicită deschiderea procedurii teritoriale; sau

(ii) o autoritate publică care, în temeiul legislației statului membru pe al cărui teritoriu este situat sediul, are dreptul de a solicita deschiderea procedurii de insolvență.

În cazul în care se deschide o procedură principală de insolvență, procedura teritorială de insolvență devine procedură secundară de insolvență.

Articolul 4. Verificarea competenței. (1) O instanță sesizată cu o cerere de deschidere a unei proceduri de insolvență examinează din oficiu dacă are competență în temeiul articolului 3. Hotărârea de deschidere a unei proceduri de insolvență precizează criteriile care stabilesc competența instanței și, în special, dacă această competență se întemeiază pe articolul 3 alineatul (1) sau alineatul (2).

(2) În pofida alineatului (1), în cazul în care procedurile de insolvență sunt deschise în conformitate cu dreptul intern, în lipsa unei hotărâri pronunțate de o instanță, statele membre pot încredința practicianului în insolvență desemnat în cadrul acestor proceduri atribuția de a examina dacă statul membru în care cererea de deschidere a procedurilor de insolvență este pendinte este competent în temeiul articolului 3. În caz afirmativ, practicianul în insolvență precizează în hotărârea de deschidere a procedurii criteriile care stabilesc competența și, în special, dacă această competență se întemeiază pe articolul 3 alineatul (1) sau alineatul (2).

Articolul 5. Controlul jurisdicțional al hotărârii de deschidere a procedurii principale de insolvență. (1) Debitorul sau orice creditor poate ataca în instanță hotărârea de deschidere a procedurii principale de insolvență din motive de competență internațională.

(2) Hotărârea de deschidere a procedurii principale de insolvență poate fi contestată de către părți, altele decât cele menționate la alineatul (1) sau pe alte motive decât lipsa competenței internaționale, în cazul în care dreptul intern prevede acest lucru.

Articolul 6. Competența pentru o acțiune care decurge direct din procedura de insolvență și care este strâns legată de aceasta. (1) Instanțele din statul membru pe teritoriul căruia a fost deschisă o procedură de insolvență în conformitate cu articolul 3 sunt competente pentru orice acțiune care decurge în mod direct din procedura de insolvență și care este strâns legată de aceasta, precum acțiunile revocatorii.

(2) Atunci când una dintre acțiunile menționate la alineatul (1) se referă la o acțiune în materie civilă și comercială, împotriva aceluiași pârât, practicianul în insolvență poate aduce ambele acțiuni în fața instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia este domiciliat pârâtul sau, în cazul în care acțiunea este introdusă împotriva mai multor pârâți, în fața instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia își are domiciliul oricare dintre aceștia, cu condiția ca aceste instanțe să fie competente în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.

Primul paragraf se aplică în cazul debitorului în posesie, cu condiția ca dreptul intern să permită debitorului în posesie să introducă acțiuni în numele masei bunurilor care face obiectul insolvenței.

(3) În sensul alineatului (2), sunt considerate conexe acele acțiuni care sunt atât de strâns legate între ele încât este oportună instrumentarea și judecarea lor în același timp pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri ireconciliabile în cazul judecării lor în mod separat.

Articolul 7. Legea aplicabilă. (1) În absența unei dispoziții contrare în prezentul regulament, legea aplicabilă procedurii de insolvență și efectelor acesteia este legea statului membru pe al cărui teritoriu este deschisă procedura (denumit în continuare „stat de deschidere").

(2) Legea statului de deschidere determină condițiile pentru deschiderea, desfășurarea și închiderea procedurii de insolvență. Aceasta determină în special:

(a) debitorii împotriva cărora se poate deschide o procedură de insolvență în raport cu calitatea acestora;

(b) activele care fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței și regimul aplicabil activelor dobândite de debitor ulterior deschiderii procedurii de insolvență;

(c) atribuțiile debitorului și ale practicianului în insolvență;

(d) condițiile de opozabilitate a compensării;

(e) efectele procedurii de insolvență asupra contractelor în derulare la care debitorul este parte;

(f) efectele procedurii de insolvență asupra acțiunilor individuale intentate de creditori, cu excepția proceselor în curs de soluționare;

(g) creanțele care urmează să fie înregistrate la masa bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului și regimul creanțelor născute după deschiderea procedurii de insolvență;

(h) normele care reglementează prezentarea, verificarea și admiterea creanțelor;

(i) normele care reglementează distribuirea încasărilor rezultate din vânzarea bunurilor, rangul creanțelor şi drepturile creditorilor care au obținut o satisfacere parțială după deschiderea procedurii insolvenței în temeiul unui drept real sau ca efect al unei compensări;

(j) condițiile şi efectele închiderii procedurii de insolvență, în special prin concordat;

(k) drepturile creditorilor după închiderea procedurii de insolvență;

(l) cui îi revine sarcina costurilor şi cheltuielilor procedurii de insolvență;

(m) normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale.

Articolul 8. Drepturile reale ale terților. (1) Deschiderea procedurii de insolvență nu aduce atingere drepturilor reale ale unui creditor sau terț asupra bunurilor corporale sau necorporale, mobile ori imobile – atât bunuri individual determinate, cât şi în indiviziune, a căror alcătuire se poate modifica – aparținând debitorului şi care se află pe teritoriul unui alt stat membru la data deschiderii procedurii.

(2) Drepturile menționate la alineatul (1) includ în special:

(a) dreptul de a executa sau de a solicita executarea activelor şi de a obține câştiguri materiale dintr-o asemenea executare ori din fructele activelor respective, în special în temeiul unui gaj sau ipoteci;

(b) dreptul exclusiv de realizare a unei creanțe, în special ca urmare a gajării sau cesionării creanței cu titlu de garanție;

(c) dreptul de a revendica activele şi/sau de a cere restituirea acestora din mâna oricui le-ar deține sau le-ar folosi împotriva voinței părții îndreptățite;

(d) dreptul real de a percepe fructele unui activ.

(3) Este asimilat dreptului real dreptul înscris într-un registru public şi opozabil terților, pe baza căruia poate fi dobândit un drept real în sensul alineatului (1).

(4) Alineatul (1) nu împiedică intentarea acțiunii de constatare a nulității, acțiunii în anulare sau în inopozabilitate menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (m).

Articolul 9. Compensarea. (1) Deschiderea procedurii de insolvență nu aduce atingere dreptului unui creditor de a invoca compensarea creanței sale cu cea a unui debitor asupra sa, dacă o astfel de operațiune este permisă de legea aplicabilă creanței debitorului insolvent.

(2) Alineatul (1) nu împiedică intentarea acțiunii de constatare a nulității, acțiunii în anulare sau în inopozabilitate menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (m).

Articolul 10. Rezerva dreptului de proprietate. (1) Deschiderea procedurii de insolvență împotriva cumpărătorului unui activ nu aduce atingere drepturilor vânzătorului activului respectiv întemeiate pe o rezervă a dreptului de proprietate, dacă la data deschiderii procedurii activul se află pe teritoriul altui stat membru decât cel în care s-a deschis procedura.

(2) Deschiderea unei proceduri de insolvență împotriva vânzătorului unui activ, ulterior predării activului, nu constituie o cauză de rezoluțiune a vânzării şi nu împiedică cumpărătorul să dobândească dreptul de proprietate, dacă la data deschiderii procedurii activul vândut se află pe teritoriul altui stat membru decât cel în care s-a deschis procedura.

(3) Alineatele (1) şi (2) nu împiedică intentarea acțiunii de constatare a nulității, acțiunii în anulare sau în inopozabilitate menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (m).

Articolul 11. Contracte având ca obiect bunuri imobile. (1) Efectele procedurii de insolvență asupra unui contract care conferă dreptul de a dobândi sau de a folosi un bun imobil sunt reglementate exclusiv de legea statului membru pe teritoriul căruia se află bunul imobil.

(2) Instanța care a deschis procedura principală de insolvență are jurisdicția de a aproba încetarea sau modificarea contractelor menționate la prezentul articol în cazul în care:

(a) legislația statului membru care este aplicabilă contractelor respective prevede că un astfel de contract nu poate înceta sau fi modificat decât cu aprobarea instanței care deschide procedura de insolvență; şi

(b) în statul membru respectiv nu s-a deschis nicio procedură de insolvență.

Articolul 12. Sisteme de plată şi piețe financiare. (1) Fără a aduce atingere articolului 8, efectele procedurii de insolvență asupra drepturilor şi obligațiilor participanților la un sistem de plată sau decontare ori la o piață financiară sunt reglementate exclusiv de legea statului membru aplicabilă acelui sistem sau acelei piețe.

(2) Alineatul (1) nu împiedică intentarea unei acțiuni de constatare a nulității, acțiuni în anulare sau în inopozabilitate a plăților sau tranzacțiilor în temeiul legii aplicabile sistemului de plată sau pieței financiare respective.

Articolul 13. Contracte de muncă. (1) Efectele procedurii de insolvență asupra unui contract de muncă şi asupra unui raport de muncă sunt reglementate exclusiv prin legea statului membru aplicabilă contractului de muncă.

(2) Instanța din statul membru în care s-ar putea deschide o procedură secundară de insolvență poate aproba încetarea sau modificarea contractelor menționate la prezentul articol, chiar dacă nu a fost deschisă nicio procedură de insolvență în statul membru respectiv.

Primul paragraf se aplică şi autorității competente, în temeiul dreptului intern, să aprobe încetarea sau modificarea contractelor menționate la prezentul articol.

Articolul 14. Efectele asupra drepturilor supuse înscrierii. Efectele procedurii de insolvență asupra drepturilor unui debitor cu privire la un bun imobil, o navă sau o aeronavă, supuse înscrierii într-un registru public, se reglementează prin legea statului membru sub autoritatea căruia este ținut registrul.

Articolul 15. Brevete europene cu efect unitar şi mărci comunitare. În sensul prezentului regulament, un brevet european cu efect unitar, o marcă comunitară sau orice alt drept similar prevăzut de dreptul Uniunii poate fi inclus numai în procedurile prevăzute la articolul 3 alineatul (1).

Articolul 16. Acte prejudiciabile. Articolul 7 alineatul (2) litera (m) nu se aplică dacă persoana care a dobândit foloase în urma unui act prejudiciabil pentru adunarea creditorilor face dovada că:

(a) actul face obiectul legii altui stat membru decât cea a statului de deschidere a procedurii; şi

(b) legea statului membru respectiv nu permite, în cazul respectiv, sub nicio formă, contestarea actului.

Articolul 17. Protecția terților dobânditori. Dacă, printr-un act încheiat după deschiderea procedurii de insolvență, un debitor dispune cu titlu oneros:

(a) de un bun imobil,

(b) de o navă sau aeronavă care face obiectul înscrierii într-un registru public, sau

(c) de valori mobiliare a căror existență necesită înscrierea într-un registru prevăzut de lege,

valabilitatea actului respectiv se reglementează prin legea statului pe teritoriul căruia se află bunul imobil sau sub a cărui autoritate este ținut registrul.

Articolul 18. Efectele procedurii de insolvență asupra acțiunilor în justiție sau asupra procedurilor de arbitraj în desfășurare. Efectele procedurii de insolvență asupra unei acțiuni în justiție în desfășurare sau asupra unei proceduri de arbitraj în desfășurare având ca obiect un activ sau un drept care face parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței unui debitor se reglementează exclusiv prin legislația statului membru în care se desfășoară procesul sau în care instanța de arbitraj își are sediul.

Capitolul II. Recunoașterea procedurii de insolvență

Articolul 19. Principiu. (1) Orice hotărâre de deschidere a unei proceduri de insolvență pronunțată de o instanță a unui stat membru competentă în temeiul articolului 3 este recunoscută în toate celelalte state membre din momentul în care își produce efectele în statul de deschidere.

Regula menționată la primul paragraf se aplică și în cazul în care, având în vedere capacitatea unui debitor, nu poate fi deschisă o procedură de insolvență împotriva unui debitor în alte state membre.

(2) Recunoașterea procedurii menționate la articolul 3 alineatul (1) nu împiedică deschiderea procedurii menționate la articolul 3 alineatul (2) de către o instanță dintr-un alt stat membru. Aceasta din urmă constituie o procedură secundară de insolvență în sensul capitolului III.

Articolul 20. Efectele recunoașterii. (1) Hotărârea de deschidere a procedurii de insolvență în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) produce, fără îndeplinirea vreunei formalități suplimentare, în orice alt stat membru efectele pe care i le atribuie legea statului de deschidere, cu excepția cazului unei dispoziții contrare în prezentul regulament și atât timp cât nu este deschisă în celălalt stat membru nicio procedură de tipul celei menționate la articolul 3 alineatul (2).

(2) Efectele procedurii prevăzute la articolul 3 alineatul (2) nu pot fi contestate în alte state membre. Orice limitare a drepturilor creditorilor, în special o suspendare a plății sau remiterea de datorie, poate fi opusă în ceea ce privește bunurile aflate pe teritoriul unui alt stat membru numai dacă respectivii creditori și-au exprimat acordul.

Articolul 21. Atribuțiile practicianului în insolvență. (1) Practicianul în insolvență desemnat de o instanță competentă în temeiul articolului 3 alineatul (1) poate exercita

pe teritoriul unui alt stat membru toate atribuțiile conferite de legislația statului de deschidere a procedurii, atât timp cât nu a fost deschisă o altă procedură de insolvență şi nu a fost adoptată o măsură de conservare contrară, ca urmare a unei cereri de deschidere a unei proceduri de insolvență în statul respectiv. Sub rezerva articolelor 8 şi 10, practicianul în insolvență poate, în special, să deplaseze activele debitorului în afara teritoriului statului membru pe care acestea se află.

(2) Practicianul în insolvență desemnat de o instanță competentă în temeiul articolului 3 alineatul (2) poate solicita în orice alt stat membru, pe cale judiciară sau extrajudiciară, ca un bun mobil să fie transferat de pe teritoriul statului în care s-a deschis procedura pe teritoriul celuilalt stat membru ulterior deschiderii procedurii de insolvență. Practicianul în insolvență poate, de asemenea, să exercite orice acțiune revocatorie care este în interesul creditorilor.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, practicianul în insolvență este obligat să respecte legea statului membru pe al cărui teritoriu intenționează să acționeze, în special cu privire la procedurile de valorificare a bunurilor. Aceste atribuții nu pot include măsuri coercitive, decât dacă sunt dispuse de către o instanță a statului membru respectiv, sau dreptul de a soluționa o acțiune în justiție sau un litigiu.

Articolul 22. Proba desemnării practicianului în insolvență. Desemnarea practicianului în insolvență este dovedită printr-o copie certificată a originalului hotărârii de desemnare sau printr-un alt act doveditor eliberat de instanța competentă.

Poate fi necesară traducerea în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului membru pe al cărui teritoriu lichidatorul intenționează să acționeze. Nu se impune nicio legalizare sau altă formalitate similară.

Articolul 23. Restituirea şi imputația. (1) Un creditor care, după deschiderea procedurii prevăzute la articolul 3 alineatul (1), obține prin orice mijloace, în special pe cale executorie, satisfacerea totală sau parțială a creanței sale asupra bunurilor unui debitor situate pe teritoriul unui alt stat membru trebuie să restituie practicianului în insolvență ceea ce a obținut, sub rezerva articolelor 8 şi 10.

(2) În scopul de a asigura un tratament egal al creditorilor, creditorul care a obținut în cursul unei proceduri de insolvență un dividend asupra creanței sale va participa la distribuirile efectuate în cadrul altei proceduri numai dacă creditorii de acelaşi rang sau din aceeaşi categorie au obținut un dividend echivalent în aceste din urmă proceduri.

Articolul 24. Instituirea registrelor de insolvență. (1) Statele membre instituie şi mențin pe teritoriul lor unul sau mai multe registre în care sunt publicate informații privind procedurile de insolvență (denumite în continuare „registre de insolvență"). Informațiile respective se publică cât mai curând după deschiderea procedurilor.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) se pun la dispoziția publicului, cu respectarea condițiilor prevăzute la articolul 27 şi cuprind următoarele (denumite în continuare „informații obligatorii"):

(a) data deschiderii procedurii de insolvență;

(b) instanța care a deschis procedura de insolvență şi numărul de referință al cauzei, dacă există;

(c) categoria de proceduri de insolvență menționată în anexa A care au fost deschise și, după caz, orice subcategorie relevantă de astfel de procedură deschisă în conformitate cu dreptul intern;

(d) dacă competența de a deschide proceduri se întemeiază pe articolul 3 alineatul (1), alineatul (2) sau alineatul (4);

(e) dacă debitorul este o societate sau o persoană juridică, denumirea, numărul de înregistrare, sediul social sau adresa de corespondență a debitorului, dacă este diferită;

(f) dacă debitorul este o persoană fizică, indiferent dacă desfășoară sau nu o activitate economică independentă sau o activitate profesională, numele, numărul de înregistrare, dacă este cazul, și adresa de corespondență a debitorului sau, în cazul în care adresa este protejată, data și locul nașterii debitorului;

(g) numele, adresa de corespondență sau adresa e-mail a practicianului în insolvență desemnat în cadrul procedurii, dacă s-a desemnat un practician;

(h) termenul de depunere a cererilor de admitere a creanțelor, dacă există, sau o trimitere la criteriile de calculare a termenului respectiv;

(i) data de închidere a procedurii principale de insolvență, dacă s-a stabilit o astfel de dată;

(j) instanța și, după caz, termenul de depunere a contestației în urma hotărârii de deschidere a procedurii de insolvență, în conformitate cu articolul 5, sau o trimitere la criteriile de calculare a acestui termen.

(3) Dispozițiile alineatului (2) nu împiedică statele membre să includă documente sau informații suplimentare în registrele lor naționale de insolvență, precum descalificări ale directorilor legate de insolvență.

(4) Statele membre nu sunt obligate să includă în registrele de insolvență informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol cu privire la persoanele fizice care nu exercită o activitate comercială sau profesională independentă și nici să pună această informație la dispoziția publicului prin sistemul de interconectare a acestor registre, cu condiția să fie informați creditorii străini cunoscuți, în conformitate cu articolul 54, despre elementele menționate la alineatul (2) litera (j) de la prezentul articol.

În cazul în care un stat membru face uz de posibilitatea menționată la primul paragraf, procedurile de insolvență nu afectează creanțele creditorilor străini care nu au primit informațiile menționate la primul paragraf.

(5) Publicarea de informații în registrele prevăzute în prezentul regulament nu produce efecte juridice în afara celor prevăzute în dreptul intern și la articolul 55 alineatul (6).

Articolul 25. Interconectarea registrelor de insolvență. (1) Prin intermediul actelor de punere în aplicare, Comisia instituie un sistem descentralizat de interconectare a registrelor de insolvență. Sistemul respectiv se compune din registrele de insolvență și portalul european e-justiție, care servește ca punct central de acces public electronic la informațiile din sistem. Sistemul oferă un serviciu de căutare în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii în scopul de a face publice informațiile obligatorii, precum și orice alte documente sau informații incluse în registrele de insolvență pe care statele membre decid să le facă publice prin intermediul portalului european e-justiție.

(2) Prin intermediul actelor de punere în aplicare, în conformitate cu procedura menționată la articolul 87, Comisia adoptă până la 26 iunie 2019:

(a) specificațiile tehnice care definesc metodele de comunicare și de schimb de informații, prin mijloace electronice, pe baza specificațiilor interfeței stabilite pentru sistemul de interconectare a registrelor de insolvență;

(b) măsurile tehnice de asigurare a standardelor minime de securitate din domeniul tehnologiei informației pentru comunicarea și distribuirea informațiilor în cadrul sistemului de interconectare a registrelor de insolvență;

(c) criteriile minime pentru funcția de căutare propusă prin portalul european e-justiție, pe baza informațiilor prevăzute la articolul 24;

(d) criteriile minime de prezentare a rezultatelor unor astfel de căutări, pe baza informațiilor prevăzute la articolul 24;

(e) mijloacele și condițiile tehnice prin care serviciile furnizate de sistemul de interconectare sunt puse la dispoziție; și

(f) un glosar cu explicații de bază privind procedurile naționale de insolvență enumerate în anexa A.

Articolul 26. Costurile instituirii și interconectării registrelor de insolvență. (1) Instituirea, întreținerea și dezvoltarea viitoare a sistemului de interconectare a registrelor de insolvență se finanțează de la bugetul general al Uniunii.

(2) Fiecare stat membru suportă costurile de instituire și de ajustare a registrelor sale naționale de insolvență în vederea interoperabilității acestora cu portalul european e-justiție, precum și costurile de administrare, de operare și de întreținere a registrelor respective. Nu se aduce atingere astfel posibilității de a solicita granturi pentru finanțarea unor astfel de activități în cadrul programelor financiare ale Uniunii.

Articolul 27. Condiții de acces la informații prin intermediul sistemului de interconectare. (1) Statele membre se asigură că informațiile obligatorii menționate la articolul 24 alineatul (2) literele (a)-(j) sunt disponibile în mod gratuit prin intermediul sistemului interconectării registrelor de insolvență.

(2) Prezentul regulament nu împiedică statele membre să perceapă o taxă rezonabilă pentru accesarea documentelor ori a informațiilor suplimentare menționate la articolul 24 alineatul (3) prin intermediul sistemului interconectării registrelor de insolvență.

(3) Statele membre pot condiționa accesul la informații obligatorii referitoare la persoane fizice care nu desfășoară o activitate comercială sau profesională independentă și la persoane fizice care exercită o activitate economică independentă sau o activitate profesională care nu are legătură cu procedura de insolvență de criterii de căutare suplimentare privind debitorul, pe lângă criteriile minime menționate la articolul 25 alineatul (2) litera (c).

(4) Statele membre pot impune ca accesul la informațiile menționate la alineatul (3) să fie condiționat de o cerere adresată autorității competente. Statele membre pot condiționa accesul de verificarea existenței unui interes legitim pentru accesarea acestor informații. Persoana solicitantă are posibilitatea de a înainta o cerere de informații sub formă electronică, cu ajutorul unui formular standard prin intermediul portalului european e-justiție. În cazul în care este necesară dovedirea existenței

unui interes legitim, persoana solicitantă are posibilitatea de a-şi justifica cererea pe baza unor copii electronice ale documentelor relevante. Persoanei solicitante i se oferă un răspuns din partea autorității competente în termen de trei zile lucrătoare.

Persoana solicitantă nu este obligată să furnizeze traduceri ale documentelor care justifică cererea sa, nici să suporte eventualele costuri ale traducerii pe care autoritatea competentă le-ar putea avea.

Articolul 28. Publicarea în alt stat membru. (1) Practicianul în insolvență sau debitorul în posesie solicită ca notificarea hotărârii de deschidere a procedurii de insolvență şi, după caz, hotărârea prin care a fost desemnat practicianul în insolvență să fie publicate în orice alt stat membru în care debitorul are un sediu, în conformitate cu procedurile de publicare în vigoare în statul membru respectiv. Prin această măsură de publicare se indică, după caz, practicianul în insolvență desemnat şi se precizează dacă norma în materie de competență aplicată este cea prevăzută la articolul 3 alineatul (1) sau alineatul (2).

(2) Practicianul în insolvență sau debitorul în posesie poate solicita ca informațiile menționate la alineatul (1) să fie publicate în orice alt stat membru în cazul în care practicianul în insolvență sau debitorul în posesie consideră că este necesar în conformitate cu procedurile de publicare în vigoare în statul membru respectiv.

Articolul 29. Înscrierea în registrele publice din alt stat membru. (1) În cazul în care legislația unui stat membru în care debitorul are un sediu, iar acel sediu a fost înscris într-un registru public al statului membru respectiv, sau legislația unui stat membru în care se află un bun imobil care aparține debitorului impune publicarea informațiilor referitoare la deschiderea procedurii de insolvență menționate la articolul 28 în registrul cadastral, comercial sau în orice alt registru public, practicianul în insolvență sau debitorul în posesie ia toate măsurile necesare pentru a asigura o astfel de înscriere.

(2) Practicianul în insolvență sau debitorul în posesie poate solicita o astfel de înscriere în orice alt stat membru, cu condiția ca o astfel de înscriere să fie permisă de legislația statului membru în care se ține registrul respectiv.

Articolul 30. Costurile. Costurile publicității şi înscrierii prevăzute la articolele 28 şi 29 se consideră costuri şi cheltuieli de procedură.

Articolul 31. Executarea unei obligații în beneficiul debitorului. (1) Persoana care execută, într-un stat membru, o obligație în beneficiul debitorului care face obiectul unei proceduri de insolvență deschise într-un alt stat membru, în loc să o fi executat în beneficiul practicianului în insolvență al acelei proceduri, este considerată liberată dacă nu a avut cunoştință despre deschiderea procedurii.

(2) Persoana care a executat o astfel de obligație înainte de realizarea publicității prevăzute la articolul 28 este prezumată, până la proba contrarie, că nu a avut cunoştință despre deschiderea procedurii de insolvență. Persoana care a executat obligația după realizarea publicității este prezumată, până la proba contrarie, că a avut cunoştință despre deschiderea procedurii.

Articolul 32. Recunoaşterea şi caracterul executoriu al altor hotărâri. (1) Hotărârile cu privire la deschiderea şi închiderea unei proceduri de insolvență pronunțate

de o instanță a cărei hotărâre de deschidere a procedurii este recunoscută în temeiul articolului 19, precum și concordatele aprobate de o atare instanță sunt, de asemenea, recunoscute fără îndeplinirea niciunei alte formalități. Aceste hotărâri sunt executate în conformitate cu articolele 39-44 și articolele 47-57 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.

Primul paragraf se aplică și hotărârilor care decurg în mod direct din procedura de insolvență și care au o strânsă legătură cu aceasta, chiar dacă au fost pronunțate de o altă instanță.

Primul paragraf se aplică și hotărârilor referitoare la măsurile de conservare adoptate ulterior cererii de deschidere a procedurii de insolvență sau în legătură cu aceasta.

(2) Recunoașterea și executarea altor hotărâri decât cele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol fac obiectul Regulamentului (UE) nr. 1215/2012, cu condiția ca regulamentul respectiv să fie aplicabil.

Articolul 33. Ordinea publică. Orice stat membru poate refuza recunoașterea unei proceduri de insolvență deschise în alt stat membru sau executarea unei hotărâri pronunțate în cadrul unei astfel de proceduri, dacă recunoașterea sau executarea ar contraveni în mod evident ordinii publice din statul respectiv, în special principiilor sale fundamentale sau drepturilor și libertăților individuale constituționale.

Capitolul III. Proceduri secundare de insolvență

Articolul 34. Deschiderea procedurii. În cazul în care procedura principală de insolvență a fost deschisă de o instanță dintr-un stat membru și recunoscută în alt stat membru, o instanță din acel alt stat membru care este competentă în temeiul articolului 3 alineatul (2) poate deschide proceduri secundare de insolvență în conformitate cu dispozițiile prevăzute în prezentul capitol. În cazul în care procedura principală de insolvență impune ca debitorul să fie insolvent, insolvența debitorului nu se reexaminează în statul membru în care poate fi deschisă o procedură secundară de insolvență. Efectele procedurii secundare de insolvență se limitează la activele debitorului situate pe teritoriul statului membru unde au fost deschise aceste proceduri.

Articolul 35. Legea aplicabilă. Cu excepția unei dispoziții contrare în prezentul regulament, legea aplicabilă procedurii secundare de insolvență este cea a statului membru pe teritoriul căruia se deschide procedura secundară de insolvență.

Articolul 36. Dreptul de a-și lua un angajament pentru a evita o procedură secundară de insolvență. (1) Pentru a evita deschiderea unei proceduri secundare de insolvență, practicianul în insolvență din procedura principală de insolvență poate lua un angajament unilateral (denumit în continuare „angajamentul") cu privire la activele aflate în statul membru în care ar putea fi deschisă o procedură secundară de insolvență, conform căruia în momentul distribuirii activelor respective sau a veniturilor încasate în urma valorificării lor, va respecta drepturile de distribuție și de prioritate în temeiul dreptului intern de care ar fi dispus creditorii locali dacă s-ar fi deschis o procedură secundară de insolvență în statul membru respectiv. Angajamentul precizează premisele faptice pe care se bazează, mai ales în ceea ce privește valoarea activelor aflate în statul membru vizat și variantele disponibile pentru valorificarea acelor active.

(2) În cazul în care a fost asumat un angajament în conformitate cu prezentul articol, legea aplicabilă distribuției veniturilor încasate din valorificarea activelor menționate la alineatul (1), priorității creanțelor creditorilor și drepturilor creditorilor în raport cu activele menționate la alineatul (1) este legea statului membru în care ar fi putut să fie deschisă procedura secundară de insolvență. Momentul relevant pentru stabilirea activelor menționate la alineatul (1) este momentul luării angajamentului.

(3) Angajamentul se ia în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care ar fi putut să fie deschisă procedura secundară de insolvență sau, dacă în statul membru respectiv există mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale locului în care ar fi putut fi deschisă procedura secundară de insolvență.

(4) Angajamentul se ia în scris. Acesta face obiectul oricărei alte cerințe de formă, și al cerințelor privind aprobarea în ceea ce privește distribuțiile, dacă există, valabile în statul de deschidere a procedurii principale de insolvență.

(5) Angajamentul este aprobat de creditorii locali cunoscuți. Regulile aplicabile majorității calificate și votării care se aplică pentru adoptarea planurilor de restructurare în temeiul legii statului membru în care ar fi putut fi deschisă o procedură secundară de insolvență se aplică și pentru aprobarea angajamentului. Creditorii pot participa la vot prin mijloace de comunicare la distanță, în cazul în care dreptul intern permite acest lucru. Practicianul în insolvență informează creditorii locali cunoscuți cu privire la angajament, la regulile și la procedurile de aprobare a acestuia și la aprobarea sau respingerea angajamentului.

(6) Un angajament asumat și aprobat în conformitate cu prezentul articol este opozabil față de masa bunurilor. În cazul în care se deschide o procedură secundară de insolvență în conformitate cu articolele 37 și 38, practicianul în insolvență din procedura principală de insolvență transferă eventualele active pe care le-a deplasat de pe teritoriul statului membru respectiv după luarea angajamentului sau, în cazul în care activele au fost deja valorificate, veniturile încasate în urma valorificării lor, către practicianul în insolvență din procedura secundară de insolvență.

(7) În cazul în care practicianul în insolvență și-a luat un angajament, acesta informează creditorii locali cu privire la intenția de distribuție înainte să distribuie activele și veniturile menționate la alineatul (1). Dacă informațiile respective nu respectă termenii angajamentului sau legea aplicabilă, orice creditor local poate contesta o astfel de distribuție în instanțele statului membru în care a fost deschisă o procedură principală de insolvență în scopul de a obține o distribuție în conformitate cu termenii angajamentului și cu legea aplicabilă. În acest caz, nicio distribuție nu are loc până când instanța nu ia o decizie cu privire la contestație.

(8) Creditorii locali pot înainta o cerere în fața instanțelor din statul membru în care a fost deschisă procedura principală de insolvență pentru a solicita practicianului în insolvență din procedura principală de insolvență să ia eventualele măsuri corespunzătoare necesare pentru a asigura respectarea termenilor angajamentului disponibile în temeiul legislației statului de deschidere a procedurii principale de insolvență.

(9) Creditorii locali pot, de asemenea, să înainteze o cerere în fața instanțelor din statul membru în care ar fi putut fi deschisă o procedură secundară de insolvență pentru

a le solicita să ia măsuri provizorii sau de conservare pentru a asigura respectarea de către practicianul în insolvență a termenilor angajamentului.

(10) Practicianul în insolvență răspunde de eventualele prejudicii aduse creditorilor locali în urma nerespectării de către acesta a obligațiilor și a cerințelor prevăzute la prezentul articol.

(11) În sensul prezentului articol, o autoritate care este stabilită în statul membru în care ar fi putut fi deschisă o procedură secundară de insolvență și care este obligată, în temeiul Directivei 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului[1], să garanteze plata creanțelor neachitate ale lucrătorilor salariați care rezultă din contracte de muncă sau raporturi de muncă este considerată a fi un creditor local, în cazul în care dreptul intern prevede acest lucru.

Articolul 37. Dreptul de a solicita deschiderea unei proceduri secundare de insolvență. (1) Deschiderea unei proceduri secundare de insolvență poate fi solicitată de:

(a) practicianul în insolvență din procedura principală de insolvență;

(b) orice altă persoană sau autoritate abilitată să solicite deschiderea unei proceduri de insolvență în virtutea legii statului membru pe al cărui teritoriu este solicitată deschiderea procedurii secundare de insolvență.

(2) În cazul în care un angajament a devenit opozabil în conformitate cu articolul 36, solicitarea de deschidere a procedurii secundare de insolvență se depune în termen de 30 de zile de la primirea notificării cu privire la aprobarea angajamentului.

Articolul 38. Hotărârea de a deschide o procedură secundară de insolvență. (1) O instanță sesizată cu o cerere de deschidere a unei proceduri secundare de insolvență notifică acest lucru de îndată practicianului în insolvență sau debitorului în posesie din procedura principală de insolvență și îi oferă posibilitatea de a fi audiat cu privire la cerere.

(2) În cazul în care practicianul în insolvență din procedura principală de insolvență și-a luat un angajament în conformitate cu articolul 36, instanța menționată la alineatul (1) din prezentul articol nu deschide, la solicitarea practicianului în insolvență, o procedură secundară de insolvență dacă consideră că angajamentul protejează în mod corespunzător interesele generale ale creditorilor locali.

(3) În cazul în care s-a dispus suspendarea temporară a unei proceduri de executare individuale pentru a permite desfășurarea de negocieri între debitor și creditorii acestuia, instanța, la solicitarea practicianului în insolvență sau a debitorului în posesie, poate suspenda deschiderea procedurii secundare de insolvență timp de maxim trei luni, cu condiția să existe măsuri adecvate de protecție a intereselor creditorilor locali.

Instanța menționată la alineatul (1) poate dispune măsuri de conservare pentru a proteja interesele creditorilor locali, impunând practicianului în insolvență sau debitorului în posesie să nu deplaseze sau să nu înstrăineze niciun activ situat în statul membru în care se află sediul acestuia, cu excepția cazului în care acest lucru

---

[1] Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (J.O. L 283 din 28 octombrie 2008, p. 36).

se face în cadrul activităților comerciale obișnuite. De asemenea, instanța poate dispune măsuri de protecție a interesului creditorilor locali în timpul unei suspendări, cu excepția cazului în care acest lucru este incompatibil cu normele naționale de procedură civilă.

Suspendarea deschiderii procedurii secundare de insolvență se revocă în instanță din oficiu sau la solicitarea oricărui creditor dacă, pe parcursul suspendării, s-a încheiat un acord în cadrul negocierilor menționate la primul paragraf.

Suspendarea poate fi revocată de instanță din oficiu sau la solicitarea oricărui creditor dacă continuarea suspendării prejudiciază drepturile creditorului, în special dacă negocierile au fost perturbate, dacă s-a dovedit că este puțin probabil ca acestea să se încheie sau dacă practicianul în insolvență sau debitorul în posesie a încălcat interzicerea de a-și înstrăina activele sau de a le deplasa de pe teritoriul statului membru în care se află sediul.

(4) La solicitarea practicianului în insolvență din procedura principală de insolvență, instanța menționată la alineatul (1) poate deschide un tip de procedură de insolvență astfel cum se enumeră în anexa A, altul decât cel solicitat inițial, dacă sunt îndeplinite condițiile privind deschiderea acestui alt tip de procedură în temeiul dreptului intern și cu condiția ca tipul de procedură respectiv să fie cel mai potrivit, ținând seama de interesele creditorilor locali și de coerența dintre procedura de insolvență principală și cea secundară. Se aplică articolul 34 teza a doua.

Articolul 39. Controlul jurisdicțional al hotărârii de deschidere a procedurii secundare de insolvență. Practicianul în insolvență din procedura principală de insolvență poate contesta hotărârea de a deschide proceduri secundare de insolvență înaintea instanțelor statului membru în care a fost deschisă procedura secundară de insolvență, pe motiv că instanțele nu au respectat condițiile și cerințele de la articolul 38.

Articolul 40. Plata în avans a costurilor și cheltuielilor. Dacă legea statului membru pe al cărui teritoriu se solicită deschiderea unei proceduri secundare de insolvență impune ca activul debitorului să fie suficient pentru a acoperi total sau parțial costurile și cheltuielile procedurii, instanța sesizată cu o asemenea cerere poate impune ca solicitantul să plătească un avans din costuri sau să depună o garanție corespunzătoare.

Articolul 41. Cooperarea și comunicarea între practicienii în insolvență. (1) Practicianul în insolvență din procedura principală de insolvență și practicianul sau practicienii în insolvență din procedura secundară de insolvență privind același debitor cooperează în măsura în care o astfel de cooperare nu este incompatibilă cu normele aplicabile procedurii respective. O astfel de cooperare poate lua orice formă, inclusiv încheierea de acorduri sau protocoale.

(2) În punerea în aplicare a cooperării instituite la alineatul (1), practicienii în insolvență:

(a) își comunică reciproc, cât de curând posibil, orice informații care ar putea fi relevante pentru cealaltă procedură, în special orice progres înregistrat în depunerea și verificarea cererilor de admitere a creanțelor și toate măsurile care vizează salvarea

sau restructurarea debitorului ori încheierea procedurilor, cu condiția să se ia măsuri adecvate pentru protejarea informațiilor confidențiale;

(b) analizează posibilitatea restructurării debitorului şi, în cazul în care există această posibilitate, coordonează elaborarea şi punerea în aplicare a unui plan de reorganizare;

(c) coordonează administrarea valorificării sau utilizării activelor şi a activității debitorului; practicianul în insolvență din cadrul procedurii secundare de insolvență este obligat să permită, în timp util, practicianului în insolvență din cadrul procedurii principale de insolvență să îşi prezinte propunerile referitoare la valorificarea sau utilizarea bunurilor din procedura secundară de insolvență.

(3) Alineatele (1) şi (2) se aplică *mutatis mutandis* în situațiile în care, în procedura principală sau în procedurile secundare de insolvență sau în oricare dintre procedurile teritoriale de insolvență care vizează acelaşi debitor şi care au fost deschise în acelaşi timp, debitorul rămâne în posesia activelor sale.

Articolul 42. Cooperarea şi comunicarea între instanțe. (1) În scopul de a facilita coordonarea procedurilor principale, teritoriale şi secundare de insolvență care vizează acelaşi debitor, instanța care are pe rol o cerere de deschidere a unei proceduri de insolvență sau care a deschis o astfel de procedură cooperează cu orice altă instanță care are pe rol o cerere de deschidere a unei proceduri de insolvență sau care a deschis o astfel de procedură, în măsura în care o astfel de cooperare nu este incompatibilă cu normele aplicabile fiecăreia dintre proceduri. În acest scop, instanțele pot, după caz, să numească o persoană independentă sau un organism independent care acționează în conformitate cu instrucțiunile acestora, cu condiția ca acest lucru să nu fie incompatibil cu normele care le sunt aplicabile.

(2) În punerea în aplicare a cooperării redate la alineatul (1), instanțele sau orice persoană sau organism numite să acționeze în conformitate cu instrucțiunile acestora, după cum se menționează la alineatul (1), pot să comunice direct sau să îşi solicite informații ori asistență în mod direct cu condiția ca această comunicare să respecte drepturile procedurale ale părților şi confidențialitatea informațiilor.

(3) Cooperarea menționată la alineatul (1) poate fi pusă în aplicare prin orice mijloace pe care instanța le consideră adecvate. Aceasta poate viza, în special:

(a) coordonarea în ceea ce priveşte numirea practicienilor în insolvență;

(b) comunicarea de informații prin orice mijloc considerat adecvat de către instanță;

(c) coordonarea administrării şi supravegherii activelor şi a activității debitorului;

(d) coordonarea desfăşurării şedințelor de judecată;

(e) coordonarea aprobării protocoalelor, după caz.

Articolul 43. Cooperarea şi comunicarea între practicienii în insolvență şi instanțe. (1) În scopul de a facilita coordonarea procedurilor principale, teritoriale şi secundare de insolvență deschise cu privire la acelaşi debitor:

(a) practicianul în insolvență din procedura principală de insolvență cooperează şi comunică cu orice instanță care are pe rol o cerere de deschidere a unei proceduri secundare de insolvență sau care a deschis o astfel de procedură;

(b) practicianul în insolvență din procedura teritorială sau secundară de insolvență cooperează și comunică cu instanța care are pe rol o cerere de a deschide o procedură principală de insolvență sau care a deschis o astfel de procedură; și

(c) practicianul în insolvență din procedura teritorială sau secundară de insolvență cooperează și comunică cu instanța care are pe rol o cerere de a deschide o altă procedură teritorială sau secundară de insolvență sau care a deschis o astfel de procedură,

în măsura în care această cooperare și comunicare nu sunt incompatibile cu normele aplicabile fiecăreia dintre proceduri și nu presupun niciun conflict de interese.

(2) Cooperarea menționată la alineatul (1) poate fi pusă în aplicare prin orice mijloace adecvate, precum cele care figurează la articolul 42 alineatul (3).

Articolul 44. Costurile cooperării și comunicării. Cerințele de la articolele 42 și 43 nu pot duce la imputarea reciprocă, între instanțe, a costurilor cooperării și comunicării.

Articolul 45. Exercitarea drepturilor creditorilor. (1) Orice creditor poate să-și înregistreze cererea de admitere a creanței sale în cadrul procedurii principale de insolvență și al oricărei proceduri secundare de insolvență.

(2) Practicienii în insolvență din cadrul procedurii principale de insolvență și din procedurile secundare vor înregistra în cadrul altor proceduri cererile de admitere a creanțelor care fuseseră deja înregistrate în cadrul procedurii pentru care au fost desemnați, cu condiția ca prin aceasta să fie servite interesele creditorilor din cadrul acestor din urmă proceduri, sub rezerva dreptului creditorilor de a se opune unei astfel de înregistrări sau de a retrage înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, în cazul în care legea aplicabilă prevede această posibilitate.

(3) Practicianul în insolvență din procedura principală sau din cea secundară de insolvență este îndreptățit să participe, cu același titlu ca orice alt creditor, la o altă procedură, în special luând parte la reuniunile creditorilor.

Articolul 46. Suspendarea procesului de valorificare a activelor. (1) Instanța care a deschis procedura secundară de insolvență suspendă în tot sau în parte operațiunile de valorificare a activelor, la cererea practicianului în insolvență din cadrul procedurii principale de insolvență. Într-un astfel de caz, acesta poate solicita practicianului în insolvență din procedura principală să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a apăra interesele creditorilor din procedura secundară de insolvență și ale anumitor grupuri de creditori. Cererea practicianului în insolvență din procedura principală de insolvență poate fi respinsă numai dacă în mod clar nu este în interesul creditorilor din procedura principală de insolvență. Suspendarea valorificării activelor poate fi dispusă pentru o perioadă maximă de trei luni. Ea poate fi prelungită sau reînnoită pentru perioade cu aceeași durată.

(2) Instanța prevăzută la alineatul (1) dispune încetarea suspendării operațiunilor de valorificare a activelor:

(a) la cererea practicianului în insolvență din procedura principală de insolvență;

(b) din oficiu, la cererea unui creditor sau la cererea practicianului în insolvență din procedura secundară de insolvență dacă se consideră că măsura nu mai este

justificată, în special, de interesele creditorilor din procedura principală de insolvență sau din procedura secundară de insolvență.

Articolul 47. Competența practicianului în insolvență de a propune planuri de reorganizare. (1) În cazul în care legislația statului membru în care a fost deschisă o procedură secundară de insolvență permite închiderea unei astfel de proceduri fără lichidare prin intermediul unui plan de reorganizare, al unui concordat sau al unei măsuri comparabile, practicianului în insolvență din procedura principală de insolvență i se conferă competența de a propune el însuși o astfel de măsură în conformitate cu procedura din statul membru respectiv.

(2) Orice limitare a drepturilor creditorilor, precum moratoriul sau remiterea de datorie, decurgând din adoptarea uneia dintre măsurile menționate la alineatul (1) și propuse în procedura secundară de insolvență, nu produce efectele asupra activelor debitorului care nu sunt incluse în procedura respectivă fără acordul tuturor creditorilor interesați.

Articolul 48. Efectul închiderii procedurii de insolvență. (1) Fără a aduce atingere articolului 49, închiderea procedurii de insolvență nu împiedică continuarea altei proceduri de insolvență vizând același debitor care este încă în desfășurare la acel moment.

(2) În cazul în care o procedură de insolvență care vizează o persoană juridică sau o societate din statul membru în care se află sediul social al persoanei juridice sau al societății respective ar implica dizolvarea persoanei juridice sau a societății, respectiva persoană juridică sau societate nu încetează să existe până la închiderea oricărei alte proceduri de insolvență care vizează același debitor sau până când practicianul sau practicienii în insolvență din procedurile respective nu și-au dat acordul pentru dizolvare.

Articolul 49. Surplusul de bunuri din procedura secundară de insolvență. Dacă valorificarea activelor din procedura secundară de insolvență permite satisfacerea tuturor creanțelor admise în cadrul acestei proceduri, practicianul în insolvență desemnat din această procedură transferă imediat surplusul de bunuri către practicianul în insolvență din procedura principală de insolvență.

Articolul 50. Deschiderea ulterioară a procedurii principale de insolvență. Dacă procedura menționată la articolul 3 alineatul (1) se deschide după deschiderea procedurii menționate în articolul 3 alineatul (2), într-un alt stat membru, procedurii deschise inițial i se aplică articolele 41, 45, 46, 47 și 49, dacă stadiul procedurii respective permite acest lucru.

Articolul 51. Transformarea procedurii secundare de insolvență. (1) La solicitarea practicianului în insolvență din procedura principală de insolvență, instanța din statul membru în care a fost deschisă o procedură secundară de insolvență poate să dispună transformarea procedurii secundare de insolvență în alt tip de procedură de insolvență menționată în anexa A, atâta timp cât sunt îndeplinite condițiile privind deschiderea acestui tip de procedură în temeiul dreptului intern și cât acest nou tip de procedură este cel optim în ceea ce privește interesele creditorilor locali și în scopul coerenței dintre procedura de insolvență principală și cea secundară.

(2) Cu ocazia analizării solicitării menționate la alineatul (1), instanța poate cere informații practicienilor în insolvență implicați în ambele proceduri.

Articolul 52. Măsuri de conservare. Dacă instanța dintr-un stat membru competentă în temeiul articolului 3 alineatul (1) desemnează un lichidator provizoriu pentru a asigura conservarea bunurilor unui debitor, acest lichidator provizoriu este împuternicit să solicite adoptarea oricăror măsuri de protejare și conservare a bunurilor debitorului aflate pe teritoriul unui alt stat membru, prevăzute în legea statului membru respectiv, pe perioada cuprinsă între data introducerii cererii de deschidere a unei proceduri de insolvență și data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii.

Capitolul IV. Informarea creditorilor și înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor lor

Articolul 53. Dreptul de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor. Orice creditor străin poate depune o cerere de admitere a creanței în cadrul procedurii de insolvență, prin orice mijloc de comunicare care este acceptat de legea statului în care s-a deschis procedura. Reprezentarea de către un avocat sau de un alt practician în domeniul dreptului nu este obligatorie în scopul exclusiv al depunerii cererilor de admitere a creanțelor.

Articolul 54. Obligația de informare a creditorilor. (1) De îndată ce s-a deschis o procedură de insolvență într-un stat membru, instanța competentă din acel stat sau practicianul în insolvență desemnat de instanța respectivă îi va informa imediat pe orice creditori străini cunoscuți.

(2) Informarea menționată la alineatul (1), realizată prin transmiterea unei notificări individuale, include în special termenele, sancțiunile prevăzute în legătură cu aceste termene, organul sau autoritatea abilitată să înregistreze cererile de admitere a creanțelor și orice alte măsuri prevăzute. Notificarea indică și eventuala obligație a creditorilor cu creanțe garantate sau privilegiați de a înregistra cererea de admitere a propriilor creanțe. Notificarea include și o copie a formularului-tip de depunere a cererii menționat la articolul 55 sau informații referitoare la locul unde este disponibil formularul respectiv.

(3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se furnizează pe baza formularului-tip de notificare, care urmează să se stabilească în conformitate cu articolul 88. Formularul se publică pe portalul european e-justiție și se intitulează „Notificare privind procedura de insolvență", denumire existentă în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii. Formularul se transmite în limba oficială a statului în care s-a deschis procedura de insolvență sau, dacă există mai multe limbi oficiale în acel stat membru, în limbile oficiale sau într-una dintre limbile oficiale ale locului în care s-a deschis procedura de insolvență, sau într-o altă limbă pe care statul membru respectiv a indicat că o acceptă, în conformitate cu articolul 55 alineatul (5), în cazul în care se poate presupune că această limbă este mai ușor de înțeles pentru creditorii străini.

(4) În cazul procedurii de insolvență referitoare la persoanele fizice care nu exercită o activitate comercială sau profesională, utilizarea formularului-tip menționat la prezentul articol nu este obligatorie, atunci când creditorilor nu li se impune să

își depună cererile de admitere a creanței pentru a se ține seama de creanțele lor în cadrul procedurii.

Articolul 55. Procedura de depunere a cererilor de admitere a creanțelor. (1) Orice creditor străin poate depune o cerere de admitere a creanțelor folosind formularul-tip de depunere a cererii de admitere a creanțelor, care urmează să fie stabilit în conformitate cu articolul 88. Formularul se intitulează „Depunerea cererilor de admitere a creanțelor", denumire existentă în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.

(2) Formularul-tip de cerere menționat la alineatul (1) cuprinde următoarele informații:

(a) numele, adresa de corespondență, adresa e-mail, dacă există, numărul personal de identificare, dacă există, precum și datele bancare ale creditorului străin menționat la alineatul (1);

(b) valoarea creanței, cu specificarea plății principale și, după caz, a dobânzii, și data la care s-a născut creanța, precum și data la care aceasta a devenit scadentă, dacă aceste date diferă;

(c) dacă se percepe dobândă, rata dobânzii, natura juridică sau contractuală a acesteia, perioada pentru care se percepe dobândă și suma dobânzii cu capitalizare;

(d) dacă sunt generate costuri cu ocazia declarării creanței, înaintea deschiderii procedurii, valoarea și detalierea costurilor respective;

(e) natura creanței;

(f) dacă se revendică statutul de creditor preferențial și temeiul unei astfel de pretenții;

(g) dacă se susține că există o garanție reală sau o rezervă a dreptului de proprietate în ceea ce privește creanța și, în caz afirmativ, care sunt activele acoperite de garanția invocată, data la care a fost acordată garanția și, în cazul în care garanția a fost înregistrată, numărul de înregistrare; și

(h) dacă se solicită o compensare și, în caz afirmativ, valorile creanțelor reciproce existente la data deschiderii procedurii de insolvență, data la care s-au născut creanțele și valoarea netă a compensării solicitate.

Formularul-tip de cerere este însoțit de copii ale documentelor justificative, în cazul în care există.

(3) În formularul-tip de cerere se menționează că furnizarea de informații privind datele bancare ale creditorului și numărul personal de identificare al creditorului, menționate la alineatul (2) litera (a), nu este obligatorie.

(4) În cazul în care un creditor își înregistrează pretenția în alt mod decât cu ajutorul formularului-tip menționat la alineatul (1), cererea sa conține informațiile menționate la alineatul (2).

(5) Cererile pot fi depuse în orice limbă oficială a instituțiilor Uniunii. Instanța, practicianul în insolvență sau debitorul în posesie poate solicita creditorului să furnizeze o traducere în limba oficială a statului în care s-a deschis procedura de insolvență sau, în cazul în care în statul membru respectiv există mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale locului în care a fost deschisă procedura de insolvență sau în altă limbă pe care statul membru a indicat că o poate accepta. Fiecare stat membru indică dacă acceptă oricare limbă oficială a instituțiilor Uniunii, alta decât cea proprie, pentru depunerea cererilor.

(6) Cererile se depun în termenul prevăzut de legea statului în care s-a deschis procedura. În cazul unui creditor străin, termenul respectiv nu va fi mai scurt de 30 de zile de la data publicării hotărârii de deschidere a procedurii de insolvență în registrul de insolvență din statul în care s-a deschis procedura. În cazul în care un stat membru invocă articolul 24 alineatul (4), termenul respectiv nu va fi mai scurt de 30 de zile de la informarea creditorului în temeiul articolului 54.

(7) Atunci când are îndoieli cu privire la o cerere depusă în conformitate cu prezentul articol, instanța, practicianul în insolvență sau debitorul în posesie acordă creditorului posibilitatea de a furniza dovezi suplimentare privind existența și cuantumul creanței.

Capitolul V. Procedurile privind insolvența aplicabile membrilor unui grup de societăți

Secțiunea 1. Cooperare și comunicare

Articolul 56. Cooperarea și comunicarea între practicienii în insolvență. (1) În cazul în care procedura de insolvență se referă la doi sau la mai mulți membri care fac parte dintr-un grup de societăți, practicianul în insolvență desemnat în cadrul procedurii care vizează un membru al grupului cooperează cu practicianul în insolvență desemnat în cadrul procedurii care vizează un alt membru al aceluiași grup, în măsura în care o astfel de cooperare este oportună pentru a facilita administrarea eficace a procedurii, nu este incompatibilă cu normele aplicabile unor astfel de proceduri și nu antrenează niciun conflict de interese. Această cooperare poate lua orice formă, inclusiv încheierea de acorduri sau protocoale.

(2) În punerea în aplicare a cooperării instituite la alineatul (1), practicienii în insolvență

(a) își comunică reciproc, cât mai curând posibil, orice informații care ar putea fi relevante pentru cealaltă procedură, cu condiția să se ia măsuri adecvate pentru protejarea informațiilor confidențiale;

(b) analizează eventualele posibilități de a coordona administrarea și supravegherea activității membrilor grupului care sunt vizați de procedura de insolvență, iar în cazul în care există această posibilitate, coordonează administrarea și supravegherea respectivă;

(c) analizează eventualele posibilități de a reorganiza membrii grupului care sunt vizați de procedura de insolvență, iar în cazul în care există această posibilitate, coordonează propunerea și negocierea unui plan coordonat de reorganizare.

În sensul literelor (b) și (c), toți practicienii în insolvență menționați la alineatul (1) sau o parte din ei pot conveni să acorde atribuții suplimentare unui practician în insolvență desemnat în cadrul uneia dintre proceduri în cazul în care un astfel de acord este permis de normele aplicabile fiecăreia dintre proceduri. De asemenea, aceștia pot să cadă de acord asupra împărțirii între ei a anumitor sarcini, în cazul în care o astfel de alocare de sarcini este permisă de normele aplicabile fiecăreia dintre proceduri.

Articolul 57. Cooperarea și comunicarea între instanțe. (1) În cazul în care procedurile de insolvență se referă la două sau mai multe societăți care fac parte

dintr-un grup, instanța care a deschis o astfel de procedură cooperează cu orice altă instanță care are pe rol o cerere de deschidere a procedurii ce vizează o altă societate a aceluiași grup sau care a deschis o astfel de procedură, în măsura în care cooperarea este oportună pentru a facilita administrarea eficace a procedurii, nu este incompatibilă cu normele care se aplică acestor proceduri și nu presupune niciun conflict de interese. În acest scop, instanțele pot, după caz, să numească o persoană independentă sau un organism independent care să acționeze în conformitate cu instrucțiunile acestora, cu condiția ca acest lucru să nu fie incompatibil cu normele care le sunt aplicabile.

(2) În punerea în aplicare a cooperării redate la alineatul (1), instanțele sau orice persoană sau organism numite să acționeze în numele acestora, după cum se menționează la alineatul (1), pot să comunice direct sau să își solicite informații ori asistență în mod direct și reciproc, cu condiția ca această comunicare să respecte drepturile procedurale ale părților și confidențialitatea informațiilor.

(3) Cooperarea menționată la alineatul (1) poate fi pusă în aplicare prin orice mijloc pe care instanța îl consideră adecvat. Aceasta poate privi, în special:

(a) coordonarea în ceea ce privește numirea practicienilor în insolvență;

(b) comunicarea de informații prin orice mijloc considerat adecvat de către instanță;

(c) coordonarea administrării și a supravegherii activelor și activităților societăților care fac parte din grup;

(d) coordonarea desfășurării ședințelor de judecată;

(e) coordonarea aprobării protocoalelor, după caz.

Articolul 58. Cooperarea și comunicarea între practicienii în insolvență și instanțe. Practicianul în insolvență desemnat în cadrul unei proceduri de insolvență care vizează o societate membră a unui grup:

(a) cooperează și comunică cu orice altă instanță care are pe rol o cerere de deschidere a unei proceduri ce vizează o altă societate membră a aceluiași grup sau care a deschis o astfel de procedură; și

(b) poate solicita instanței informații privind procedura care vizează cealaltă societate membră a grupului sau asistență privind procedura în cadrul căreia a fost desemnat,

în măsura în care o astfel de cooperare și comunicare sunt oportune pentru a facilita administrarea efectivă a procedurilor, nu implică niciun conflict de interese și nu sunt incompatibile cu normele care li se aplică.

Articolul 59. Costurile cooperării și comunicării în cadrul procedurii care vizează membri ai unui grup de societăți. Costurile cooperării și comunicării prevăzute la articolele 56-60, generate de un practician în insolvență sau de o instanță, se consideră costuri și cheltuieli aferente procedurii respective.

Articolul 60. Competențele practicianului în insolvență în cadrul procedurii care vizează membri ai unui grup de societăți. (1) Practicianul în insolvență desemnat în cadrul unei proceduri de insolvență deschise cu privire la o societate membră a unui grup poate, în măsura în care acest lucru este oportun pentru a facilita administrarea eficace a procedurii:

(a) să fie audiat în cadrul oricărei proceduri deschise cu privire la orice altă societate membră a aceluiaşi grup;

(b) să solicite o suspendare a oricărei măsuri legate de valorificarea activelor în cadrul procedurii deschise cu privire la orice altă societate membră a aceluiaşi grup, cu condiția ca:

(i) să se propună un plan de reorganizare pentru toate sau pentru unele dintre societățile membre ale grupului cu privire la care a fost deschisă procedura de insolvență în temeiul articolului 56 alineatul (2) litera (c) şi acesta să prezinte şanse rezonabile de succes;

(ii) o astfel de suspendare să fie necesară pentru a se asigura punerea în aplicare corespunzătoare a planului de reorganizare;

(iii) planul de reorganizare să fie în beneficiul creditorilor în cadrul procedurii pentru care se solicită suspendarea; şi

(iv) nici procedura de insolvență în care practicianul în insolvență menționat la prezentul articol alineatul (1) a fost numit şi nici procedura cu privire la care se solicită suspendarea nu fac obiectul coordonării în temeiul prezentului capitol secțiunea 2;

(c) să solicite deschiderea unei proceduri de coordonare a grupului în conformitate cu articolul 61.

(2) Instanța care a deschis procedura menționată la alineatul (1) litera (a) suspendă orice măsură legată de valorificarea activelor în cadrul procedurii, total sau parțial, dacă consideră că sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) litera (b).

Înainte de a pronunța suspendarea, instanța audiază practicianul în insolvență desemnat în cadrul procedurii pentru care se solicită suspendarea. O astfel de suspendare poate fi pronunțată pentru orice perioadă, care să nu depăşească trei luni, pe care instanța o consideră oportună şi care este compatibilă cu normele aplicabile procedurii.

Instanța care pronunță suspendarea poate solicita practicianului în insolvență menționat la alineatul (1) să ia orice măsură adecvată disponibilă în temeiul dreptului intern pentru a garanta interesele creditorilor din cadrul procedurii.

Instanța poate prelungi durata suspendării pe perioada sau perioadele pe care le consideră oportune şi care sunt compatibile cu normele aplicabile procedurilor, cu condiția îndeplinirii în continuare a condițiilor menționate la alineatul (1) litera (b) punctele (ii)-(iv) şi ca durata totală a suspendării (perioada inițială împreună cu oricare astfel de prelungiri) să nu depăşească şase luni.

Secțiunea 2. Coordonare

Subsecțiunea 1. Procedura

Articolul 61. Solicitarea deschiderii procedurii de coordonare a grupului.

(1) Se poate solicita procedura de coordonare a grupului înaintea oricărei instanțe care are competență în procedura de insolvență a unui membru al grupului de către un practician în insolvență desemnat în procedura de insolvență deschisă în legătură cu un membru al grupului.

(2) Solicitarea menționată la alineatul (1) se face în conformitate cu condițiile prevăzute în dreptul aplicabil procedurii în care a fost numit practicianul în insolvență.

(3) Solicitarea menționată la alineatul (1) este însoțită de:

(a) o propunere cu privire la persoana care urmează să fie nominalizată drept coordonator al grupului (denumită în continuare „coordonator"), detalii privind eligibilitatea acesteia în temeiul articolului 71, detalii privind calificarea acesteia și acordul scris al acesteia de a acționa în calitate de coordonator;

(b) o schiță a propunerii de coordonare a grupului și, în mod special, a motivelor pentru care se îndeplinesc condițiile care figurează la articolul 63 alineatul (1);

(c) o listă a practicienilor în insolvență numiți în legătură cu societățile din cadrul grupului și, după caz, instanțele și autoritățile competente implicate în procedura de insolvență referitoare la societățile din cadrul grupului;

(d) o schiță a costurilor estimate ale propunerii de coordonare a grupului și estimarea părții din respectivele costuri pe care urmează să o plătească fiecare dintre societățile din cadrul grupului.

Articolul 62. Regula de prioritate. Fără a aduce atingere articolului 66, în cazul în care deschiderea de proceduri de coordonare a grupului se solicită înaintea instanțelor din state membre diferite, orice instanță în afara instanței sesizate prima dată își declină competența în favoarea instanței respective.

Articolul 63. Notificarea din partea instanței sesizate. (1) Instanța sesizată cu privire la o solicitare de deschidere a procedurii de coordonare a grupului notifică, cât mai curând posibil, practicienilor în insolvență numiți în legătură cu societățile din cadrul grupului solicitarea de deschidere a procedurii de coordonare a grupului și coordonatorul propus, astfel cum se indică în solicitarea menționată la articolul 61 alineatul (3) litera (c), cu condiția să fie convinsă că:

(a) deschiderea unei astfel de proceduri este oportună pentru facilitarea administrării efective a procedurilor de insolvență referitoare la diferiții membri ai grupului;

(b) niciun creditor al niciunui membru al grupului a cărui participare la procedură este așteptată nu este probabil să fie dezavantajat din punct de vedere financiar prin includerea membrului respectiv într-o astfel de procedură; și

(c) coordonatorul propus îndeplinește cerințele de la articolul 71.

(2) Notificarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol enumeră elementele menționate la articolul 61 alineatul (3) literele (a)-(d).

(3) Notificarea menționată la alineatul (1) se trimite prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(4) Instanța sesizată acordă practicienilor în insolvență posibilitatea de a fi audiați.

Articolul 64. Obiecții din partea practicienilor în insolvență. (1) Practicienii în insolvență numiți în legătură cu orice societate din cadrul grupului pot aduce obiecții față de:

(a) includerea în cadrul procedurii coordonate a grupului a procedurii de insolvență în legătură cu care au fost numiți; sau

(b) persoana propusă drept coordonator.

(2) Obiecțiile în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol se adresează instanței menționate la articolul 63 în termen de 30 de zile de la primirea avizului privind solicitarea de deschidere a procedurii de coordonare a grupului de către practicianul în insolvență menționat la alineatul (1) de la prezentul articol.

Obiecțiile se pot adresa prin intermediul formularului-tip instituit în conformitate cu articolul 88.

(3) Anterior adoptării deciziei de a participa sau de a nu participa la coordonare, în conformitate cu alineatul (1) litera (a), un practician în insolvență obține toate aprobările care pot fi impuse în temeiul dreptului statului în care a fost deschisă procedura în legătură cu care a fost numit.

Articolul 65. Consecințe ale obiecției la includerea în coordonarea grupului. (1) În cazul în care un practician în insolvență a adus obiecții față de includerea procedurii în legătură cu care a fost numit în procedura de coordonare a grupului, procedura respectivă nu se include în procedura de coordonare a grupului.

(2) Competența instanței menționate la articolul 68 sau a coordonatorului care reiese din procedura respectivă nu produce efecte în privința societății respective şi nu implică niciun fel de costuri pentru societatea respectivă.

Articolul 66. Alegerea instanței pentru procedura de coordonare a grupului. (1) În cazul în care cel puțin două treimi din numărul total al practicienilor în insolvență numiți în procedurile de insolvență ale societăților din cadrul grupului sunt de acord că instanța dintr-un alt stat membru care are jurisdicția este cea mai adecvată instanță pentru deschiderea procedurii de coordonare a grupului, instanța respectivă are competență exclusivă.

(2) Alegerea instanței se face prin acord comun în scris sau verbal cu confirmare scrisă. Aceasta se poate face până la deschiderea procedurii de coordonare a grupului în conformitate cu articolul 68.

(3) Orice instanță în afara celei sesizate în temeiul alineatului (1) îşi declină competența în favoarea instanței respective.

(4) Solicitarea de deschidere a procedurii de coordonare a grupului se transmite instanței convenite în conformitate cu articolul 61.

Articolul 67. Consecințe ale obiecțiilor la propunerea de coordonator. În cazul în care un practician în insolvență obiectează față de persoana propusă în calitate de coordonator fără să obiecteze şi față de includerea în procedura de coordonare a grupului a societății în legătură cu care a fost numit, instanța se poate abține de la numirea persoanei respective şi poate invita practicianul în insolvență care a adus obiecția să prezinte o nouă solicitare în conformitate cu articolul 61 alineatul (3).

Articolul 68. Hotărârea de deschidere a procedurii de coordonare a grupului. (1) După expirarea perioadei menționate la articolul 64 alineatul (2), instanța poate deschide procedura de coordonare a grupului în cazul în care este convinsă de îndeplinirea condițiilor de la articolul 63 alineatul (1). În acest caz, instanța:

(a) numeşte un coordonator;

(b) hotărăşte cu privire la cadrul coordonării; şi

(c) hotărăşte cu privire la estimarea costurilor şi la partea pe care trebuie să o plătească fiecare societate din cadrul grupului.

(2) Hotărârea de deschidere a procedurii de coordonare a grupului se notifică practicienilor în insolvență participanți şi coordonatorului.

Articolul 69. Opțiunea de participare ulterioară a practicienilor în insolvență. (1) În conformitate cu dreptul său intern, orice practician în insolvență poate solicita, după hotărârea instanței menționată la articolul 68, includerea procedurii în legătură cu care a fost numit în cazul în care:

(a) a existat o obiecție la includerea procedurii de insolvență în cadrul procedurii de coordonare a grupului; sau

(b) procedura de insolvență în legătură cu un membru al grupului a fost deschisă după ce instanța a deschis procedura de coordonare a grupului.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (4), coordonatorul poate răspunde favorabil unei astfel de solicitări după consultarea practicienilor în insolvență implicați dacă

(a) este convins că, ținând cont de stadiul la care a ajuns procedura de coordonare a grupului la momentul solicitării, criteriile care figurează la articolul 63 alineatul (1) literele (a) și (b) sunt satisfăcute; sau

(b) toți practicienii în insolvență implicați sunt de acord, în condițiile prevăzute în dreptul lor intern.

(3) Coordonatorul informează instanța și practicienii în insolvență participanți cu privire la decizia sa, în conformitate cu alineatul (2), precum și cu privire la motivele pe care se bazează aceasta.

(4) Orice practician în insolvență participant sau orice practician în insolvență a cărui cerere de includere în procedura de coordonare a grupului a fost respinsă poate contesta hotărârea menționată la alineatul (2) în conformitate cu procedura stabilită în temeiul dreptului statului membru în care s-a deschis procedura de coordonare a grupului.

Articolul 70. Recomandări și planul de coordonare a grupului. (1) Pe durata desfășurării procedurii de insolvență pentru care sunt responsabili, practicienii în insolvență țin seama de recomandările coordonatorului și de conținutul planului de coordonare a grupului menționat la articolul 72 alineatul (1).

(2) Un practician în insolvență nu este obligat să urmeze în întregime sau parțial recomandările coordonatorului sau planul de coordonare a grupului.

În cazul în care nu urmează recomandările coordonatorului sau planul de coordonare a grupului, acesta își motivează decizia în fața persoanelor sau organismelor cărora trebuie să le raporteze în temeiul dreptului său intern, precum și a coordonatorului.

Subsecțiunea 2. Dispoziții generale

Articolul 71. Coordonatorul. (1) Coordonatorul grupului este o persoană eligibilă în temeiul dreptului unui stat membru să acționeze ca practician în insolvență.

(2) Coordonatorul nu poate fi unul dintre practicienii în insolvență numiți să acționeze în legătură cu vreunul dintre membrii grupului și nu are niciun conflict de interese în ceea ce privește membrii grupului, creditorii acestora și practicienii în insolvență numiți în legătură cu vreunul dintre membrii grupului.

Articolul 72. Sarcinile și drepturile coordonatorului. (1) Coordonatorul

(a) identifică și formulează recomandări pentru desfășurarea coordonată a procedurii de insolvență;

(b) propune un plan de coordonare a grupului care evidențiază, ilustrează și recomandă o serie completă de măsuri corespunzătoare unei abordări integrate a rezolvării situațiilor de insolvență ale societăților din grup. Planul poate cuprinde, în special, propuneri privind:

(i) măsurile care trebuie luate pentru a restabili performanța economică și viabilitatea financiară a grupului sau a oricărei părți a acestuia;

(ii) soluționarea litigiilor din cadrul grupului în ceea ce privește operațiunile din cadrul grupului și acțiunile revocatorii;

(iii) acordurile între administratorii de insolvență ai societăților insolvente din cadrul grupului.

(2) De asemenea, coordonatorul poate:

(a) să fie audiat și participe, în special prin prezența la reuniunile creditorilor, în cadrul oricărei proceduri deschise care vizează o altă societate a aceluiași grup;

(b) să medieze orice litigiu apărut între doi sau mai mulți practicieni în insolvență ai membrilor grupului;

(c) să prezinte și să explice planul său de coordonare a grupului persoanelor sau organismelor cărora trebuie să le raporteze în temeiul dreptului său intern;

(d) să solicite oricărui practician în insolvență în legătură cu oricare dintre membrii grupului informații care sunt sau ar putea fi utile cu ocazia identificării și formulării unor strategii și măsuri pentru coordonarea procedurii; și

(e) să solicite o suspendare pentru o perioadă de până la șase luni a procedurii deschise cu privire la orice membru al grupului, cu condiția ca o astfel de suspendare să fie necesară pentru a asigura punerea corectă în practică a planului și să fie în avantajul creditorilor în cadrul procedurii pentru care se solicită suspendarea, sau să solicite revocarea oricărei asemenea suspendări. O astfel de solicitare se adresează instanței care a deschis procedura pentru care se solicită suspendarea.

(3) Planul menționat la alineatul (1) litera (b) nu poate să cuprindă recomandări referitoare la nicio consolidare a procedurilor sau a patrimoniilor insolvenței.

(4) Sarcinile și drepturile coordonatorului, astfel cum sunt definite la prezentul articol, nu se extind la niciun membru al grupului care nu participă la procedura de coordonare a grupului.

(5) Coordonatorul își îndeplinește atribuțiile imparțial și cu grija cuvenită.

(6) Atunci când coordonatorul consideră că îndeplinirea sarcinilor sale necesită o creștere semnificativă a costurilor în comparație cu estimarea costurilor menționată la articolul 61 alineatul (3) litera (d) și în orice caz atunci când costurile depășesc 10% din costurile estimate, coordonatorul:

(a) informează fără întârziere practicienii în insolvență participanți; și

(b) cere aprobarea prealabilă a instanței care a deschis procedura de coordonare a grupului.

Articolul 73. Limbi. (1) Comunicarea dintre coordonator și practicianul în insolvență al unui membru participant al grupului se desfășoară în limba convenită cu practicianul în insolvență sau, în absența unui acord, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii și ale instanței care a deschis procedura în legătură cu membrul respectiv al grupului.

(2) Comunicarea dintre coordonator şi instanță se desfăşoară în limba oficială a instanței respective.

Articolul 74. Cooperarea dintre practicienii în insolvență şi coordonator. (1) Practicienii în insolvență numiți în legătură cu membri unui grup şi coordonatorul cooperează unii cu alții în măsura în care această cooperare nu este incompatibilă cu normele aplicabile procedurii respective.

(2) În special, practicienii în insolvență comunică orice informație relevantă pentru coordonator în îndeplinirea sarcinilor acestuia.

Articolul 75. Revocarea numirii coordonatorului. Revocarea numirii coordonatorului de către instanță se face din oficiu sau la solicitarea practicianului în insolvență al unui membru participant al grupului în cazul în care:

(a) coordonatorul acționează în detrimentul creditorilor unui membru participant al grupului; sau

(b) coordonatorul nu îşi respectă obligațiile în temeiul prezentului capitol.

Articolul 76. Debitor în posesie. Dispozițiile aplicabile, în temeiul prezentului capitol, practicianului în insolvență se aplică, după caz, şi debitorului în posesie.

Articolul 77. Costurile şi distribuția. (1) Remunerația coordonatorului este adecvată, proporțională cu sarcinile îndeplinite şi reflectă cheltuieli rezonabile.

(2) După îndeplinirea sarcinilor sale, coordonatorul stabileşte declarația finală a costurilor şi cota care trebuie plătită de fiecare membru şi transmite această declarație fiecărui practician în insolvență participant, precum şi instanței care a deschis procedura de coordonare.

(3) În absența obiecțiilor din partea practicienilor în insolvență în termen de 30 de zile de la primirea declarației menționate la alineatul (2), costurile şi cota care trebuie plătită de fiecare membru se consideră a fi aprobate. Declarația se transmite spre confirmare instanței care a deschis procedura de coordonare.

(4) În cazul unei obiecții, instanța care a deschis procedura de coordonare a grupului hotărăşte, la cererea coordonatorului sau a oricărui practician în insolvență participant, costurile şi cota pe care trebuie să o plătească fiecare membru, în conformitate cu criteriile care figurează la alineatul (1) de la prezentul articol şi ținând cont de estimarea costurilor menționată la articolul 68 alineatul (1) şi, după caz, la articolul 72 alineatul (6).

(5) Orice practician în insolvență participant poate contesta hotărârea menționată la alineatul (4) în conformitate cu procedura stabilită în temeiul dreptului statului membru în care s-a deschis procedura de coordonare a grupului.

Capitolul VI. Protecția datelor

Articolul 78. Protecția datelor. (1) Normele naționale prin care este pusă în aplicare Directiva 95/46/CE se aplică prelucrării datelor cu caracter personal pe teritoriul statelor membre, în temeiul prezentului regulament, cu condiția ca operațiunile de prelucrare menționate la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE să nu fie vizate.

(2) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de Comisie în temeiul prezentului regulament.

Articolul 79. Responsabilitățile statelor membre cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal în registrele naționale de insolvență. (1) Fiecare stat membru comunică Comisiei numele persoanei fizice sau juridice, al autorității publice, al agenției sau al oricărui alt organism desemnat prin dreptul intern să îndeplinească funcțiile de controlor în conformitate cu articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE, în vederea publicării sale pe portalul european e-justiție.

(2) Statele membre se asigură că măsurile tehnice de asigurare a securității datelor cu caracter personal prelucrate în registrele lor naționale de insolvență menționate la articolul 24 sunt puse în aplicare.

(3) Statele membre răspund de verificarea faptului că controlorul desemnat prin dreptul intern în conformitate cu articolul 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE asigură conformitatea cu principiile privind calitatea datelor, în special acuratețea și actualizarea datelor stocate în registrele naționale de insolvență.

(4) Statele membre răspund, în conformitate cu Directiva 95/46/CE, de colectarea și stocarea datelor în bazele de date naționale, precum și de deciziile luate cu privire la punerea acestor date la dispoziție în registrul interconectat care poate fi consultat prin intermediul portalului european e-justiție.

(5) Ca parte a informațiilor care ar trebui furnizate persoanelor vizate astfel încât să li se permită să își exercite drepturile, în special dreptul la ștergerea datelor, statele membre informează persoanele vizate în legătură cu perioada de accesibilitate stabilită pentru datele cu caracter personal stocate în registrele de insolvență.

Articolul 80. Responsabilitățile Comisiei în legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal. (1) Comisia exercită responsabilitățile de controlor în temeiul articolului 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 în conformitate cu responsabilitățile sale aferente, definite la acest articol.

(2) Comisia definește politicile necesare și aplică soluțiile tehnice necesare pentru a-și îndeplini responsabilitățile în cadrul funcției de controlor.

(3) Comisia pune în aplicare măsurile tehnice impuse pentru a asigura securitatea datelor cu caracter personal aflate în tranzit, în special confidențialitatea și integritatea oricărei transmiteri către și dinspre portalul european e-justiție.

(4) Obligațiile Comisiei nu afectează responsabilitățile statelor membre și nici ale altor organisme în ceea ce privește conținutul și funcționarea bazelor de date naționale interconectate pe care acestea le exploatează.

Articolul 81. Obligații cu privire la informare. Fără a aduce atingere informațiilor care urmează să fie oferite persoanelor vizate în conformitate cu articolele 11 și 12 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, Comisia informează persoanele vizate, prin intermediul publicării pe portalul european e-justiție, despre rolul său în prelucrarea datelor și despre scopurile în care vor fi prelucrate datele respective.

Articolul 82. Stocarea datelor cu caracter personal. În ceea ce privește informațiile din bazele de date naționale interconectate, pe portalul european e-justiție nu vor fi stocate niciun fel de date cu caracter personal referitoare la persoanele vizate. Toate datele de acest fel se stochează în bazele de date naționale gestionate de statele membre sau de alte organisme.

Articolul 83. Accesul la datele cu caracter personal prin intermediul portalului european e-justiție. Datele cu caracter personal stocate în registrele naționale de insolvență menționate la articolul 24 sunt accesibile prin intermediul portalului european e-justiție atâta timp cât rămân accesibile în temeiul dreptului intern.

Capitolul VII. Dispoziții tranzitorii şi finale

Articolul 84. Aplicabilitatea în timp. (1)[1] Dispozițiile prezentului regulament se aplică numai procedurilor de insolvență care sunt deschise începând cu 26 iunie 2017. Actele îndeplinite de un debitor înainte de data menționată continuă să fie reglementate de legea aplicabilă acestora la data la care au fost îndeplinite.

(2) În pofida articolului 91 din prezentul regulament, Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 continuă să se aplice procedurilor de insolvență care intră în domeniul de aplicare al respectivului regulament şi care au fost deschise înainte de 26 iunie 2017.

Articolul 85. Raportul cu convențiile. (1) Prezentul regulament înlocuieşte, în relațiile dintre statele membre, în materia reglementată, convențiile încheiate între două sau mai multe state membre, în special:

(a) Convenția între Belgia şi Franța privind competența, valabilitatea şi executarea hotărârilor, sentințelor arbitrale şi actelor autentice, semnată la Paris la 8 iulie 1899;

(b) Convenția între Belgia şi Austria privind falimentul, concordatul şi moratoriul (cu protocolul adițional din 13 iunie 1973), semnată la Bruxelles la 16 iulie 1969;

(c) Convenția între Belgia şi Țările de Jos privind competența teritorială, falimentul şi valabilitatea şi executarea hotărârilor, sentințelor arbitrale şi actelor autentice, semnată la Bruxelles la 28 martie 1925;

(d) Tratatul între Germania şi Austria privind falimentul şi concordatul, semnat la Viena la 25 mai 1979;

(e) Convenția între Franța şi Austria privind competența, recunoaşterea şi executarea hotărârilor în materie de faliment, semnată la Viena la 27 februarie 1979;

(f) Convenția între Franța şi Italia privind executarea hotărârilor în materie civilă şi comercială, semnată la Roma la 3 iunie 1930;

(g) Convenția între Italia şi Austria în materie de faliment şi concordat, semnată la Roma la 12 iulie 1977;

(h) Convenția între Regatul Țărilor de Jos şi Republica Federală Germania privind recunoaşterea şi executarea reciprocă a hotărârilor judecătoreşti şi a altor titluri executorii în materie civilă şi comercială, semnată la Haga la 30 august 1962;

(i) Convenția între Regatul Unit al Marii Britanii şi Regatul Belgiei pentru executarea reciprocă a hotărârilor în materie civilă şi comercială, împreună cu Protocolul, semnată la Bruxelles la 2 mai 1934;

(j) Convenția între Danemarca, Finlanda, Norvegia, Suedia şi Islanda în materie de faliment, semnată la Copenhaga la 7 noiembrie 1933;

(k) Convenția europeană privind anumite aspecte internaționale în materie de faliment, semnată la Istanbul la 5 iunie 1990;

[1] Alin. (1) al art. 84 este reprodus astfel cum a fost rectificat în J.O. L 349 din 21 decembrie 2016.

(l) Convenția dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia şi Regatul Greciei privind recunoaşterea reciprocă şi aplicarea hotărârilor judecătoreşti, semnată la Atena, la 18 iunie 1959;

(m) Acordul dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia şi Republica Austria privind recunoaşterea reciprocă şi aplicarea deciziilor şi sentințelor arbitrale în materie de drept comercial, semnat la Belgrad, la 18 martie 1960;

(n) Convenția dintre Republica Populară Federativă Iugoslavia şi Republica Italia privind cooperarea juridică reciprocă în materie de drept civil şi administrativ, semnată la Roma, la 3 decembrie 1960;

(o) Acordul dintre Republica Socialistă Federativă Iugoslavia şi Regatul Belgiei privind cooperarea juridică în materie de drept civil şi comercial, semnat la Belgrad, la 24 septembrie 1971;

(p) Convenția dintre guvernele Iugoslaviei şi Franței privind recunoaşterea şi aplicarea hotărârilor judecătoreşti în materie de drept civil şi comercial, semnată la Paris, la 18 mai 1971;

(q) Acordul dintre Republica Socialistă Cehoslovacia şi Republica Elenă privind asistența juridică în materie de drept civil şi penal, semnat la Atena, la 22 octombrie 1980, încă în vigoare între Republica Cehă şi Grecia;

(r) Acordul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă şi Republica Cipru privind asistența juridică în materie de drept civil şi penal, semnat la Nicosia, la 23 aprilie 1982, încă în vigoare între Republica Cehă şi Cipru;

(s) Tratatul dintre guvernul Republicii Socialiste Cehoslovace şi guvernul Republicii Franceze privind asistența juridică şi recunoaşterea şi aplicarea hotărârilor judecătoreşti în materie de drept civil, dreptul familiei şi drept comercial, semnat la Paris, la 10 mai 1984, încă în vigoare între Republica Cehă şi Franța;

(t) Tratatul dintre Republica Socialistă Cehoslovacă şi Republica Italiană privind asistența juridică în materie de drept civil şi penal, semnat la Praga, la 6 decembrie 1985, încă în vigoare între Republica Cehă şi Italia;

(u) Acordul dintre Republica Letonia, Republica Estonia şi Republica Lituania privind asistența juridică şi relațiile juridice, semnat la Tallinn, la 11 noiembrie 1992;

(v) Acordul dintre Estonia şi Polonia privind acordarea asistenței juridice şi relațiile juridice în materie de drept civil, dreptul muncii şi drept penal, semnat la Tallinn, la 27 noiembrie 1998;

(w) Acordul dintre Republica Lituania şi Republica Polonia privind asistența juridică şi relațiile juridice în materie de drept civil, dreptul familiei, dreptul muncii şi drept penal, semnat la Varşovia, la 26 ianuarie 1993;

(x) Convenția dintre Republica Socialistă România şi Regatul Greciei de asistență juridică în materie civilă şi penală şi protocolul la aceasta, semnate la București la 19 octombrie 1972;

(y) Convenția dintre Republica Socialistă România şi Republica Franceză privind asistența judiciară în materie civilă şi comercială, semnată la Paris la 5 noiembrie 1974;

(z) Acordul între Republica Populară Bulgaria şi Republica Elenă privind asistența judiciară în materie civilă şi penală, semnat la Atena la 10 aprilie 1976;

(aa) Acordul între Republica Populară Bulgaria şi Republica Cipru privind asistența judiciară în materie civilă şi penală, semnat la Nicosia la 29 aprilie 1983;

(ab) Acordul între guvernul Republicii Populare Bulgaria şi Guvernul Republicii Franceze privind asistență judiciară în materie civilă, semnat la Sofia la 18 ianuarie 1989;

(ac) Tratatul între România şi Republica Cehă privind asistența judiciară în materie civilă, semnat la Bucureşti la 11 iulie 1994;

(ad) Tratatul între România şi Republica Polonă privind asistența juridică şi relațiile juridice în cauzele civile, semnat la Bucureşti la 15 mai 1999.

(2) Convențiile prevăzute la alineatul (1) continuă să producă efecte cu privire la procedurile deschise înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000.

(3) Prezentul regulament nu se aplică:

(a) în niciun stat membru, în măsura în care este incompatibil cu obligațiile în materie de faliment care decurg dintr-o convenție încheiată de statul membru respectiv cu una sau mai multe țări terțe înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000;

(b) în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord, în măsura în care este incompatibil cu obligațiile în materie de faliment şi lichidare a societăților insolvente care decurg din acordurile cu Commonwealth-ul existente la data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1346/2000.

Articolul 86. Informații privind dreptul intern şi al Uniunii în materie de insolvență. (1) Statele membre furnizează, în cadrul Rețelei Judiciare Europene în materie civilă şi comercială instituită prin Decizia 2001/470/CE a Consiliului[1], cu scopul de a pune informațiile la dispoziția publicului, o scurtă descriere a legislației şi a procedurilor naționale referitoare la insolvență, în special cu privire la aspectele menționate la articolul 7 alineatul (2).

(2) Statele membre actualizează informațiile menționate la alineatul (1) în mod regulat.

(3) Comisia pune la dispoziția publicului informațiile privind prezentul regulament.

Articolul 87. Instituirea interconectării registrelor. Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se instituie interconectarea registrelor de insolvență, după cum se menționează la articolul 25. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 89 alineatul (3).

Articolul 88. Stabilirea formularelor-tip şi modificările ulterioare ale acestora. Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind stabilirea şi modificarea, dacă este necesară, a formularelor menționate la articolul 27 alineatul (4), articolele 54 şi 55 şi articolul 64 alineatul (2). Actele respective de punere în aplicare sunt adoptate în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

Notă. A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1105 al Comisiei din 12 iunie 2017 de stabilire a formularelor menționate în Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European şi al Consiliului privind procedurile de insolvență (J.O. L 160 din 22 iunie 2017).

[1] Decizia 2001/470/CE a Consiliului din 28 mai 2001 de creare a unei Rețele Judiciare Europene în materie civilă şi comercială (J.O. L 174 din 27 iunie 2001, p. 25).

Articolul 89. Procedura comitetului. (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 90. Clauza de revizuire. (1) Până cel târziu la 27 iunie 2027 și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament. Raportul se însoțește, dacă este necesar, de propuneri pentru adaptarea prezentului regulament.

(2) Până cel târziu la 27 iunie 2022, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea procedurii de coordonare a grupului. Raportul se însoțește, dacă este necesar, de propuneri pentru adaptarea prezentului regulament.

(3) Până cel târziu la 1 ianuarie 2016, Comisia înaintează Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un studiu privind chestiunile transfrontaliere din domeniul răspunderii și descalificărilor directorilor.

(4) Până cel târziu la 27 iunie 2020, Comisia înaintează Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un studiu privind chestiunea utilizării abuzive a practicii de căutare a instanței celei mai favorabile.

Articolul 91. Abrogare. Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa D la prezentul regulament.

Articolul 92. Intrarea în vigoare. Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 26 iunie 2017, cu excepția:

(a) articolului 86, care se aplică de la 26 iunie 2016;

(b) articolului 24 alineatul (1), care se aplică de la 26 iunie 2018; și

(c) articolului 25, care se aplică de la 26 iunie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 20 mai 2015.

BCU IAȘI

Anexa A[1]

Procedurile de insolvență menționate la articolul 2 punctul 4

BELGIQUE/BELGIË

– Het faillissement/La faillite,

– De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

– De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,

– De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

– De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

– De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

– De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

– De voorlopige ontneming het van beheer, als bedoeld in artikel XX.32 van het Wetboek van economisch recht/Le dessaisissement provisoire de la gestion, visé à l'article XX.32 du Code de droit économique,

БЪЛГАРИЯ

– Производство по несъстоятелност,

– Производство по стабилизация на търговеца,

ČESKÁ REPUBLIKA

– Konkurs,

– Reorganizace,

– Oddlužení,

DEUTSCHLAND

– Das Konkursverfahren,

– Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

– Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

– Das Insolvenzverfahren,

EESTI

– Pankrotimenetlus,

– Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

– Compulsory winding-up by the court,

– Bankruptcy,

– The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

– Winding-up in bankruptcy of partnerships,

– Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

[1] Anexa A a fost înlocuită prin art. 1 din Regulamentul (UE) 2018/946.

BCU - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

– Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
– Examinership,
– Debt Relief Notice,
– Debt Settlement Arrangement,
– Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ
– Η πτώχευση,
– Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
– Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
– Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
– Διαδικασία εξυγίανσης,

ESPAÑA
– Concurso,
– Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,
– Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,
– Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE
– Sauvegarde,
– Sauvegarde accélérée,
– Sauvegarde financière accélérée,
– Redressement judiciaire,
– Liquidation judiciaire,

HRVATSKA
– Stečajni postupak,
– Predstečajni postupak,
– Postupak stečaja potrošača,
– Postupak izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku,

ITALIA
– Fallimento,
– Concordato preventivo,
– Liquidazione coatta amministrativa,
– Amministrazione straordinaria,
– Accordi di ristrutturazione,
– Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),
– Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ
– Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

– Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
– Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές,
– Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
– Διάταγμα παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
– Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA
– Tiesiskās aizsardzības process,
– Juridiskās personas maksātnespējas process,
– Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA
– Įmonės restruktūrizavimo byla,
– Įmonės bankroto byla,
– Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
– Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG
– Faillite,
– Gestion contrôlée,
– Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
– Régime spécial de liquidation du notariat,
– Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG
– Csődeljárás,
– Felszámolási eljárás,

MALTA
– Xoljiment,
– Amministrazzjoni,
– Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
– Stralċ mill-Qorti,
– Falliment f'każ ta' kummerċjant,
– Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND
– Het faillissement,
– De surséance van betaling,
– De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH
– Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
– Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
– Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
– Das Schuldenregulierungsverfahren,
– Das Abschöpfungsverfahren,
– Das Ausgleichsverfahren,

BCU MUNICIPAL CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

POLSKA
– Upadłość,
– Postępowanie o zatwierdzenie układu,
– Przyspieszone postępowanie układowe,
– Postępowanie układowe,
– Postępowanie sanacyjne,

PORTUGAL
– Processo de insolvência,
– Processo especial de revitalização,
– Processo especial para acordo de pagamento,

ROMÂNIA
– Procedura insolvenței,
– Reorganizarea judiciară,
– Procedura falimentului,
– Concordatul preventiv,

SLOVENIJA
– Postopek preventivnega prestrukturiranja,
– Postopek prisilne poravnave,
– Postopek poenostavljene prisilne poravnave,
– Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja in postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO
– Konkurzné konanie,
– Reštrukturalizačné konanie,
– Oddlženie,

SUOMI/FINLAND
– Konkurssi/konkurs,
– Yrityssaneeraus/företagssanering,
– Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE
– Konkurs,
– Företagsrekonstruktion,
– Skuldsanering,

UNITED KINGDOM
– Winding-up by or subject to the supervision of the court,
– Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
– Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
– Voluntary arrangements under insolvency legislation,
– Bankruptcy or sequestration.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Anexa B[1]

Practicienii în insolvență menționați la articolul 2 punctul 5

BELGIQUE/BELGIË
– De curator/Le curateur,
– De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
– De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
– De vereffenaar/Le liquidateur,
– De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ
– Назначен предварително временен синдик,
– Временен синдик,
– (Постоянен) синдик,
– Служебен синдик,
– Доверено лице,

ČESKÁ REPUBLIKA
– Insolvenční správce,
– Předběžný insolvenční správce,
– Oddělený insolvenční správce,
– Zvláštní insolvenční správce,
– Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND
– Konkursverwalter,
– Vergleichsverwalter,
– Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
– Verwalter,
– Insolvenzverwalter,
– Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
– Treuhänder,
– Vorläufiger Insolvenzverwalter,
– Vorläufiger Sachwalter,

EESTI
– Pankrotihaldur,
– Ajutine pankrotihaldur,
– Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND
– Liquidator,
– Official Assignee,
– Trustee in bankruptcy,

[1] Anexa B a fost înlocuită prin art. 1 din Regulamentul (UE) 2018/946.

BCU VOLTAIRE CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

– Provisional Liquidator,
– Examiner,
– Personal Insolvency Practitioner,
– Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ
– Ο σύνδικος,
– Ο εισηγητής,
– Η επιτροπή των πιστωτών,
– Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA
– Administrador concursal,
– Mediador concursal,

FRANCE
– Mandataire judiciaire,
– Liquidateur,
– Administrateur judiciaire,
– Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA
– Stečajni upravitelj,
– Privremeni stečajni upravitelj,
– Stečajni povjerenik,
– Povjerenik,
– Izvanredni povjerenik,

ITALIA
– Curatore,
– Commissario giudiziale,
– Commissario straordinario,
– Commissario liquidatore,
– Liquidatore giudiziale,
– Professionista nominato dal Tribunale,
– Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,
– Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ
– Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
– Επίσημος Παραλήπτης,
– Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA
– Maksātnespējas procesa administrators,
– Tiesiskās aizsardzības procesa uzraugošā persona,

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

LIETUVA
– Bankroto administratorius,
– Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG
– Le curateur,
– Le commissaire,
– Le liquidateur,
– Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
– Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG
– Vagyonfelügyelő,
– Felszámoló,

MALTA
– Amministratur Proviżorju,
– Riċevitur Uffiċjali,
– Stralċjarju,
– Manager Speċjali,
– Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
– Kontrolur Speċjali,

NEDERLAND
– De curator in het faillissement,
– De bewindvoerder in de surséance van betaling,
– De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH
– Masseverwalter,
– Sanierungsverwalter,
– Ausgleichsverwalter,
– Besonderer Verwalter,
– Einstweiliger Verwalter,
– Sachwalter,
– Treuhänder,
– Insolvenzgericht,
– Konkursgericht,

POLSKA
– Syndyk,
– Nadzorca sądowy,
– Zarządca,
– Nadzorca układu,
– Tymczasowy nadzorca sądowy,
– Tymczasowy zarządca,
– Zarządca przymusowy,

BOSTON CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PORTUGAL
– Administrador da insolvência,
– Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA
– Practician în insolvență,
– Administrator concordatar,
– Administrator judiciar,
– Lichidator judiciar,

SLOVENIJA
– Upravitelj,

SLOVENSKO
– Predbežný správca,
– Správca,

SUOMI/FINLAND
– Pesänhoitaja/boförvaltare,
– Selvittäjä/utredare,

SVERIGE
– Förvaltare,
– Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM
– Liquidator,
– Supervisor of a voluntary arrangement,
– Administrator,
– Official Receiver,
– Trustee,
– Provisional Liquidator,
– Interim Receiver,
– Judicial factor.

Anexa C

Regulamentul abrogat şi lista modificărilor ulterioare aduse acestuia

Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului (J.O. L 160 din 30 iunie 2000, p. 1).
Regulamentul (CE) nr. 603/2005 al Consiliului (J.O. L 100 din 20 aprilie 2005, p. 1).
Regulamentul (CE) nr. 694/2006 al Consiliului (J.O. L 121 din 6 mai 2006, p. 1).
Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului (J.O. L 363 din 20 decembrie 2006, p. 1).
Regulamentul (CE) nr. 681/2007 al Consiliului (J.O. L 159 din 20 iunie 2007, p. 1).
Regulamentul (CE) nr. 788/2008 al Consiliului (J.O. L 213 din 8 august 2008, p. 1).
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 210/2010 al Consiliului (J.O. L 65 din 13 martie 2010, p. 1).

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 583/2011 al Consiliului (J.O. L 160 din 18 iunie 2011, p. 52).

Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului (J.O. L 158 din 10 iunie 2013, p. 1).

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 663/2014 al Consiliului (J.O. L 179 din 19 iunie 2014, p. 4).

Act privind condițiile de aderare pentru Republica Cehă, Republica Estonia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Ungaria, Republica Malta, Republica Polonă, Republica Slovenia şi Republica Slovacă şi adaptările tratatelor care stau la baza creării Uniunii Europene (J.O. L 236 din 23 septembrie 2003, p. 33).

Anexa D

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 1346/2000	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 teza introductivă	Articolul 2 teza introductivă
Articolul 2 litera (a)	Articolul 2 punctul 4
Articolul 2 litera (b)	Articolul 2 punctul 5
Articolul 2 litera (c)	–
Articolul 2 litera (d)	Articolul 2 punctul 6
Articolul 2 litera (e)	Articolul 2 punctul 7
Articolul 2 litera (f)	Articolul 2 punctul 8
Articolul 2 litera (b) teza introductivă	Articolul 2 punctul 9 teza introductivă
Articolul 2 litera (c) prima liniuță	Articolul 2 punctul 9 subpunctul (vii)
Articolul 2 litera (g) a doua liniuță	Articolul 2 punctul 9 subpunctul (iv)
Articolul 2 litera (g) a treia liniuță	Articolul 2 punctul 9 subpunctul (viii)
Articolul 2 litera (h)	Articolul 2 punctul 10
–	Articolul 2, punctele 1-3 şi 11-13
–	Articolul 2, punctul 9 literele (i)-(iii), (v), (vi)
Articolul 3	Articolul 3
–	Articolul 4
–	Articolul 5
–	Articolul 6
Articolul 4	Articolul 7
Articolul 5	Articolul 8
Articolul 6	Articolul 9
Articolul 7	Articolul 10
Articolul 8	Articolul 11 alineatul (1)
–	Articolul 11 alineatul (2)
Articolul 9	Articolul 12
Articolul 10	Articolul 13 alineatul (1)

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Regulamentul (CE) nr. 1346/2000	Prezentul regulament
–	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 11	Articolul 14
Articolul 12	Articolul 15
Articolul 13 prima liniuță	Articolul 16 litera (a)
Articolul 13 a doua liniuță	Articolul 16 litera (b)
Articolul 14 prima liniuță	Articolul 17 litera (a)
Articolul 14 a doua liniuță	Articolul 17 litera (b)
Articolul 14 a treia liniuță	Articolul 17 litera (c)
Articolul 15	Articolul 18
Articolul 16	Articolul 19
Articolul 17	Articolul 20
Articolul 18	Articolul 21
Articolul 19	Articolul 22
Articolul 20	Articolul 23
–	Articolul 24
–	Articolul 25
–	Articolul 26
–	Articolul 27
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 28 alineatul (2)
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 22	Articolul 29
Articolul 23	Articolul 30
Articolul 24	Articolul 31
Articolul 25	Articolul 32
Articolul 26	Articolul 33
Articolul 27	Articolul 34
Articolul 28	Articolul 35
–	Articolul 36
Articolul 29	Articolul 37 alineatul (1)
–	Articolul 37 alineatul (2)
–	Articolul 38
–	Articolul 39
Articolul 30	Articolul 40
Articolul 31	Articolul 41
–	Articolul 42
–	Articolul 43
–	Articolul 44
Articolul 32	Articolul 45
Articolul 33	Articolul 46
Articolul 34 alineatul (1)	Articolul 47 alineatul (1)

UAIC IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Regulamentul (CE) nr. 1346/2000	Prezentul regulament
Articolul 34 alineatul (2)	Articolul 47 alineatul (2)
Articolul 34 alineatul (3)	–
–	Articolul 48
Articolul 35	Articolul 49
Articolul 36	Articolul 50
Articolul 37	Articolul 51
Articolul 38	Articolul 52
Articolul 39	Articolul 53
Articolul 40	Articolul 54
Articolul 41	Articolul 55
Articolul 42	–
–	Articolul 56
–	Articolul 57
–	Articolul 58
–	Articolul 59
–	Articolul 60
–	Articolul 61
–	Articolul 62
–	Articolul 63
–	Articolul 64
–	Articolul 65
–	Articolul 66
–	Articolul 67
–	Articolul 68
–	Articolul 69
–	Articolul 70
–	Articolul 71
–	Articolul 72
–	Articolul 73
–	Articolul 74
–	Articolul 75
–	Articolul 76
–	Articolul 77
–	Articolul 78
–	Articolul 79
–	Articolul 80
–	Articolul 81
–	Articolul 82
–	Articolul 83
Articolul 43	Articolul 84 alineatul (1)

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Regulamentul (CE) nr. 1346/2000	Prezentul regulament
–	Articolul 84 alineatul (2)
Articolul 44	Articolul 85
–	Articolul 86
Articolul 45	–
–	Articolul 87
–	Articolul 88
–	Articolul 89
Articolul 46	Articolul 90 alineatul (1)
–	Articolul 90 alineatele (2)-(4)
–	Articolul 91
Articolul 47	Articolul 92
Anexa A	Anexa A
Anexa B	–
Anexa C	Anexa B
–	Anexa C
–	Anexa D

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

3. Ordinul nr. 1692/C/2006

al ministrului justiției privind aprobarea formatului Buletinului procedurilor de insolvență și a conținutului-cadru al citațiilor, comunicărilor, hotărârilor judecătorești, convocărilor, notificărilor și al altor acte care se publică în acesta și al dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, comunicare, convocare și notificare

publicat în
M. Of. nr. 615 din 17 iulie 2006

cu modificările aduse prin:

- **Ordinul nr. 1320/C/2008** al ministrului justiției pentru modificarea Ordinului ministrului justiției nr. 1692/C/2006 privind aprobarea formatului Buletinului procedurilor de insolvență și a conținutului-cadru al citațiilor, comunicărilor, hotărârilor judecătorești, convocărilor, notificărilor și al altor acte care se publică în acesta și al dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, comunicare, convocare și notificare (M. Of. nr. 392 din 23 mai 2008).

Art. 1. Se aprobă formatul Buletinului procedurilor de insolvență, prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Se aprobă formatul și conținutul-cadru ale citațiilor, comunicărilor și hotărârilor judecătorești care se publică în Buletinul procedurilor de insolvență, după deschiderea procedurii de insolvență, prevăzute în anexele nr. 2.1-2.15 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. Se aprobă formatul și conținutul-cadru ale convocărilor și notificărilor care se publică în Buletinul procedurilor de insolvență, după deschiderea procedurii de insolvență, prevăzute în anexele nr. 3.1-3.8 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. Se aprobă formatul și conținutul-cadru ale altor acte care se publică în Buletinul procedurilor de insolvență, după deschiderea procedurii de insolvență, prevăzute în anexele nr. 4.1-4.8 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. Se aprobă formatul și conținutul-cadru ale dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, comunicare, convocare, notificare a documentelor care se publică în Buletinul procedurilor de insolvență, după deschiderea procedurii de insolvență, prevăzute în anexele nr. 5.1 și 5.2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. Instanțele judecătorești, judecătorii-sindici, administratorii și lichidatorii numiți și Oficiul Național al Registrului Comerțului vor lua măsurile necesare în vederea ducerii la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 7. Prezentul ordin se aplică de la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței[1], publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006.

---

[1] Legea nr. 85/2006 a fost abrogată prin Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență (M. Of. nr. 466 din 25 iunie 2014). Potrivit art. 340 din Legea nr. 85/2014,

Art. 8. La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului justiției nr. 1.188/C/2005 privind aprobarea formatului Buletinului procedurilor de reorganizare judiciară şi faliment şi conținutului-cadru al citațiilor, convocărilor, notificărilor, comunicărilor care se publică în acesta şi al dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, convocare, notificare şi comunicare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 6 septembrie 2005.

Art. 9. Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Anexa nr. 1[1]

MINISTERUL JUSTIȚIEI
OFICIUL NAȚIONAL AL REGISTRULUI COMERȚULUI

BULETINUL
PROCEDURILOR DE INSOLVENȚĂ

- Citații
- Comunicări
- Hotărâri judecătoreşti
- Convocări
- Notificări
- Alte documente emise în cadrul procedurii de insolvență, conform Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență

Nr. .....-....., .../...../.....

„Ori de câte ori prin legi şi prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările şi completările ulterioare, (...) *trimiterea se consideră a fi făcută la prezenta lege*".

Astfel, în cuprinsul anexelor care fac parte integrantă din acest ordin au fost indicate dispozițiile Legii nr. 85/2014, iar trimiterile la dispozițiile corespondente ale Legii nr. 85/2016 (care apar în textul actului publicat în Monitorul Oficial), precum şi alte mențiuni s-au făcut în cadrul notelor de subsol. Pentru actualizarea anexelor în raport de noua reglementare au fost avute în vedere şi formularele aflate pe site-ul Oficiului Național al Registrului Comerțului, la adresa https://portal.onrc.ro/ONRCPortalWeb/appmanager/myONRC/public?_nfpb=true&_pageLabel=formulareOffline#wlp_formulareOffline.

[1] Anexa nr. 1 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I din Ordinul nr. 1320/C/2008.

Anexa nr. 1

SUMAR
Index firme supuse procedurii de insolvență

Pag.

Județul Alba 2-3

Secțiunea I – Comercianți (alfabetic) 2
(societăți comerciale[1], societăți cooperative, cooperative agricole, grupuri de interes economic, persoane fizice autorizate și asociații familiale etc.)

Secțiunea II – Societăți/Asociații agricole (alfabetic) 2

Secțiunea III – Asociații (alfabetic) 3

Secțiunea IV – Fundații (alfabetic) 3

Secțiunea V – Alte persoane juridice de drept privat care desfășoară și activități economice (alfabetic) 3

Județul

Județul

Județul

Județul

Județul

Județul

Județul

Județul

[1] Potrivit art. 77 din Legea nr. 76/2012, „*Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale ori la «societatea comercială/societățile comerciale», după caz, trimiterea se consideră a fi făcută la Legea societăților nr. 31/1990 ori, după caz, la «societatea/societățile reglementată/reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare»*". În tot cuprinsul Ordinului nr. 1692/C/2006, trebuie avute în vedere aceste dispoziții, acolo unde este cazul.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Județul Alba
Secțiunea I – Comercianți
(societăți comerciale, societăți cooperative, cooperative agricole, grupuri de interes economic, persoane fizice autorizate și asociații familiale etc.)
1. Firma 1
cod de identificare fiscală (CUI): 99999
1.1. Acte emise de instanțe judecătorești
1.1.1. Citații
.....
după caz, însoțite de: apeluri, opoziții, contestații, alte documente
1.1.2. Comunicări și/sau hotărâri judecătorești
.....
1.1.3. Alte acte de procedură
.....
1.2. Acte emise de administratori judiciari/lichidatori judiciari
1.2.1. Convocări
.....
1.2.2. Notificări
.....
1.2.3. Alte acte de procedură
.....
Secțiunea II – Societăți/Asociații agricole
1. Firma 1
.....
Secțiunea III – Asociații
1. Firma 1
.....
Secțiunea IV – Fundații
1. Firma 1
.....
Secțiunea V – Alte persoane juridice de drept privat care desfășoară și activități economice
1. Firma 1
.....

Județul Arad
Secțiunea I – Comercianți
(societăți comerciale, societăți cooperative, cooperative agricole, grupuri de interes economic, persoane fizice autorizate și asociații familiale etc.)
1. Firma 1
cod de identificare fiscală (CUI): 99999
1.1. Acte emise de instanțe judecătorești
1.1.1. Citații
.....
după caz, însoțite de: apeluri, opoziții, contestații, alte documente
1.1.2. Comunicări și/sau hotărâri judecătorești
.....

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

1.1.3. Alte acte de procedură
.....
1.2. Acte emise de administratori judiciari/lichidatori judiciari
1.2.1. Convocări
.....
1.2.2. Notificări
.....
1.2.3. Alte acte de procedură
.....
Secțiunea II – Societăți/Asociații agricole
1. Firma 1
.....
Secțiunea III – Asociații
1. Firma 1
.....
Secțiunea IV – Fundații
1. Firma 1
.....
Secțiunea V – Alte persoane juridice de drept privat care desfăşoară şi activități economice
1. Firma 1
.....

Anexa nr. 2.1. – citație

ROMÂNIA
Tribunalul/Curtea de Apel .....
Secția .....
Str. .....
Dosar ...../.....
Termen: .....

CITAȚIE
emisă la: ziua ..... luna ..... anul .....

☐[1] ...../
(denumirea persoanei juridice/numele şi prenumele persoanei fizice)

Sediul social/Domiciliul .....
Cod de identificare fiscală .....
☐[2].....
(lista anexă)

[1] Se completează în cazul în care este un singur destinatar.
[2] Se completează în cazul în care sunt mai mulți destinatari.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

este chemat/sunt chemaţi la această instanţă, camera ....., completul ....., în ziua de ....., luna ....., anul ....., ora ....., în calitate de ..... în proces cu ....., cu sediul social/domiciliul în ....., Cod de identificare fiscală ..... , număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre ...../...../..... , pentru .....(obiect cauză)

Odată cu prezenta se comunică şi următoarele acte: .....

Până la termen sunteţi obligat a depune taxă judiciară de timbru, în sumă de ..... lei, şi timbru judiciar[1], în sumă de ..... lei, sub sancţiunea anulării cererii.

Cu cel puţin 5 zile înainte de termenul stabilit pentru judecată, aveţi obligaţia de a depune întâmpinare, sub sancţiunea decăderii din dreptul de a propune probe şi de a invoca excepţii, în afara celor de ordine publică[2].

Parafa preşedintelui instanţei,
(semnătura şi ştampila)

Grefier,

Anexa nr. 2.2. – comunicare

ROMÂNIA
Tribunalul/Curtea de Apel .....
Secţia .....
Str. .....
Dosar ...../.....

COMUNICARE
încheiere ☐ sentinţă civilă ☐ decizie civilă ☐ alte documente ☐
nr. ....., emisă la: ziua ....., luna ....., anul .....

Către,
☐[3] ...../
(denumirea persoanei juridice/numele şi prenumele persoanei fizice)
Sediul social/Domiciliul .....
Cod de identificare fiscală .....

---

[1] În prezent, nu se mai prevede timbrul judiciar.

[2] Potrivit art. 41 alin. (4) din Legea nr. 85/2014: „Toate cererile, contestaţiile, acţiunile întemeiate pe dispoziţiile prezentului capitol (Capitolul I – Dispoziţii comune din Titlul II – Procedura insolvenţei – *n.n.*) se judecă potrivit prevederilor Codului de procedură civilă cu privire la judecata în primă instanţă, cu menţiunea că *termenul pentru depunerea întâmpinării este de maximum 15 zile de la comunicare, răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu, iar judecătorul-sindic fixează, prin rezoluţie, în termen de maximum 5 zile de la data depunerii întâmpinării, primul termen de judecată, care va fi de cel mult 30 de zile de la data rezoluţiei.* În ceea ce priveşte cererile de deschidere a procedurii de insolvenţă ori în alte cazuri în care legea prevede termene speciale se va ţine cont de aceste termene speciale. În cazul cererii de deschidere a procedurii insolvenţei nu sunt aplicabile dispoziţiile art. 200 din Codul de procedură civilă privind regularizarea cererii".

[3] Se completează în cazul în care este un singur destinatar.

☐[1] ..... (lista anexă)

Se comunică, alăturat, copia încheierii/sentinței civile/deciziei civile nr. .... din data de ....., pronunțată în dosarul nr. ...../....., de Tribunalul/Curtea de Apel ....., Secția ....., privind debitorul ....., cu sediul social/domiciliul în ...., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ...../...../.....

Parafa președintelui instanței, (semnătura și ștampila)

Grefier,

Anexa nr. 2.3. – încheiere de deschidere a procedurii generale/simplificate de insolvență la cererea debitorului

TRIBUNALUL .....
SECȚIA .....
DOSAR NR. ...../.....

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de .....
Judecător-sindic .....
Grefier .....

Pe rol soluționarea cererii formulate de debitorul ..... cu sediul social/domiciliul în ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ..... pentru deschiderea procedurii generale/simplificate de insolvență.

La apelul nominal au răspuns ...../lipsit .....

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care, constatându-se procesul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul pe fond.

Reprezentantul debitorului .....

JUDECĂTORUL-SINDIC

Asupra cererii de față,

Constatând că la data de ..... debitorul ....., cu sediul social/domiciliul în ....., a solicitat a fi supus procedurii generale/simplificate de insolvență, manifestându-și intenția de a-și reorganiza activitatea/de a-și lichida averea;

Constatând că debitorul se află în încetare de plăți la data de ..... și că pasivul său exigibil este de ..... lei.

[1] Se completează în cazul în care sunt mai mulți destinatari.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile art. 66-69/art. 38 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1], se va admite cererea debitorului și, în temeiul art. 71 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2], se va constata că debitorul este în încetare de plăți și se va deschide procedura generală/simplificată de insolvență împotriva sa. În consecință, se vor dispune și măsurile imediate prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea formulată de debitorul ....., cu sediul social/domiciliul în ....., pentru deschiderea procedurii generale/simplificate de insolvență.

În temeiul art. 71 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[3],

Dispune deschiderea procedurii generale/simplificate de insolvență împotriva debitorului ....., cu sediul social/domiciliul în .....

În temeiul art. 73/art. 145 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[4],

Numește administrator judiciar/lichidator[5] judiciar pe ....(nume/prenume), cu sediul social/domiciliul în ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în tabloul administratorilor/lichidatorilor judiciari ....., care va îndeplini atribuțiile prevăzute de art. 58/art. 64 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[6], cu o retribuție de ..... lei.

În temeiul art. 99/art. 145 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[7],

---

[1] Art. 27-30/art. 1 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Art. 32 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[3] Art. 32 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[4] Art. 34/art. 107 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[5] Potrivit art. 73 din Legea nr. 85/2014: „Prin sentința de deschidere a procedurii generale, judecătorul-sindic desemnează un administrator judiciar provizoriu, iar în cazul deschiderii procedurii simplificate desemnează un lichidator judiciar provizoriu, dispunând efectuarea notificărilor prevăzute la art. 100. Desemnarea se face potrivit prevederilor art. 45 alin. (1) lit. d) coroborate cu cele ale art. 57 alin. (1). Prevederile art. 60 rămân aplicabile".

Potrivit art. 145 alin. (2) din Legea nr. 85/2014: „Prin hotărârea prin care se decide intrarea în faliment, judecătorul-sindic va pronunța dizolvarea debitorului persoană juridică și va dispune: (...) b) în cazul procedurii generale, desemnarea unui lichidator judiciar provizoriu, precum și stabilirea atribuțiilor și a onorariului acestuia, în conformitate cu criteriile aprobate prin legea de organizare a profesiei; c) în cazul procedurii simplificate, confirmarea în calitate de lichidator judiciar a administratorului judiciar, desemnat potrivit prevederilor art. 57 alin. (2) sau art. 73, după caz; (...)".

[6] Art. 20/art. 25 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[7] Art. 61/art. 107 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Anexa nr. 2.3.

Dispune notificarea deschiderii procedurii debitorului ....., asociaților, acționarilor, creditorilor și Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul ....., Registrului societăților agricole/Registrului asociațiilor și fundațiilor/altor registre, prin Buletinul Procedurilor de Insolvență, în vederea efectuării mențiunii în temeiul art. 99/art. 146 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1], precum și tuturor băncilor unde debitorul are deschise conturi.

Pune în vedere administratorului judiciar/lichidatorului judiciar prevederile art. 252 din Legea nr. 31/1990, republicată, și dispune menționarea la registrul comerțului a reprezentanților permanenți ai administratorului judiciar.

Fixează termenul-limită pentru depunerea creanțelor la .....

Fixează termenul-limită pentru verificarea creanțelor, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului preliminar al creanțelor la .....

Fixează termenul pentru soluționarea eventualelor contestații la ..... și pentru afișarea tabelului definitiv al creanțelor la .....

Fixează data ședinței adunării creditorilor la data de ....., ora ....., la sediul ..... și convoacă creditorii debitorului.

Dispune trimiterea notificărilor către toți creditorii debitorului, de către administratorul judiciar/lichidator judiciar.

În temeiul art. 39 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2],

Dispune deschiderea de către debitor a unui cont la o unitate bancară ..... din care vor fi suportate cheltuielile aferente procedurii, în termen de 2 zile de la notificarea deschiderii procedurii, în caz de neîndeplinire a atribuției, contul va fi deschis de către administratorul judiciar. Eventualele disponibilitățile băneşti vor fi păstrate într-un cont special de depozit bancar.

Executorie. Cu apel, în termen de 7 zile de la comunicare[3].

Pronunțată în ședința publică de la .....

Tribunalul, Grefier,

[1] Art. 61/art. 108 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Art. 4 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[3] În reglementarea anterioară, definitivă, cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare; prin modificarea adusă prin Legea nr. 169/2010, termenul de recurs era de 7 zile de la comunicare.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Anexa nr. 2.4. – sentință de deschidere a procedurii insolvenței, la cererea creditorilor fără contestație formulată de debitor

TRIBUNALUL .....
SECȚIA .....
DOSAR NR. ...../.....

SENTINȚA COMERCIALĂ NR. .....
Ședința publică din data de .....
Judecător-sindic .....
Grefier .....

Pe rol, examinarea cererii creditorului ....., cu sediul social/domiciliul în ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ....., pentru deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitorului ....., domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre .....

La apelul nominal au răspuns ...../lipsit .....

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a trecut la soluționarea cererii.

JUDECĂTORUL-SINDIC

Constatând că cererea formulată la ..... de creditorul ...., având ca obiect deschiderea procedurii insolvenței, a fost comunicată debitorului la data de ..... și că nu s-a formulat contestație, potrivit art. 72 alin. (6) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1],

Constatând că debitorul se află în încetare de plăți, stare de fapt dovedită cu .. ..

Constatând că creditorul are o creanță comercială, certă, lichidă și exigibilă împotriva debitorului în cuantum de ..... lei, dovedită cu ....

Constatând că sunt îndeplinite condițiile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență,

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea formulată de creditorul ....., cu sediul social/domiciliul în ....., pentru deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitorului .....

---

[1] Art. 33 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

BJU IAȘI / ENTITY UNIVERSITY LIBRARY

Anexa nr. 2.4.

În temeiul art. 72 alin. (6) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1],

Dispune deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitorului ...., cu sediul social/domiciliul în .....

În temeiul art. 73 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2],

Numește administrator judiciar pe ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în tabloul ....., care va îndeplini atribuțiile prevăzute de art. 58 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[3], cu o retribuție de ..... lei.

În temeiul art. 99 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[4],

Dispune notificarea deschiderii procedurii debitorului, creditorilor și Oficiului Registrului Comerțului/Registrului Societăților Agricole/Registrului Asociațiilor și Fundațiilor/altor registre, prin Buletinul Procedurilor de Insolvență, în vederea efectuării mențiunii în temeiul art. 99 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[5],

Fixează termenul-limită pentru depunerea creanțelor la .....

Fixează termenul-limită pentru verificarea creanțelor, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului preliminar al creanțelor la .....

Fixează termenul pentru soluționarea eventualelor contestații la ..... și pentru afișarea tabelului definitiv al creanțelor la .....

Fixează data ședinței adunării creditorilor la data de ....., ora ....., la sediul ..... și convoacă creditorii debitorului.

Dispune trimiterea notificărilor către toți creditorii, de către administratorul judiciar.

În temeiul art. 39 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[6],

Dispune deschiderea de către debitor a unui cont bancar la Banca ..... din care vor fi suportate cheltuielile aferente procedurii, în termen de 2 zile de la notificarea deschiderii procedurii. În caz de neîndeplinire a atribuției, contul va fi deschis de către administratorul judiciar.

Executorie. Cu apel în 7 zile de la comunicare[7].

Pronunțată în ședința publică de la .....

Tribunalul, Grefier,

---

[1] Art. 33 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Art. 34 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[3] Art. 20 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[4] Art. 61 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[5] Art. 61 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[6] Art. 4 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[7] În reglementarea anterioară, definitivă, cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare; prin modificarea adusă prin Legea nr. 169/2010, termenul de recurs era de 7 zile de la comunicare.

Anexa nr. 2.5. – sentință de deschidere a procedurii insolvenței la cererea creditorilor cu contestație formulată de debitor

TRIBUNALUL .....
SECȚIA .....
DOSAR NR. ...../.....

SENTINȚA COMERCIALĂ NR. .....
Ședința publică din data de .....
Judecător-sindic .....
Grefier .....

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și soluționarea cererii creditorului ....., cu sediul social/domiciliul ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ....., pentru deschiderea procedurii insolvenței (procedura generală) împotriva debitorului ....., cu sediul social/domiciliul ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ....., și a contestației formulate de debitor, în contradictoriu cu creditorul .....

La apelul nominal au răspuns ...../lipsit .....
Procedura completă.
S-a făcut referatul oral al cauzei, după care, constatându-se procesul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul pe fond.
Reprezentantul creditorului .....
Reprezentantul debitorului .....

JUDECĂTORUL-SINDIC

Asupra cererilor de față,
.....,
Fiind îndeplinite condițiile legii, se va respinge contestația debitorului, se va admite cererea creditorului și, în temeiul art. 72 alin. (6) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1], se va constata că debitorul este în stare de insolvență și se va deschide procedura insolvenței împotriva acestuia. În consecință, se vor dispune și măsurile imediate prevăzute de lege.
Constatând că lista creditorilor a fost întocmită și depusă ....., fiind îndeplinite condițiile legale, se va desemna Comitetul creditorilor și se vor stabili atribuțiile acestuia,

[1] Art. 33 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Anexa nr. 2.5.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Respinge contestaţia formulată de debitorul ....., cu sediul social/domiciliul .....

Admite cererea formulată de creditorul ....., cu sediul social/domiciliul ....., pentru deschiderea procedurii insolvenţei (procedura generală) împotriva debitorului ....., în contradictoriu cu creditorul .....

În temeiul art. 72 alin. (6) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[1],

Dispune deschiderea procedurii insolvenţei împotriva debitorului .....

În temeiul art. 73 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[2],

Numeşte administrator judiciar pe ....., cu sediul social/domiciliul ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registru, tabloul practicienilor în insolvenţă ....., care va îndeplini atribuţiile prevăzute de art. 58 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[3] ....., cu o retribuţie lunară de ..... lei.

În temeiul art. 99 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[4],

Dispune notificarea deschiderii procedurii debitorului ....., creditorilor şi Oficiului registrului comerţului de pe lângă Tribunalul ...../registrului societăţilor agricole/registrului asociaţiilor şi fundaţiilor/altor registre, în vederea efectuării menţiunii, prin publicarea în Buletinul procedurilor de insolvenţă.

În temeiul art. 100 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[5],

Fixează termenul-limită pentru înregistrarea cererilor pentru admiterea creanţelor la .....

Fixează termenul-limită pentru verificarea creanţelor, întocmirea, afişarea şi comunicarea tabelului preliminar al creanţelor la .....

Fixează termenul pentru soluţionarea eventualelor contestaţii la ..... şi pentru afişarea tabelului definitiv al creanţelor la .....

Fixează data şedinţei adunării creditorilor la data de ....., ora ....., la sediul ..... şi convoacă creditorii debitorului.

Dispune trimiterea notificărilor către toţi creditorii, de către administratorul judiciar.

Dispune deschiderea de către debitor a unui cont bancar la Banca ..... din care vor fi suportate cheltuielile aferente procedurii, în termen de 2 zile de la notificarea deschiderii procedurii. În caz de neîndeplinire a atribuţiei, contul va fi deschis de către administratorul judiciar.

---

[1] Art. 33 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.
[2] Art. 34 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.
[3] Art. 20 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.
[4] Art. 61 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.
[5] Art. 62 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

În temeiul art. 50 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1],

Desemnează comitetul creditorilor debitorului ....., format din următorii creditori ....., cu sediul social/domiciliul ...., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/ alte registre .....

Stabilește următoarele atribuții pentru Comitetul creditorilor:

☐ atribuțiile prevăzute la art. 51 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2] .....

☐ alte atribuții: .....

.....

.....

Executorie. Cu apel în 7 zile de la comunicare[3].

Pronunțată în ședința publică de la .....

Tribunalul, Grefier,

Anexa nr. 2.6. – Încheiere de desemnare a comitetului creditorilor

TRIBUNALUL .....
SECȚIA .....
DOSAR NR. ...../.....

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de .....
Judecător-sindic .....
Grefier .....

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență privind pe debitorul ...., cu sediul social/domiciliul în ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ....., și desemnarea din oficiu a comitetului creditorilor.

La apelul nominal au lipsit părțile care nu au fost citate.

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a trecut la desemnarea comitetului creditorilor.

---

[1] Art. 16 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Art. 17 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[3] În reglementarea anterioară, definitivă, cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare; prin modificarea adusă prin Legea nr. 169/2010, termenul de recurs era de 7 zile de la comunicare.

BCU IAȘI - CENTRUL UNIVERSITAR IEȘEAN LIBRARY

JUDECĂTORUL-SINDIC

Constatând că a fost depus tabelul preliminar al creanțelor împotriva debitorului ....., în temeiul art. 50 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1], se va desemna comitetul creditorilor debitorului ....., având următoarea componență: denumire/nume și prenume creditor care face parte din comitetul creditorilor ...., cu sediul social/domiciliul ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ....., cu atribuțiile prevăzute de art. 51 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2].

PENTRU ACESTE MOTIVE
DISPUNE:

În temeiul art. 50 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[3],

Desemnează comitetul creditorilor debitorului ..... format din următorii creditori .....

Dă în sarcina comitetului creditorului atribuțiile prevăzute la art. 51 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[4] și alte atribuții .....

Executorie. Cu apel în termen de 7 de zile de la comunicare[5].

Pronunțată în ședință publică astăzi, ...

Tribunalul, Grefier,

Anexa nr. 2.7. – încheiere de admitere a planului de reorganizare

TRIBUNALUL .....
SECȚIA .....
DOSAR NR. ...../.....

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de .....
Judecător-sindic .....
Grefier .....

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și examinarea cererii formulate de .....

---

[1] Art. 16 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.
[2] Art. 17 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.
[3] Art. 16 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.
[4] Art. 17 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.
[5] În reglementarea anterioară, definitivă, cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare; prin modificarea adusă prin Legea nr. 169/2010, termenul de recurs era de 7 zile de la comunicare.

....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ....., pentru admiterea planului de reorganizare a debitorului ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ....., în contradictoriu cu ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre .....

La apelul nominal au răspuns ...../lipsit .....

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care au fost audiate părțile prezente, și anume:

Administratorul judiciar ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în tabloul administratorilor .....

Debitorul .....

Comitetul creditorilor ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre .....

Administratorul special ....., cu domiciliul/sediul social ...., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre .....

JUDECĂTORUL-SINDIC

Constatând că planul de reorganizare a activității debitorului a fost depus de ..... cu respectarea prevederilor legale[1],

Constatând că s-a respectat termenul de depunere a planului,

Constatând că planul cuprinde toate informațiile cuprinse în art. 133 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2],

Constatând că planul denotă șanse obiective de reorganizare/confirmate de expert ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ..... (după caz).

---

[1] Art. 98 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, abrogat prin Legea nr. 169/2010.

[2] Art. 95 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

În temeiul art. 136 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[1],

Admite planul de reorganizare a activităţii debitorului ..... propus de .....;

Dispune convocarea adunării creditorilor şi debitorului la data de ....., în vederea supunerii planului la vot;

Dispune convocarea la şedinţa de votare a planului a debitorului şi a administratorului judiciar,

Dispune publicarea în Buletinul procedurilor de insolvenţă a unui anunţ referitor la propunerea planului, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan şi a faptului că este admisibilă votarea prin scrisoare cu legalizarea semnăturii creditorului de către notarul public, comunicată prin orice mijloace şi înregistrată la Tribunal cu cel puţin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului;

Fixează termenul pentru confirmarea planului la data de .....

Executorie. Cu apel în 7 zile de la comunicare[2].

Pronunţată în şedinţa publică astăzi, ...

Tribunalul, Grefier,

Anexa nr. 2.8. – sentinţă de închidere a procedurii reorganizării debitorului ca urmare a realizării planului de reorganizare

TRIBUNALUL .....
SECŢIA .....
DOSAR NR. ...../.....

SENTINŢA COMERCIALĂ NR. .....
Şedinţa publică din data de .....
Judecător-sindic .....
Grefier .....

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă şi examinarea cererii formulate de administratorul judiciar ....., având domiciliul/sediul social în ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în tabloul administratorilor ...../debitorul ....., având domiciliul/sediul social în ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/ registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre .....

[1] Art. 98 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[2] În reglementarea anterioară, definitivă, cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare; prin modificarea adusă prin Legea nr. 169/2010, termenul de recurs era de 7 zile de la comunicare.

Pentru închiderea procedurii, în temeiul art. 175 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1],

La apelul nominal au răspuns ...../lipsit .....

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care, constatându-se procesul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul pe fond.

Administratorul judiciar .....

Debitorul .....

Comitetul creditorilor reprezentat prin ....., sediul social/domiciliul ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre .....

JUDECĂTORUL-SINDIC

Constatând că la data de ..... administratorul judiciar ...../debitorul ..... a solicitat să se dispună închiderea procedurii, ca urmare a realizării planului de reorganizare propus de ..... și confirmat prin sentința nr. ..... din ..... și stingerii întregului pasiv conform planului,

Constatând că s-a întocmit raportul asupra situației financiare și din aceasta rezultă că termenul de realizare a planului a expirat la data de ....., iar la scadențele prevăzute în plan toate creanțele și celelalte obligații au fost stinse,

În temeiul art. 175 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2], se va dispune închiderea procedurii de reorganizare judiciară a debitorului .....,

Se va descărca administratorul judiciar de orice îndatoriri și responsabilități, conform art. 180 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[3],

Se va constata descărcat debitorul de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și valoarea prevăzută în plan, conform art. 181 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[4].

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea formulată de .....

În temeiul art. 175 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[5],

---

[1] Art. 132 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Art. 132 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[3] Art. 136 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[4] Art. 137 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[5] Art. 132 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Dispune închiderea procedurii reorganizării debitorului ....., cu domiciliul/sediul social în ....., ca urmare a realizării planului propus de ....., confirmat prin sentința nr. ..... din .....

În temeiul art. 180 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1],

Descarcă pe administratorul judiciar de orice îndatoriri și responsabilități.

În temeiul art. 181 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2],

Constată descărcat debitorul de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și valoarea prevăzută în plan.

În temeiul art. 179 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[3],

Dispune notificarea prezentei sentințe debitorului, administratorului special, creditorilor, direcției teritoriale a finanțelor publice, oficiului registrului comerțului de pe lângă Tribunalul ....., registrului societăților agricole, registrului asociațiilor și fundațiilor sau altor registre, pentru efectuarea mențiunii, precum și publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență.

Dispune afișarea dispozitivului sentinței la ușa tribunalului.

Executorie. Cu apel în termen de 7 zile de la comunicare[4].

Pronunțată în ședința publică astăzi, ...

Judecător-sindic, Grefier,

Anexa nr. 2.9. – sentință de deschidere a procedurii falimentului

TRIBUNALUL .....
SECȚIA .....
DOSAR NR. ...../.....

SENTINȚA COMERCIALĂ NR. .....
Ședința publică din data de .....
Judecător-sindic .....
Grefier .....

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și examinarea cererii formulate de administratorul judiciar ....., cu domiciliul/sediul social ...., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în tabloul administratorilor ....., pentru deschiderea procedurii falimentului în temeiul art. 145 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de

[1] Art. 136 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.
[2] Art. 137 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.
[3] Art. 135 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.
[4] În reglementarea anterioară, definitivă, cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare; prin modificarea adusă prin Legea nr. 169/2010, termenul de recurs era de 7 zile de la comunicare.

insolvență[1], în contradictoriu cu debitorul ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ....., și creditorii ..... (cu comitetul creditorilor, dacă există), cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre .....

La apelul nominal au răspuns ...../lipsit .....

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a acordat cuvântul părților prezente.

Administratorul judiciar .....

Creditorul (sau comitetul creditorilor) .....

Debitorul .....

JUDECĂTORUL-SINDIC

Constatând că în cadrul procedurii insolvenței deschise împotriva debitorului ..... prin încheierea pronunțată în ședința publică din data de ...../sentința nr. ..... din data de .....:[2]

☐ debitorul și-a declarat intenția de a intra în procedura simplificată, în faliment ori nu și-a declarat intenția de reorganizare,

și

niciunul dintre celelalte subiecte îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art. 132[3], sau niciunul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

---

[1] Art. 107 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Potrivit art. 145 alin. (1) din Legea nr. 85/2014: „Judecătorul-sindic va decide, prin sentință sau, după caz, prin încheiere, în condițiile art. 71, intrarea în faliment în următoarele cazuri:

A. a) debitorul și-a declarat intenția de a intra în procedura simplificată;

b) debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare;

c) niciunul dintre celelalte subiecte de drept îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, potrivit dispozițiilor art. 132, sau niciunul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

B. debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat;

C. obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite în condițiile stipulate prin planul confirmat sau desfășurarea activității debitorului în decursul reorganizării sale aduce pierderi averii sale;

D. a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit art. 92 alin. (5) sau art. 97 alin. (5);

E. în cazurile prevăzute la art. 75 alin. (4) și art. 143 alin. (3)".

Potrivit art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 88/2018: „Dacă debitorul nu se conformează planului sau *se acumulează noi datorii către creditorii din cadrul procedurii de insolvență*, oricare dintre creditori sau administratorul judiciar poate solicita oricând judecătorului-sindic să dispună intrarea în faliment a debitorului. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creanța nu este datorată, este achitată sau debitorul încheie o convenție de plată cu acest creditor. Pentru datoriile acumulate în perioada procedurii de insolvență care au vechime mai mare de 60 de zile se poate începe executarea silită".

[3] Art. 94 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

☐ debitorul şi-a declarat intenţia de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat şi confirmat,

şi

niciunul dintre celelalte subiecte îndreptăţite nu a propus un plan de reorganizare, în condiţiile prevăzute la art. 132[1], sau niciunul dintre planurile propuse nu a fost acceptat şi confirmat;

☐ obligaţiile de plată şi celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite, în condiţiile stipulate prin planul confirmat, sau desfăşurarea activităţii debitorului în decursul reorganizării aduce pierderi averii sale;

☐ a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit art. 92 alin. (3) sau art. 98 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[2];

☐ debitorul nu s-a conformat planului de reorganizare şi există cerere de intrare în faliment din partea [*administratorului judiciar/comitetului creditorilor/debitorului prin administratorul special*];

☐ desfăşurarea activităţii aduce pierderi averii debitorilor şi există cerere de intrare în faliment din partea [*administratorului judiciar/comitetului creditorilor/debitorului prin administratorul special*];

Constatând că sunt îndeplinite condiţiile deschiderii procedurii falimentului, potrivit:

☐ art. 145 lit. A
☐ art. 145 lit. B
☐ art. 145 lit. C
☐ art. 145 lit. D
☐ art. 145 lit. E
☐ art. 143

din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[3]

ca unică soluţie pentru satisfacerea creanţelor creditorilor.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Admite cererea administratorului judiciar .....

În temeiul

☐ art. 145 lit. A
☐ art. 145 lit. B
☐ art. 145 lit. C
☐ art. 145 lit. D
☐ art. 145 lit. E
☐ art. 143

[1] Art. 94 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[2] Art. 54 alin. (3) sau art. 60 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[3] Art. 107 lit. A/art. 107 lit. B/art. 107 lit. C/art. 107 lit. D/art. 105 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

BCU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1];

Dispune începerea procedurii falimentului debitorului .....

În temeiul art. 145 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2],

Desemnează lichidator pe .....[3], cu domiciliul/sediul în ...., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în tabloul lichidatorilor ....., cu o retribuție de ....., care va îndeplini atribuțiile prevăzute de art. 64 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[4].

În temeiul art. 145 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[5],

Dispune dizolvarea societății debitoare și ridicarea dreptului de administrare al debitorului.

Fixează termenul maxim de predare a gestiunii către lichidator, împreună cu lista actelor și operațiunilor efectuate după deschiderea procedurii la .....

Dispune predarea către lichidator, în termen de 10 zile de la pronunțarea prezentei, a tabelului definitiv al creanțelor și a listei creanțelor născute în cursul procedurii.

Dispune notificarea deschiderii procedurii de faliment debitorului, creditorilor și oficiului registrului comerțului de pe lângă Tribunalul ..... sau registrului societăților agricole/registrului asociațiilor și fundațiilor/altor registre, pentru efectuarea mențiunii, precum și publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență.

Fixează termenul-limită pentru depunerea cererilor creanțelor născute în cursul procedurii la .....

Fixează termenul-limită pentru verificarea creanțelor născute în cursul procedurii, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului suplimentar al creanțelor la .....

Fixează termenul-limită pentru depunerea contestațiilor la creanțele născute în cursul procedurii la .....

Fixează termenul pentru soluționarea contestațiilor la creanțele născute în cursul procedurii la .....

Fixează termenul-limită pentru întocmirea și afișarea tabelului definitiv consolidat al creanțelor la .....

În temeiul art. 151 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[6],

Dispune sigilarea bunurilor din averea debitorului și îndeplinirea celorlalte operațiuni de lichidare.

---

[1] Art. 107 lit. A/art. 107 lit. B/art. 107 lit. C/art. 107 lit. D/art. 105 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Art. 107 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[3] Poate fi desemnat ca lichidator chiar administratorul judiciar din cauză, care va prelua noile atribuții.

[4] Art. 25 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[5] Art. 107 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[6] Art. 113 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Executorie. Cu apel în 7 zile de la comunicare[1].
Pronunțată în ședința publică de la .....

Judecător-sindic, Grefier,

Anexa nr. 2.10. – sentință de închidere a procedurii [art. 175 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență] cu lichidare parțială

TRIBUNALUL .....
SECȚIA .....
DOSAR NR. ...../.....

SENTINȚA COMERCIALĂ NR. .....
Ședința publică din data de .....
Judecător-sindic .....
Grefier .....

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și examinarea cererii formulate de lichidator ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în tabloul lichidatorilor ....., desemnat să administreze procedura falimentului debitorului ...., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ....., pentru închiderea procedurii, în temeiul art. 175 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2]; în contradictoriu cu debitorul și comitetul creditorilor compus din ....., prin reprezentant ...., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre .....

La apelul nominal au răspuns ...../lipsit .....
Procedura completă.
S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a acordat cuvântul părților prezente.
Lichidator .....
Debitorul .....
Comitetul creditorilor reprezentat prin .....

JUDECĂTORUL-SINDIC

Constatând că, la data de ....., lichidatorul ..... desemnat să administreze procedura falimentului debitorului a solicitat să se dispună închiderea

---

[1] În reglementarea anterioară, definitivă, cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare; prin modificarea adusă prin Legea nr. 169/2010, termenul de recurs era de 7 zile de la comunicare.
[2] Art. 132 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

procedurii, ca urmare a stingerii întregului pasiv prin distribuirea sumelor obținute din lichidarea parțială a averii debitorului;

Constatând că s-a întocmit raportul de lichidare care cuprinde date privind: situația debitorului la data deschiderii procedurii, etapele desfăşurate în cursul procedurii, bunurile din averea debitorului ce au fost lichidate, situația sumelor obținute din lichidarea bunurilor, situația sumelor obținute din încasarea creanțelor debitorului, cheltuielile de administrare a procedurii, stingerea pasivului debitorului, bunurile rămase în averea debitorului după stingerea pasivului;

Constatând că averea debitorului a fost parțial lichidată, că s-au achitat toate creanțele, conform tabelului definitiv consolidat al creanțelor, şi toate cheltuielile de administrare a procedurii, dovada plăților fiind făcută cu înscrisurile depuse;

Constatând că, în cadrul procedurii, lichidarea bunurilor rămase nu se mai justifică.

În temeiul art. 175 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[1], se va dispune închiderea procedurii falimentului debitorului .....

Se va descărca lichidatorul de orice îndatoriri şi responsabilități, conform art. 180 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[2].

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

În temeiul art. 175 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[3],

Dispune închiderea procedurii falimentului debitorului ....., cu domiciliul/sediul social în .....

Dispune radierea debitorului din registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor şi fundațiilor/alte registre.

În temeiul art. 179 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[4],

Dispune notificarea prezentei sentințe debitorului, tuturor creditorilor, administratorului special, direcției teritoriale a finanțelor publice şi oficiului registrului comerțului de pe lângă Tribunalul ....., registrului societăților agricole/registrului asociațiilor şi fundațiilor/altor registre pentru efectuarea mențiunii de radiere, precum şi publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență.

Dispune afişarea dispozitivului sentinței la uşa tribunalului.

Executorie. Cu apel în termen de 7 zile de la comunicare[5].

Pronunțată în şedință publică astăzi, ...

Judecător-sindic, Grefier,

---

[1] Art. 132 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Art. 136 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[3] Art. 132 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[4] Art. 135 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[5] În reglementarea anterioară, definitivă, cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare; prin modificarea adusă prin Legea nr. 169/2010, termenul de recurs era de 7 zile de la comunicare.

Anexa nr. 2.11. – sentință de închidere a procedurii [art. 175 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență] cu lichidare totală

TRIBUNALUL .....
SECȚIA .....
DOSAR NR. ...../.....

SENTINȚA COMERCIALĂ NR. .....
Ședința publică din data de .....
Judecător-sindic .....
Grefier .....

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și examinarea cererii formulate de lichidatorul ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în tabloul lichidatorilor ....., desemnat să administreze procedura falimentului debitorului ...., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/ registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ....., pentru închiderea procedurii, în temeiul art. 175 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1].

La apelul nominal au răspuns ...../lipsit .....

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a acordat cuvântul părților prezente.

Lichidatorul .....

Debitorul .....

Comitetul creditorilor reprezentat prin ....., cu domiciliul/ sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre .....

JUDECĂTORUL-SINDIC

Constatând că, la data de ....., lichidatorul ..... desemnat să administreze procedura falimentului debitorului ....., a solicitat să se dispună închiderea procedurii, ca urmare a aprobării raportului final de lichidare și a distribuirii tuturor sumelor obținute;

Constatând că s-a întocmit raportul final de lichidare și bilanțul general, care au fost aprobate prin încheierea din ....., conform art. 167 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2], că toate bunurile din averea debitorului au fost lichidate și toate sumele au fost distribuite conform Raportului asupra fondurilor obținute din vânzare bunurilor și recuperarea de creanțe

[1] Art. 132 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.
[2] Art. 129 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

şi a Tabelului de distribuire final aprobat, dovada plăților fiind făcută cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei;

În temeiul art. 175 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[1], se va dispune închiderea procedurii falimentului şi radierea debitorului din registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor şi fundațiilor/alte registre.

Se va descărca lichidatorul de orice îndatoriri şi responsabilități, conform art. 180 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[2].

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Admite cererea formulată de .....

În temeiul art. 175 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[3],

Dispune închiderea procedurii falimentului debitorului ...., cu domiciliul/sediul social în .....;

Dispune radierea debitorului din registrul comerțului/registrul societăților agricole/ registrul asociațiilor şi fundațiilor/alte registre;

În temeiul art. 180 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[4],

Descarcă pe lichidator de orice îndatoriri şi responsabilități.

În temeiul art. 179 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[5],

Dispune notificarea prezentei sentințe debitorului, creditorului, administratorului special, direcției teritoriale a finanțelor publice, oficiului registrului comerțului de pe lângă Tribunalul ....., registrului societăților agricole, registrului asociațiilor şi fundațiilor şi altor registre, pentru efectuarea mențiunilor de închidere a procedurii şi de radiere, precum şi publicarea prin Buletinul procedurilor de insolvență.

Executorie. Cu apel în termen de 7 zile de la comunicare[6].

Pronunțată în şedință publică astăzi, ...

Judecător-sindic, Grefier,

[1] Art. 132 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Art. 136 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[3] Art. 132 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[4] Art. 136 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[5] Art. 135 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[6] În reglementarea anterioară, definitivă, cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare; prin modificarea adusă prin Legea nr. 169/2010, termenul de recurs era de 7 zile de la comunicare.

Anexa nr. 2.12. – sentință de închidere a procedurii (art. 174 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență)

TRIBUNALUL .....
SECȚIA .....
DOSAR NR. ...../.....

SENTINȚA COMERCIALĂ NR. .....
Ședința publică din data de .....
Judecător-sindic .....
Grefier .....

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și examinarea cererii formulate de administratorul/lichidatorul judiciar, desemnat să administreze procedura insolvenței debitorului, pentru închiderea procedurii, în temeiul art. 174 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1], în contradictoriu cu debitorul ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre .....

La apelul nominal au răspuns ...../lipsit .....

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a acordat cuvântul părților prezente.

Administratorul/lichidatorul judiciar ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în tabloul administratorilor/lichidatorilor judiciari .....

Debitorul .....

Comitetul creditorilor reprezentat prin ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre .....

JUDECĂTORUL-SINDIC

Constatând că, la data de ....., administratorul judiciar/lichidatorul judiciar ..... desemnat să administreze procedura insolvenței debitorului ..... a solicitat să se dispună închiderea procedurii, ca urmare a lipsei bunurilor în averea debitorului/insuficienței bunurilor/neavansării de către creditori a sumelor necesare pentru acoperirea cheltuielilor de lichidare;

Constatând că procedura concursuală a fost deschisă prin încheierea pronunțată în ședința publică din data de ...../sentința nr. ..... din data de .....;

Constatând că s-au întocmit și comunicat notificările în condițiile art. 99 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2],

---

[1] Art. 131 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Art. 61 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Constatând că notificarea a fost publicată şi în ziarul ..... din data de ....., conform art. 99 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[1],

În temeiul art. 174 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[2], va dispune încheierea procedurii insolvenţei şi radierea debitorului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

În temeiul art. 174 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[3],

Dispune închiderea procedurii insolvenţei debitorului cu sediul în ....;

Dispune radierea debitorului din registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre.

În temeiul art. 180 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[4],

Descarcă pe administratorul judiciar de orice îndatoriri şi responsabilităţi.

În temeiul art. 179 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[5],

Dispune notificarea prezentei sentinţe debitorului, creditorilor, administratorului special, direcţiei teritoriale a finanţelor publice, oficiului registrului comerţului de pe lângă Tribunalul ..... sau registrului societăţilor agricole, registrului asociaţiilor şi fundaţiilor/altor registre pentru efectuarea menţiunii de radiere, precum şi publicarea în Buletinul procedurilor de insolvenţă.

Executorie. Cu drept de apel în 7 zile de la comunicare[6].

Pronunţată în şedinţă publică astăzi, ...

Judecător-sindic, Grefier,

[1] Art. 61 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[2] Art. 131 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[3] Art. 131 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[4] Art. 136 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[5] Art. 135 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[6] În reglementarea anterioară, definitivă, cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare; prin modificarea adusă prin Legea nr. 169/2010, termenul de recurs era de 7 zile de la comunicare.

Anexa nr. 2.13.

Anexa nr. 2.13. – sentință de închidere a procedurii şi revocare a încheierii de deschidere a procedurii [art. 177 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență]

TRIBUNALUL .....
SECȚIA .....
DOSAR NR. ...../.....

SENTINȚA COMERCIALĂ NR. .....
Şedința publică din data de .....
Judecător-sindic .....
Grefier .....

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență şi examinarea cererii formulate de administratorul judiciar, desemnat să administreze procedura insolvenței debitorului, pentru închiderea procedurii, în temeiul art. 177 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[1], în contradictoriu cu debitorul ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor şi fundațiilor/alte registre .....

La apelul nominal au răspuns ...../lipsit .....

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care s-a acordat cuvântul părților prezente.

Administratorul judiciar ....., domiciliul/sediul social ...., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în tabloul administratorilor .....

Debitorul .....

JUDECĂTORUL-SINDIC

Constatând că, la data de ....., administratorul judiciar .... desemnat să administreze procedura insolvenței debitorului ..... a solicitat să se dispună închiderea procedurii, ca urmare a nedepunerii niciunei cereri de admitere a creanței în termenul prevăzut pentru înregistrarea cererilor de creanță;

Constatând că procedura concursuală a fost deschisă prin încheierea pronunțată în şedința publică din data de .....;

---

[1] Potrivit art. 134 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței: „În cazul procedurii deschise în urma formulării cererii introductive de către debitor, în condițiile art. 32, dacă judecătorul-sindic constată, la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, că nu s-a depus nici o cerere, va pronunța *o sentință de închidere a procedurii şi de revocare a hotărârii de deschidere a procedurii*".

Potrivit art. 177 alin. (1) din Legea nr. 85/2014: „În cazul procedurii deschise în urma formulării cererii introductive de către debitor, în condițiile art. 71, dacă judecătorul-sindic constată, la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, că nu s-a depus nicio cerere, va pronunța *o sentință de închidere a procedurii*".

Constatând că s-au făcut şi comunicat notificările în condiţiile art. 99 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[1];

Constatând că notificarea a fost publicată şi în ziarul ..... din data de ....., conform art. 99 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[2];

Constatând că la expirarea termenului pentru depunerea declaraţiilor de creanţe niciun creditor nu şi-a declarat creanţa;

În temeiul art. 177 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[3], se va dispune închiderea procedurii concursuale, ca urmare a lipsei pasivului, scopul procedurii fiind inexistent[4].

Totodată, se vor revoca hotărârea de deschidere a procedurii insolvenţei debitorului, încheierea din data de ..... şi se va descărca administratorul judiciar de îndatoriri şi responsabilităţi.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

În temeiul art. 177 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[5];

Dispune închiderea procedurii insolvenţei debitorului cu sediul în .... şi revocarea încheierii de deschidere a procedurii insolvenţei debitorului, din data .....

În temeiul art. 180 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[6],

Descarcă pe administratorul judiciar de orice îndatoriri şi responsabilităţi.

În temeiul art. 179 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[7],

Dispune notificarea prezentei sentinţe debitorului, administratorului special, direcţiei teritoriale a finanţelor publice şi oficiului registrului comerţului de pe lângă Tribunalul ....., registrului societăţilor agricole, registrului asociaţiilor şi fundaţiilor şi altor registre, precum şi publicarea în Buletinul procedurilor de insolvenţă.

Dispune afişarea dispozitivului sentinţei la uşa tribunalului.

---

[1] Art. 61 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[2] Art. 61 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[3] Art. 134 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[4] Menţionăm şi dispoziţiile art. 178 din Legea nr. 85/2014, ce nu au corespondent în reglementarea anterioară, potrivit cărora „Dacă toţi creditorii înscrişi în tabelul definitiv al creanţelor primesc sumele ce li se datorează în perioada de observaţie sau renunţă la judecată în perioada de observaţie, judecătorul-sindic va dispune *închiderea procedurii, fără a dispune radierea debitorului din registrul în care este înregistrat*" (caz de închidere a procedurii, specific pentru procedura aflată în faza de observaţie şi care nu are ca efect radierea debitorului).

[5] Art. 134 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[6] Art. 136 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[7] Art. 135 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

Executorie. Cu apel în 7 zile de la comunicare[1].
Pronunțată în ședință publică astăzi, ...

Judecător-sindic, Grefier,

Anexa nr. 2.14. – sentință comercială/încheiere – formular standard

TRIBUNALUL .....
SECȚIA .....
DOSAR NR. ...../.....

SENTINȚA COMERCIALĂ/ÎNCHEIEREA NR. .....
Ședința publică din data de .....
Judecător-sindic .....
Grefier .....

Pe rol derularea procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și soluționarea ..... pentru ....., formulată de ....., în calitate de ...., cu sediul social/domiciliul în ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre .....

La apelul nominal au răspuns ...../lipsit .....

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care, constatându-se procesul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul pe fond.

Reprezentantul debitoarei ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre .....

JUDECĂTORUL-SINDIC

Asupra cererii de față,
Constatând că .....
.....
.....
.....

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

În temeiul art. ..... din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență,

---

[1] În reglementarea anterioară, definitivă, cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare; prin modificarea adusă prin Legea nr. 169/2010, termenul de recurs era de 7 zile de la comunicare.

BCU IAȘI CENTRU UNIVERSITY LIBRARY

Dispune .....
.....
.....
.....
Executorie. Cu apel în termen de 7 zile de la comunicare[1].
Pronunțată în ședința publică de la .....

Tribunalul, Grefier,

Anexa nr. 2.15. – decizie comercială – formular standard

INSTANȚĂ .....
SECȚIA .....
DOSAR NR. ...../.....

DECIZIA COMERCIALĂ NR. .....
Ședința publică din data de .....
Judecător-sindic .....
Grefier .....

Pe rol soluționarea ..... pentru ..... formulată de ...., în calitate de ....., cu sediul social/domiciliul în ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/ alte registre .....
La apelul nominal au răspuns ...../lipsit .....
Procedura completă.
S-a făcut referatul oral al cauzei, după care, constatându-se procesul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul pe fond.
Reprezentantul debitoarei ....., cu domiciliul/sediul social ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/ alte registre .....

JUDECĂTORUL–SINDIC

Asupra cererii de față,
Constatând că .....
.....
.....
.....,

[1] În reglementarea anterioară, definitivă, cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare; prin modificarea adusă prin Legea nr. 169/2010, termenul de recurs era de 7 zile de la comunicare.

RCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Anexa nr. 3.1.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

În temeiul art. ..... din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență,

Dispune .....
.....
.....
.....

Executorie. Cu apel în termen de 7 zile de la comunicare[1].

Pronunțată în şedința publică de la .....

Tribunalul, Grefier,

Anexa nr. 3.1. – convocare adunare creditori

CONVOCARE ADUNAREA CREDITORILOR

Număr: _____
Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____/anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

2. Creditori:

Listă anexă[2]

3.1. Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor şi fundațiilor/ alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____

3.2. Administrator special: _____ *(nume, prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, după caz: număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor şi fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume şi prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Administrator judiciar/Lichidator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul _____

[1] În reglementarea anterioară, definitivă, cu recurs, în termen de 10 zile de la comunicare; prin modificarea adusă prin Legea nr. 169/2010, termenul de recurs era de 7 zile de la comunicare.

[2] Lista anexă cu creditorii va cuprinde următoarele date de identificare: nume şi prenume/ denumire; cod de identificare fiscală (cod numeric personal, cod unic de înregistrare, cod de înregistrare fiscală); număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor şi fundațiilor/alte registre; domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ); telefon/fax; e-mail.

ROMANIAN UNIVERSITY LIBRARY

social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, judeţ) _____, număr de înscriere în tabloul practicienilor în insolvenţă _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant administrator judiciar/ lichidator judiciar persoană juridică _____

5. Subscrisa/Subsemnatul(a), _____, în calitate de administrator judiciar/lichidator judiciar al debitorului _____, conform sentinţei comerciale nr. _____, încheierii din data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____, pronunţată de Tribunalul _____, Secţia _____, în dosarul _____/_____, în temeiul art. 48 şi următoarele din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[1],

☐ din oficiu

☐ la cererea:

- ☐ creditorilor care deţin creanţe în valoare de peste 30% din valoarea însumată a acestora
- ☐ comitetului creditorilor

CONVOACĂ ADUNAREA CREDITORILOR DEBITORULUI _____

Adunarea creditorilor va avea loc la (sediul) _____

Adresa (stradă, număr, localitate, sector, judeţ) _____

Data (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

Ora _____/_____

Creditorii pot fi reprezentaţi în cadrul adunării prin împuterniciţi, cu procură specială şi legalizată sau, în cazul creditorilor bugetari şi al celorlalte persoane juridice, cu delegaţie semnată de conducătorul unităţii.

Creditorii pot vota şi prin corespondenţă. Scrisoarea prin care se exprimă votul, semnată de creditor, semnătura fiind legalizată de notarul public ori certificată şi atestată de un avocat, sau înscrisul în format electronic, căruia i s-a raportat, ataşat sau asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat valabil, poate fi comunicată prin orice mijloace şi înregistrată la administratorul judiciar/ lichidatorul judiciar, cu cel puţin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului[2].

Creditorii cu titluri de valoare la purtător vor depune originalele la administrator cu cel puţin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancţiunea decăderii din dreptul de a vota.

ORDINEA DE ZI

☐ alegerea sau numirea comitetului creditorilor;

☐ analiza rapoartelor întocmite de comitetul creditorilor;

---

[1] Art. 14 şi următoarele din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[2] Potrivit art. 48 alin. (4) din Legea nr. 85/2014, ce cuprinde dispoziţii similare cu cele ale art. 14 alin. (4) din Legea nr. 85/2006, astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 173/2008, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 277/2009: „Dacă prin lege nu se interzice în mod expres, creditorii vor putea vota şi prin corespondenţă. Scrisoarea prin care îşi exprimă votul, semnată de creditor, sau înscrisul în format electronic căruia i s-a încorporat, ataşat ori asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat valabil, pot fi *comunicate prin orice mijloace, până în ziua şi la ora fixată pentru exprimarea votului, administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar*".

☐ alegerea unui administrator judiciar care să înlocuiască administratorul judiciar numit de judecătorul-sindic;
☐ prezentarea raportului trimestrial;
☐ aprobarea raportului privind vânzarea în bloc prin modalitatea:
  ☐ negocierii directe către un cumpărător identificat, cu precizarea condițiilor minime, ale contractului, cum ar fi prețul și modalitatea de plată;
  ☐ negocierii directe, fără cumpărător identificat, cu precizarea prețului minim propus;
  ☐ licitație.
☐ aprobarea propunerii de vânzare directă;
☐ aprobarea raportului final întocmit de lichidator;
☐ alte mențiuni: _____
_____

INFORMAȚII SUPLIMENTARE[1]

– Raportul privind vânzarea în bloc a bunurilor debitorului și procesul-verbal al ședinței comitetului creditorilor privind raportul au fost depuse la grefa Tribunalului _____, cu sediul în (stradă, număr, localitate, sector, județ) _____ _____, unde pot fi studiate de orice persoană interesată.
– Creditorii pot formula obiecțiuni la raportul final cu cel puțin 5 zile înainte de data convocării.
Pentru alte informații suplimentare, vă puteți adresa:
– administratorului judiciar;
– lichidatorului judiciar;
– comitetului creditorilor.

Semnătura

_____
(nume, prenume sau denumire administrator judiciar/lichidator judiciar)

_____
(numele și prenumele reprezentantului legal al administratorului judiciar/lichidatorului judiciar persoană juridică)

Semnătura (și ștampila): _____

Anexa nr. 3.2. – convocare comitet creditori

CONVOCARE COMITETUL CREDITORILOR

Număr: _____
Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____/anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

_____

[1] Informațiile suplimentare vor fi menționate în mod expres în funcție de ordinea de zi stabilită.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. Creditori:

Listă anexă[1]

3.1. Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, judeţ) _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/ alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____

3.2. Administrator special: _____ *(nume şi prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, , domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, judeţ) _____, după caz: număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume şi prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Administrator judiciar/Lichidator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, judeţ) _____, număr de înscriere în tabloul practicienilor în insolvenţă _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant administrator judiciar/ lichidator judiciar persoană juridică _____

5. Subscrisa/Subsemnatul(a), _____, în calitate de administrator judiciar/lichidator judiciar al debitorului _____ _____, conform sentinţei comerciale nr. _____, încheierii din data de (ziua/luna/ anul) _____/_____/_____, pronunţată de Tribunalul _____, Secţia _____, în dosarul _____/_____, în temeiul art. 49 şi următoarele din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[2],

CONVOACĂ COMITETUL CREDITORILOR DEBITORULUI _____

(nume şi prenume sau denumire)

Şedinţa comitetului creditorilor va avea loc la (sediul) _____ _____,

Adresa (stradă, număr, localitate, sector, judeţ) _____,

Data (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

Ora _____/_____

Creditorii pot fi reprezentaţi în cadrul adunării prin împuterniciţi, cu procură specială şi legalizată sau, în cazul creditorilor bugetari şi a celorlalte persoane juridice, cu delegaţie semnată de conducătorul unităţii.

---

[1] Lista anexă cu creditorii va cuprinde următoarele date de identificare: nume şi prenume/ denumire; cod de identificare fiscală (cod numeric personal, cod unic de înregistrare, cod de înregistrare fiscală); număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre; domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, judeţ); telefon/fax; e-mail.

[2] Art. 15 şi următoarele din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

Creditorii pot vota şi prin corespondenţă. Scrisoarea prin care se exprimă votul, semnată de creditor, semnătura fiind legalizată de notarul public ori certificată şi atestată de un avocat, sau înscrisul în format electronic, căruia i s-a raportat, ataşat sau asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat valabil, poate fi comunicată prin orice mijloace şi înregistrată la administratorul judiciar/lichidator judiciar, cu cel puţin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului[1].

ORDINEA DE ZI

☐ analiza oportunităţii introducerii unei cereri adresate judecătorului-sindic şi având ca obiect ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

☐ solicitarea autorizării din partea judecătorului-sindic în vederea anulării unor transferuri cu caracter patrimonial (făcute de debitor în frauda creditorilor), acţiuni care nu au fost introduse de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar;

☐ dezbaterea raportului administratorului judiciar/lichidatorului judiciar;

☐ aprobarea actelor, operaţiunilor şi plăţilor care depăşesc condiţiile obişnuite de exercitare a activităţii curente;

☐ alte probleme: _____

INFORMAŢII SUPLIMENTARE

Pentru informaţii suplimentare, vă puteţi adresa:
– administratorului judiciar;
– lichidatorului judiciar.

Semnătura

_____
(nume, prenume sau denumire administrator judiciar/lichidator judiciar)

_____
(numele şi prenumele reprezentantului legal al administratorului judiciar/lichidatorului judiciar persoană juridică)

Semnătura (şi ştampila): _____

Anexa nr. 3.3. – notificare privind deschiderea procedurii insolvenţei

NOTIFICARE PRIVIND DESCHIDEREA PROCEDURII DE INSOLVENŢĂ

Nr.: _____
Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

_____

[1] Potrivit art. 51 alin. (2) din Legea nr. 85/2014: „Comitetul creditorilor se întruneşte ori de câte ori este necesar, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar, după caz, ori la cererea oricărui membru al comitetului creditorilor. *Comunicarea şi votul se vor putea efectua prin orice mijloc care asigură transmiterea textului şi confirmarea primirii acestuia*".

2. Arhiva/registratura instanței: adresa (stradă, număr, localitate, sector, județ) _____ _____, număr de telefon _____, programul arhivei/ registraturii instanței _____

3.1. Debitor: _____ *(nume și prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/ alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____

3.2. Administrator special: _____ *(nume și prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, după caz: număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor:

Listă anexă[1]

5. Administrator judiciar: _____ _____ *(nume și prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____ _____, număr de înscriere în tabloul practicienilor în insolvență _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume și prenume reprezentant administrator judiciar persoană juridică _____

6. Subscrisa/Subsemnatul(a), _____, în calitate de administrator judiciar al debitorului _____, conform sentinței comerciale nr. _____, încheierii din data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____, pronunțată de Tribunalul _____, Secția _____, în dosarul _____/_____, în temeiul art. 99 alin. (1) și/sau alin. (2) și art. 100 alin. (1) și urm. din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, coroborate cu art. 71 alin. (1) și art. 67 alin. (1) sau, după caz, art. 72 alin. (6), art. 74 și art. 67 alin. (2) din același act normativ[2],

NOTIFICĂ

7. Deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitorului _____ _____ prin sentința comercială nr. _____/încheierea din data de (ziua/ luna/anul) _____/_____/_____, pronunțată de Tribunalul _____, Secția _____, în dosarul _____/_____

7.1. Debitorul _____ are obligația ca, în termen de 10 zile de la deschiderea procedurii, să depună la dosarul cauzei documentele

---

[1] Lista anexă cu creditorii va cuprinde următoarele date de identificare: nume și prenume/ denumire; cod de identificare fiscală (cod numeric personal, cod unic de înregistrare, cod de înregistrare fiscală); număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre; domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ); telefon/fax; e-mail.

[2] Art. 61 alin. (1) și/sau alin. (2) și art. 62 alin. (1) și urm. din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, coroborate cu art. 32 alin. (1) și art. 28 alin. (1) sau, după caz, art. 33 alin. (4) sau alin. (6), art. 35 și art. 28 alin. (2) din același act normativ.

prevăzute la art. 67 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1].

7.2. Creditorii debitorului _____ trebuie să procedeze la înscrierea la masa credală a acestuia prin depunerea cererii de admitere a creanței în condițiile următoare:

7.2.1. Termenul pentru depunerea cererii de admitere a creanței

Termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului este (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

În temeiul art. 114 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2], nedepunerea cererii de admitere a creanței până la termenul menționat atrage decăderea din drepturi privind creanța/creanțele pe care le deții împotriva debitorului.

7.2.2. Alte termene stabilite prin hotărârea de deschidere a procedurii

Termenul-limită pentru verificarea creanțelor, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului preliminar al creanțelor este (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

Termenul-limită pentru introducerea eventualelor contestații la tabelul preliminar (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

Termenul pentru soluționarea eventualelor contestații formulate împotriva tabelului preliminar al creanțelor este (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

Termenul pentru întocmirea și afișarea tabelului definitiv al creanțelor este (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

[3]Termenul-limită de depunere a opozițiilor la hotărârea de deschidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență este (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

8. Adunarea creditorilor

Se notifică faptul că prima Adunare a creditorilor va avea loc la:

Adresa (stradă, număr, localitate, sector, județ)

_____

Data (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

Ora _____

având ca ordine de zi:

☐ prezentarea situației debitorului;

☐ desemnarea/confirmarea/înlocuirea Comitetului creditorilor;

☐ confirmarea/înlocuirea administratorului judiciar;

☐ alte mențiuni.

9. Comitetul creditorilor[4]

Componența[5] Comitetului creditorilor este:

1. _____

2. _____

_____

[1] Art. 28 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Art. 76 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[3] Se va menționa în situația în care cererea introductivă este formulată de debitor, în condițiile art. 71 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență (art. 32 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței).

[4] Listă anexă conținând membrii comitetului creditorilor (nume și prenume/denumire).

[5] În prezent, judecătorul-sindic poate desemna, în raport cu numărul creditorilor, un comitet format din 3 sau 5 creditori [art. 50 alin. (1) din Legea nr. 85/2014].

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

10. Deschiderea procedurii insolvenței se notifică oficiului registrului comerțului de pe lângă Tribunalul _____/registrului societăților agricole/registrului asociațiilor și fundațiilor/altor registre pentru efectuarea mențiunii.

INFORMAȚII SUPLIMENTARE

① În vederea înscrierii la masa credală, este necesar să se completeze și să se transmită la tribunal „Cererea de înscriere a creanței în tabelul preliminar" cu respectarea dispozițiilor art. 104 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1].

② Cererea de înscrierea creanței în tabelul preliminar va fi însoțită de documentele justificative ale creanței și actele care atestă constituirea de garanții, în copii certificate.

③ Cererea de înscriere a creanței și documentele care o însoțesc vor fi depuse la dosar sau transmise prin poștă pe adresa instanței, **în dublu exemplar**, unul pentru a fi comunicat administratorului judiciar și unul pentru a rămâne la dosar, cu mențiunea că exemplarul pentru administratorul judiciar poate fi comunicat în mod direct acestuia, prin poștă.

④ Toate înscrisurile depuse la dosar pot fi consultate la arhiva Tribunalului.

Cererea va fi însoțită de dovada plății taxei judiciare de timbru în sumă de _____ lei și de un timbru judiciar[2] de _____ lei.

Restricții pentru creditori:

De la data deschiderii procedurii se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale[3] (art. 75 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[4]).

11. Semnătura

_____

(numele și prenumele sau denumirea administratorului judiciar)

_____

(numele și prenumele reprezentantului administratorului judiciar persoană juridică)

Semnătura (și ștampila): _____

---

[1] Art. 65 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] În prezent nu se mai prevede timbrul judiciar.

[3] Potrivit art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014: „De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului. (...)".

[4] Art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARY LIBRARY

Anexa nr. 3.4. – notificare raport privind propunerea de intrare în faliment prin procedura simplificată

NOTIFICARE PRIVIND PROPUNEREA DE INTRARE ÎN FALIMENT PRIN PROCEDURA SIMPLIFICATĂ

Număr: _____
Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: nr. dosar _____, anul _____, Tribunalul _____, Secția _____, Judecătorul-sindic _____

2. Arhiva/registratura instanței: adresa (stradă, număr, localitate, sector, județ) _____, număr de telefon _____, programul arhivei/registraturii instanței _____

2.1. Debitor: _____ *(nume și prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____

2.2. Administrator special al debitorului: _____ *(nume și prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, după caz: număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

3. Creditorul care a formulat cererea de deschidere a procedurii insolvenței: _____ *(nume și prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____

4. Administrator judiciar: _____ *(nume și prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, număr de înscriere în tabloul practicienilor în insolvență _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume și prenume reprezentant administrator judiciar persoană juridică _____

5. Subscrisa/Subsemnatul(a), _____, în calitate de administrator judiciar al debitorului _____, conform sentinței comerciale nr. _____, încheierii din data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____, pronunțată de Tribunalul _____, Secția _____, în dosarul _____/_____, în temeiul art. 92 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1],

[1] Art. 54 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

NOTIFICĂ

➢ Raportul privind propunerea de intrare în faliment prin procedura simplificată a debitorului, la data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

➢ Alte mențiuni: _____,

_____

INFORMAȚII SUPLIMENTARE

➢ Propunerea privind intrarea în faliment prin procedura simplificată urmează a fi supusă de judecătorul-sindic dezbaterii într-o ședință publică, care va avea loc în maxim 20 de zile[1] de la primirea raportului părților mai sus menționate.

➢ Pentru alte informații suplimentare, vă puteți adresa administratorului judiciar.

Semnătura

_____

(nume, prenume sau denumire administrator judiciar)

_____

(numele și prenumele reprezentantului legal al administratorului judiciar persoană juridică)

Semnătura (și ștampila): _____

Anexa nr. 3.5. – anunț privind raportul asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la apariția stării de insolvență

ANUNȚ PRIVIND RAPORTUL ASUPRA CAUZELOR ȘI ÎMPREJURĂRILOR CARE AU CONDUS LA APARIȚIA STĂRII DE INSOLVENȚĂ

Număr: _____

Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____/anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

2.1. Debitor: _____ *(nume și prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/ alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____

2.2. Administrator special: _____ *(nume și prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, după caz: număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____,

_____

[1] Potrivit art. 92 alin. (3) din Legea nr. 85/2014: „Judecătorul-sindic supune propunerea prevăzută la alin. (2), privind intrarea în faliment a debitorului în procedura simplificată, dezbaterii părților în ședință publică, în maximum 15 zile de la primirea raportului administratorului judiciar".

PRO UNIVERSITARIA CENTRAL LIBRARY

Anexa nr. 3.5.

e-mail _____, după caz: nume şi prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

3. Administrator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, judeţ) _____, număr de înscriere în tabloul practicienilor în insolvenţă _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant administrator judiciar persoană juridică _____

4. Subscrisa/Subsemnatul(a), _____, în calitate de administrator judiciar al debitorului _____, conform sentinţei comerciale nr. _____, încheierii din data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____, pronunţată de Tribunalul _____, Secţia _____, de judecătorul-sindic în dosarul _____/_____, în temeiul art. 97 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[1],

ANUNŢĂ

➢ Raportul asupra cauzelor şi împrejurărilor care au condus la apariţia stării de insolvenţă a debitorului _____ a fost depus la grefa Tribunalului şi la registrul comerţului de pe lângă Tribunalul _____/ registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre şi a fost comunicat debitorului, la data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

➢ În cuprinsul raportului s-a propus intrarea în faliment a debitorului _____ _____, în procedura generală. Astfel, conform prevederilor legale, în vederea trecerii la procedura falimentului, este necesară aprobarea raportului privind propunerea de intrare în faliment. În acest sens, a fost stabilită şedinţa adunării creditorilor la data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____, ora _____, la sediul _____ din _____

➢ Se convoacă adunarea creditorilor la data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____ la sediul _____, din (adresa debitorului) _____, în vederea aprobării propunerii de intrare în faliment în procedură generală şi a punctului de vedere al comitetului creditorilor asupra acesteia.

➢ Alte menţiuni: _____, _____, _____.

INFORMAŢII SUPLIMENTARE

➢ Consultarea raportului privind propunerea de intrare în faliment a debitorului se va face la sediul administratorului judiciar _____, pe cheltuiala solicitantului.

Creditorii pot fi reprezentaţi în cadrul adunării prin împuterniciţi, cu procură specială şi legalizată sau, în cazul creditorilor bugetari şi al celorlalte persoane juridice, cu delegaţie semnată de conducătorul unităţii.

Creditorii pot vota şi prin corespondenţă. Scrisoarea prin care se exprimă votul, semnată de creditor, semnătura fiind legalizată de notarul public ori certificată şi

[1] Art. 59 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

atestată de un avocat, sau înscrisul în format electronic, căruia i s-a raportat, ataşat sau asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat valabil, poate fi comunicată prin orice mijloace şi înregistrată la administratorul judiciar/ lichidatorul judiciar, cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului[1].

Creditorii cu titluri de valoare la purtător vor depune originalele la administrator cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a vota.

➢ Pentru alte informații suplimentare, vă puteți adresa administratorului judiciar.

Semnătura

_____

(nume, prenume sau denumire administrator judiciar)

_____

(numele şi prenumele reprezentantului legal al administratorului judiciar persoană juridică)

Semnătura (şi ştampila): _____

Anexa nr. 3.6. – anunț privind admiterea planului de reorganizare

ANUNȚ PRIVIND PLANUL DE REORGANIZARE

Nr.: _____

Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar ____/anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

2.1. Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor şi fundațiilor/ alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____

2.2. Administrator special: _____ *(nume şi prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, după caz: număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor şi fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume şi prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____.

3. Administrator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social

[1] Potrivit art. 48 alin. (4) din Legea nr. 85/2014, ce cuprinde dispoziții similare cu cele ale art. 14 alin. (4) din Legea nr. 85/2006, astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 173/2008, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 277/2009: „Dacă prin lege nu se interzice în mod expres, creditorii vor putea vota şi prin corespondență. Scrisoarea prin care îşi exprimă votul, semnată de creditor, sau înscrisul în format electronic căruia i s-a încorporat, ataşat ori asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat valabil, pot fi *comunicate prin orice mijloace, până în ziua şi la ora fixată pentru exprimarea votului, administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar*".

Anexa nr. 3.6.

(stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, număr de înscriere în tabloul practicienilor în insolvență _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume și prenume reprezentant administrator judiciar persoană juridică _____

4. Subscrisa/Subsemnatul(a), _____, în calitate de administrator judiciar al debitorului _____, în insolvență, conform încheierii/sentinței comerciale nr. _____ din data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____, pronunțată de Tribunalul _____, Secția _____, în dosarul _____/_____, în temeiul art. 137 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1].

ANUNȚĂ

☐ În cadrul ședinței din data (ziua/luna/anul) _____/_____/_____, judecătorul-sindic a admis planul de reorganizare propus de _____, în calitate de debitor/administrator judiciar/creditor, cu privire la reorganizarea activității debitorului. Se convoacă adunarea creditorilor la data de (ziua/luna/anul) _____, având ca ordine de zi votarea planului de reorganizare propus.

☐ Confirmarea planului de reorganizare de către judecătorul-sindic va avea loc la data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____[2].

☐ Alte mențiuni _____

_____

Creditorii pot fi reprezentați în cadrul adunării prin împuterniciți, cu procură specială și legalizată sau, în cazul creditorilor bugetari și al celorlalte persoane juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.

Creditorii pot vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care se exprimă votul, semnată de creditor, semnătura fiind legalizată de notarul public ori certificată și atestată de un avocat, sau înscrisul în format electronic, căruia i s-a raportat, atașat sau asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat valabil, poate fi comunicată prin orice mijloace și înregistrată la administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului[3].

Creditorii cu titluri de valoare la purtător vor depune originalele la administrator cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a vota.

---

[1] Art. 99 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Data de confirmare a planului de reorganizare nu va depăși 20-30 de zile (în reglementarea anterioară, 15 zile – *n.n.*) de la data exprimării votului asupra planului de către creditori.

[3] Potrivit art. 48 alin. (4) din Legea nr. 85/2014, ce cuprinde dispoziții similare cu cele ale art. 14 alin. (4) din Legea nr. 85/2006, astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 173/2008, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 277/2009: „Dacă prin lege nu se interzice în mod expres, creditorii vor putea vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care își exprimă votul, semnată de creditor, sau înscrisul în format electronic căruia i s-a încorporat, atașat ori asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat valabil, pot fi *comunicate prin orice mijloace, până în ziua și la ora fixată pentru exprimarea votului, administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar*".

Potrivit art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2014: „La începutul ședinței de vot, administratorul judiciar va informa creditorii prezenți despre voturile valabile primite în scris".

INFORMAȚII SUPLIMENTARE

➢ Planul de reorganizare propus poate fi consultat de orice persoană interesată la sediul debitorului _____, din _____ _____, pe cheltuiala solicitantului.

➢ Pentru informații suplimentare, vă puteți adresa administratorului judiciar.

Semnătura

_____

(nume, prenume sau denumire administrator judiciar)

_____

(numele și prenumele reprezentantului legal al administratorului judiciar persoană juridică)

Semnătura (și ștampila): _____

Anexa nr. 3.7 – notificare deschidere procedură de faliment

NOTIFICAREA DESCHIDERII PROCEDURII DE FALIMENT

Nr.: _____

Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____/an _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

2. Arhiva/registratura instanței: adresa (stradă, număr, localitate, sector, județ) _____, număr de telefon _____, programul arhivei/registraturii instanței _____

3.1. Debitor: _____ *(nume și prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/ alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____

3.2. Administrator special: _____ *(nume, prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____, după caz: număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor:

Listă anexă[1]

5. Lichidator judiciar: _____ *(nume și prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____

[1] Lista anexă cu creditorii va cuprinde următoarele date de identificare: nume și prenume/ denumire; cod de identificare fiscală (cod numeric personal, cod unic de înregistrare, cod de înregistrare fiscală); număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și

Anexa nr. 3.7.

(stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ) _____,
număr de înscriere în tabloul practicienilor în insolvență _____,
tel./fax _____, e-mail _____, nume și prenume reprezentant lichidator judiciar persoană juridică _____

6. Subscrisa/Subsemnatul(a), _____, în calitate de lichidator judiciar al debitorului _____, conform sentinței comerciale nr. _____, încheierii din data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____, pronunțată de Tribunalul _____, Secția _____, în dosarul _____/_____, în temeiul art. 146 alin. (1) și art. 147 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1],

NOTIFICĂ

7. Intrarea debitorului în procedura de faliment având în vedere că:

☐ debitorul, deși și-a declarat intenția de reorganizare, nu a depus un plan;

☐ debitorul nu și-a declarat intenția de a intra în reorganizare și nicio parte dintre cele îndreptățite nu a depus un plan de reorganizare;

☐ niciunul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

☐ obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite în condițiile stipulate prin planul confirmat;

☐ activitatea debitorului în decursul reorganizării aduce pierderi averii sale;

☐ a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care s-a propus intrarea debitorului în faliment, conform Sentinței comerciale nr. _____/Încheierii din data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____, pronunțată în dosarul menționat mai sus.

7.1. Debitorul _____ are obligația ca, în termen de 10 zile de la deschiderea procedurii, să depună la dosarul cauzei documentele prevăzute la art. 67 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2].

7.2. Creditorii debitorului _____, inclusiv cei care au înregistrat creanțe împotriva debitorului în perioada de observație sau ulterior, în perioada de reorganizare și până la deschiderea procedurii falimentului, trebuie să procedeze la înscrierea la masa credală a acestuia, prin depunerea cererii de admitere a creanței în condițiile următoare:

7.2.1. Termenul pentru depunerea cererii de admitere a creanței

Termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în tabelul suplimentar al creanțelor este (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

În temeiul art. 114 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[3], nedepunerea cererii de admitere a creanței până la termenul menționat atrage decăderea din drepturi privind creanța/creanțele deținute împotriva debitorului.

---

fundațiilor/alte registre; domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, județ); telefon/fax; e-mail.

[1] Art. 108 alin. (1) și art. 109 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Art. 28 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[3] Art. 76 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

7.2.2. Alte termene stabilite prin sentința de intrare în faliment

Termenul-limită pentru verificarea creanțelor, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului suplimentar al creanțelor este (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

Termenul pentru depunerea eventualelor contestații formulate împotriva tabelului suplimentar al creanțelor este (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

Termenul pentru afișarea tabelului definitiv consolidat al creanțelor este (ziua/luna/anul) _____/_____/_____

8. Deschiderea procedurii de faliment se notifică oficiului registrului comerțului de pe lângă Tribunalul _____/registrului societăților agricole/registrului asociațiilor și fundațiilor/altor registre pentru efectuarea mențiunii.

INFORMAȚII SUPLIMENTARE

① În vederea înscrierii la masa credală, este necesar să se completeze și să se transmită la Tribunal „Cererea de înscriere a creanței în tabelul preliminar" cu respectarea dispozițiilor art. 104 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1].

② Cererea de înscriere a creanței în tabelul preliminar va fi însoțită de documentele justificative ale creanței și actele care atestă constituirea de garanții, în copii certificate.

③ Cererea de înscriere a creanței și documentele care o însoțesc vor fi depuse la dosar sau transmise prin poștă pe adresa instanței, **în dublu exemplar**, unul pentru a fi comunicat lichidatorului judiciar și unul pentru a rămâne la dosar, cu mențiunea că exemplarul pentru lichidatorul judiciar poate fi comunicat în mod direct acestuia, prin poștă.

④ Toate înscrisurile depuse la dosar pot fi consultate la arhiva Tribunalului.

Cererea va fi însoțită de dovada plății taxei judiciare de timbru în sumă de _____ lei și de un timbru judiciar[2] de _____ lei.

Restricții pentru creditori:

De la data deschiderii procedurii se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale[3] (art. 75 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[4]).

9. Semnătură

_____

(nume și prenume sau denumirea lichidatorului judiciar)

_____

(numele și prenumele reprezentantului lichidatorului judiciar persoană juridică)

Semnătura (și ștampila): _____

---

[1] Art. 65 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] În prezent nu se mai prevede timbrul judiciar.

[3] Potrivit art. 75 alin. (1) din Legea nr. 85/2014: „De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului. (...)".

[4] Art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Anexa nr. 3.8. – notificare depunere plan de distribuire şi raportul asupra fondurilor obţinute din lichidarea şi din încasarea de creanţe

NOTIFICARE PRIVIND PLANUL DE DISTRIBUIRE ŞI RAPORTUL ASUPRA FONDURILOR OBŢINUTE DIN LICHIDAREA ŞI DIN ÎNCASAREA DE CREANŢE

Nr.: _____
Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____/anul _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

2. Creditori:
Listă anexă[1]

3.1. Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, judeţ) _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/ alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____

3.2. Administrator special: _____ *(nume, prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, judeţ) _____, după caz: număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume şi prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Lichidator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, judeţ) _____, număr de înscriere în tabloul practicienilor în insolvenţă _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant lichidator judiciar persoană juridică _____

Subscrisa/Subsemnatul(a), _____, în calitate de lichidator judiciar însărcinat cu conducerea în tot a activităţii debitorului, prin sentinţa comercială nr. _____/Încheierea din data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____, pronunţată de Tribunalul _____, Secţia _____, în dosarul _____/_____, prin care s-a deschis procedura prevăzută de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, împotriva debitorului _____, în temeiul art. 160 alin. (4) şi următoarele din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[2],

_____

[1] Lista anexă cu creditorii va cuprinde următoarele date de identificare: nume şi prenume/ denumire; cod de identificare fiscală (cod numeric personal, cod unic de înregistrare, cod de înregistrare fiscală); număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre; domiciliul/sediul social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, sector, judeţ); telefon/fax; e-mail.

[2] Art. 122 alin. (2) şi următoarele din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

BUCHAREST UNIVERSITY LIBRARY

NOTIFICĂ

La data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____, lichidatorul judiciar a înregistrat la grefa Tribunalului _____ planul de distribuire şi raportul asupra fondurilor obţinute din lichidare şi din încasarea de creanţe.

Alte menţiuni _____

_____

_____

INFORMAŢII SUPLIMENTARE

O copie de pe raportul asupra fondurilor obţinute din lichidare şi din încasarea de creanţe, precum şi de pe planul de distribuire între creditori urmează a fi afişate la uşa tribunalului la data de (ziua/luna/anul) _____/_____/_____,

Oricare creditor sau comitetul creditorilor poate formula contestaţii la raport şi la plan în termen de 15 zile de la publicarea în BPI[1].

O copie de pe contestaţie se comunică, de urgenţă, lichidatorului judiciar.

Pentru alte informaţii suplimentare, vă puteţi adresa lichidatorului judiciar.

Semnătura

_____

(nume, prenume sau denumire lichidator judiciar)

_____

(numele şi prenumele reprezentantului legal al lichidatorului judiciar persoană juridică)

Semnătură (şi ştampilă): _____

Anexa nr. 4.1. – opoziţie împotriva încheierii de deschidere a procedurii insolvenţei la cererea debitorului

OPOZIŢIE ÎMPOTRIVA ÎNCHEIERII DE DESCHIDERE A PROCEDURII INSOLVENŢEI LA CEREREA DEBITORULUI

Nr.: _____

Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

2. Arhiva/registratura instanţei: adresa _____, număr de telefon _____, programul arhivei/registraturii instanţei _____

3.1. Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul _____

[1] În reglementarea anterioară, în termen de 15 zile de la afişare.

BUCUREŞTI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Anexa nr. 4.1.

societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, cont bancar _____

3.2. Administrator special: _____ *(nume și prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, după caz: număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume și prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor: _____ *(nume și prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume și prenume reprezentant legal al creditorului _____, cont bancar _____

5. Administrator judiciar: _____ *(nume și prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în tabloul practicienilor în insolvență _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume și prenume reprezentant administrator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscrisa, _____ *(denumirea creditorului)*, în calitate de creditor al _____ *(denumirea debitorului)*, reprezentat legal prin _____ *(nume și prenume/denumire reprezentant legal)*, cu sediul profesional[1] _____ *(al avocatului)*, cu sediul ales în[2] _____, în temeiul art. 71 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[3], formulează prezenta

OPOZIȚIE

împotriva Încheierii pronunțate de judecătorul-sindic în dosarul numărul _____, an _____ în data de _____/_____/_____, prin care a fost deschisă procedura insolvenței împotriva debitorului _____ și prin care se solicită[4]:

_____

_____

_____

_____

_____

[1] Se completează când este reprezentat prin avocat.

[2] Se completează dacă creditorul care formulează opoziția are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din România urmând să i se facă toate comunicările privind cauza.

[3] Art. 32 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[4] Se completează obiectul cererii (text).

BCU IAȘI / CENTRUL UNIVERSITAR LIBRARY

7. Motivarea opoziției

Motivarea în fapt şi în drept a opoziției la încheierea de deschidere a procedurii insolvenței împotriva debitorului _____ este prezentată în anexă în număr de _____ file.

8. Probe

În susținerea prezentei, solicităm administrarea următoarelor probe:

☐ înscrisuri

☐ alte probe

În acest sens, depunem următoarele **documente justificative:**

☐ extras de cont

☐ alte înscrisuri (opis pentru înscrisuri)

în număr de _____ file.

9. Cheltuieli de judecată şi judecarea în lipsă[1]

În temeiul art. _____ alin. (___) din Codul de procedură civilă, solicităm cheltuieli de judecată în sumă de _____ lei, pentru care depunem următoarele documente justificative: _____

În temeiul art. _____ alin. (___) din Codul de procedură civilă, solicităm judecarea în lipsă.

10. Număr de exemplare depuse

Depunem prezenta în 2 exemplare, dintre care unul pentru instanță şi unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență[2].

11. Semnătură

_____

(numele şi prenumele reprezentantului legal al creditorului)

_____

(semnătura reprezentantului legal al creditorului şi ştampila)

anexă

MOTIVAREA ÎN FAPT ŞI DREPT A OPOZIȚIEI

Număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

Creditor care a formulat opoziția: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

1. MOTIVAREA ÎN FAPT

(text)

2. MOTIVAREA ÎN DREPT

(text)

---

[1] Opțional.

[2] Comunicarea cu debitorul şi cu administratorul judiciar se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență.

FCUAIC / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Anexa nr. 4.2.

Semnătură

_____

(numele şi prenumele reprezentantului legal al creditorului)

_____

(semnătura reprezentantului legal al creditorului şi ştampila)

Anexa nr. 4.2. – apel împotriva hotărârii judecătoreşti pronunţate de judecătorul-sindic

APEL[1]

Nr.: _____

Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

2. Arhiva/registratura instanţei: adresa _____, număr de telefon _____, programul arhivei/registraturii instanţei _____

3.1. Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, cont bancar _____

3.2. Administrator special: _____ *(nume şi prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/ sediul social _____, după caz: număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume şi prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant legal al creditorului _____, cont bancar _____

5. Administrator judiciar/lichidator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/ sediul social _____, număr de ordine în tabloul practicienilor în insolvenţă _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant administrator judiciar/lichidator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscrisa, _____, în calitate de _____, reprezentat legal prin _____ *(nume* _____

[1] În reglementarea anterioară, calea de atac era recursul.

BCU "CAROL I" UNIVERSITY LIBRARY

şi prenume/denumire reprezentant legal), cu sediul profesional[1] _____ _____ *(al avocatului)*, cu sediul ales în[2] _____, în temeiul art. 43 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[3], formulează prezentul

APEL

împotriva Sentinței nr. _____/Încheierii din data de _____/_____/_____, pronunțată de judecătorul-sindic în dosarul numărul _____, an _____, prin care se solicită:

☐ admiterea apelului[4] şi pe fond _____

☐ casarea sentinței nr. _____ sau încheierii din data de _____/_____/_____ şi trimiterea spre rejudecare la instanța de fond[5]

☐ altele _____

7. Motivarea apelului[6]

Motivarea în fapt şi în drept a apelului la Sentința/Încheierea de deschidere a procedurii insolvenței împotriva debitorului _____ este prezentată în anexă în număr de _____ file.

8. Probe

În susținerea prezentei, solicităm administrarea următoarelor probe:

☐ înscrisuri

☐ alte probe

În acest sens, depunem următoarele **documente justificative:**

☐ extras de cont

☐ alte înscrisuri (opis pentru înscrisuri)

în număr de _____ file

9. Cheltuieli de judecată şi judecarea în lipsă[7]

În temeiul art. _____ alin. (___) din Codul de procedură civilă, solicităm cheltuieli de judecată în sumă de _____ lei, pentru care depunem următoarele documente justificative: _____

În temeiul art. _____ alin. (___) din Codul de procedură civilă, solicităm judecarea în lipsă.

10. Număr de exemplare depuse[8]

Depunem prezenta în 2 exemplare, dintre care unul pentru instanță şi unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență.

---

[1] Se completează când este reprezentat prin avocat.

[2] Se completează dacă apelantul (în reglementarea anterioară, recurentul) care formulează apelul (în reglementarea anterioară, recursul) are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din România urmând să i se facă toate comunicările privind cauza.

[3] Art. 8 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[4] În reglementarea anterioară, recursul.

[5] Potrivit art. 43 alin. (7) din Legea nr. 85/2014: „Curtea de apel învestită cu soluționarea apelului declarat împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins cererea de deschidere a procedurii insolvenței, admițând apelul, *va anula hotărârea şi va trimite cauza judecătorului-sindic*, pentru deschiderea procedurii insolvenței".

[6] În reglementarea anterioară, recursul.

[7] Opțional.

[8] Comunicarea se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență.

FISCAL CONTROL UNIVERSITY LIBRARY

Anexa nr. 4.3.

11. Semnătură

_____

(numele şi prenumele reprezentantului legal al apelantului[1])

_____

(semnătura reprezentantului legal al apelantului[2] şi ştampila)

anexă

MOTIVAREA ÎN FAPT ŞI DREPT A APELULUI[3]

Număr dosar _____ anul _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

Apelant[4]: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

Intimat[5]: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

1. MOTIVAREA ÎN FAPT

(text)

2. MOTIVAREA ÎN DREPT

(text)

Semnătură

_____

(numele şi prenumele reprezentantului legal al apelantului[6])

_____

(semnătura reprezentantului legal al apelantului[7] şi ştampila)

Anexa nr. 4.3. – contestaţie împotriva măsurilor luate de administratorul/lichidatorul judiciar

CONTESTAŢIE

Nr.: _____

Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____, an _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

2. Arhiva/registratura instanţei: adresa _____, număr de telefon _____, programul arhivei/registraturii instanţei _____

_____

[1] În reglementarea anterioară, recurentul.

[2] În reglementarea anterioară, recurentul.

[3] În reglementarea anterioară, recursul.

[4] Persoana care a formulat apelul (în reglementarea anterioară, recursul).

[5] Persoana cu care se judecă în contradictoriu.

[6] În reglementarea anterioară, recurentul.

[7] În reglementarea anterioară, recurentul.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

3.1. Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, cont bancar _____

3.2. Administrator special: _____ *(nume şi prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, după caz: număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume şi prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant legal al creditorului _____, cont bancar _____

5. Administrator judiciar/lichidator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în tabloul practicienilor în insolvenţă _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant administrator judiciar/lichidator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscrisa, _____, în calitate de _____, reprezentat legal prin _____ *(nume şi prenume/denumire reprezentant legal)*, cu sediul profesional[1] _____ *(al avocatului)*, cu sediul ales în[2] _____, în temeiul ☐ art. 59 alin. (5)/☐ art. 113 alin. (1)/☐ art. 160 alin. (5) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[3], formulează prezenta

CONTESTAŢIE

Împotriva:

☐ măsurilor luate de administratorul/lichidatorul judiciar, conform raportului lunar din data de _____/_____/_____

☐ măsurii de trecere a unei creanţe sau a unui drept de preferinţă în tabelul definitiv al creanţelor ori în tabelele actualizate[4]

☐ raportului asupra fondurilor obţinute din lichidare şi din încasarea de creanţe şi a planului de distribuire între creditori, afişate în copie la uşa instanţei la data de _____/_____/_____

_____

[1] Se completează când este reprezentat prin avocat.

[2] Se completează dacă creditorul care formulează contestaţia are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din România urmând să i se facă toate comunicările privind cauza.

[3] Art. 21 alin. (2)/art. 75 alin. (1)/art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[4] În reglementarea anterioară, măsurii de trecere a unei creanţe sau a unui drept de preferinţă în tabelul definitiv al creanţelor.

7. Motivarea contestației

Motivarea în fapt şi în drept a contestației este prezentată în anexă în număr de _____ file.

8. Probe

În susținerea prezentei, solicităm administrarea următoarelor probe:

☐ înscrisuri

☐ alte probe

În acest sens, depunem următoarele **documente justificative:**

☐ extras de cont

☐ alte înscrisuri (opis pentru înscrisuri)

în număr de _____ file

9. Cheltuieli de judecată şi judecarea în lipsă[1]

În temeiul art. _____ alin. (_____) din Codul de procedură civilă, solicităm cheltuieli de judecată în sumă de _____ lei, pentru care depunem următoarele documente justificative _____

În temeiul art. _____ alin. (_____) din Codul de procedură civilă, solicităm judecarea în lipsă.

10. Număr de exemplare depuse[2]

Depunem prezenta în 2 exemplare, dintre care unul pentru instanță şi unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență.

11. Semnătură

_____

(numele şi prenumele reprezentant legal al contestatorului)

_____

(semnătură reprezentant legal al contestatorului şi ştampila)

anexă

MOTIVAREA ÎN FAPT ŞI DREPT A CONTESTAȚIEI

Număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

Contestator[3]**:** _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

Intimat[4]**:** _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

1. MOTIVAREA ÎN FAPT

(text)[5]

2. MOTIVAREA ÎN DREPT

(text)[6]

_____

[1] Opțional.

[2] Comunicarea se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență.

[3] Persoana care a formulat contestația.

[4] Persoana cu care se judecă în contradictoriu.

[5] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la prezenta.

[6] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la prezenta.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Semnătură

_____

(numele şi prenumele reprezentantului legal al contestatorului)

_____

(semnătura reprezentantului legal al contestatorului şi ştampila)

Anexa nr. 4.4. – contestaţie împotriva tabelului preliminar/suplimentar al creanţelor

CONTESTAŢIE ÎMPOTRIVA TABELULUI PRELIMINAR/SUPLIMENTAR AL CREANŢELOR

Nr.: _____

Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

2. Arhiva/registratura instanţei: adresa _____, număr de telefon _____, programul arhivei/registraturii instanţei _____

3.1. Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, cont bancar _____

3.2. Administrator special: _____ *(nume şi prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, după caz: număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume şi prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant legal al creditorului _____, cont bancar _____

5. Administrator judiciar/lichidator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în tabloul practicienilor în insolvenţă _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant administrator judiciar/lichidator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscrisa, _____, în calitate de _____, reprezentat legal prin _____ *(nume şi prenume/denumire reprezentant legal)*, cu sediul profesional[1] _____

_____

[1] Se completează când este reprezentat prin avocat.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(al avocatului), cu sediul ales în[1] _____, în temeiul ☐ art. 111/☐ art. 146 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2], formulează prezenta

CONTESTAȚIE

Cu privire la

– creanța înscrisă în tabelul preliminar/suplimentar al creanțelor sub aspectul:

☐ legitimității

☐ cuantumului creanței

☐ felului creanței

☐ garanției creanței

☐ ordinii de prioritate

– lipsa înscrierii în tabel[3]

7. Valoarea totală solicitată a creanței _____ (negarantată) _____ _____ (garantată) _____ (prioritară) _____ (Total) (RON)

O parte a creanței este ☐ Sub condiție _____ ☐ Scadentă _____ ☐ Nescadentă _____ (RON)

7.1.[4] Creanță garantată: _____ RON

Prioritate solicitată: ☐ Art. 159 pct. 3 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[5]

Valoarea garanției _____ RON

7.2.[6] Creanță chirografară: _____ RON

Prioritate solicitată: ☐ Art. 161 pct. 8 ☐ Art. 161 pct. 9 ☐ Art. 161 pct. 10 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[7]

7.3.[8] Creanțe prioritare chirografare: _____ RON

Rangul creanței chirografare prioritare:

☐ art. 161 pct. 4

☐ art. 161 pct. 5

☐ art. 161 pct. 6

☐ art. 161 pct. 7

din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[9].

---

[1] Se completează dacă creditorul care formulează contestația are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din România urmând să i se facă toate comunicările privind cauza.

[2] Art. 73/art. 108 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[3] În reglementarea anterioară, debitorul, creditorii și orice altă parte interesată puteau să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administratorul judiciar/lichidator în tabelul preliminar de creanțe.

În reglementarea actuală, debitorul, creditorii și orice altă parte interesată vor putea să formuleze contestații față de tabelul de creanțe, cu privire la creanțele și drepturile *trecute sau, după caz, netrecute* de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar în tabel.

[4] Se completează dacă o parte a creanței este garantată.

[5] Art. 121 pct. 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[6] Se completează dacă o parte a creanței este chirografară.

[7] Art. 123 pct. 7/art. 123 pct. 8/art. 123 pct. 9 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[8] Se completează dacă o parte a creanței este prioritară chirografară.

[9] Art. 123 pct. 3/art. 123 pct. 4/art. 123 pct. 5/ art. 123 pct. 6 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

8. Valoarea totală acceptată a creanței _____ (negarantată) _____ _____ (garantată) _____ (prioritară) _____ (Total) (RON)

O parte a creanței este ☐ Sub condiție _____ ☐ Scadentă _____ ☐ Nescadentă _____ (RON)

9. Motivarea contestației

Motivarea în fapt şi în drept a contestației este prezentată în anexă în număr de _____ file.

10. Probe

În susținerea prezentei, solicităm administrarea următoarelor probe:

☐ înscrisuri

☐ alte probe

În acest sens, depunem următoarele **documente justificative:**

☐ sentința civilă definitivă, irevocabilă[1] şi învestită cu formulă executorie

☐ contracte comerciale, facturi fiscale, avize de expediție

☐ contractele prin care sunt constituite garanțiile imobiliare/mobiliare

☐ alte înscrisuri relevante

în număr de _____ file

11. Cheltuieli de judecată şi judecarea în lipsă[2]

În temeiul art. _____ alin. (___) din Codul de procedură civilă, solicităm cheltuieli de judecată în sumă de _____ lei, pentru care depunem următoarele documente justificative _____

În temeiul art. _____ alin. (___) din Codul de procedură civilă, solicităm judecarea în lipsă.

12. Număr de exemplare depuse[3]

Depunem prezenta în 2 exemplare, dintre care unul pentru instanță şi unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență.

13. Semnătură

_____

(numele şi prenumele reprezentant legal al contestatorului)

_____

(semnătură reprezentant legal al contestatorului şi ştampila)

anexă

MOTIVAREA ÎN FAPT ŞI DREPT A CONTESTAȚIEI

Număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

Contestator[4]**:** _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

Intimat[5]**:** _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

_____

[1] Potrivit art. 8 din Legea nr. 76/2012, *„De la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, referirile din cuprinsul actelor normative la hotărârea judecătorească «definitivă şi irevocabilă» sau, după caz, «irevocabilă» se vor înțelege ca fiind făcute la hotărârea judecătorească «definitivă»".*

[2] Opțional.

[3] Comunicarea se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență.

[4] Persoana care a formulat contestația.

[5] Persoana cu care se judecă în contradictoriu.

Anexa nr. 4.5.

1. MOTIVAREA ÎN FAPT
(text)[1]

2. MOTIVAREA ÎN DREPT
(text)[2]

Semnătură

_____

(numele şi prenumele reprezentantului legal al contestatorului)

_____

(semnătura reprezentantului legal al contestatorului şi ştampila)

Anexa nr. 4.5. – cerere de ridicare a suspendării acţiunilor judiciare şi extrajudiciare pentru realizarea creanţelor şi valorificarea bunului supus garanţiei

CERERE DE RIDICARE A SUSPENDĂRII ACŢIUNILOR JUDICIARE ŞI EXTRAJUDICIARE PENTRU REALIZAREA CREANŢELOR ASUPRA DEBITORULUI ŞI VALORIFICAREA IMEDIATĂ A BUNULUI SUPUS GARANŢIEI

Nr.: _____
Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

2. Arhiva/registratura instanţei: adresa _____, număr de telefon _____, programul arhivei/registraturii instanţei _____

3.1. Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, cont bancar _____

3.2. Administrator special: _____ *(nume şi prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, după caz: număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume şi prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul _____

[1] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la prezenta.
[2] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la prezenta.

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

asociațiilor şi fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant legal al creditorului _____, cont bancar _____

5. Administrator judiciar/lichidator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/ sediul social _____, număr de ordine în tabloul practicienilor în insolvență _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant administrator judiciar/lichidator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscrisa, _____ *(denumirea creditorului)*, în calitate de creditor al _____ *(denumirea debitorului)*, reprezentat legal prin _____ *(nume şi prenume/ denumire reprezentant legal)*, cu sediul profesional[1] _____ *(al avocatului)*, cu sediul ales în[2] _____, în temeiul:

☐ art. 78 alin. (1) lit. A lit. a) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[3] – obiectul garanției nu prezintă o importanță determinantă pentru reuşita planului de reorganizare propus;

☐ art. 78 alin. (1) lit. A lit. b) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[4] – obiectul garanției face parte dintr-un subansamblu funcțional[5], iar prin desprinderea şi vânzarea lui separată, valoarea bunurilor rămase nu se diminuează;

☐ art. 78 alin. (1) lit. B lit. a) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[6] – nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza diminuării valorii obiectului garanției sau existenței unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă;

☐ art. 78 alin. (1) lit. B lit. b) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[7] – nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza diminuării valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor şi penalităților de orice fel la o creanță garantată cu rang superior;

☐ art. 78 alin. (1) lit. B lit. c) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[8] – nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza lipsei unei asigurări a obiectului garanției împotriva riscului pieirii sau deteriorării,

formulează prezenta

---

[1] Se completează când este reprezentat prin avocat.

[2] Se completează dacă creditorul care formulează cererea are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din România urmând să i se facă toate comunicările privind procesul.

[3] Art. 39 alin. (1) lit. A lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[4] Art. 39 alin. (1) lit. A lit. b) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[5] În reglementarea anterioară, ansamblu funcțional.

[6] Art. 39 alin. (1) lit. B lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[7] Art. 39 alin. (1) lit. B lit. b) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[8] Art. 39 alin. (1) lit. B lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Anexa nr. 4.5.

CERERE DE RIDICARE A SUSPENDĂRII ACȚIUNILOR JUDICIARE ŞI EXTRAJUDICIARE PENTRU REALIZAREA CREANȚELOR ASUPRA DEBITORULUI ŞI VALORIFICAREA URMĂTOARELOR BUNURI

☐ mobile

_____

_____ garantate cu[1] { ☐ cauză de preferință ☐ privilegiu ☐ ipotecă ☐ gaj

_____

☐ imobile

_____

_____ garantate cu[2] { ☐ cauză de preferință ☐ privilegiu ☐ ipotecă ☐ gaj

_____

7. Motivarea cererii

Motivarea în fapt şi în drept a cererii şi raportul de evaluare a bunului/bunurilor a căror valorificare se solicită sunt prezentate în anexă, în număr de _____ file.

8. Probe

În susținerea prezentei, solicităm administrarea următoarelor probe:

☐ înscrisuri

☐ alte probe

În acest sens, depunem următoarele **documente justificative**:

☐ _____

☐ _____

în număr de _____ file.

9. Cheltuieli de judecată şi judecarea în lipsă[3]

În temeiul art. _____ alin. (_____) din Codul de procedură civilă, solicităm cheltuieli de judecată în sumă de _____ lei, pentru care depunem următoarele documente justificative _____

În temeiul art. _____ alin. (_____) din Codul de procedură civilă, solicităm judecarea în lipsă.

10. Număr de exemplare depuse

Depunem prezenta în 2 exemplare, dintre care unul pentru instanță şi unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență[4].

11. Semnătură

_____

(numele şi prenumele reprezentantului legal al creditorului)

_____

(semnătura reprezentantului legal al creditorului şi ştampila)

---

[1] În reglementarea anterioară, garantate cu gaj/ipotecă/drept de retenție/alte garanții.

[2] În reglementarea anterioară, garantate cu gaj/ipotecă/drept de retenție/alte garanții.

[3] Opțional.

[4] Comunicarea cu debitorul şi cu administratorul judiciar se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență.

BCUIAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

anexă

MOTIVAREA ÎN FAPT ŞI DREPT A CERERII DE RIDICARE A SUSPENDĂRII ACŢIUNILOR JUDICIARE ŞI EXTRAJUDICIARE PENTRU REALIZAREA CREANŢELOR ASUPRA DEBITORULUI ŞI VALORIFICAREA IMEDIATĂ A BUNULUI SUPUS GARANŢIEI

Număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

Creditor care a formulat cererea: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

1. MOTIVAREA ÎN FAPT
(text)

2. MOTIVAREA ÎN DREPT
(text)

Semnătură

_____
(numele şi prenumele reprezentantului legal al creditorului)

_____
(semnătura reprezentantului legal al creditorului şi ştampila)

Anexa nr. 4.6. – cerere de ridicare a dreptului de administrare şi pentru intrarea în procedura de faliment

CERERE DE RIDICARE A DREPTULUI DE ADMINISTRARE ŞI PENTRU INTRAREA ÎN PROCEDURA DE FALIMENT

Nr.: _____
Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

2. Arhiva/registratura instanţei: adresa _____, număr de telefon _____, programul arhivei/registraturii instanţei _____

3.1. Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, cont bancar _____

3.2. Administrator special: _____ *(nume şi prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social

BUCUREŞTI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

_____, după caz: număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor şi fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume şi prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor (reprezentantul comitetului creditorilor): _____ _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor şi fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant legal al creditorului _____, cont bancar _____

5. Administrator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în tabloul practicienilor în insolvență _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant administrator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscrisa, _____ *(nume şi prenume/denumirea persoanei care formulează cererea)*, în calitate de administrator judiciar/reprezentant al comitetului creditorilor/administrator special al _____ *(denumirea debitorului)*, reprezentat legal prin _____ *(nume şi prenume/denumire reprezentant legal)*, cu sediul profesional[1] _____ *(al avocatului)*, cu sediul ales în[2] _____, în dosarul nr. _____/an _____, înregistrat pe rolul Tribunalului _____, formulează prezenta

CERERE DE RIDICARE A DREPTULUI DE ADMINISTRARE ŞI PENTRU INTRAREA ÎN PROCEDURA DE FALIMENT

prin care vă rugăm:

1. ☐ să dispuneți ridicarea dreptului de administrare al debitorului ca urmare a faptului că:

- ☐ activitatea pe care o desfăşoară în cadrul procedurii generează pierderi continue;
- ☐ realizarea unui plan rațional de activitate este foarte puțin probabilă;
- ☐ nu respectă prevederile planului de reorganizare.

şi

2. ☐ să dispuneți începerea procedurii falimentului împotriva debitorului mai sus menționat, constatând că sunt îndeplinite condițiile de intrare în procedura falimentului, potrivit

---

[1] Se completează când este reprezentat prin avocat.

[2] Se completează dacă creditorul care formulează opoziția are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din România urmând să i se facă toate comunicările privind procesul.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

☐ art. 145 lit. A lit. a) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1], debitorul și-a declarat intenția de a intra în procedura simplificată;

☐ art. 145 lit. A lit. b) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2], debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare sau, la cererea creditorului de deschidere a procedurii, a contestat că ar fi în stare de insolvență, iar contestația a fost respinsă de judecătorul-sindic;

☐ art. 145 lit. A lit. c) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[3], niciunul dintre celelalte subiecte de drept îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art. 132[4], sau niciunul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

☐ art. 145 lit. B din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[5], debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat;

☐ art. 145 lit. C din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[6], obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite, în condițiile stipulate prin planul confirmat sau desfășurarea activității debitorului în decursul reorganizării sale aduce pierderii averii sale;

☐ art. 145 lit. D din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[7], a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în falimentul, potrivit art. 92 alin. (5) sau art. 97 alin. (5)[8];

☐ art. 145 lit. E din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, în cazurile prevăzute la art. 75 alin. (4) și 143 alin. (3)[9].

7. Motivarea în fapt și în drept a cererii este prezentată în anexă, în număr de _____ file.

8. Probe

În susținerea prezentei, solicităm administrarea următoarelor probe:

☐ înscrisuri

☐ alte probe

În acest sens, depunem următoarele **documente justificative**:

☐ _____

☐ _____, în număr de _____ file.

9. Număr de exemplare depuse

Depunem prezenta în 2 exemplare, dintre care unul pentru instanță și unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență[10].

---

[1] Art. 107 lit. A lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Art. 107 lit. A lit. b) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[3] Art. 107 lit. A lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[4] Art. 94 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[5] Art. 107 lit. B din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[6] Art. 107 lit. C din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[7] Art. 107 lit. D din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[8] Art. 54 alin. (5) sau art. 60 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[9] Fără corespondent în reglementarea anterioară.

[10] Comunicarea cu debitorul și cu administratorul judiciar se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență.

10. Semnătură

_____

(numele şi prenumele reprezentant legal al persoanei care a formulat cererea)

_____

(semnătură reprezentant legal al persoanei care a formulat cererea şi ştampilă)

anexă

MOTIVAREA ÎN FAPT ŞI DREPT A CERERII DE RIDICARE A DREPTULUI DE ADMINISTRARE ŞI PENTRU INTRAREA ÎN PROCEDURA DE FALIMENT

Număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

Persoana care a formulat cererea: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

1. MOTIVAREA ÎN FAPT

(text)

2. MOTIVAREA ÎN DREPT

(text)

Semnătură

_____

(numele şi prenumele reprezentant legal al persoanei care a formulat cererea)

_____

(semnătură reprezentant legal al persoanei care a formulat cererea şi ştampilă)

Anexa nr. 4.7. – plan de reorganizare

DEPUNERE PLAN DE REORGANIZARE

Nr.: _____

Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

2. Arhiva/registratura instanţei: adresa _____, număr de telefon _____, programul arhivei/registraturii instanţei _____

3.1. Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, cont bancar _____

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

3.2. Administrator special: _____ *(nume şi prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, după caz: număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume şi prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____

4. Creditor[1]**:** _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerţului/registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant legal al creditorului _____

5. Administrator judiciar/lichidator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în tabloul practicienilor în insolvenţă _____, tel./fax _____, e-mail _____, nume şi prenume reprezentant administrator judiciar/lichidator judiciar persoană juridică _____

6. Subsemnatul(a)/Subscrisa, _____ *(nume şi prenume/denumirea persoanei care depune planul de reorganizare)*, în calitate de _____ *(nume şi prenume sau denumirea)*, reprezentat legal prin _____ *(nume şi prenume/denumire reprezentant legal)*, cu sediul profesional[2] _____ *(al avocatului)*, cu sediul ales în[3] _____, în temeiul art. 132 alin. (1) şi art. 136 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[4], comunică planul de reorganizare a activităţii debitorului _____, astfel întocmit, în anexă, în număr de _____ file.

7. Câte o copie de pe planul propus va fi depusă la grefa Tribunalului _____ şi la oficiul registrul comerţului de pe lângă Tribunalul _____ sau, după caz, la registrul societăţilor agricole/registrul asociaţiilor şi fundaţiilor/alte registre _____, iar judecătorul-sindic va convoca o şedinţă[5], în termen de 20 de zile de la înregistrarea planului de reorganizare la tribunal, la care vor fi citaţi cei care au propus planul şi debitorul prin administrator special, administratorul judiciar, comitetul creditorilor, în care planul de reorganizare va fi admis sau respins de judecătorul-sindic, după audierea persoanelor citate.

8. Număr de exemplare depuse

Depunem prezenta în 2 exemplare, dintre care unul pentru instanţă şi unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvenţă[6].

---

[1] Se completează în situaţia în care planul de reorganizare este propus de creditor/creditori.

[2] Se completează când este reprezentat prin avocat.

[3] Se completează dacă persoana are domiciliul/sediul social în străinătate, la sediul ales din România urmând să i se facă toate comunicările privind cauza.

[4] Art. 94 alin. (1) şi art. 98 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[5] În temeiul art. 98 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei, abrogat prin Legea nr. 169/2010 şi fără corespondent în reglementarea actuală.

[6] Comunicarea cu debitorul şi cu administratorul judiciar se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvenţă.

Anexa nr. 4.7.

9. Semnătură

_____

(numele şi prenumele reprezentant legal al persoanei care a depus planul de reorganizare)

_____

(semnătură reprezentant legal al persoanei care a depus planul de reorganizare şi ştampilă)

anexă

PLAN DE REORGANIZARE A DEBITORULUI

Număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

Persoana care a propus planul (debitor, administrator judiciar, creditor): _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

1. Perspectivele de redresare în raport cu posibilităţile şi specificul activităţii debitorului, cu mijloacele financiare disponibile şi cu cererea pieţei faţă de oferta debitorului.
(text)[1]

2. Măsuri concordante cu interesele creditorilor şi ale membrilor sau asociaţilor/acţionarilor, precum şi cu ordinea publică, inclusiv în ceea ce priveşte modalitatea de selecţie, desemnare şi înlocuire a administratorilor şi directorilor.
(text)[2]

3. Programul de plată a creanţelor.
(text)[3]

4. Termenul de executare a planului de reorganizare.
(text)[4]

5. Categoriile de creanţe care nu sunt defavorizate în sensul legii.
(text)[5]

6. Tratamentul categoriilor de creanţe defavorizate.
(text)[6]

---

[1] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[2] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[3] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[4] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[5] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[6] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

7. Descărcarea de răspundere a debitorului, membrilor grupului de interes economic, a asociaților din societățile în nume colectiv şi a asociaților comanditați din societățile în comandită.
(text)[1]

8. Despăgubiri care urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire în caz de faliment.
(text)

9. Măsuri adecvate pentru punerea planului de reorganizare în practică.
9.1. Păstrarea, în întregime sau în parte, de către debitor, a conducerii activității sale, inclusiv dreptul de dispoziție asupra bunurilor din averea sa, cu supravegherea activității sale de către un administrator desemnat în condițiile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență.
(text)[2]

9.2. Obținerea de resurse financiare pentru susținerea realizării planului şi sursele de proveniență ale acestora.
(text)[3]

9.3. Transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una sau mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior sau ulterior confirmării planului.
(text)[4]

9.4. Fuziunea debitorului.
(text)[5]

9.5. Lichidarea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului, separat sau în bloc, libere de orice sarcini, sau distribuirea acestora către creditorii debitorului, în contul creanțelor pe care aceştia le au față de averea debitorului.
(text)[6]

9.6. Modificarea sau stingerea garanțiilor reale, cu acordarea obligatorie, în beneficiul creditorului garantat, a unei garanții sau protecții echivalente.
(text)[7]

---

[1] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[2] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[3] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[4] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[5] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[6] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[7] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

9.7. Prelungirea datei scadenței, precum și modificarea ratei dobânzii, penalității sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului sau a celorlalte izvoare ale obligațiilor sale.
(text)[1]

9.8. Modificarea actului constitutiv al debitorului.
(text)[2]

9.9. Emiterea de titluri de valoare.
(text)[3]

9.10. Inserarea în actul constitutiv al debitorului a unor prevederi:
9.10.1. de prohibire a emiterii de acțiuni fără drept de vot.
(text)[4]

9.10.2. de determinare, în cazul diferitelor categorii de acțiuni ordinare, a unei distribuții corespunzătoare a votului între aceste categorii.
(text)[5]

9.10.3. în cazul categoriilor de acțiuni preferențiale cu dividend prioritar față de alte categorii de acțiuni, de reglementare satisfăcătoare a numirii administratorilor reprezentând categoriile de acțiuni respective în ipoteza neonorării obligației de plată a dividendelor.
(text)[6]

10. Modificarea actului constitutiv al debitorului, fără acordul statutar al membrilor sau asociaților/acționarilor acestuia, în cazul planului de reorganizare propus de creditori.
(text)[7]

11. Obligația administratorului judiciar de a solicita, pe cheltuiala debitorului, înregistrarea în registrul comerțului a mențiunii de modificare a actului constitutiv al debitorului, fără acordul statutar al membrilor sau asociaților/acționarilor debitorului, și de a publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, hotărârea judecătorului-sindic de confirmare a planului de reorganizare[8].
(text)[9]

---

[1] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[2] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[3] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[4] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[5] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[6] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[7] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[8] Se va menționa numai în situația în care planul de reorganizare cuprinde măsurile de la punctul 10.
[9] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.

12. Categoriile de creanțe chirografare care aparțin furnizorilor fără de care activitatea debitorului nu se poate desfăşura şi care nu pot fi înlocuiți.
(text)[1]

13. Alte mențiuni.
(text)[2]

Semnătură

_____
(numele şi prenumele reprezentantului legal al persoanei care a propus planul)

_____
(semnătura reprezentantului legal al persoanei care a propus planul)

Anexa nr. 4.8. – rapoarte întocmite de administratorul judiciar sau lichidatorul judiciar în procedura de insolvență

DEPUNERE RAPOARTE ÎNTOCMITE DE ADMINISTRATORUL JUDICIAR/LICHIDATORUL JUDICIAR ÎN PROCEDURA GENERALĂ DE INSOLVENȚĂ

Nr.: _____
Data emiterii: _____

1. Date privind dosarul: număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____
2. Arhiva/registratura instanței: adresa _____, număr de telefon _____, programul arhivei/registraturii instanței _____
3.1. Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor şi fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, cont bancar _____
3.2. Administrator special: _____ *(nume şi prenume sau denumirea)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, după caz: număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/registrul asociațiilor şi fundațiilor/alte registre _____, tel./fax _____, e-mail _____, după caz: nume şi prenume reprezentant administrator special persoană juridică _____
4. Administrator judiciar/lichidator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*, cod de identificare fiscală _____, domiciliul/sediul social _____, număr de ordine în tabloul practicienilor în insolvență _____, tel./fax _____, e-mail _____

[1] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan.
[2] în cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la plan

BCU CLUJ UNIVERSITY LIBRARY

_____, nume şi prenume reprezentant administrator judiciar/lichidator judiciar persoană juridică _____

5. Subsemnatul(a)/Subscrisa[1], _____ *(nume şi prenume/denumirea persoanei care depune raportul)*, în calitate de _____ *(administrator special/administrator judiciar/lichidator judiciar)* al debitorului _____, reprezentat legal prin[2] _____ *(nume şi prenume/denumire reprezentant legal al administratorului judiciar/lichidatorului judiciar)*,

În temeiul:

☐ art. 58 alin. (1) lit. a) şi art. 92 alin. (1)
☐ art. 58 alin. (1) lit. b) şi art. 97 alin. (1)
☐ art. 59 alin. (1)
☐ art. 144 alin. (1)
☐ art. 155
☐ art. 160 alin. (1)
☐ art. 167 alin. (1)

din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență[3]

comunică:

☐ Raportul administratorului judiciar privind propunerea de intrare în procedura simplificată (30 zile[4])

☐ Raportul asupra cauzelor şi împrejurărilor care au dus la apariția stării de insolvență (60 zile[5])

☐ Raportul lunar privind descrierea modului de îndeplinire a atribuțiilor şi justificarea cheltuielilor efectuate în condițiile art. 159 alin. (1) şi art. 161[6]

☐ Raportul trimestrial privind situațiile financiare ale debitorului

☐ Raportul privind modalitatea de vânzare în bloc a bunurilor sau creanțelor debitorului

☐ Raportul asupra fondurilor obținute din lichidare şi din încasarea creanțelor şi planul de distribuire

☐ Raportul final şi bilanțul general

astfel întocmit(e), în anexă, în număr de _____ file.

6. Număr de exemplare depuse

Depunem prezenta în 2 exemplare, dintre care unul pentru instanță şi unul pentru a fi publicat în Buletinul procedurilor de insolvență[7].

---

[1] Raportul trimestrial poate fi depus şi de debitor prin administrator special.

[2] Se va completa în situația în care administratorul judiciar/lichidatorul judiciar este persoană juridică.

[3] Art. 20 lit. a) şi art. 54 alin. (1)/art. 20 lit. b) şi art. 59 alin. (1)/ art. 21 alin. (1)/art. 106 alin. (1)/ art. 117 alin. (1)/art. 122 alin. (1)/art. 129 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[4] În prezent, 20 de zile.

[5] În prezent, 40 de zile.

[6] Art. 121 alin. (1) şi art. 123 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[7] Comunicarea cu debitorul şi cu administratorul judiciar se realizează prin publicare în Buletinul procedurilor de insolvență.

BCU IAŞI / CENTRUL UNIVERSITY LIBRARY

7. Semnătură

_____

(numele şi prenumele persoanei care depune raportul)

_____

(semnătura persoanei care depune raportul şi ştampilă)

anexă

RAPORTUL ADMINISTRATORULUI JUDICIAR PRIVIND PROPUNEREA DE INTRARE ÎN PROCEDURA SIMPLIFICATĂ A DEBITORULUI

_____

Număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secţia _____, Judecător-sindic _____

Temei juridic: art. 58 alin. (1) lit. a) şi art. 92 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[1]

Administrator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

Menţiuni privind propunerea de intrare a debitorului în procedura simplificată sau de continuare a perioadei de observaţie din procedura generală:

(text)[2]

Menţiuni privind încadrarea debitorului în criteriile prevăzute la art. 38 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[3], privind intrarea în procedura simplificată[4]:

(text)[5]

Alte menţiuni:

(text)[6]

Semnătură

_____

(numele şi prenumele persoanei care depune raportul)

_____

(semnătura persoanei care depune raportul şi ştampila)

---

[1] Art. 20 lit. a) şi art. 54 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[2] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[3] Art. 1 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[4] În această situaţie se vor anexa şi documentele justificative.

[5] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[6] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

BCU IAŞI CENTRU UNIVERSITAR LIBRARY

Anexa nr. 4.8.

anexă

RAPORTUL ASUPRA CAUZELOR ŞI ÎMPREJURĂRILOR CARE AU DUS LA APARIŢIA STĂRII DE INSOLVENŢĂ A DEBITORULUI _____

Număr dosar_____, anul_____, Tribunal_____, Secţia_____, Judecător-sindic _____

Temei juridic: art. 58 alin. (1) lit. b) şi art. 97 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă[1]

Administrator judiciar/lichidator judiciar: _____

(nume şi prenume sau denumire)

Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

Cauzele şi împrejurările care au dus la apariţia insolvenţei debitorului, cu menţiunea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă:

(text)[2]

Posibilitatea reală de reorganizare efectivă a activităţii debitorului:

(text)[3]

Motivele care nu permit reorganizarea debitorului şi propunerea planului de intrare a debitorului în faliment:

(text)[4]

Alte menţiuni:

(text)[5]

Semnătură

_____

(numele şi prenumele persoanei care depune raportul)

_____

(semnătura persoanei care depune raportul şi ştampila)

---

[1] Art. 20 lit. b) şi art. 59 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei.

[2] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[3] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[4] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[5] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

anexă

RAPORT LUNAR PRIVIND DESCRIEREA MODULUI DE ÎNDEPLINIRE A ATRIBUȚIILOR ȘI JUSTIFICAREA CHELTUIELILOR EFECTUATE ÎN CONDIȚIILE ART. 159 ALIN. (1) ȘI ART. 161 DIN LEGEA NR. 85/2014 PRIVIND PROCEDURILE DE PREVENIRE A INSOLVENȚEI ȘI DE INSOLVENȚĂ[1] PENTRU DEBITORUL

_____

Număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

Temei juridic: art. 159 alin. (1) și art. 161 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[2]

Administrator judiciar: _____ *(nume și prenume sau denumire)*

Debitor: _____ *(nume și prenume sau denumire)*

Mențiuni privind descrierea modului în care administratorul judiciar s-a achitat de atribuțiile sale:

(text)[3]

Mențiuni privind justificarea cheltuielilor efectuate în condițiile art. 159 alin. (1) și art. 161 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[4]:

(text)[5]

Alte mențiuni:

(text)[6]

Semnătură

_____

(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

_____

(semnătura persoanei care depune raportul și ștampila)

---

[1] Art. 121 alin. (1) și art. 123 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] Art. 121 alin. (1) și art. 123 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[3] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[4] Art. 121 alin. (1) și art. 123 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[5] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[6] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Anexa nr. 4.8.

anexă

RAPORT TRIMESTRIAL PRIVIND SITUAȚIILE FINANCIARE ALE DEBITORULUI _____

Număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

Temei juridic: art. 144 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1]

Administrator judiciar: _____ *(nume și prenume sau denumire)*

Debitor: _____ *(nume și prenume sau denumire)*

Administrator special: _____

Situația financiară a debitorului:
(text)[2]

Situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității debitorului:
(text)[3]

Măsurile luate de debitor și/sau administratorul judiciar și efectele acestora:
(text)[4]

Alte mențiuni:
(text)[5]

Semnătură

_____

(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

_____

(semnătura persoanei care depune raportul și ștampila)

[1] Art. 106 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.
[2] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.
[3] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.
[4] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.
[5] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

anexă

RAPORT PRIVIND MODALITĂȚILE DE VÂNZARE ÎN BLOC A BUNURILOR SAU CREANȚELOR DEBITORULUI

Număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

Temei juridic: art. 155 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[1]

Lichidator judiciar: _____ *(nume și prenume sau denumire)*

Debitor: _____ *(nume și prenume sau denumire)*

1. Bunurile ce urmează a fi vândute împreună:

(text)[2]

2. Descrierea bunurilor:

(text)[3]

3. Evaluarea bunurilor:

(text)[4]

4. Sarcinile de care, eventual, sunt grevate bunurile:

(text)[5]

5. Modalități de vânzare[6]:

5.1. Vânzare prin negociere directă către un cumpărător deja identificat, cu precizarea condițiilor minime ale contractului (prețul și modalitatea de plată):

(text)[7]

---

[1] Art. 117 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[2] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[3] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[4] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[5] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[6] În prezent, potrivit art. 156 din Legea nr. 85/2014: „(1) Lichidatorul judiciar va convoca adunarea creditorilor în termen de maximum 15 zile de la data depunerii raportului de evaluare la dosarul cauzei, în vederea stabilirii *tipului de vânzare*.

(2) În cazul *vânzării bunurilor prin licitație publică*, aceasta se va putea efectua și potrivit Codului de procedură civilă. În cazul în care adunarea creditorilor nu aprobă un regulament de vânzare, potrivit art. 154 alin. (2), sau în ipoteza în care, deși a fost aprobat un regulament de vânzare, bunurile nu au fost valorificate într-un termen rezonabil, la cererea lichidatorului judiciar, aprobată de judecătorul-sindic, vânzarea bunurilor se va efectua prin licitație publică, potrivit Codului de procedură civilă.

(3) În cazul *vânzării prin negociere directă*, lichidatorul judiciar va supune aprobării adunării creditorilor și regulamentul de vânzare.

(4) *Vânzarea activelor* se va face după efectuarea publicațiilor de vânzare de către administratorul judiciar/lichidator, într-un ziar de largă circulație. Persoanele interesate vor putea inspecta bunurile supuse vânzării după efectuarea publicațiilor de vânzare".

[7] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

5.2. Vânzare prin negociere directă fără cumpărător identificat, cu precizarea prețului propus:
(text)[1]

5.3. Vânzarea la licitație:
(text)[2]

6. Identificarea imobilului prin situația de pe teren și prin datele din registrele de publicitate imobiliară, sarcinile de care este grevat, pasul de supraofertare și data până la care, în caz de aprobare a vânzării, sunt acceptate supraoferte[3]:
(text)[4]

7. Alte mențiuni:
(text)[5]

Semnătură

_____
(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

_____
(semnătura persoanei care depune raportul și ștampila)

anexă

RAPORT ASUPRA FONDURILOR OBȚINUTE DIN LICHIDARE ȘI DIN ÎNCASAREA CREANȚELOR ȘI PLANUL DE DISTRIBUIRE PENTRU DEBITORUL

_____

Număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

Temei juridic: art. 160 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[6]

Lichidator judiciar: _____ *(nume și prenume sau denumire)*

Debitor: _____ *(nume și prenume sau denumire)*

1. Mențiuni privind fondurile obținute din lichidare:
(text)[7]

---

[1] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.
[2] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.
[3] Se menționează în cazul vânzării directe.
[4] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.
[5] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.
[6] Art. 122 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.
[7] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. Mențiuni privind fondurile obținute din încasarea de creanțe:
(text)[1]

3. Mențiuni privind plata retribuției lichidatorului judiciar:
(text)[2]

4. Mențiuni privind plata cheltuielilor prevăzute la art. 161 pct. 1 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[3]:
(text)[4]

5. Alte mențiuni:
(text)[5]

Semnătură

_____

(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

_____

(semnătura persoanei care depune raportul și ștampila)

PLAN DE DISTRIBUIRE ÎNTRE CREDITORI

Număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

Temei juridic: art. 160 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[6]

_____

[1] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[2] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[3] Art. 123 pct. 1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[4] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[5] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[6] Art. 122 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

În prezent, potrivit art. 161 din Legea nr. 85/2014, „creanțele se plătesc, în cazul falimentului, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele sau orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin prezentul titlu, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea debitorului, pentru continuarea activității, precum și pentru plata remunerațiilor persoanelor angajate potrivit prevederilor art. 57 alin. (2), art. 61, 63 și 73, sub rezerva celor prevăzute la art. 140 alin. (6);

2. creanțele provenind din finanțări acordate potrivit art. 87 alin. (4);

3. creanțele izvorâte din raporturi de muncă;

4. creanțele rezultând din continuarea activității debitorului după deschiderea procedurii, cele datorate cocontractanților potrivit prevederilor art. 123 alin. (4) și cele datorate terților dobânditori de bună-credință sau subdobânditorilor care restituie averii debitorului bunurile ori contravaloarea acestora potrivit prevederilor art. 120 alin. (2), respectiv ale art. 121 alin. (1);

5. creanțele bugetare;

6. creanțele reprezentând sumele datorate de către debitor unor terți, în baza unor obligații de întreținere, alocații pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

7. creanțele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreținerea debitorului și a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică;

8. creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultate din

Anexa nr. 4.8.

Lichidator judiciar: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*
Debitor: _____ *(nume şi prenume sau denumire)*

1. Creanţe reprezentând creditele, cu dobânzile şi cheltuielile aferente, acordate de instituţii de credit după deschiderea procedurii, precum şi creanţe rezultând din continuarea activităţii debitorului după deschiderea procedurii				
Nr. crt.	**Creditor**	**Valoare creanţă acceptată**	**Sumă distribuită**	**Observaţii**
2. Creanţe izvorâte din raporturi de muncă, pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii				
Nr. crt.	**Creditor**	**Valoare creanţă acceptată**	**Sumă distribuită**	**Observaţii**
3. Creanţele bugetare				
Nr. crt.	**Creditor**	**Valoare creanţă acceptată**	**Sumă distribuită**	**Observaţii**
4. Creanţe reprezentând sumele datorate de către debitor unor terţi în baza unor obligaţii de întreţinere, alocaţii pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existenţă				
Nr. crt.	**Creditor**	**Valoare creanţă acceptată**	**Sumă distribuită**	**Observaţii**
5. Creanţele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreţinerea debitorului şi a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică				
Nr. crt.	**Creditor**	**Valoare creanţă acceptată**	**Sumă distribuită**	**Observaţii**
6. Creanţele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile şi dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, precum şi din chirii				
Nr. crt.	**Creditor**	**Valoare creanţă acceptată**	**Sumă distribuită**	**Observaţii**

---

livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, creanţele corespunzătoare art. 123 alin. (11) lit. b), inclusiv obligaţiunile;

9. alte creanţe chirografare;

10. creanţele subordonate, în următoarea ordine de preferinţă:

a) creanţele născute în patrimoniul terţilor dobânditori de rea-credinţă ai bunurilor debitorului în temeiul art. 120 alin. (2), cele cuvenite subdobânditorilor de rea-credinţă în condiţiile art. 121 alin. (1), precum şi creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acţionar deţinând cel puţin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociaţilor ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic;

b) creanţele izvorând din acte cu titlu gratuit".

7. Alte creanțe chirografare				
Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații
8. Creanțele subordonate				
8.1. Creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic				
Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații
8.2. Creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit				
Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații
9. Mențiuni privind[1]:				
9.1. Sumele proporționale datorate creditorilor ale căror creanțe sunt supuse unei condiții suspensive care nu s-a realizat încă				
Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații
9.2. Sumele proporționale, datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător şi care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat				
Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații
9.3. Sumele proporționale, datorate creanțelor admise provizoriu				
Nr. crt.	Creditor	Valoare creanță acceptată	Sumă distribuită	Observații

[1] Potrivit art. 165 din Legea nr. 85/2014: „Cu ocazia distribuirilor parțiale, următoarele sume vor fi provizionate:

1. sume proporționale datorate creditorilor ale căror creanțe sunt supuse unei condiții suspensive care nu s-a realizat încă;
2. sume proporționale datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător şi care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat;
3. sume proporționale datorate creanțelor admise provizoriu;
4. rezervele destinate să acopere cheltuielile viitoare ale averii debitorului, inclusiv cele generate de litigiile în curs".

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

9.4. Rezervele destinate să acopere cheltuielile[1] viitoare ale averii debitorului:
(text)[2]

10. Alte mențiuni:
(text)[3]

Semnătură

_____
(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

_____
(semnătura persoanei care depune raportul și ștampila)

anexă

RAPORT FINAL[4] PRIVIND DEBITORUL

_____

Număr dosar _____, anul _____, Tribunal _____, Secția _____, Judecător-sindic _____

Temei juridic: art. 167 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență[5]

Lichidator judiciar: _____ *(nume și prenume sau denumire)*

Debitor: _____ *(nume și prenume sau denumire)*

1. Mențiuni:
(text)[6]

Semnătură

_____
(numele și prenumele persoanei care depune raportul)

_____
(semnătura persoanei care depune raportul și ștampila)

---

[1] În cazul distribuirilor parțiale.

[2] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[3] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

[4] Raportul final va fi însoțit de situațiile financiare finale, care vor fi întocmite în conformitate cu dispozițiile legale.

[5] Art. 129 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

[6] În cazul în care sunt redate reprezentări grafice, acestea se vor anexa la raport.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Anexa nr. 5.1. – dovada de îndeplinire a procedurii de citare/comunicare/notificare/convocare (exemplar 1)

Exemplar 1[1]
MINISTERUL JUSTIȚIEI
Oficiul Național al Registrului Comerțului
Sediul .....

DOVADĂ PRIVIND ÎNDEPLINIREA PROCEDURII DE CITARE ☐ COMUNICARE ☐ NOTIFICARE ☐ CONVOCARE ☐ nr. ....., emisă la: ziua ....., luna ....., anul .....

Către,

..... (după caz: instanța judecătorească sau filiala Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență)

Sediul .....

Prin prezenta, Oficiul Național al Registrului Comerțului, reprezentat de Director General ....., având de publicat în Buletinul procedurilor de insolvență citația/comunicarea/notificarea/convocarea/hotărârea judecătorească/alte acte, nr. ....., din data (zz/ll/aaaa) ...../...../....., emisă de ..... (după caz: instanța judecătorească, administratorul judiciar sau lichidatorul numit) în dosarul nr. ....., înregistrat pe rolul Tribunalului/Curții de Apel ....., Secția ....., cu termen de judecată la data de ....., privind debitorul ...., cu sediul social/domiciliul în ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/ registrul asociațiilor şi fundațiilor/alte registre ...../...../...../.....

Certifică faptul că ..... (după caz: citația, notificarea, convocarea, hotărârea judecătorească, alte acte) este publicată în Buletinul procedurilor de insolvență nr. ..... din data de .....

Director General,
(semnătura şi ştampila)

Consilier juridic,

[1] Exemplarul 1 se comunică, după caz, la instanța judecătorească sau administratorului/ lichidatorului judiciar numit.

BCU IASI / CENTRUL UNIVERSITAR IBRAILA

Anexa nr. 5.2. – dovada de îndeplinire a procedurii de citare/comunicare/notificare/convocare (exemplar 2)

Exemplar 2[1]
MINISTERUL JUSTIȚIEI
Oficiul Național al Registrului Comerțului
Sediul .....

DOVADĂ PRIVIND ÎNDEPLINIREA PROCEDURII DE CITARE ☐ COMUNICARE ☐ NOTIFICARE ☐ CONVOCARE ☐
nr. ....., emisă la: ziua ..... luna ..... anul .....

Către,

..... (după caz, instanța judecătorească sau filiala Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență)
Sediul .....

Prin prezenta, Oficiul Național al Registrului Comerțului, reprezentat de Director General ....., având de publicat în Buletinul procedurilor de insolvență citația/comunicarea/notificarea/convocarea/hotărârea judecătorească/alte acte, nr. ..... din data (zz/ll/aaaa) ...../...../....., emisă de ..... (după caz: instanța judecătorească, administratorul judiciar sau lichidatorul numit) în dosarul nr. ....., înregistrat pe rolul Tribunalului/Curții de Apel ....., Secția ....., cu termen de judecată la data de ....., privind debitorul ....., cu sediul social/domiciliul în ....., cod de identificare fiscală ....., număr de ordine în registrul comerțului/registrul societăților agricole/ registrul asociațiilor și fundațiilor/alte registre ...../...../...../.....

Certifică faptul că

..... (după caz: citația, notificarea, convocarea, hotărârea judecătorească, alte acte) este publicată în Buletinul procedurilor de insolvență nr. ..... din data de .....

Director General,
(semnătura și ștampila)

Consilier juridic,

[1] Exemplarul 2 se arhivează la dosarul debitorului și conține pe verso confirmarea de primire.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(Verso)

CONFIRMARE DE PRIMIRE

Denumire ..... (Instanța judecătorească/filiala Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență), prin ..... (numele și prenumele persoanei care primește dovada de îndeplinire a procedurii de citare/comunicare/notificare/convocare, serie și număr act de identificare, calitate), azi[1] ....., confirmă primirea dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare/comunicare/notificare/convocare, emisă la: ziua ..... luna ..... anul ..... de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, privind publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență nr. ..... din data de ..... a ..... (documentul în cauză), nr. ..... din data de ....., emis în dosarul nr. ....., înregistrat pe rolul Tribunalului/Curții de Apel ....., Secția ....., cu termen la data de .....

Semnătura de primire[2]

[1] Data primirii dovezii de citare/comunicare/notificare/convocare.

[2] Semnătura de primire (ștampila).

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

4. Ordinul nr. 520/C/2007

al ministrului justiției privind aprobarea tarifelor de publicare în Buletinul procedurilor de insolvență a actelor de procedură emise de administratorii şi lichidatorii judiciari

publicat în
M. Of. nr. 141 din 27 februarie 2007

Art. 1. (1) Se aprobă tariful de publicare în Buletinul procedurilor de insolvență a actelor de procedură emise de administratorii/lichidatorii judiciari în cadrul procedurii de insolvență reglementate de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței[1], cu modificările ulterioare, respectiv 34 lei/pagină de document.

(2) Pentru publicarea actelor de procedură în maximum 24 de ore de la înregistrare se aplică un tarif suplimentar de 50%.

Art. 2. (1) Tariful de publicare se calculează pe pagină de document, care conține 32 de rânduri, şi include reprezentările grafice şi listele anexe. În situația în care pagina de document conține până la 16 rânduri inclusiv, se aplică jumătate din tariful de publicare pe pagină.

(2) Actele de procedură trebuie să respecte un minimum de cerințe de publicare, respectiv: redactare sau export în Microsoft WORD, imprimare pe hârtie format A4 şi utilizare font Times New Roman, dimensiune 10, spațiere la un rând, diacritice. Listele anexe, precum şi orice reprezentare grafică trebuie redactate sau exportate în Microsoft WORD, EXCEL şi imprimate pe hârtie format A4, prin excepție A3.

Fişierele în format electronic ale actelor de procedură trebuie să fie: doc, rtf, txt, xls.

(3) Actele de procedură trebuie să respecte regulile de ortografie, ortoepie şi de punctuație şi să nu conțină erori materiale.

Art. 3. Oficiul Național al Registrului Comerțului stabileşte cerințele de publicare pe care trebuie să le respecte actele de procedură, ori de câte ori este necesar.

Art. 4. Tariful de publicare în Buletinul procedurilor de insolvență a actelor de procedură se actualizează anual cu rata inflației.

Art. 5. Administratorii şi lichidatorii judiciari şi Oficiul Național al Registrului Comerțului vor lua măsurile necesare în vederea ducerii la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 6. Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

---

[1] Legea nr. 85/2006 a fost abrogată prin Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență (M. Of. nr. 466 din 25 iunie 2014). Potrivit art. 340 din Legea nr. 85/2014, „Ori de câte ori prin legi şi prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările şi completările ulterioare, (...) trimiterea se consideră a fi făcută la prezenta lege".

5. Ordinul nr. 1878/C/2017

privind aprobarea tarifelor pentru eliberarea de către Oficiul Național al Registrului Comerțului şi oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale de copii ale Buletinului procedurilor de insolvență, copii certificate ale actelor de procedură publicate, pentru furnizarea de informații din Buletinul procedurilor de insolvență

publicat în
M. Of. nr. 560 din 14 iulie 2017

Art. 1. Se aprobă tariful pentru eliberarea de către Oficiul Național al Registrului Comerțului şi oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale de copii ale Buletinului procedurilor de insolvență, inclusiv de copii ale Secțiunii „Debitori – persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi" din cadrul Buletinului procedurilor de insolvență, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. Se aprobă tariful pentru eliberarea de către Oficiul Național al Registrului Comerțului şi oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale de copii certificate ale actelor de procedură publicate în Buletinul procedurilor de insolvență, inclusiv de copii certificate ale actelor de procedură publicate în Secțiunea „Debitori – persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi" din cadrul Buletinului procedurilor de insolvență, prevăzut în anexă.

Art. 3. Se aprobă tariful pentru furnizarea de către Oficiul Național al Registrului Comerțului şi oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale de informații din Buletinul procedurilor de insolvență, inclusiv de informații din Secțiunea „Debitori – persoane fizice cu obligații ce nu decurg din exploatarea unei întreprinderi" din cadrul Buletinului procedurilor de insolvență, prevăzut în anexă.

Art. 4. Tarifele prevăzute la art. 1-3 se actualizează anual cu rata inflației.

Art. 5. (1) Informațiile şi documentele prevăzute la art. 1-3 sunt eliberate cu titlu gratuit autorităților şi instituțiilor publice – cu excepția celor finanțate integral din venituri proprii –, instanțelor judecătoreşti şi parchetelor de pe lângă acestea, misiunilor diplomatice acreditate, precum şi altor persoane juridice prevăzute de lege.

(2) Oficiul Național al Registrului Comerțului şi oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale eliberează jurnaliştilor şi reprezentanților mijloacelor de informare în masă, cu titlu gratuit, exclusiv în scopul informării opiniei publice, informații punctuale înregistrate în Buletinul procedurilor de insolvență.

(3) Informațiile eliberate de Oficiul Național al Registrului Comerțului şi oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale se furnizează în limba română.

Art. 6. (1) Tariful se poate achita în numerar, prin virament bancar în conturile deschise la Trezoreria Statului şi online, prin portalul de servicii al Oficiului Național

al Registrului Comerțului, precum și prin intermediul Sistemului național electronic de plată online a taxelor și impozitelor utilizând cardul bancar.

(2) În cazul în care se achită o sumă în plus față de suma stabilită prin prezentul ordin, tariful se va restitui potrivit dispozițiilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. Tarifele prevăzute în anexă se aplică în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului ordin, dată de la care se abrogă prevederile Ordinului ministrului justiției nr. 521/C/2007 privind aprobarea tarifelor pentru eliberarea de copii de pe Buletinul procedurilor de insolvență, copii certificate de pe actele de procedură publicate și furnizare de informații din Buletinul procedurilor de insolvență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 27 februarie 2007, iar pentru procedura insolvenței persoanelor fizice tariful se aplică de la data intrării în vigoare a Legii nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice, cu modificările ulterioare[1].

Art. 8. Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Anexă

TARIFELE
pentru eliberarea de către Oficiul Național al Registrului Comerțului și oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale de copii ale Buletinului procedurilor de insolvență, copii certificate ale actelor de procedură publicate, pentru furnizarea de informații din Buletinul procedurilor de insolvență

Nr. crt.	Denumirea operațiunii	Tarif – lei –
1.	Cerere eliberare informații – denumire, formă juridică, cod de identificare fiscală, număr de înregistrare, registrul în care este înregistrată persoana juridică, date de identificare a debitorului persoană fizică: nume, prenume, domiciliu, date de identificare a administratorului judiciar/lichidatorului judiciar: denumire, formă juridică, cod de identificare fiscală, numărul matricol din Tabloul practicienilor în insolvență; date de identificare a administratorului procedurii/lichidatorului: denumire, cod de identificare fiscală, domiciliu/sediul social, număr de înscriere în Lista administratorilor procedurii și lichidatorilor pentru procedura insolvenței persoanelor fizice; alte informații: număr și an dosar,	3 lei/debitor

[1] *N.r.* Potrivit art. unic din O.G. nr. 6/2017 (M. Of. nr. 614 din 28 iulie 2017), *„Termenul de intrare în vigoare prevăzut la art. 93 teza întâi din Legea nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 26 iunie 2015, se prorogă până la data de 1 ianuarie 2018".*

	comisia de insolvență/instanța judecătorească, tip procedură de insolvență, termene de judecată, numerele de buletin în care sunt publicate acte de procedură, actele de procedură publicate, date de identificare a creditorilor, alte informații	
2.	Cerere eliberare certificat constatator – dacă un act de procedură este sau nu este înregistrat și publicat în Buletinul procedurilor de insolvență/raport istoric despre un debitor (de la deschiderea procedurii de insolvență până la data solicitării raportului sau pe anumite perioade)	30 lei
3.	Cerere eliberare date statistice și informații pentru serii de debitori grupate în funcție de un criteriu*)	3 lei/criteriu/ debitor
4.	Cerere copii certificate de pe actele de procedură publicate	4 + 0,2 lei/ pagină certificată
5.	Cerere copii de pe Buletinul procedurilor de insolvență	0,2 lei/pagină copie

*) Pentru seriile de debitori grupate în funcție de un criteriu se vor furniza informații privind identificarea debitorului (denumire, număr de înregistrare din registrul în care este înmatriculat/ înregistrat, cod unic de înregistrare fiscală, sediul social pentru debitorul persoană juridică, nume, prenume și județ/localitate în care este stabilit domiciliul pentru debitorul persoană fizică) și informația utilizată drept criteriu de selecție:

– între 11-100 de debitori/creditori: 30%;
– între 101-1.000 de debitori/creditori: 60%;
– peste 1.000 de debitori/creditori: 80%.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

B. BIBLIOGRAFIE

1. Cursuri, tratate, monografii, legi comentate, jurisprudență

- Adam A.R., *Procedura insolvenței Principii. Subiecții. Organele. Derularea procedurii,* Editura C.H. Beck, Bucureşti, 2016.
- Adam I., Savu C.N., *Legea procedurii insolvenței*, Editura C.H. Beck, Bucureşti, 2006.
- Avram A., *Procedura insolvenței. Deschiderea procedurii,* Editura Hamangiu, Bucureşti, 2010.
- Angheni S., Volonciu M., Stoica C., Lostun M.G., *Drept comercial*, Editura Oscar Print, Bucureşti, 2000.
- Bufan R., Bercea L., Buta A., Clipa C., Comşa M., Deli-Diaconescu A., Deteşan D., Dumitru Şt., Folea Fl., Micu P., Mihai N., Miloş S.M., Milu O.D., Moţiu D., Moţiu Fl., Moţu Fl.-I., Munteanu S.A., Nasz C.B., Nemeş V., Paşca V., Popa A., Sanda C., Sărăcuţ M., Sarcane A.I., Stănescu A.O., Târnoveanu S., *Tratat practic de insolvență*, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2014.
- Cărpenaru St.D., Piperea Gh., David S., *Legea societăților. Comentariu pe articole*, ediția a 5-a, Editura C.H. Beck, Bucureşti, 2014.
- Cărpenaru St.D., *Tratat de drept comercial român*, ediția a 5-a, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2016.
- Cărpenaru St.D., Hotca M.A., Nemeş V., *Codul insolvenței comentat*, ediția a 2-a, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2017.
- Comşa M., *Regulamentul privind procedurile de insolvență – Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2017.
- Dimitriu Al., *Cererea de deschidere a procedurii insolvenței în Noul Cod al insolvenței*, Editura C.H. Beck, Bucureşti, 2014.
- Dimitriu, Al., *Recuperarea creanțelor prin procedura insolvenței,* Editura C.H. Beck, Bucureşti, 2015.
- Luduşan Fl., *Procedura insolvenței. Procedura specială de realizare a creanțelor creditorilor. Privire comparativă între legislația națională şi legislația europeană*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2018.
- Moţu Fl.-I., *Acțiunea în anularea actelor frauduloase*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2015.
- Nasz C.B., *Declanşarea procedurii insolvenței*, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2014.
- Nasz C.B., *Dreptul insolvenței. Curs universitar*, ediția a 2-a, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2018.
- Nasz C.B., *Procedura insolvenței. Jurisprudență comentată*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2017.

- Nasz C.B., *Procedurile de prevenire a insolvenței*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2015.
- Nemeş V., *Drept comercial*, ediția a 2-a revizuită şi adăugită, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2015.
- Nistor A.V., *Insolvență şi lichidare. Legislație, modele de acte, adnotări, teste-grilă (octombrie 2018)*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2018.
- Obancia C.-A., Procedura insolvenței. Efectele juridice asupra contractelor debitorului, ediția a 2-a, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2018.
- Oprina E., Bozeşan V. (coord.), *Executarea silită. Dificultăți şi soluții practice*, vol. I, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2016.
- Piperea Gh., *Insolvența: legea, regulile, realitatea*, Editura Wolters Kluwer, Bucureşti, 2008.
- Piperea Gh., Antonache C., Dimitriu Al., Soresсu I., Răţoi Al.-Ş., Dan R., Hagiu L., *Codul insolvenței. Note. Corelații. Explicații. Art. 1-203*, Editura C.H. Beck, Bucureşti, 2017.
- Popa S., *Drept comercial. Obligații. Contracte. Titluri de valoare. Insolvență*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2014.
- Pricope P., *Procedura insolvenței. Acțiunea în anularea actelor frauduloase*, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2014.
- Roşu R.M., Mihăilescu C.M., Petcu G.D., *Falimentul şi lichidarea*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2015.
- Savu C.N., Procedura insolvenței. Concept. Organe şi participanți. Deschidere. Efecte principale, Editura C.H. Beck, Bucureşti, 2016.
- Sărăcuţ M., *Participanții la procedura insolvenței*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2015.
- Stănescu A.-T., *Proceduri de insolvență, Note de curs*, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2017.
- Tănăsică E., *Reorganizarea judiciară – o şansă acordată debitorului aflat în procedura generală de insolvență*, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2008.
- Terzea V., *Noul Cod de procedură civilă adnotat*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2016.
- Terzea V., Procedura insolvenței. Practică judiciară adnotată, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2017.
- Tuleaşcă L., *Drept comercial. Întreprinderile comerciale*, Editura Hamangiu, Bucureşti, 2017.
- Turcu I., *Codul insolvenței. Legea nr. 85/2014. Comentariu pe articole*, Editura C.H. Beck, Bucureşti, 2015.
- Ţăndăreanu N., *Procedura reorganizării judiciare*, Editura All Beck, Bucureşti, 2000.
- Ţăndăreanu N., *Codul insolvenței adnotat. Noutăți, examinare comparativă şi note explicative*, Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2014.
- Ţăndăreanu N., *Codul insolvenței comentat. Vol. I – art. 1-182*. Editura Universul Juridic, Bucureşti, 2017.

2. Articole şi studii de specialitate

- Adam I., Adam N., Elemente *de noutate semnificative în domeniul prevenirii insolvenței şi al insolvenței reglementate prin Legea nr. 85/2014 în raport cu actul normativ anterior în materie (Legea nr. 85/2006)*, în revista Dreptul nr. 12/2014.
- Adam I., Adam N., *Principiile procedurii insolvenței, precum şi drepturile şi obligațiile participanților, în reglementarea Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență*, în revista Dreptul nr. 10/2014.
- Adam I., *Deschiderea procedurii insolvenței la cererea creditorului*, în Revista română de Drept al Afacerilor nr. 3/2017.
- Adam I., *Deschiderea procedurii insolvenței la cererea debitorului. Obligația debitorului de a formula cererea*, în Revista română de Drept al Afacerilor nr. 3/2017.
- Adam I., *Intrarea debitorului în faliment – procedură, cazuri, efecte*, în Revista română de Drept al Afacerilor nr. 4/2017.
- Adam I., *Suspendarea acțiunilor judiciare, extrajudiciare sau a măsurilor de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului*, în Revista română de Drept al Afacerilor nr. 5/2017.
- Daghie D.-M., *Considerații cu privire la acțiunea în anulare a unor acte frauduloase încheiate de debitorul aflat în insolvență*, în Revista de Drept Comercial nr. 3/2012.
- Daghie D.-M., *Succinte considerații în legătură cu participarea societăților aflate în procedura insolvenței la procedurile de achiziții publice*, în revista Dreptul nr. 4/2016.
- Gherghină L., *Perspectivele salariatului în cazul insolvenței debitorului angajator*, în Revista română de jurisprudență nr. 3/2017.
- Gherghină L., *Regimul juridic al creanțelor izvorâte din contracte de finanțare fonduri europene în cadrul procedurii insolvenței*, în Revista română de jurisprudență nr. 2/2017.
- Golub S., *Din nou despre false creanțe fiscale în procedura insolvenței*, în Revista română de Drept al Afacerilor nr. 9/2016.
- Grapă A., *Denunțarea unilaterală a contractelor cu executare succesivă. Specificul procedurii insolvenței*, în Revista română de Drept Privat nr. 3/2018.
- Ionaş M., *Ridicarea suspendării acțiunilor judiciare şi extrajudiciare ca urmare a deschiderii procedurii insolvenței*, în Revista română de Drept al Afacerilor nr. 3/2017.
- Luduşan Fl., *Contestația la cererea de deschidere a procedurii insolvenței*, în revista Dreptul nr. 7/2017.
- Luduşan Fl., *Principiile fundamentale ale procedurilor de prevenire a insolvenței şi de insolvență, reglementate de Legea nr. 85/2014, cu privire specială asupra principiului maximizării gradului de valorificare a activelor şi de recuperare a creanțelor*, în revista Dreptul nr. 7/2015.
- Moțiu D., *Dreptul de administrare al debitorului în noua reglementare a procedurii insolvenței*, în Revista română de Drept al Afacerilor nr. 7/2014.

- Oprea A., *Anularea actelor frauduloase ale debitorului în insolvența transfrontalieră*, în Revista română de Drept al Afacerilor nr. 5/2017.
- Piperea Gh., *Noul „cod" al insolvenței. Despre predictibilitate și hazard*, în Revista română de drept al afacerilor nr. 10/2013.
- Piperea Gh., *Principiile (uitate) ale procedurii insolvenței (I)*, articol publicat pe site-ul www.juridice.ro (5 septembrie 2016).
- Piperea Gh., *Principiile (uitate) ale procedurii insolvenței (II)*, articol publicat pe site-ul www.juridice.ro (9 septembrie 2016).
- Piperea Gh., *Principiile (uitate) ale procedurii insolvenței (III)*, articol publicat pe site-ul www.juridice.ro (4 octombrie 2016).
- Piperea Gh., *Principiile (uitate) ale procedurii insolvenței (IV). Rezoluția „firmelor" de investiții și a asigurătorilor*, articol publicat pe site-ul www.juridice.ro (4 noiembrie 2016).
- Piperea Gh., *Procedura insolvenței ca proces civil (I)*, în Revista română de Drept al Afacerilor nr. 1/2007.
- Puie O., *Aspecte privitoare la procedura insolvenței reglementată prin Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, precum și unele aspecte referitoare la procedura insolvenței reglementată prin acte normative speciale*, în revista Dreptul nr. 12/2014.
- Puie O., *Aspecte privitoare la sfera de aplicabilitate a unor dispoziții instituite de Legea nr. 85/2014 privind procedurile a insolvenței și de insolvență, competența judecătorului-sindic și procedura de executare a hotărârilor judecătorești prin care s-a dispus angajarea răspunderii organelor de conducere pentru încălcarea prevederilor legale referitoare la plata creanțelor bugetare*, în Revista română de jurisprudență nr. 6/2014.
- Șinc A.-M., Trandafir A.-R., *Insuportabila ușurătate a legăturii dintre insolvență și dreptul penal*, în revista Curierul Judiciar nr. 1/2017.
- Tăndăreanu N., *Răspunderea persoanelor culpabile de insolvența debitorului. Aspecte controversate*, în Revista de științe juridice nr. 2/2015.
- Tăndăreanu N., *Soluții de unificare a jurisprudenței în materia insolvenței sau cu impact în materia insolvenței*, în Revista română de jurisprudență nr. 1/2018.
- Țăndăreanu N., *Administratorul special în procedura insolvenței*, în Revista de drept comercial nr. 6/2010.

BCU IASI

Droit européen et comparé des sociétés et des affaires

Raluca Papadima

ISBN 978-606-27-1032-3
65 de lei, 344 de pagini

Prezenta lucrare este bazată pe teza de doctorat intitulată „Convergența în materia dreptului aplicabil societăților cotate la bursă din Uniunea Europeană", susținută de autoare în anul 2017 la Universitatea Paris 2 Panthéon-Assas și care a fost distinsă cu premiul II la categoria „Cea mai bună teză de doctorat" (secțiunea Științe sociale) în cadrul Premiilor anuale ale Senatului Universității din București, ediția I (2017). Sunt prezentate, dintr-o perspectivă comparatistă, dreptul societăților și dreptul afacerilor (dreptul concurenței, dreptul fiscal, dreptul muncii și dreptul protecției consumatorilor) în Uniunea Europeană. Autoarea pornește de la dispozițiile europene în aceste materii, pentru a sublinia apoi particularitățile naționale care persistă în ciuda armonizării europene, în cinci state membre ale Uniunii Europene: România, Franța, Germania, Anglia și Olanda. De asemenea, compară frecvent cadrul european cu cel existent în Statele Unite ale Americii. Cartea cuprinde o bibliografie internațională exhaustivă și analizează cele mai recente modificări legislative în domeniile abordate.

Profesorul Radu N. Catană, membru în comisia de susținere, aprecia „numărul colosal de referințe, calitatea, credibilitatea și actualitatea resurselor bibliografice". Profesorul Gheorghe Piperea, conducătorul de doctorat, observa că lucrarea „abordează o temă care prezintă o importanță deosebită atât din punct de vedere teoretic, cât și din punct de vedere practic", fiind „un instrument util atât pentru teoreticieni, cât și pentru practicienii dreptului, incluzând diversele categorii cărora li se și adresează: instanțele de judecată, avocați, practicieni în insolvență, potențiali investitori, instituții publice, consultanți, etc.".

BCU CLUJ UNIVERSITY LIBRARY

Drept comercial. Contracte profesionale

Andreea-Teodora Stănescu

Ediția a 2-a, revizuită și adăugită

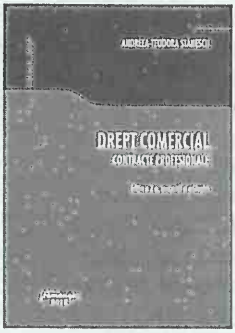

ISBN 978-606-27-1074-3
49 de lei, 344 de pagini

Lucrarea, aflată la ediția a doua, este destinată, cu precădere, studenților facultăților de drept. Autoarea, cadru didactic la Facultatea de Drept a Universității din București, și-a concentrat cercetarea în jurul contractelor profesionale, obiect de studiu al disciplinei *Drept comercial. Obligațiile*.

După configurarea, în primele două capitole, a celor mai importante particularități ale obligațiilor născute în exploatarea unei întreprinderi (din perspectiva teoriei generale a obligațiilor), respectiv a celor generate de încheierea de către profesioniști a contractelor „tradițional" civile (vânzare, schimb, locațiune, antrepriză, societate, mandat, depozit, împrumut, rentă viageră, întreținere, joc și pariu, tranzacție), următoarele capitole sunt destinate analizei regimului juridic al anumitor contracte profesionale speciale reglementate de Codul civil: contractul de furnizare, contractul de report, contractul de comision, contractul de consignație, contractul de agenție, contractul de intermediere, contractul de cont curent, contractul de cont curent bancar, contractul de depozit bancar, contractul de facilitate de credit și contractul de închiriere a casetelor de valori. Pentru fiecare contract au fost detaliate, în principal, mecanismul calificării unui acord de voințe drept un anumit contract, mecanismul încheierii contractului, efectele și încetarea acestuia. De asemenea, capitole distincte au fost dedicate operațiunii de leasing (O.G. nr. 51/1997), contractului de franciză (O.G. nr. 52/1997) și cambiei (Legea nr. 58/1934).

Cartea reprezintă rezultatul încercării de a răspunde problemelor teoretice și practice frecvent invocate în această materie, precum și punctul de plecare al unei cercetări viitoare mai ample în domeniul contractelor încheiate în exercițiul activității unei întreprinderi.

BCU BUCUREȘTI UNIVERSITY LIBRARY

Drept comercial

Ediția a 3-a revizuită și adăugită

Vasile Nemeș

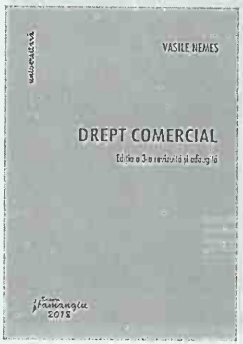

ISBN 978-606-27-0935-8
90 de lei, 616 pagini

În contextul prefacerilor legislative aduse de noul Cod civil, de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, dar și al abrogării substanțiale a Codului comercial, temelia dreptului comercial a fost *restructurată*, adaptată noilor nevoi pe care societatea le impune, și nicidecum desființată.

Acest curs de *Drept comercial*, ajuns la ediția a 3-a, este elaborat în noua matcă a principiilor Codului civil actual, fiind abordate și dezvoltate conceptele clasice ale dreptului comercial (fondul de comerț, auxiliarii comercianților, societățile – astfel cum au fost modificate prin Legea de punere în aplicare a Codului de procedură civilă –, titlurile comerciale, procedura insolvenței etc.), dar și noțiuni relativ noi în peisajul juridic actual, precum conceptele de *întreprindere comercială, societate europeană, profesionist, fiducie, concordat preventiv, mandat ad-hoc, insolvența persoanei fizice* etc.

Cu gândul la studenți, am îmbunătățit această ediție cu practică judiciară și cu explicații suplimentare, delimitate de restul textului printr-un font diferit, astfel încât noțiunea teoretică enunțată în textele legale să poată fi accesibilă, mai ușor de înțeles. Am dorit prin aceste completări atragerea celui care ia contact cu lecția de drept comercial, dincolo de teorie, din impersonal, în lumea reală, dinamică, a oamenilor care caută și găsesc soluții la probleme cu profesioniști, cu societăți, cu reorganizări judiciare și cu insolvențe, o deschidere a viitorului practician către scena vastă a adevăratului drept comercial care se joacă dincolo de cărți, în fața instanțelor de judecată.

Autorul

BCU CLUJ UNIVERSITY LIBRARY

Procedura insolvenței

Viorel Terzea

ISBN 978-606-27-0940-2
49 de lei, 456 de pagini

Culegerea oferă o selecție a celor mai recente soluții de practică judiciară, prin care s-au soluționat probleme controversate privind aplicarea dispozițiilor noului Cod al insolvenței.

Sunt abordate probleme precum: determinarea sferei de aplicare a Legii insolvenței prin conturarea cu exactitate a noțiunii de „profesionist", competența judecătorului-sindic și procedura de judecată, modul de exercitare a atribuțiilor de către adunarea creditorilor, precum și de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, incidentele ivite cu ocazia formulării cererii de deschidere a procedurii insolvenței, modul de valorificare a drepturilor creditorilor debitorului aflat în starea de insolvență, regimul actelor juridice încheiate de debitor, condițiile antrenării răspunderii persoanelor răspunzătoare de apariția stării de insolvență, condițiile în care se poate dispune închiderea procedurii insolvenței.

Hotărârile redate sunt însoțite de note explicative suplimentare, fiind analizate atât prin prisma soluțiilor de practică judiciară unitară, adoptate conform legii, cât și din perspectiva doctrinei de specialitate, prin prezentarea unei bibliografii suplimentare pentru fiecare tematică abordată.

Prezenta lucrare își propune să asigure o mai bună cunoaștere și aplicare a dispozițiilor procedurii insolvenței, fiind utilă tuturor persoanelor implicate în litigiile de insolvență.

BCU IAȘI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Proceduri de insolvență

Note de curs

Andreea-Teodora Stănescu

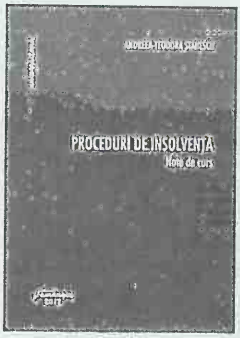

ISBN 978-606-27-0955-6
30 de lei, 160 de pagini

Lucrarea de față este destinată, cu precădere, studenților și masteranzilor facultăților de drept. Autoarea, cadru didactic la Facultatea de Drept a Universității din București, și-a concentrat cercetarea asupra materiei studiate la disciplina dedicată procedurilor de insolvență.

Primele trei capitole ale cursului configurează cadrul normativ aplicabil, trăsăturile și definiția procedurii insolvenței. Următorul capitol cuprinde o prezentare a mecanismului prin care este deschisă procedura insolvenței, făcându-se distincție între situația solicitării deschiderii procedurii insolvenței de către debitor și cea a solicitării deschiderii procedurii insolvenței de către creditori; în cadrul acestui capitol sunt abordate atât judecata în primă instanță, cât și judecata în apel sau opoziție, procedura insolvenței fiind corelată cu instituțiile procedurii civile. Ultimele două capitole punctează efectele patrimoniale și nepatrimoniale ale procedurii insolvenței, precum și elementele procedurale și efectele închiderii acestei proceduri.

Cartea este redactată într-un stil concis și reprezintă fundamentul unei cercetări viitoare mai ample în domeniul procedurilor de insolvență.

BCU IASI / CEL MAI MARE UNIVERSITY LIBRARY

Legislația contractelor încheiate de profesioniști. Îndrumar practic

ediția a 4-a, actualizată la 22 februarie 2018

Ediție îngrijită de ***Andreea-Teodora Stănescu***

ISBN 978-606-27-1042-2
30 de lei, 392 de pagini

Lucrarea cuprinde cele mai importante acte normative necesare studenților pentru a parcurge disciplina *Drept comercial. Obligații*. În egală măsură, cartea poate fi utilă practicienilor în domeniul dreptului afacerilor.

Sistematizarea actelor normative prezentate în această a patra ediție a culegerii se bazează pe programa analitică și pe tematica de seminar aferente acestei discipline, ținând cont și de necesitățile practicienilor în materie.

Astfel, principalele teme se referă la: • *teoria generală a obligațiilor*, ce reunește acte normative privind încheierea, executarea, modificarea contractelor, angajarea răspunderii contractuale (dispozițiile aferente din Codul civil, un extras din O.G. nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști prevăzute de Legea nr. 72/2013 și de Directiva 2011/7/UE), articolele din Codul de procedură civilă dedicate competenței, probei cu înscrisuri și probei cu martori a contractelor, reglementări privind protecția consumatorilor în materie contractuală (O.G. nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, Legea nr. 296/2004 privind Codul consumului, Directiva 93/13/CEE și actul de transpunere internă – Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori), dar și modalitățile alternative de soluționare a litigiilor izvorâte din acest tip de contracte prevăzute de Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator (în extras) și de O.G. nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți; • *contractele speciale încheiate în mod frecvent de profesioniști*: contractele de furnizare, report, mandat, comision, consignație, expediție, agenție, intermediere, cont curent, cont bancar curent și alte contracte bancare din Codul civil, contractul de leasing, astfel cum este reglementat de O.G. nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing și de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (extras), dar și contractul de franciză – O.G. nr. 52/1997; • *titlurile de valoare:* cambia, biletul la ordin și cecul, în reglementarea Legilor nr. 58/1934 și nr. 59/1934.

Lucrarea este completată cu o bibliografie relevantă pentru domeniile ce fac obiectul reglementării actelor normative prezentate.

BCU CLUJ UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Biblioteca Hamangiu

Partenerul tău de drept

Cărțile sunt interactive în biblioteca online

căutați rapid
căutările se fac în textul integral

puteți copia text
textul se exportă cu note de subsol generate automat

adnotați și marcați
faceți propriile însemnări pe pagini și adăugați semne de pagină

creați proiecte
adăugați ce vă interesează în proiecte, apoi exportați totul rapid

printați
toate abonamentele includ cote de print

Aveți acces online la

cărți peste **1.000** de titluri, până astăzi și actualizăm

practică peste **200.000** de spețe, până astăzi și actualizăm

video conferințe video cu transcript și actualizăm

Detalii pe www.bibliotecahamangiu.ro

Preț: 30 de lei

ISBN 978-606-27-1188-7

9 786062 711887

www.hamangiu.ro

BCU IAȘI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY